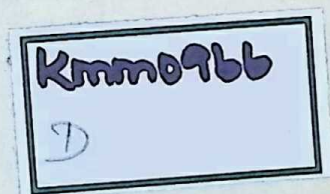

தொடையதிகாரம்

1776

SAW. GANESAN,
"KARPAKA NILAYAM",
KARAIKUDI-1. S. INDIA.

புலவர் குழந்தை

பாரி நிலையம்
59, பீராதேவ - சென்னை-1.

முதற்பதிப்பு-1967

உரிமை ஆசிரியர்க்கு

புலவர் குழந்தையின்
பிறநூல்கள்

1. இராவணகாவியம்
2. அரசியலரங்கம்
3. நெருஞ்சிப்பழம்
4. உலகப்பெரியோன் கென்னடி
5. திருநாஞ்சி சிலேடை வெண்பா
6. யாப்பதிகாரம்
7. திருக்குறள்—குழந்தையுரை
8. நீதிக்களஞ்சியம்-உரை
9. தொல்காப்பியர்காலத்தமிழர்
10. திருக்குறளும் பரிமேலழகரும்
11. பூவாமுல்லை

குறிப்பு: 1—5 செய்யுள் நூல்கள்.

விலை ரூ. 7

முன்னுரை

சங்ககாலத் தமிழகத்தையும், கவிராயர் காலத் தமிழகத் தையும் நினைப்பூட்டும் வகையில் இன்று தமிழகத்தில் இளந்தமிழ்க் கவிஞர்கள் தோன்றி யிருப்பது கண்டு தமிழ்த்தாய் பேருவகை கொள்வாள் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

நொந்து போன, நொந்து வலுவற்றுப் போன அவள் கால் களி லொன்றான செய்யுள் நடையை வலுப்பெறச் செய்வது கண்டால் தமிழ்த்தாய் உவகை கொள்ளாமலா இருப்பாள்? (நடை -கால்) தமிழ்த்தாய் மகிழ்ச்சி கொள்வாள் என்பதன் கருத்து, தமிழ்வளரும், தமிழினஞ் சிறப்பும், தமிழ்மக்கள் மகிழ்வர் என்பதாகும்.

செய்யுள் நடை, உரைநடை என்னும் தமிழ்த்தாயின் இருநடைகளில் - கால்களில் - இன்று உரைநடை உரம் பெற்றும், செய்யுள்நடை உரமற்றும் இருத்தலான் தமிழ்த்தாய் நொண்டி நொண்டி நடப்பது கண்ட இளந்தமிழர்கள் - இளந்தமிழ்க் கவிஞர்கள் - மனநொந்து, தமிழன்னையின் அக்குறை பாட்டைப் போக்க முனைந்துள்ளதில் வியப்பொன்று மில்லை. இது தமிழரின் தனிப் பாண்பாகு மல்லவா!

சங்க காலத் தமிழ்ப் புலவர்களும், பிற்காலக் கவிராயர்களும் ஐந்திலக் கணமும் முற்றக் கற்று, ஆன்ற அறிவு பெற்று, சிறந்த கவித்திற முற்று, செல்வர்களிடம் பரிசு பெறும் பொருட்டுப் பாட்டுப் பாடுதலை வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டு தமிழ் வளர்த்து வந்தனர். சங்க காலத் தமிழ்ப்புலவர்கள் பாடிப் பெற்ற பரிசுக்கூட நமக்குத் தந்த பரிசுதாம் பத்துப்பாட்டு, *எட்டுத்தொகை, திருக்குறள் முதலிய சங்கத் தமிழ் நூல்கள்!

இன்றைய இளந்தமிழ்க் கவிஞர்களோ, கவித்திற முற்றப் பெற்றுக் கவிபாடுதலை மேற்கொள்ளாமல், கவிபாடிப் பழகும் நிலையில் பரிசு பெறும் நோக்க மின்றிக் கவிபாடி வருகின்றனர் எனினும், தாமும் கவிஞர் ஆக வேண்டும், தம் கவிதைகளையும் தமிழ் மிக்கப் படிக்க வேண்டும் என்னும் நோக்குடன் பாடி வருகின்றனர். அதனால் தான் அவர்கள் தாம் பாடும் பாடல்களைச் செய்தித் தாள்களில் வெளியிட்டும், சிலர் தனி நூல்வடிவில் வெளியிட்டும் வருகின்றனர். தமிழ்மக்கள் தம் கவிதைப் படித்துத் தம்மைப் பாராட்ட வேண்டும் என்பதே அவர்கள் விரும்பும் பரிசாகும்.

சங்ககாலத் தமிழ்ச்சான்றோர்கள் தமிழ்மக்களின் அகவாழ்வையும் புறவாழ்வையும் சிறப்பித்து அகப்பாடல்களும் புறப்

பாடல்களும் பாடினர்; அறம்பொருள் இன்ப மெனக் கொண்டு பாடினர். 'அகப்பாட்டுக்களில் பாட்டுடைத் தலைவன் இயற் பெயர் சுட்டிப் பாடக் கூடாதென்பது அக்காலத் தமிழிலக் கணச் சட்டம். 'சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொளப் பெருஅர்' என்பது தொல்காப்பியம். புறப்பாட்டுக்களிலுங் கூடப்பாட்டுடைத் தலைவர்செயல் கூறப்படுமே யன்றிச் செய்யாதன கூறப்பெறு.

பிற்காலக் கவிராயர்களோ, அகம்புறம் என்னும் முறையை விட்டுச் செல்வர்களை அளவுக்கு மீறிப் புகழ்வதையே நோக்க மாகக் கொண்டு பாடினர். அகப்பொருள் பற்றிய பாட்டுக்களினும் பாட்டுடைத் தலைவர் பெயர் சுட்டிப் புகழ்ந்தே பாடினர். இதனால் எழுந்தவையே கோவை, உலா, மடல், காதல், பிள்ளைத்தமிழ், காலம்பகம், தூது முதலிய புகழ் நூல்களெல்லாம்.

இவர்கள் கவிகள், கருத்துச் செறிவும் கற்பனைநயமும் நடையழகும் உடையவை யெனினும், பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் போல மக்கள் வாழ்க்கையோடு ஒட்டியவை யல்லாமையால் பயில்வாரற்று இன்று ஏட்டளவில் உள்ளன. தனிப்பாடற் றிரட்டு ஒன்று இரண்டு பாகங்களில் அவர்கள் கவிச் சிறப்பி னைக் காண்க.

சங்க காலப் புலவர்கள் பாடல்கள் கற்பனை நயம் அவ் வள வின்றியும், 'ஆழமுடைத்தாதல்' என்னும் கருத்துச் செறி வுடன் இயல்பாக அமைந்துள்ளவை எனினும், வாழ்க்கையோ டொட்டிப் பாடப்பட்டுள்ளமையால், அவை இன்றும் அன்றே போல் படித்துப் பயன்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்மொழி உயி ரோடிருப்பதற்கு அச்சங்கப் பாடல்களே முதற்காரணம் ஆகும்.

தற்காலக் கவிஞர்களோ எந்தஒரு குறிக்கோளும் இன்றிப் பாடி வருகின்றனர். ஏதோ காதற் பாடல்கள் பாடுகின்றனர். ஆனால், முன்னோர் பாடிய காதற்பாடல்கள் போலத் திணை துறை அமையப் பாடுவதில்லை. இன்றையக் கவிஞர்கள் கவி களில் அகம்புறம் என்ற வேறுபாடே இல்லை எனலாம்.

சங்ககாலப் புலவர்கள் மக்கள் வாழ்க்கை முறையைச் சிறப்பித்துப் பாடினர். பிற்காலப் புலவர்கள் செல்வர்களைப் புகழ்ந்து பாடினர். தற்காலப் புலவர்களோ அல்விரண்டும் இன்றி, ஏதோ பாடிவருகிறார்கள் எனலே பொருந்தும்.

இனிச் சங்கப் பிற்காலத்திலிருந்து, கி. பி. 6 ஆம் நூற் றாண்டுவரை இருந்த புலவர்கள், அகம்புறப் பொருள் பற்றிய தனிப்பாடல்கள், தனிநூல்கள் பாடுதலைக் கைவிட்டு, சமயச் சார்பான, சமயக் கொள்கைகளை வற்புறுத்தும் காவியங்களும்

நீதி நூல்களும் பாடினர். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி, என்னும் பெருங்காப்பியங்களும், பெருங்கதை, ஞானமணி, நீலகேசி, யசோதர காவியம், நாககுமாரகாவியம் என்னும் சிறுகாப்பியங்களும் இக்காலத்தெழுந்த சமயச் சார்பான காவியங்களாகும். நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம், ஆசாரக் கோவை முதலியன அத்தகைய நீதிநூல்கள். இவற்றுள், மக்கள் வாழ்க்கை முறையோடு, சமயமுறையும் வற்புறுத்தப்படுதலை அறிக.

இனி, இக்காலத்துக்கும், பிற்காலக் கவிராயர் காலத்துக்கும் இடைப்பட்ட காலத்துப் புலவர்களுள்—கி.பி. 6 முதல் 10ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்த புலவர்கள், மக்கள் வாழ்க்கை முறையைப் பாடுதலை விட்டு, கடவுளர்களின் ஆருட்செயல்களைப் பாடினர்; மக்கள் வாழ்க்கையைச் சிறப்பித்துப் பாடுவதைவிட்டு, மக்கள் வாழ்க்கையை வெறுத்துப் பாடலாயினர். அப்பத்திப் பாடல்களே—தேவாரம், திருவாசகம், நாலாயிரம் முதலியன.

இவர்கள் பாடல்களிலே தொட்டகுறையாக, அகப்பாடல்களும் உண்டு. ஆனால், அவை கடவுள் பற்றியவை யாகும். அவையே அப்பத்திப் பாடல்களில் வரும் பெண்பாற்கைக்களைப் பாடல்களாகும். திருக்கோவைபார் அங்ஙனம் எழுந்த தனி நூலாகும். ஆண்டாள் பாடல்களை நோக்குங்கள். இக்காலத் திறுதியை ஒட்டியவையே சித்தர் பாடல்களாகும்.

இக்காலத்தை ஒட்டியே மொழிபெயர்ப்புக் காவியங்களும் சமயப் புராணங்களும் எழுந்தன. கம்பராமாயணம், வில்லிபாரதம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், கந்தபுராணம், பாகவதம் முதலியவை இத்தகைய நூல்களே. இதை யொட்டியே காஞ்சிப்புராணம், தணிகைப்புராணம், கோலிற் புராணம், சீகாளத்திப் புராணம் முதலிய தலபுராணங்கள் பாடப்பட்டன.

புகழேந்திப் புலவரின் வெண்பாத்திறனும், அதிவீரராம பாண்டியரின் விருத்தத்திறனும், தமிழ் நாட்டையும் தமிழ் மக்களையும் தமிழரசையும் விட்டு, அயல் நாட்டையும் அயல் மக்களையும் அயலரசையும் பாடப்பயன்பட்டதும் இங்ஙனமே.

கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டில், சைவசமய நெறிமுறைச் சட்ட நூல்களான சிவஞான போதம், சிவஞான சித்தியார் முதலிய சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் தோன்றின. அப்புறம் கவிராயர் பாடல்கள், அடுத்து வீரசைவ நூல்கள், தேம்பாவணி, சீரூப்புராணம் முதலிய கிறித்துவ, முகமதிய சமயநூல்

கள், தாயுமானவர், இராமலிங்கர் பாடல்கள், வேதநாயகம் பிள்ளை பாடல்கள்.

இங்ஙனம் தமிழிலக்கியப் பொருள்மரபு மாறிக்கொண்டே வரலானது.

இங்ஙனமே, பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தினின்றும், நன்னூல், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, அகப்பொருள்விளக்கம், யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை, தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம், இலக்கணவிளக்கம், இலக்கணக்கொத்து, தொன்னூல் விளக்கம் முதலிய இலக்கணநூல்களும் மாறிக்கொண்டே வரலாயின.

செய்யுள்மரபு

தமிழ்மொழியில் செய்யுள்நடை தோன்றிய காலத்தை இற்றென வரையறுத்துக் கூற இயலாது. கடைச்சங்ககாலம் வரை—வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் தனிப்பாக்களும், பொதுப்பாவாகிய பரிபாடலும், கலப்புப் பாவான மருட்பாவுமே பாடலிற் பயின்று வந்தன. இவற்றுள் ஆசிரியப்பாவே பெருவழக்கு. அடுத்ததுவெண்பா. மற்றவை சிறுபான்மை. வஞ்சிப்பாச் சிறுபான்மையோடு, ஆசிரியப் பாவினிகை வஞ்சியடிகள் கலந்து பாடப்பட்டு வந்தன. கலிப் பா—ஆசிரியப் பாவினும்.

பழங்காலத்தே, வெண்பா முதலிய நான்குபாவும் முறையே செப்பலோசை, அகவலோசை, துள்ளலோசை, தூங்கலோசை என்னும் ஓசைவேறுபாட்டால் வகைப்பட்டன வாகும். பா—ஓசை. தொல்காப்பியர் காலம்வரை, 'பா' என்பது ஓசையே குறித்து வந்தது. பிற்காலத்தே தனியாகவாகியால் அவ் ஓசைவேறுபாடு கொள்ளப் பட்டது.

சங்கப் பிற்காலத்தே, தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னும் பாவினங்கள் தோன்றின. தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே சிலபாவினங் தோன்றியிருந்த தெனினும், தொல்காப்பியர் பாவினங்கட்கெனத் தனியிலக்கணங்கூறவில்லை. சிலப்பதிகார காலத்திலே பாவினம் நூல்வழக்குப் பெற்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் கலிவிருத்தம், ஆசிரிய விருத்தம், ஆசிரியத் துறை, கலித் தாழிசை ஆகிய பாவினங்கள் வருகின்றன. சிந்தாமணிதான் தனிப்பாவினத்தாலான முதல் தமிழ் நூலாகும். சிந்தாமணிச் செய்யுட்களில் சில துறை, விருத்தம் முதலிய பாவினப் பாடல்கள், பிற்காலப்பாடல்கள் போலச் சிறந்த ஓசை நயத்துடன் அமையா திருத்தவின் காரணம் அதுவேயாகும்.

அடுத்துப் பாவினத்தால் பாடப் பட்டவை தேவாரதிரு வாசகப் பாடல்களும் நாலாயிரப் பாடல்களுமாகும். பத்தாம்

நூற்றாண்டுக்கு மேல் பாவினம்வீறுபெற்றது. கம்பர் காலத்தில் பாவினம் அரியணை ஏறியது. பாக்கள் ஒதுக்கப் பட்டன எனலாம். 'விருத்தமென்னும் ஒண்பாவில் உயர்கம்பன்' எனல் காண்க. கலித்துறை, வஞ்சித் துறைகளும் அன்று விருத்தம் எனவே வழங்கின. வெண்பாமட்டும் பண்டேபோல் பயின்று வந்த தென்பதற்குப் புகழேந்திப் புலவர் நளவெண்பாச் சான்றாகும்.

சயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப் பரணியும் (கி. பி. 11 நூ) ஒட்டக்கூத்தர் தக்கயாகப் பரணியும் (கி. பி. 12 நூ) பாவகை வண்ணவேறுபா டுடைய பாவினத் தாழிசைகளால் ஆன நூல்களாகும்.

கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் விருத்தம் சீரும்சிறப்பு முற்றுத் திகழ்ந்தது என்பது, வில்லிபாரதப்பாடல்களால் விளங்கும். அவை படிப்போருள்ளத்தைக் கொள்ளுகொள்ளும் ஓசை நயம் மிக்க பலவகை வண்ண வேறுபா டுடையவையாகும். வண்ணம்—சந்தம். தனி வண்ணப் பாக்களாலான அருண கிரிநாதர் திருப்புகழ் இக்காலத்தினதே. எண்சீரடிக்கு மேற்பட்ட ஆசிரிய விருத்தங்க ளெல்லாம் பிள்ளைத்தமிழ் லும் சதகத்தினும் இடம் பெற்றன.

16 - 18 நூற்றாண்டுகளில் கட்டளைக்கலித்துறை அரசு செலுத்தத் தொடங்கியது. எடுத்ததற்கெல்லாம் கட்டளைக் கலித்துறைதான். கோவைநூல் கட்டளைக் கலித்துறையால் தான் செய்ய வேண்டும் என்ற கட்டளையும் பிறக்கலானது. கட்டளைக்கலித்துறை அந்தாதி வேறு. இலக்கண நூலாகிய காரிகையும் காரிகையால் செய்யும் அத்தகு பெருமை பெற்றது கட்டளைக்கலித்துறை. காரிகை - யாப்பருங்கலக் காரிகை. காரிகை - கட்டளைக் கலித்துறை.

வெண்பா அன்றே போல் என்றும் பயிற்சியுடைய தாகவே இருந்துவரலானது. ஆனால், சங்ககாலத்தே தலைமை தாங்கி வந்த ஆசிரியப்பா ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டது. கலிப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் வழக்கொழிந்தே விட்டன என லாம்

கலிவிருத்தம், கலித்துறை, ஆசிரிய விருத்தம் என்னும் மூன்றும் தமிழிலக்கியத்தின் மும்மணிகளாயின. வஞ்சி விருத் தமும் வஞ்சித்துறையும் அங்கங்கே தென்பட்டன.

குறட்டாழிசை, வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளி விருத்தம், ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, கலித்தாழிசை என்னும் பாவினங்கள் காட்சிசாையை அடைந்தன.

பஞ்சபாண்டவர் வானவாசம், அல்லியரசாணி மாலை முதலிய அம்மாளை நூல்கள் புகழேந்திப்புலவரால் பாடப்

பட்டன என்பது உண்மையானால், குறள்வெண்ணுறை தோன்றியதிலிருந்து நல்ல செல்வாக்குடனேயே இருந்து வருகிறது எனலாம்.

இனி, கி. பி. பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னிருந்தே பாவின வகையைச் சேர்ந்த சிந்து என்னும் பாடல்கள் பாடலிற் பயிலத் தொடங்கின. அகப்பேய்ச்சித்தர், குதம்பைச்சித்தர், கடுவெளிச்சித்தர், பாம்பாட்டிச் சித்தர், இடைக்காட்டுச்சித்தர் முதலிய சித்தர் பாடல்களில் சிந்துப் பாடல்கள் மன்னேனும் பிள்ளைகளாயுள்ளன. குறவஞ்சி, பள்ளு முதலியவை பெரும்பாலும் சிந்துகளாலே யான நூல்களேயாகும். பாரதியார் காலத்திலிருந்து அச்சிந்து வகைகள் மிக்க செல்வாக்குப் பெறலாயின.

இசையும் நாடகமும் முத்தமிழில் இரண்டெனினும் பிற்காலத்தேதான் அவ்விருவகைத்தமிழிலும் இன்றுள்ள இசைப் பாடல்கள் தோன்றின. பேசும் படம் தோன்றுமுன் அவை நாடகமேடையில் நடம்பயின்றன. இங்ஙனம் தோன்றி வளர்ந்துள்ளது தமிழ்ச்செய்யுள் மரபு.

தமிழகத்தில் ஆங்கில ஆட்சி நிலைபெற்றபின் எவ்வகையான பாடல்கள் பாடும் வழக்கமும் வழக்கற்றுப் போயிற்று. தமிழ்த்தாயின் ஒருகூல் நொண்டியாகவே போய்விட்டது; ஆங்கில ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்தே அக்காலை ஒருவாறு ஊன்றிநடக்கத் தொடங்கினாள். அக்காலைப் பழையபடி வலுப் பெறச் செய்வது - தமிழன்னையின் இரகால்களையும் எழிலுறச் செய்வது - செய்து, முத்தமிழ்ச் செல்வியை முன்போலப் பாடியாடி ஓடி விளையாடும்படி செய்வது தற்காலத் தமிழ்க்கவிஞர்களின் இன்றியமையாக் கடமையாகும்.

ஆனால், அங்ஙனம் செய்யத் தற்காலத் தமிழ்க் கவிஞர்கள், பழந்தமிழ்க் கவிஞர்போலக் கவித்திறம் பெற வேண்டும். சிறந்த கவிஞர்கள் ஆகவேண்டும்; நால்வகைப் பாக்களிலிருந்து வளர்ந்து வந்துள்ள எல்லாவகையான தமிழ்ப்பாடல்களையும் பாடும் திறமை பெறவேண்டும். உலக வழக்கிற் சொல்வது போல, இலக்கணத்தை, அதிலும் யாப் பிலக்கணத்தைக் கரைத்துக் குடிக்க வேண்டும். எந்தப் பாடலையும் எளிதில் பாடும் ஆற்றலைப் பெற வேண்டும். அத்தகு முயற்சி தற்காலக் கவிஞர்களுக்கு மிகமிகத் தேவை என்பது அவரீகளே அறிந்த தொன்றாகும்.

‘கவிதைக்கு இலக்கணத்தடைகூடாது. கவிதையை யாப்பிலக்கண - மோனை எதுகை - சிறையில் இடக்கூடாது’ என்னும் பேச்செல்லாம், தமிழுக்கு - தமிழ்ச் செய்யுள்

நடைக்கு - தமிழிலக்கிய மரபுக்கு - ஆக்கந்தேடும் பேச்சாகாது; அழிவுதேடும் பேச்சேயாகும். தமிழ்க்குளம் இன்னும் வற்றாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், இலக்கணம் என்னும் திண்ணிய கரையேயாகும். அத்தகு கரையினை உடையவிடக் கூடாது; இன்னும் உறுதியுறச் செய்யவேண்டும்.

எழுத்தால் சொல் உண்டாகிறது. சொல் பொருளை உணர்த்துகிறது. எனவே, எழுத்து சொல் பொருள் என்னும் மூன்றன் இலக்கணமும் ஐயந்திரிபற முறையொடு நன்கு கற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். பொருளமையச் சொற்களை அழகாக யாப்பதே யாப்பாகும். யாப்பு-கட்டு. அழகு-அணி. எனவே, தற்காலத் தமிழ்க்கவிஞர்கள் நன்கு - எத்தகைய ஐயப்பாடும் இன்றி - யாப்பிலக்கணங் கற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஒருகாலத்தே யாப்பிலக்கணத்திற்கு இருந்த மதிப்பை நோக்கினால், இன்றுள்ள இரங்கத்தக்க நிலைக்கு, இம்மியளவு தாய்மொழிப் பற்றுள்ள ஒரு தமிழனும் வருந்தாமல் இருக்க முடியாது. ஒரே காலத்தே பல புலவர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு யாப்பிலக்கணம் செய்திருப்பதே அதற்குச் சான்றாகும்.

1. அவிநயனார்	7. பரிமாணனார்
2. காக்கைபாடினியார்	8. பல்கங்கனார்
3. சிறுகாக்கை பாடினியார்	9. பேராசிரியர்
4. கையனார்	10. மயேச்சுரர்
5. நல்லாதனார்	11. வாய்ப்பியனார்
6. நற்றத்தனார்	

முதலிய நல்லிசைப்புலவர்கள் தத்தம் பெயரால் யாப்பிலக்கணஞ் செய்து, தமிழ்ச் செய்யுள் மரபைப் போற்றி வளர்த்துவந்திருக்கின்றனர்.

இன்னும்,

1. அடிநூல்	4. செயிற்றியம்
2. சங்கயாப்பு	5. நாலடிநாற்பது
3. செயன்முறை	6. பெரியபடிம்

என்பனவும் யாப்பிலக்கணங்கூறும் நூல்களேயாம். அப்பழந்தமிழ் நூல்களையெல்லாம் நாம் பெறமுடியாத பெருங்குறையுடையே மாயினேம்.

இன்று பயிற்சியிலுள்ள யாப்பிலக்கணநூல்கள் -

1. தொல்காப்பியச் செய்யுளியல்
2. யாப்பருங்கலம்
3. யாப்பருங்லங்காரிகை

—என்னும் மூன்றுமே யாம்.

இன்று புலவர் பட்டம் பெற்றவரே யன்றி, அது பெருத தமிழ் இளைஞர்களும் கவிபாடி வருகின்றனர். அன்னாருக்காக ஏனைய முறையில் விளக்கமாக எம்மால் செய்யப்பட்டதே யாப்பதிகாரம் (1959). யாப்பதிகாரம் அன்னார்க்குப் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகிறது.

இனி, தமிழ்ப்புலவர் பட்டப்படிப்புப் பாடத்திட்டத்தில் செய்யுளியற்றும் பகுதி இன்மையால், புலவர் பட்டம் பெற்றோரிற் பெரும்பாலோர், கவித்திறம் வாய்க்கப் பெருதவராக உள்ளனர் என்பது மிகைபடக் கூறுதலாகாது. தமிழ்ப்புலவர் பட்டம் பெற்றும், பழந்தமிழ்ப்புலவர்கள் போலக் கவிபாடும் ஆற்றல் பெருமல் இருக்கும் நிலையில் தமிழ்க் கல்வித்திட்டம் அமைந்திருப்பது தமிழ்த்தாயின் குறைபாடேயாகும். அன்னார்க்கும் யாப்பதிகாரம் பயன்பட்டு வருகிறதென்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

தற்கால இளந்தமிழ்க் கவிஞர்களிற் பெரும்பாலோர், செய்யுள் அடிகளில் மோனை எதுகை எங்கெங்கு எவ்வாறு வரவேண்டும் என்பதை அறியாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அத்தகைய பல இளங்கவிஞர்களின் விருப்பத்திற் கிணங்கவே தொடையதிகாரம் என்னும் இந்நூல் செய்யப் பட்டதாகும்.

இந் நூலின்கண், சங்ககால முதல் இன்றுவரையுள்ள தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கிய நூல்களான-சங்க இலக்கியங்கள், காவியங்கள், சமயநூல்கள், புராணங்கள், சிறுநூல்கள், சித்தர் பாடல்கள், தனிப்பாடல் நூல்கள், சில்லறைக்கோவை நூல்கள் முதலிய 180க்கு மேற்பட்ட நூல்களிலிருந்து, பாவும், பாவினமும், சிந்துகளும் ஆகிய மூவகைப்பட்ட வெவ்வேறு வகையான 650 க்கு மேற்பட்ட செய்யுட்கள்—பாடல்கள்—எடுத்துக்காட்டி, ஒவ்வொரு பாடலின் அடிகளிலும், எந்தெந்தச் சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது, எந்தெந்தச் சீர்களில் மோனை வரவேண்டும் என்பதும், அப்பாடல்களின் அடியெதுகை அமைதியும் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

வெண்பா முதலிய அறுவகைப் பாக்கள், குறட்டாழிசை முதலிய பதினாறுவகைப் பாவினங்கள், சமணிகுச்சிந்து, வியனிகுச்சிந்து வகைகள், நொண்டிச்சிந்து முதல், கும்மி, தெம்பாங்கு, உடுக்கைப்பாட்டு, ஒப்பாரி ஈருகவுள்ள பலவகைச் சிந்துப் பாடல்கள், இசைப்பாடல், வண்ணப் பாடல், நாடகப்பாடல் ஆகிய தமிழிலுள்ள எல்லாவகையான பாடல்களுக்கும் தொடையமைதியோடு, இலக்கணமுங் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந் நூலின்கண் எடுத்துக் காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ள பாடல் வகைகளுள், தமிழிலுள்ள எல்லாவகையான ஓசை வேறுபாடுடைய பாடல்களும் அடங்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

எடுத்துக்காட்டாக,

வெவ்வேறு வகையான ஓசை வேறுபாடுடைய 46 எண் சீரடி விருத்தங்கள் எடுத்துக்காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நாற்பத்தாறு வகையுள், தமிழிலுள்ள எண்சீர்க் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள் எல்லாம் அடங்கும். இவற்றைவிட வேறுபட்ட ஓசையுடைய எண்சீரடி விருத்தம் இராத்தென்றே கூறலாம். இருக்கினும், இவற்றுள் ஏதாவ தொரு வகையில் அடங்கும் எனலாம்.

தமிழிலுள்ள பாடல்வகை ஒவ்வொன்றினும் இத்தனை வகை உள்ளனவா என்பதை அறிந்து, கற்போர்க்கு வியப்பும் உவப்பும் உண்டாகும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

இந்நூலை நன்கு கற்கின் யாப்பிலக்கணத்தைப் பற்றிய, தமிழ்ச் செய்யுட்களைப் பற்றிய, கவிபாடுதலைப் பற்றிய எத்தகைய ஐப்பாடும் இரா.

இங்கு எடுத்துக் காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ள பாடல்களைச் சேர்ந்த பாடல்களையும் படிக்கவேண்டும் என்னும் ஆர்வம் உண்டாகுமாயினால், இந் நூலைப் படிப்போர்க்குத் தமிழ்ச் செய்யுள் நூல்களையெல்லாம் படிக்கும் வாய்ப்பும் உண்டாகும். எனவே, இந் நூல் கவிபாடிப் பழகுவோர்க்கே யன்றிப் பொதுவாக எல்லோர்க்கும் பெரிதும் பயன்படும் என்பது திண்ணம்.

தமிழ் மக்கள் இந் நூலை விரும்பிக் கற்றுணர்ந்து தமிழ்ச் செய்யுள் வகை, அவற்றின் இலக்கணம், தொடையைமதி ஆகியவற்றை அறிந்து, தமிழ் நூல்களைக் கற்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுத் தமிழ் வளர்ச்சியில் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொள்வதே இந் நூற்பயனாகும்.

தற்காலத் தமிழ்க் கவிஞர்களை, பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் போல, பிற்காலக் கவிஞர்கள் போலச் சிறந்த கவிஞர்களாகச் செய்து, தமிழ்ச் செய்யுள் நடையைத் திறப்பாடுறச் செய்து, தமிழ்த்தாயை மகிழ்விப்பது இந் நூலின் பயனுக்குப் பயனாகும். வாழ்க தமிழ்ச் செய்யுள் மரபு!

இந்நூலில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ள
நூற்பெயர் விளக்கம்

அகம்	— அகநானூறு
அகப்	— அகப்பேய்ச்சித்தர் பாடல்
அப்	— அப்பர் தேவாரம்
அமு	— அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்
அர	— அரசியலரங்கம்
அரிகு	— அரிச்சந்திரக்கும்மி
அரிநா	— அரிச்சந்திர நாடகம்
அரி	— அரிச்சந்திர புராணம்
அரு	— அருட்பா
அருண	— அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்
அல்லி	— அல்லியரசாணி மாகு
அவி	— அவிநயம்
அழு	— அழகணிச்சித்தர் பாடல்
ஆசா	— ஆசாரக் கோவை
ஆசி	— ஆசிய சோதி
ஆத்	— ஆத்திஞடி
ஆதி	— ஆதிரை
இடைக்	— இடைக் காட்டுச்சித்தர் பாடல்
இடைம	— இடைமருதூர்க் கலம்பகம்
இகா	— இராமகாதை
இராஏ	— இராமாயண ஏற்றம்.
இசி	— இராமாயணச் சிந்து
இபாஏ	— இலக்குமி பார்வதி ஏசல்
இனி	— இனியவை நாற்பது
இன்ப	— இன்பரசத் தெம்பாங்கு
உத்சி	— உத்கமிச் சிந்து
உரி	— உரியியல்
உல	— உலகநீதி
உகெ	— உலகப் பெரியோன் கென்னடி
எரிஎ	— எரிந்த கட்சி எரியாக் கட்சி
ஏரெ	— ஏரெழுபது
ஐங்	— ஐங்குறு நூறு
ஓப்	— ஓப்பாரி
கடுவெ	— கடுவெளிச்சித்தர் பாடல்
கந்	— கந்தபுராணம்
கபு	— கந்தரநுபுதி
கக	— கந்தர் கலிவெண்பா
கப்	— கப்பற் பாட்டு
கம்	— கம்பராமாயணம்

கவி	— கவித்தொகை
கவிங்	— கவிங்கத்துப் பரணி
கசி	— கன்னியம்மன் சிந்து
காக்	— காக்கை பாடினியம்
காஞ்	— காஞ்சிப் புராணம்
காத்	— காத்தவராயன் கதை
காயக்	— காயக் கப்பல்
குசே	— குசேலோபாக்கியாநம்
குண்	— குண்டல கேசி
குதம்	— குதம்பைச்சித்தர் பாடல்
குழதா	— குழந்தைத் தாலாட்டு
குள்	— குள்ளத்தாராச் சிந்து
குறிஞ்	— குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறுந்	— குறுந்தொகை
குற்	— குற்றலக் குறவஞ்சி
குன்	— குன்றுடையாக்கவுண்டன் கதை
கொன்	— கொன்றை வேந்தன்
கோஒ	— கோமளா ஒப்பாரி
கோமா	— கோமாளிப்பாட்டு
கோயி	— கோயிற் புராணம்
கோநா	— கோவல நாடகம்
கோக	— கோவலன் கதை
சஞ்	— சஞ்சிவிபர்வதத்தின்சாரல்
சந்தெ	— சந்தனத்தேவன் தெம்பாங்கு
சம்	— சம்பந்தர் தேவாரம்
சர்வ	— சர்வசுத்ய சமரசக் கீர்த்தனை
சாஒ	— சாரதா ஒப்பாரி
சிதம்	— சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை
சிகொ	— சித்தையன் கொலைச்சிந்து
சிந்	— சிந்தாமணி
சில	— சிலப்பதிகாரம்
சிசி	— சிவஞான சித்தியார்
சிகு	— சிவன்மலைக் குறவஞ்சி
சிறுத்	— சிறுத்தொண்டன் கதை
சிறு	— சிறுபாணற்றுப்படை
சிப	— சிகாழிப் பள்ளு
சிகா	— சிகாளத்திப் புராணம்
சிரு	— சிருப்புராணம்
சுத	— சுதந்தரத் தங்கச் சிந்து
சுந்	— சுந்தரர் தேவாரம்
செய்	— செய்யுளியல்
சேமி	— சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்

சேவ	— சேவற்பாட்டு
ஞாசி	— ஞானத்தங்கச் சிந்து
ஞாசு	— ஞானரத்தினக் குறவஞ்சி
ஞாஏ	— ஞான ஏற்றம்
தயா	— தகடூர் யாத்திரை
தக்	— தக்கயாகப் பரணி
தங்தெ	— தங்கந் தில்லாலேத் தெம்பாங்கு
தங்த	— தங்கமே தங்கச் சிந்து
தஞ்	— தஞ்சைவாணன் கோவை
தம	— தலையணை மந்திரம்
தனி	— தனிப்பாடற் றிரட்டு
தாயு	— தாயுமானவர் பாடல்
திநா	— திணைமலை நூற்றைம்பது
திஐ	— திணைமொழி ஐம்பது
திப	— திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
குறள்	— திருக்குறள்
திசோ	— திருக்கோவையார்
திபல்	— திருப்பல்லாண்டு
திபா	— திருப்பாவை
திநீப	— திருநீலகண்டன் பள்ளு
திம	— திருமந்திரம்
திக	— திருவரங்கக் கலம்பகம்
திவா	— திருவாசகம்
திவி	— திருவிசைப்பா
திபு	— திருவிளையாடற் புராணம்
தேசி	— தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை பாடல்
தேசிங்	— தேசிங்குராசன் கதை
தேம்	— தேம்பாவணி
தொல்	— தொல்காப்பியம்
தொகள்	— தொல்காப்பியக்களவியல்
தொசெய்	— தொல்காப்பியச் செய்யுளியல்
நந்த	— நந்தன் சரித்திரக்கீர்த்தனை
நல்ல	— நல்லதங்காள் கதை
நல்ச	— நல்லதங்காள் சரித்திரக்கீர்த்தனை
நல்கா	— நல்லதம்பிச்சர்க்கரை மன்றாடியார் கூரதல்
நள	— நள் வெண்பா
நற்ற	— நற்றத்தம்
நற்	— நற்றிணை
நன்	— நன்னூல்
நாட்	— நாட்டுப் பாடல்
நாம	— நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்

நாவ	— நாமக்கல் வழிநடைச்சிந்து
நால	— நாலடியார்
நாலா	— நாலாயிரம்
நான்	— நான்மணிக்கடிகை
நெடு	— நெடுநல் வாடை
நெரு	— நெருஞ்சிப்பழம்
நைட	— நைடதம்
பஞ்ஞ	— பஞ்சகல்யாணி ஒப்பாரி
பஞ்வ	— பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்
பபா	— பட்டினத்தார் பாடல்
பட்	— பட்டினப் பாலை
பதிற்	— பதிற்றுப்பத்து
பத்தி	— பத்திரகிரியார் பாடல்
பசி	— பரிதாபச் சிந்து
பரி	— பரிபாடல்
பலஏ	— பலசரக்கு ஏலப்பாட்டு
பல்கா	— பல்காயம்
பழம்	— பழம்பாடல்
பகா	— பழனியாண்டவர் காவடிச் சிந்து
பதி	— பழைய திருவிளையாடல்
பாக	— பாகவதம்
பாஞ்	— பாஞ்சாலி சபதம்
பாம்	— பாம்பாட்டிச்சித்தர் பாடல்
பாஏ	— பாரத ஏற்றப்பாட்டு
பாதா	— பாரதீதாசன் பாடல்
பார	— பாரதியார் பாடல்
பிர	— பிரபுலிங்கலீலை
புகை	— புகைவண்டிச் சிந்து
புரட்	— புரட்சிக் கவி
புகு	— புலவர் குழந்தை பாடல்
புறத்	— புறத்திணையியல்
புறம்	— புறநானூறு
புரு	— புருப்பாட்டு
பெரி	— பெரியபுராணம்
பெருங்	— பெருங்கதை
பெரும்	— பெரும்பாணற்றுப்படை
பேபா	— பேயோட்டப்பாட்டு
பொரு	— பொருநராற்றுப்படை
மணி	— மணிமேகலை
மக	— மதுரைக் கலம்பகம்
மது	— மதுரைக்காஞ்சி

மயா	— மயான காண்டம்
மலை	— மலைபடுகடாம்
மனே	— மனேன்மணியம்
மீயி	— மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்
முக்	— முக்கூடற் பள்ளு
முது	— முதுமொழிக் காஞ்சி
முயி	— முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்
முகீ	— முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனை
முசு	— முத்துநாச்சி சண்டை
முகு	— முத்துவீராயி கும்மி
முந்	— முந்திரியிலக்கம்
முஒ	— முருகர் ஓயிற்கும்மி
முருகு	— திருமுருகாற்றுப்படை
முல்	— முல்லைப் பாட்டு
யாக	— யாப்பருங்கலம்
யாகா	— யாப்பருங்கலக் காரிகை
வம	— வள்ளி மணச்சிந்து
வசி	— வளையற் சிந்து
வகை	— வகையாபதி
வாட்	— வாட்போக்கிக் கலம்பகம்
வில்	— வில்லிபாரதம்
வெண்	— வெண்பாடாலை
வெவ	— வெள்ளகோயில் வழிநடைச்சிந்து:
வெற்	— வெற்றிவேற்கை

பொருளடக்கம்

1. முதலியல்	...	1
1. எழுத்தும் அசையும்	...	1
2. சீர்	...	3
3. தளை	...	6
4. அடி	...	7
5. தொடை	...	8
1. மோனை	...	9
2. எதுகை	...	10
3. முரண்	...	10
4. இயைபு	...	10
5. அளபெடை	...	11
6. தொடைச்சிறப்பு	...	13
1. மோனை	...	13
2. எதுகை	...	16
1. இனவெதுகை	...	17
2. எதுகைவகை	...	19
3. ஆசெதுகை	...	21
4. விட்டிசைவல்லொற்றெதுகை	...	24
7. தொடைவகை	...	26
8. அடிமோனைஎதுகை	...	33
9. செந்தெர்டை	...	37
10. பாவும் பாவினமும்	...	39
11. பாவகை	...	41
1. வெண்பா	...	41
2. ஆசிரியப்பா	...	43
3. உலிப்பா	...	44
4. வஞ்சிப்பா	...	45
5. பர்பாடல்	...	45
6. மருட்பா	...	45
12. பாவினம்	...	46
குறள்வெண்ணுறை	...	48
13. தாழிசை	...	53
14. உரவு தாழிசை கொச்சகம்	...	54
15. சிந்து	...	54
16. அடிகள் வரும் செய்யுள்	...	55

2. எடுத்துக்காட்டியல்	...	57
1. குறளடி	...	57
1. குறளடி வஞ்சிப்பா	...	57
2. வஞ்சித்தாழிசை	...	60
3. வஞ்சித்துறை	...	61
4. தாழிசை	...	64
2. சிந்தடி	...	65
1. சிந்தடிவஞ்சிப்பா	...	65
2. வஞ்சிவிருத்தம்	...	67
3. தாழிசை	...	70
3. அளவடி	...	72
1. வெண்பா	...	72
1. குறள்வெண்பா	...	72
2. சிந்தியல் வெண்பா	...	75
3. நேரிசை வெண்பா	...	77
4. இன்னிசை வெண்பா	...	78
5. பஃரெடை வெண்பா	...	82
6. கலிவெண்பா	...	84
2. ஆசிரியப்பா	...	86
1. நேரிசையாசிரியப்பா	...	89
2. இணைக்குறளாசிரியப்பா	...	89
3. நிலைமண்டிலஆசிரியப்பா	...	89
4. அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா	...	89
3. கலிப்பா	...	91
4. பரிபாடல்	...	97
5. மருட்பா	...	104
6. நூற்பா	...	106
7. 1. கொச்சகம்	...	108
2. ஆறடிக்கொச்சகம்	...	113
3. எட்டடிக்கொச்சகம்	...	143
8. கட்டளைக்கலிப்பா	...	115
9. கலிவிருத்தம்	...	117
10. தாழிசை	...	128
4. நெடிலடி	...	132
1. கலித்துறை	...	132
2. கட்டளைக்கலித்துறை	...	145
3. தாழிசை	...	148

5. கழிநெடிலடி	...	150
1. அறுசீரடிவிருத்தம்	...	150
2. தாழிசை	...	166
3. எழுசீரடிவிருத்தம்	...	171
4. தாழிசை	...	180
5. எண்சீரடிவிருத்தம்	...	183
6. தாழிசை	...	200
7. ஒன்பதின்சீரடிவிருத்தம்	...	207
8. தாழிசை	...	209
9. பதின்சீரடிவிருத்தம்	...	210
10. தாழிசை	...	211
11. பதினொருசீரடிவிருத்தம்	...	212
12. பன்னிருசீரடிவிருத்தம்	...	213
13. தாழிசை	...	218
14. பதினாஞ்சீரடிவிருத்தம்	...	219
15. தாழிசை	...	222
16. பதினாறுசீரடிவிருத்தம்	...	222
17. தாழிசை	...	224
18. இருபத்தெண்சீரடிவிருத்தம்	...	225
19. முப்பத்திருசீரடிவிருத்தம்	...	226
6. பொது	...	231
1. குறட்டாழிசை	...	231
2. குறள்வெண்டுறை	...	232
3. வெண்டாழிசை	...	236
4. வெண்டுறை	...	237
5. வெளிவிருத்தம்	...	240
6. ஆசிரியத்தாழிசை	...	241
7. ஆசிரியத்துறை	...	242
8. கவித்தாழிசை	...	247
9. மேல்வைப்பு	...	252
7. சிந்து	...	227
1. சமனிகைச்சிந்து	...	257
2. வியனிகைச்சிந்து	...	265
3. நொண்டிச்சிந்து	...	270
4. வழிநடைச்சிந்து	...	271

5.	ஆனந்தக்களிப்பு	...	272
6.	காவடிச்சிந்து	...	272
7.	வளையற்சிந்து	...	273
8.	தங்கச்சிந்து	...	274
9.	சேவற்பாட்டு	...	475
10.	புருப்பாட்டு	...	275
11.	குள்ளத்தாராச்சிந்து	...	276
12.	மேல்வைப்புச்சிந்து	...	276
13.	தெம்பாங்கு	...	277
14.	கும்மி	...	279
	1. இயற்கும்மி	...	280
	2. ஒயிற்கும்மி	...	281
	3. ஓரடிக்கும்மி	...	282
15.	இலாவணி	...	285
16.	தானானேச்சந்தம்	...	285
17.	தன்னனேச்சந்தம்	...	286
18.	ஏசல்	...	287
19.	ஏற்றப்பாட்டு	...	287
20.	ஏலப்பாட்டு	...	288
21.	உடுக்கைய்பாட்டு	...	290
22.	ஒப்பாரி	...	292
23.	தாலாட்டு	...	296
24.	கண்ணி	...	298
25.	இசைப்பாடல்	...	299
26.	வண்ணப்பாடல்	...	305
27.	நாடகம்	...	319
3.	ஒழிபியல்	...	327
	1. எழுத்து	...	327
	1. குற்றியலிகரம்	...	327
	2. ஐகாரக்குறுக்கம்	...	329
	2. சீரும்தோயும்	...	330
	3. அடி	...	332
	4. புணர்ச்சி	...	333
	1. பொது	...	333
	2. குற்றுகரப்புணர்ச்சி	...	337
	5. பிற்சேர்க்கை	...	341

தொடையதிகாரம்

தொடையதிகாரம் என்பது, தொடையினது அதிகாரம் என, தொடையிலக்கணம் கூறும் நூலுக்குப் பெயராயிற்று. தொடையாவது - எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்னும் செய்யுள் உறுப்புக்கள் ஆறனுள் ஒன்றாகும். அது, மோனை முதலாக ஐந்து வகைப்படும். அதிகாரம் - ஆட்சி. அதாவது, தலைமைப்பாடு. செய்யுளின் அடிகளில் வரும் தொடையிலக்கணத்தின் சிறப்புக் கூறுவதால், இந்நூல் இப்பெயர்த்தாயிற்று. அது, முதலியல், எடுத்துக்காட்டியல், ஒழிபியல் என மூன்று வகைப்படும்.

1. முதலியல்

யாப்பிலக்கணங் கற்றுக் கவிபாடிங் பழகி வரும் இளங்கவிஞர்கட் காகவே இந் நூல் செய்யப்பட்ட தெனினும், எளிமையும், விளக்கமும், பயன்பாடும், நினைவுகூர்தலும் கருவியாக, தொடையின் முன்னர்த்தாகிய எழுத்து முதலிய செய்யுளுறுப்புக்களும், தொடையும், தொடை பயிலும் பாவும் பாவினமும் ஈண்டுச் சுருக்கமாக எடுத்துரைக்கப் படுவதால், சுருக்கமாக அவற்றின் இலக்கணங் கூறுவதால், இது, முதலியல் எனப் பெயர் பெற்றது. முதல்-செய்யுளுக்கு முதல். ஆவன - எழுத்து முதலியன. இயல்-இலக்கணம்.

1. எழுத்தும் அசையும்

வாய்பாடு — எழுத்து		அசை
1. க	— குறில்	} நேர்
2. கல்	— குற்றெற்று	
3. கா	— நெடில்	
4. கால்	— நெட்டொற்று	

5. „கட	—	குறிவினை	} நிரை
6. கடல்	—	குறிவினையொற்று	
7. கடா	—	குறினெடில்	
8. கடாம்	—	குறினெடிலொற்று	

இவற்றின் விளக்கத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர், ‘அ ஆ, அல் ஆல், பல பலா, புதர் புதார்’ எனவும், யாப்பருங்கலக்காரிகை ஆசிரியர், ‘ஆழி, வெள் வேல், வெறி சுரு, நிறம் விளாம்’ எனவும், எழுத்துக்களுக்கு வாய்பாடு காட்டினர்.

குறிப்பு : உயிர், மெய், உயிர்மெய், ஆய்தம் என்னும் 247 தமிழ் எழுத்துக்களும் யாப்பிலக்கணத்தில்-குறில், நெடில், ஒற்று என மூவகையில் அடங்கும். ஒற்று-மெய். ஆய்தம், ஒற்றினிலடங்கும். விளக்கம் யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

குறில், நெடில் என்னும் இவ்விரண்டெழுத்துக்களையும் தனியாகவும், ஒற்றுடனும் உறழின்,

1. குறில்	2. குற்றெற்று
3. நெடில்	4. நெட்டொற்று
5. குறிவினை	6. குறிவினையொற்று
7. நெடிவினை	8. நெடிவினையொற்று
9. குறினெடில்	10. குறினெடிலொற்று
11. நெடிற்குறில்	12. நெடிற்குறிலொற்று

எனப் பன்னிரண்டெழுத்தாகும்.

7. நெடிவினை	—	காயா
8. நெடிவினையொற்று	—	காரான்
11. நெடிற்குறில்	—	காவி
12. நெடிற்குறிலொற்று	—	காவல்

என்னும் நான்கும், நேர் நேர்-தேமா-என்னும் ஈரசைச் சீர் ஆவதால், அவற்றை விலக்க, எழுத்து எட்டாயின. இதை நன்கு மனத்தில் இருத்துதல் வேண்டும்.

வீட்டுக்கு அடிப்படை போன்றவை செய்யுட்கு எழுத்தும், அசையும். ஆகையால், இவற்றின் அறிவு மிகமிக இன்றியமையாததாகும்.

எழுத்தும் அசையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய உறுப்புக்களாகும்.

ஒரெழுத்தால் ஆகிய அசை - நேரசை.
 ஈரெழுத்தால் ஆகிய அசை - நிரையசை.
 நேர் - தனி. நேரசை - தனியசை.
 நிரை - இணை. நிரையசை - இணையசை.

யாப்பிலக்கணத்தில் ஒற்றெழுத்துக்கு மதிப்பில்லை. 'ஈர்க்' என, ஈரொற்று வரினும், 'கால்' என்பதுபோல நெட்டொற்றே யாகும்.

பயிற்சி

“ இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராத்
 துருள்பூந் தண்டார் புரளு மாப்பின் ” —முரு—10

இவ்வடிகளிலிருந்து குறில் முதலிய எட்டெழுத்துக் களுக்கும் ஒவ்வொரு காட்டுத் தருக.

2. சீர்

நேர், நிரை என்னும் அசை, இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் சேர்ந்து வருவது - சீர் எனப்படும்.

1. ஈரசைச்சீர் - 4

அசை	வாய்பாடு	சீர்
1. நேர் நேர்	— தேமா	} மாச்சீர்
2. நிரைநேர்	— புளிமா	
3. நிரை நிரை	— கருவிளம்	} விளச்சீர்
4. நேர் நிரை	— கூவிளம்	

2. மூவசைச்சீர் - 8

1. காய்ச்சீர் - 4

அசை	வாய்பாடு
1. நேர் நேர் நேர்	— தேமாங்காய்
2. நிரைநேர்நேர்	— புளிமாங்காய்
3. நிரை நிரைநேர்	— கருவிளங்காய்
4. நேர் நிரைநேர்	— கூவிளங்காய்

இவை நான்கும் - மாச்சீர், விளச்சீர் என்னும் ஈரசைச் சீர் நான்களுடும் நேரசை சேர்ந்தானவை.

2. கணிச்சீர் - 4

அசை	வாய்பாடு
1. நேர்நேர்நிரை	— தேமாங்கனி
2. நிரைநேர்நிரை	— புளிமாங்கனி
3. நிரைநிரைநிரை	— கருவிளங்கனி
4. நேர்நிரைநிரை	— கூவிளங்கனி

இவை நான்கும் - அவ்வீரசைச்சீர் நான்களுடும் நிரையசை சேர்ந்தானவை.

இவற்றின் விளக்கத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

பயிற்சி - 1

- “மடன்மலி கொன்றை துன்றுவா னெருக்கும்
வன்னியு மத்தமுஞ் சடைமேல்” —சம்
- “ஆய்ச்சியர் சேரி அனாதயிர் பாலுண்டு” —நாலா
- “ஒன்னலர் மணிமுடி உரிஞ்சு தாளினான்” —நைட

இவ்வடிகளிலுள்ள ஈரசைச்சீர்களை எடுத்துக் காட்டுக.

பயிற்சி—2

- “அரியாணை யந்தணர்தஞ் சிந்தை யாணை
அருமறையி னகத்தாணை யணுவை யார்க்கும்” —அப்
- “பத்தூர்புக் கிரந்துண்டு பலபதிகம் பாடி” —சுந்

இவ்வடிகளிலுள்ள காய்ச்சீர்களை எடுத்துக் காட்டுக.

பயிற்சி—3

- “வசையில்புகழ் வயங்குவிண்மீன்” —பட்—1
- “மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவும்” —பட்—127
- “புழைவாயில் போகிடைகழி” —பட்—144
- “இரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களும்” —மது—8

இவ்வடிகளிலுள்ள கணிச்சீர்களை எடுத்துக் காட்டுக.

3. நாலசைச்சீர்—16

1. தேமாந்தண்பூ	9. தேமாந்தண்ணிழல்
2. புளிமாந்தண்பூ	10. புளிமாந்தண்ணிழல்
3. கருவிளந்தண்பூ	11. கருவிளந்தண்ணிழல்
4. கூவிளந்தண்பூ	12. கூவிளந்தண்ணிழல்
5. தேமாநறும்பூ	13. தேமாநறுநிழல்
6. புளிமாநறும்பூ	14. புளிமாநறுநிழல்
7. கருவிளநறும்பூ	15. கருவிளநறுநிழல்
8. கூவிளநறும்பூ	16. கூவிளநறுநிழல்

இவற்றின் விளக்கத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

குறிப்பு : தண்பூ — நேர்நேர் — தேமா
 நறும்பூ — நிரைநேர் — புளிமா
 நறுநிழல் — நிரை நிரை — கருவிளம்
 தண்ணிழல் — நேர் நிரை — கூவிளம்

என, மாச்சீர், விளச்சீர் என்னும் ஈரசைச்சீர் நான்கு
 னோடும், அவ்வீரசைச்சீர் நான்கையும், தண்பூ, நறும்பூ,
 தண்ணிழல், நறுநிழல் என, வேறுவாய்பாட்டால்
 உறழ்ந்தனவே - தேமாந்தண்பூ முதலிய நாலசைச்சீர்
 பதினாறுமாகு மென்க.

நாலசைச்சீர் மிகச் சிறுபான்மை அருகிவரும்.

தனை கொள்ளும் போது, பூச்சீர் எட்டும் - காய்ச்சீர்
 போலவும், நிழற்சீர் எட்டும் - கனிச்சீர் போலவும் கொள்
 ளப்படும்.

அதாவது, பூமுன் நேர்வரின் - வெண்டனையாகவும்,
 நிரைவரின் - கலித்தனையாகவும், நிழல்முன் நிரைவரின் -
 ஒன்றியவஞ்சித்தனையாகவும், நேர்வரின் - ஒன்றாதவஞ்சித்தனை
 யாகவும் கொள்ள வேண்டு மென்க.

குறிப்பு : வெண்பா வடிகளில் நாலசைச்சீர்வரின் செப்ப
 லோசை சிதையுமாகையால், வெண்பாவில் நால
 சைச்சீர்கள் வரப்பெறு.

பயிற்சி

1. நேர் நேர் நேர் நேர் — தேமாந்தண்பூ.

ஏனைப் பதினைந்து சீர்களையும் இவ்வாறு அலகிடுக.

2. “மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து
வலமாதிரத்தான் வளிகொட்ப” —மது—4, 5
“மைதீர்ந்து கிளர்ந்துவிளங்க” —மது—9
“அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோண்டு” —பழம்
“மேவியமா சாத்துவானென்பார்—பெற்று
மேவளர்த்த மைந்தனென்பேர் கோவலனென்பார்”
—கோநா

இவ்வடிகளிலுள்ள நாலசைச்சீர்களை எடுத்துக்காட்டுக.

அசை		வாய்பாடு		சீர்
4. நேர்	—	நாள்	}	அசைச்சீர்
நிரை	—	மலர்		
நேர்பு	—	காசு	}	வெள்ளீற்றுச்சீர்
நிரைபு	—	பிறப்பு		

இவை நான்கும் வெண்பாவின் சுற்றில் வரும். இந்நான்குமன்றி, வெண்பாவின் சுற்றில் தேமா முதலிய சீர்கள் வரப் பெறு. இவற்றைத் திருக்குறள் முதலிய வெண்பாக்களிற் கண்டறிக.

நான், மலர் என்னும் அசைச்சீர் இரண்டும் வெண்பாவின் சுற்றிலன்றி, வேறிடங்களில் வாரா; வேறு செய்யுட்களினும் வாரா. கலிப்பாவின் உறுப்புக்களுள் ஒன்றான அம்போதரங்கத்தில் சிறுபான்மை அசை சீராக வரும்.

காசு பிறப்பு என்னும் சீர்கள், வெண்பாவின் சுற்றிலன்றி மற்ற இடங்களில் வரின், காசு - நேர் நேர் - தேமா; பிறப்பு - நிரை நேர் - புளிமா என அலகிடப்பெறும்.

இவற்றின் விளக்கத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

3. துளை - 7

1. நேரொன்றுசிரியத்தனை	5. கலித்தனை
2. நிரையென்றுசிரியத்தனை	6. ஒன்றிய வஞ்சித்தனை
3. இயற்சீர் வெண்டனை	7. ஒன்றாத வஞ்சித்தனை
4. வெண்சீர் வெண்டனை	—எனத் தனை ஏழாம்.

இவற்றின் விளக்கத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

இயற்சீர் வெண்டனையும், வெண்சீர் வெண்டனையும் அன்றி, வெண்பாவில் வேறு தனைகள் வரப்பெறு. இது நன்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

வெண்பாவில் இவ்விரண்டு மல்லாத பிற தனைகள் வரின், தனைதட்டுதல் எனப்படும். தனைதட்டாமல் வெண்பாப் பாடுதல் வேண்டும்.

தனைதட்டிய வெண்பாக்களை யாப்பதிகாரத்தில் கவியரங்கம் என்னும் பகுதியில் காண்க.

பயிற்சி

“தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்” —குறள்

“விறலிழை நெகிழ்த்த வீவருங் கடுநோய்” —குறி—3

“தேம்படு கவுள சிறுகண் யானே” —முல்—31

“பொய்கைப்பூப் புதிதுண்ட வரிவண்டு கழிப்பூத்த
நெய்தற்று தமர்ந்தாடிப் பாசடைச் செப்பினுள்”
—கவி—74

“உருகெழுதிற லுயர்கோட்டத்து
முருகமர்பூ முரண்கிடக்கை
வரியணிசுடர் வான்பொய்கை” —பட்—36—8

இவ்வடிகளிலுள்ள தனைகளை அலகிடுக.

4. அடி - 5

1. இருசீர் — குறளடி	4. ஐஞ்சீர் — நெடிலடி
2. முச்சீர் — சிந்தடி	5. அறுசீர் — கழிநெடிலடி
3. நாற்சீர் — அளவடி	முதலன }
- என அடி ஐந்தாம்.

இவற்றின் விளக்கத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

அளவடி — நேரடி எனவும் வழங்கும். ‘அடி’ எனில், அளவடியையே—நாற்சீரடியையே—குறிக்கும். அளவில் குறைந்தது சிந்து, குறள் எனவும், மிக்கது நெடில், கழிநெடில் எனவும் பெயர் பெற்றன.

6, 7, 8, 12, 14 சீர்க்கழிநெடிலடிகளே பயின்று வரும். 9, 10 சீரடிகள் மிகமிக அருகிவரும். இவை அத்தகு சிறப்புடையனவுமல்ல. பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடியும், பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடியும் - அறுசீரடியும், எழுசீரடியும் இரண்டு ஒரு மோனைத்தொடைபட வந்த இரண்டடிகளே யாகும். பதினான்கு சீரடி விருத்தத்தை-எழுசீர்க் கழிநெடிலடி இரட்டை ஆசிரிய விருத்தம் என வழங்குதலே இதனை வலியுறுத்தும். 16, 32 முதலிய சீரடிகள் என்பனவெல்லாம் இவ்வாறு மோனைத் தொடையால் வளர்த்துக் கொள்வனவே யாகும்.

இவ் வைவகை அடிகட்கும் எடுத்துக்காட்டு, 'எடுத்துக்காட்டியல்' என்னும் அடுத்த இயலிற் காண்க.

இவை சீர்வகை அடிகள் எனப்படும். அதாவது, சீரின் அளவால் பெயர் பெறுபவை. தொல்காப்பியர் காலம் வரை, எழுத்தெண்ணிப் பாடும் கட்டளையடி முறையும் வழக்கத்தில் இருந்து வந்ததென்பது, தொல். செய்யுளியல் 36—40 சூத்திரங்களாற் பெறப்படும்.

அது, 4 எழுத்து முதல் 6 எழுத்து முடிய உள்ள மூன்றடியும் குறளடி எனப்படும். விளக்கம் தொல்காப்பியத்திற் காண்க. இவ்வடி 625 வகைப்படும் என்பதை,

“ஐவகையடியும் விரிக்குங் காலை” —செய்—50

என்னும் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரவுரையிற் காண்க.

5. தொடை

அடிகளை ஒன்றோடொன்று தொடுப்பது - தொடை எனப்படும். தொடுத்தல் - இணைத்தல், கட்டுதல்.

இரண்டு அடிகளிலே யன்றி, ஓரடியிலுள்ள சீர்களிலும் இத்தொடை வரும். சீர்களில் வருந் தொடைகளின்—சிறப்பாக மோனைத் தொடையின்—விளக்கமே இந்நூல் முதலிய பொருளாகும்.

செய்யுளின் ஓசை நயத்துக்கும் இனிமைக்கும் சிறப்புக்கும் இத்தொடையுறுப்பு இன்றியமையாத தாகும்.

‘தொடையற்ற பாட்டு நடையற்றுப் போகும்’ என்பது பழமொழி.

சீரும் தனையும் அடியும் ஒவ்வொரு செய்யுட்கே உரியன. அதாவது, இவற்றால் செய்யுள் வேறுபாடு உண்டாகும்.

குறிப்பு : மாச்சீரும் விளச்சீரும் காய்ச்சீரும், இருவகை வெண்டனையும், அளவடியும் சிந்தடியும் வெண்பாவுக்குரியவையாகும். அதாவது, இவற்றை யுடையதே வெண்பாவாகும்.

எழுத்தும் அசையும் போல எல்லாப்பாவுக்கும் பொதுவாக உடையது தொடையாகும். எழுத்தும் அசையும் சீர்களை ஆக்குதல் மாத்திரை அமையும். தொடையோ, சீர்க்கும், சீராலாகும் அடிக்கும், அடியாலாகும் செய்யுட்கும் சிறப்பைத் தந்து, செய்யுளின் நடையின்பத்திற்குக் காரணமாய் நிற்பதாகும்.

முதற்றொடை, உறழ்ச்சித்தொடை என, அத்தொடை இருவகைப்படும்.

இரண்டு அடிகளில் வருவது—முதற்றொடை. ஓரடியிலுள்ள சீர்களில் வருவது—உறழ்ச்சித் தொடை. உறழ்ச்சித் தொடையை—விகற்பத் தொடை எனவும் வழங்குப. முதற்றொடையை, அடையின்றித் தொடை எனவும், உறழ்ச்சித் தொடையை—தொடைவகை எனவும் வழங்குதலும் உண்டு.

1. மோனை	4. இயைபு
2. எதுகை	5. அளபெடை
3. முரண்	

என, அம்முதற்றொடை ஐந்து வகைப்படும்.

1. மோனை

முதலெழுத் தொன்றுதல் மோனை யாகும்.

ஒன்றுதல்—ஒரே எழுத்து வருதல். முதலெழுத்து—சீரின் முதலெழுத்து.

காட்டு :

“கற்றுத் தெளிந்தினிது கற்ற படிநடவான்
கற்றவ னுவானே காண்.”

—புகு

இவ்வடிகளின் முதற்சீரின் முதலெழுத்து, ‘க’
ஒன்றே வந்திருத்தல்— அடிமோனை எனப்படும்.

முதலடியின் முதற்சீரினும் மூன்றஞ்சீரினும் முத
லெழுத்து, ‘க’ ஒன்றே வந்திருத்தல் - சீர்மோனை யாகும்.
இரண்டாமடியினும் சீர்மோனை காண்க. இச் சீர்
மோனையே—மோனை வகை, அல்லது தொடைவகை
எனப்படும்.

2. எதுகை

இரண்டாமெழுத் தொன்றுதல் எதுகை யாகும்.

இரண்டாமெழுத்து - சீரின் இரண்டாமெழுத்து.

முன்னர் மோனைத் தொடைக்குக் காட்டிய செய்யுளின்
இரண்டடிகளிலும் முதற்சீரின் இரண்டாவதெழுத்து,
‘ற்’ ஒன்றே வந்திருத்தல் - அடியெதுகை யாகும்.

அப்பாட்டின் முதலடியின் முதற்சீரிலும் மூன்றஞ்
சீரிலும் இரண்டாமெழுத்து, (கற்று - கற்ற) ‘ற்’ ஒன்றே
வந்திருத்தல் - சீரெதுகை யாகும். இது, எதுகைத் தொடை
வகை.

3. முரண்

முரணத் தொடுப்பது முரண்டொடை யாகும்.

முரணுதல் - மாறுபடுதல். மாறுபட்ட சொற்கள்
வருதல் - முரண்டொடை.

காட்டு :

“கருங்கழல் வெண்குடை கார்நிகர் வீண்கை”

—நன்

கருமை X வெண்மை—முரண்.

4. இயைபு

இறுவா யொத்தல் இயைபெனப் படுமே.

இறுவாய்-இறுதி. இரண்டடிகளின் இறுதி ஒன்றாக
வருதல் - இயைபுத் தொடை யாகும்.

காட்டு :

“மந்திர மாவது நீறு
வானவர் மேலது நீறு”

—சம்

‘நீறு’ என்பது இரண்டடி யினீற்றிலும் வந்திருத்தல்—
இயைபுத் தொடையாகும்.

“நல்லபண் டங்களைக் கண்டறியோம் - ஒரு
நாளும் வயிரூர உண்டறியோம்”

—தேசி

‘கண்டறியோம் - உண்டறியோம்’ என, ஒரெழுத்து
மாறி வரினும், இயைபுத் தொடையே யாம். இசைப்
பாடல்களில் இயைபுத் தொடை பயின்று வரும்.

5. அளபெடை

அளபெடுத் தொன்றுதல் அளபெடைத் தொடையே.

காட்டு :

“ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்குஞ் செய்வினை
ஆஅது மென்னு மவர்”

—குறள்

ஓஓ, ஆஅ—அளபெடைத் தொடை.

மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு, அளபெடை
என்னும் தொடை ஐந்தனுள், மோனையும் எதுகையும்
செய்யுட்டுக்கு மிகமிக இன்றியுமையாதவை யாகும்.

மோனையும் எதுகையும் பாட்டின் நடையழகைத்
தருதலோடு, பாட்டை எளிதில் மனப்பாடம் செய்தற்கும்
ஏற்ற கருவிகளாகும். மோனையால் - ஓரடியும், எதுகை
யால்-அடுத்த அடிகளும் நினைவிற்கு வரும்.

மோனையும் எதுகையும் கவியின் இரு கண்
போன்றவை என்பன மட்டுமல்ல; அவை கவிதையின்
உயிர் நாடிகளே யாம் எனல் மிகையாகாது. ஓசையூட்
டிச் சொற்களைப் பாட்டாக்கிக் கவிச்சுவையை உண்டாக்கு
வன மோனையும் எதுகையுமே யாகும். ஒரு பாட்டில்
எதுகை மோனை சிறிது தவறினும், ‘இந்தப் பாட்டு எகளை
மொகளை இல்லை. இதென்ன ஏனை மோனை இல்லாத
பாட்டு’ எனக் கல்வியறிவில்லாத மக்களும் குறை கூறும்

அத்தகு சிறப்புடையவை மோனையும் எதுகையும். ‘எகனை-மொகனை, ஏனை-மோனை’ என, அன்னார் எதுகைத்தொடையமையக் கூறுவதே, எதுகை மோனைத் தொடர்களின் இன்றியமையாச் சிறப்பினை வலியுறுத்தும். மோனையும் எதுகையும் அமையப் பெருத பாட்டுக்களை நம் முன்னையோர் - பழந்தமிழர்கள் - பாட்டுக்களாகவே கருதவில்லை என்பது, மேற்காட்டிய எடுத்துக் காட்டால் விளங்குகிறதல்லவா?

“நெய்யிலையு நீரிலையு நிறுத்துவீன்னு நானிருந்தேன்
நெருஞ்சிமுள்ளுக் காட்டினிலே நின்னழுவ வெச்சாயே.
பாலிலையும் பழத்திலையும் பதிப்பீன்னு நானிருந்தேன்
பாயும்புலிக் காட்டினிலே பதறியழ வெச்சாயே.
எங்கேயோ வானம் இடித்ததென்று நானிருந்தேன்
தப்பாமல் வானம் தலையி விடித்ததுவே.”

—ஒப்

எழுதப்படிக்கத் தெரியாத, ஏட்டைக்கையால் தீண்டியும் அறியாத மகளிர், தாய், தந்தை, கணவன் போன்ற இன்றியமையாதாரை இழந்த துயரந்தாழாமல் சுதறியமும் போது, கல்லாக் கவியாகப் பாடியமும் பாடலே இது. ஒப்பாரி, அல்லது அழகணிச்சிந்து எனப்படும் இப்பாடலில், மோனை எவ்வாறு அமைந்துள்ள தென்பதை நோக்குங்கள். அழகணிச்சித்தர் என்பார், மெஞ்ஞானக் கருத்துக்களை இவ்வழகணிச் சிந்தினால் பாடியதனாலேயே அப்பெயர் பெற்றார்.

“சாரட்டு வண்டிகட்டிச் சலசலெனப் போயிவரும்,
கோரட்டுச் சட்சிகளா கூடியழ விட்டிரே.
நாட்டுக் கணக்கருகா நாகரிக மிக்கவுகா
வீட்டுக் கணக்கெழுத விட்டுவிட்டுப் போனீரே.”

ஒப்—

இப்பாடல்களில் மோனையும் எதுகையும் முரணும் எப்படி அமைந்துள்ளன? ‘கவிதைக்கு யாப்பிலக்கணத் தடை கூடாது’ என்போர் கூற்று எத்தகைய தப்பான கூற்று என்பதை நன்கு எண்ணிப் பாருங்கள். கவிதையின் உயிர் தொடையன்றோ?

“மோனை முத்தமிழ் மும்மத மும்பொழி
யானை முன்வந் தெதிர்த்தவ னாடா”

—கூத்தர்

என்பது ஒட்டக்கூத்தர் உரை. யானையின் பெருமைக்குக் காரணமான மதத்தினைப் பாட்டின் பெருமைக்குக் காரண

மான மோனைத் தொடைக்கு உவமை கூறுதலை நோக்குக. மோனையாகிய வெறிச்சுவை சொட்டும் முத்தமிழ்க் கவியானை எனத் தம்மைக் கூறிக்கொள்ளும் கூத்தர், மோனைத் தொடையின் சிறப்பினை எங்ஙனம் மதித்துள்ளார் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்! மோனையின் சிறப்பை 'மோனை முத்தமிழ் மும்மத மும்பொழி' என, முற்று மோனை நயம்படக் கூறுதலை உற்று நோக்குக. 'மும்பொழி' என்பதில் மகரமே (மு) ஒலித்தலையறிக.

மோனை எதுகைத் தொடையமையாது பாட்டுப் பாடுதல் கூடவே கூடாது என்பதை மனத்திருத்துங்கள்.

6. தொடைச் சிறப்பு

1. மோனை

முதலெழுத்து ஒன்றி வருதலாகிய அம்மோனைக்கு, அம் முதலெழுத்து வந்த எழுத்தே வருதலன்றி, இன வெழுத்தும் வரும். அது, இனமோனை, அல்லது கிளைமோனை எனப்படும். இனம், கிளை — ஒருபொருட்கிளவி. இவ்வினமோனையே பெருவழக்கு.

இதை நன்கு கவனித்துப் படித்தறிதல் வேண்டும்.

இனவெழுத்துக்கள் :

- உயிர் : 1. அ ஆ ஐ ஒள — ஓரினம்.
2. இ ஈ எ ஏ — ஓரினம்.
3. உ ஊ ஒ ஓ — ஓரினம்.

இவை தனித்தும், உயிர்மெய்யாகவும் வரும்.

- மெய் : 1. ஞ் ந் — ஓரினம்.
2. ம் வ் — ஓரினம்.
3. த் ச் — ஓரினம்.

நேரிசை வெண்பா

அகரமோ டாகாரம் ஐகாரம் ஔகான்
இகரமோ டகாரம் எஏ — உகரமோ
கோரம் ஒஓ ருநமவ தச்சகரம்
தோகாய் கிளையெழுத்தாச் சொல்.

—பழம்

இவ்வெண்பாவை நன்கு மனப்பாடம் செய்து கொள்க.

மெய்யெழுத்து மொழிக்கு முதலில் தனித்து வாரா தாகையால், 'ஞ ந ம வ த ச' என்னும் மெய்களை—ஞ ஞா னி னீ முதலிய உயிர்மெய்களாகக் கொள்க. தச்சகரம்-தகரம் சகரம்.

ஞ ந, ம வ, த ச - என்னும் ஆறும் அல்லாத மற்ற மெய்கள் அதற்கதுவே மோனையாக வரும். ஞ ந ம வ த ச என்பனவும் அதற்கதுவேயும் வரும்.

மெய்யெழுத்துக்கள் இவ்வாறு—ஞ ந, ம வ, த ச-என இனமாக வருவதோடு, அம்மெய்களின் மேல் ஏறிவரும் உயிர்களும் - அ ஆ ஐ ஓ ள - என இனமாகவே வர வேண்டும். 'ஞா - ஞா, மி-வு' என, மாறிவருதல் கூடா. 'ஞா—ந, நா, நை, நௌ' எனவே வரவேண்டும். இவ்வாறு மெய்களும் மற்ற மெய்களும் அதற்கதுவே வரும் போதும், அவற்றின் மேலேறிய உயிர் இவ்வாறு ஓரினமாகவே வரவேண்டும்.

யா-இ ஈ எ ஏ ஓரினமாகும். ஒன்றின முடித்தலாக, யா-அ ஆ ஐ ஓ ள - ஓரினமாதலுங் கொள்க.

கீழ்வரும் எடுத்துக்காட்டுக்களை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, மோனை, இனமோனைகளைக் கண்டுகொள்க.

எளிதாதற் பொருட்டு, யாப்பதிகாரத்தில் உள்ளவாறே பெரும்பாலும் எடுத்துக்காட்டுக்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

காட்டு:

“அன்புக்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ்” —குறள்
(அ—அ)

“ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகல்விசம்பு ளார்கோமான்” —குறள்
(ஐ—ஆ—அ—ஆ)

“இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்” —குறள்
(இ—எ—இ)

“உரனென்னும் தோட்டியால் ஓரைந்துங் காப்பான்” —குறள்
(உ—ஓ)

உயிர் தனித்து மோனையாக வந்தது. ‘அ - அ’ - தனி மோனை. மற்றவை இனமோனை.

“ஞாயிலுஞ் சிறந்து நாட்கொடி நுடங்கும்” — சில-15
(ஞா—நா)

“நீலச் சுனையில் ஞிமிரூர்ப்ப”
(நீ—ஞி)

“மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்” — முரு-6
(ம—வா)

“வெஞ்சிலையே கோடுவன மென்குழலே சோருவன” — நள
(வெ—மெ)

“துடியா நெடிதுயிராச் சோர்ந்து” — நள
(து—சோ)

“செருவெங் காதலின் திருமா வளவன்” — சில-5
(செ—தி)

ஞந, ம வ, த ச-என்பன உயிரோடு கூடி-உயிர்மெய்யாக-இனமோனையாக வந்தன.

“ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்” — சில-1
(ஞா—ஞா)

“நெஞ்சம் நினைப்பினும் நெல்பொரியும் நீளத்தம்” — திருநா
(நெ—நி—நெ—நீ)

“மங்கல மென்ப மனைமாட்சி” — குறள்
(ம—ம)

“வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்” — குறள்
(வை—வா—வா)

“துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினர்” — குறள்
(து—தூ)

“செம்மைப் புதுப்புனல் சென்றிரு ளாயிற்றே” — பரி-7
(செ—செ)

‘ஞந மவதச’ - என்பன அதற்கதுவே மோனையாக வந்தன.

“குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு” —குறள்

(கு—கு—கு)

“பற்றற்ற கண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல்”—குறள்

(ப—ப)

“கொடையளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்”—குறள்

(கொ—கு)

பிறமெய்கள் அதற்கதுவே மோனையாக வந்தன.

“யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனத்தொன்றும்”

—குறள்

(யா—இ—எ)

“யானையொடு வீழ்ந்தான் அவன்”

(யா—அ)

யா — இகரவினத்தோடும், அகரவினத்தோடும்
மோனையாக வந்தது.

ங ட ண ர ல ழ ள ற ன - இவ்வொன்பது மெய்களும்
மொழிக்கு முதலாகா.

குறிப்பு: எடுத்துக்காட்டியவில் காட்டப்பெறும் செய்யுட்களில்
இவ்வாறு அமைந்துள்ள மோனைகளை நன்கு
கவனித்துக் கண்டறியுங்கள். அதுவே இந்நூற்பய
னாகும். ஆங்குப் பயன்படுதற் பொருட்டே ஈங்கு
எடுத்துக்காட்டப்பட்டன.

2. எதுகை

எதுகைக்கு மெய்யெழுத்து வந்ததே வரவேண்டும்.
உயிர்மெய் யெழுத்தாயின் வெவ்வேறு உயிரேறிய உயிர்
மெய் யெழுத்து வரலாம்; இனவெழுத்தே (அ ஆ ஐ ஒ ள)
வரவேண்டு மென்பதில்லை. ஆனால், நெடிலுக்கு
நெடிலும், குறிலுக்குக்குறிலுமே வருதல் சிறப்பு. அங்ஙனம்
வெவ்வேறு உயிர்வரினும் அவ்வுயிரூர்ந்து வரும் மெய்
யெழுத்து வந்ததேதான் வரவேண்டும்.

காட்டு:

“தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்”

—குறள்

‘தற்—சொற்’ என, வந்த மெய்யே (ற்) எதுகையாக
வந்தது.

“பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க,
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்” —குறள்

‘பொறி-நெறி’-என, வந்த உயிரே (இ) எதுகையாக வந்தது.

“ஆயிடை மின்னணம் வருந்தி யன்புகூர்
வேயுறழ் தோளியைப் பிரிந்து வெஞ்சின
மாயவெங் கொடுங்கலி வயத்த னுகினுள்” —நாட

‘ஆயி - வேயு - மாய’. இ-உ-அ-எதுகை. இங்கு யகரபெய் ஒன்றேவர, அதன்மேல் ‘இ, உ, அ’ என்னும் வெவ்வேறு இனக் குற்றுவியர்கள் ஏறி வந்திருத்தலை அறிக.

குறிப்பு: ஐகாரம் சொல்லின்கண் வரும்போது தன்னளவில் குறுகிக் குறில்போல — ஒரு மாத்திரையாக—ஐகாரக் குறுக்கமாக—ஒலிப்பதால், ‘அ, இ’ முதலிய குற்றுவியர் கட்டு இனமாக வரும். ஒழிபியலில், ஐகாரக்குறுக்கம் என்பதைப் பாருங்கள்.

காட்டு:

“கோதி லியக்கனி யாவுங் கூறக் கேட்டுத்
தாதை யுருத்திர சேனன் றன்னை நோக்கி
மாத மலர்ப்பெரிழி லாடு வந்த மனித்தன்
ஏதி லருத்திய னென்னக் கேட்ட யென்றான்” —வில்

‘கோதி, தாதை - மாத’- என, ‘இ, ஐ, அ’ - இனமாக வந்தவாறறிக.

1. இனவெதுகை

எதுகையில், மெய்யெழுத்து வந்ததே வருதலோடு சிறுபான்மை இன வெழுத்தும் வரும். இது, இனவெதுகை எனப்படும். இனம் - வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம்.

காட்டு:

1. “தக்கார் தகவிலர் என்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்” —குறள்

‘தக்—எச்.’ க் - ச் - வல்லின வெதுகை.

2. “மன்னவன் றலைமகன் வருத்த மாற்றுவான்
அந்நெறிப் பருவம்வந் தணுகிற் ருகலால்” —கம்

‘மன் - அந்’. ன் - ந் - மெல்லினவெதுகை.

குறிப்பு : இடையின எதுகை வருதல் இல்லை. நகர வெதுகைச் சொற்கள் மிகமிகக் குறைவானதால், நகரத்தின் இனமாக அஃதொன்றும் கொள்ளுதல் வேண்டும். ககர சகர முதலிய வல்லெழுத்துக்களின் எதுகைச் சொற்கள் தமிழில் ஏராளமாக இருத்தலான், இனி வல்லின வெதுகை கொள்ள வேண்டியதில்லை.

1. “இவ்வகை யனைவரும் எழுந்த தானையர்
மொய்கிளர் தோரண மதனை முற்றினார்” —கம்

‘இவ் - மொய்.’ வ் - ய் - இடையெழுத்துக்கள். இத்தகைய இனவெதுகை இனிக் கொள்ளற்குரிய தென்றென விடுக்க.

2. “பீளைசோரக் கண்ணிடுக்கிப் பித்தெழ முத்திருமித்
தாள்களனோ வத் தம்மில்முட்டித் தள்ளி நடவாழுன்” —காலா
‘பீளை - தாள்.’ னை - ள் - எதுகை.

“தூயநற் புனல்படிஇச் சுருதி நூன்முறை
சாய்வறத் திருத்திய சாலை புக்கனன்” —கம்

‘தூய - சாய்.’ ய் - ய் - எதுகை.

இங்கு உயிரும் மெய்யும் எதுகையாக வந்துள்ளன. இத்தகைய எதுகையும் இனிக் கோடற்க.

3. “உண்ட வீட்டுக்கி ர்ண்டகஞ் செய்திட
எண்ணல் யார்க்கும் இயல்புடைத் தல்லவே”

‘உண்ட - எண்ண’. —இத்தகைய எதுகை வருதல் சிறப்பின்று.

கொடி - தேடி - என, முதலெழுத்துக் குறிலும் நெடிலுமாக இல்லாமல், ஒன்றாகவே - குறிலாகவோ, நெடிலாகவோ - இருத்தல் வேண்டும்.

உண்ட - கண்ட, தின்ற - நின்ற, உய்ய - செய்ய, நல்ல - பொல்ல, அள்ள - கொள்ள என்பனபோல மூன்றாமெழுத்தும் ஒன்றி வருதல் சிறப்பு.

2. எதுகை வகை

1. “முச்சிர முடையது முவிரு திரடோள்
அச்சிர முடனெதிர் அழல்பொழி தறுகண்
நச்சிர வினையது நகமிரு முனைவாய்
வச்சிர மனையது வருதலு மகிழா.” —வில்
2. “விற்பக லின்றியே யிரவு விண்டற
எற்பக வெரிந்துள தென்னத் தோன்றுமால்
மற்பக மலர்ந்ததோள் மைந்தர் சூடிய
கற்பக மாழையும் புலவு காலுமால்.” —கம்
3. “கண்ணை வேண்டினு மீகுவன் காக்கின்ற
மண்ணை வேண்டினும் வாழ்வுட னீகுவன்
பண்ணை வேண்டிஞ் செஞ்சொற் பறைக்குலப்
பெண்ணை வேண்டிலன் யானென்று பேசினான்.” —அரி
4. “நஞ்சுறு பிரிவினை நாளி னீளமோர்
தஞ்சுர விடுவதோர் தயாவு தாங்கலால்
வெஞ்சிறை நீங்கிய வினையி னுரென
நெஞ்சுற வுவந்தன நேமிப் புள்ளெலாம்.” —கம்
5. “மன்கு லத்துளோர் வஞ்ச சுஞ்செயார்
என்கு லத்துளோ ரென்கொ லீதெனத்
தன்கு லத்துளோர் தமைவி லக்கவோ
நன்கு லத்துளோ னுதய நண்ணினான்.” —வில்
6. “நென்மலை யல்லன நிரைவரு தரளச்
சொன்மலை யல்லன தொடுகட லமிர்த
நன்மலை யல்லன நதிதரு நிதியப்
பொன்மலை யுல்லன மணிபடு புளினம்.” —கம்
7. “மண்வளர் பெரும்புகழ் மன்ன ரைவரும்
பண்வளர் நீல்லிசைப் பலம கீபரும்
கண்வளர் பானையங் காண வெண்ணியே
விண்வளர் குபேரனும் விரைந்து தோன்றினான்.” —வில்
8. “அவ்வயி னரக்கிய ரறிவுற் றம்மவோர்
செவ்வயி றுயினமைச் செகுத்தல் தீதென
எவ்வயின் மருங்கினு மெழுந்து வீங்கினார்
வெவ்வயின் மழுவெழுச் சூல வெங்கையார்.” —கம்

9. “நல்வழி நாடி நமன்வழி மாற்றிடுஞ்
சொல்வழி யாளர் சுருங்காப் பெருங்கொடை
இல்வழி யாளர் இமையவ ரெண்டிசை
பல்வழி யெய்தினும் பார்வழி யாமே.” — திம்
10. “எய்து காலைப் பிலனு ளெய்தியான்
நொய்தி னங்கவற் கொணர்வெ னோன் மையாய்
செய்தி காவன் சிறிது போழ்தென
வெய்தி னெய்தினுன் வெகுளி மேயினுன்” — கம்
11. “மெய்மை வாழ்வை விரும்பு முளத்தினர்
பொய்மை யான புகலரு மொன்றினை
நொய்மை யாமிது வென்ன நுவலினும்
செய்மை மாறிச் சிறுமை யடைவரே.” — புகு
12. “அஃகிய செல்வத்த ராயினுங் கீழல்லார்
வெஃகிய செய்யார் விழைந்து.” — புகு
13. “இசைவி ளங்கு மெழில்கூழ்ந் தியல்பாகத்
திசைவி ளங்கும் பொழில்கூழ் சீருப்புத்தூர்
பசைவி ளங்கப் படித்தா ரவர்போலும்
வசைவி ளங்கும் வடிசேர் நுதலாரே.” — சம்

இப்பாடல்கள் பதின்மூன்றினும் அமைந்துள்ள
எதுகை அமைதியைக் கவனியுங்கள். எல்லாச் செய்யுட்
களினும் எதுகை அமைய வேண்டியவாறு நன்கு அமைந்
துள்ளது. இவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு வகையான
எதுகைத் தொடையாகும். ஓசையோடு படித்து,
எதுகைத்தொடை பாட்டுக்கு எவ்வளவு இன்பந் தருகின்ற
தென்பதைச் சுவைத்து இன்புறுங்கள்.

வல்லெழுத்து, மெல்லெழுத்து, இடையெழுத்து,
ஆய்தவெழுத்து, உயிரெழுத்து எனச் செய்யுளில் எதுகை
யாக அமையும் எழுத்து ஐந்துவகைப்படும். அவ்வை
வகை எழுத்துக்களால் அமைந்த எதுகை வகையினை
யுடையனவே இப்பதின்மூன்று பாடல்களும். எனவே,
எதுகை பதின்மூன்று வகைப்படும் என்பதாயிற்று.

அவையாவன,

பாட்டு 1-ல், வல்லொற்றின் முன் அதே வல்லின உயிர்
மெய் வந்துளது.

- „ 2-ல், வல்லொற்றின் முன் வேறு வல்லின உயிர் மெய் வந்துளது.
- „ 3-ல், மெல்லொற்றின் முன் அதே மெல்லின உயிர்மெய் வந்துளது.
- „ 4-ல், மெல்லொற்றின் முன் இன வல்லின உயிர் மெய் வந்துளது.
- „ 5-ல், மெல்லொற்றின் முன் வேறு வல்லின உயிர் மெய் வந்துளது.
- „ 6-ல், மெல்லொற்றின் முன் வேறு மெல்லின உயிர்மெய் வந்துளது.
- „ 7-ல், மெல்லொற்றின் முன் இடையின உயிர் மெய் வந்துளது.
- „ 8-ல், இடையொற்றின் முன் அதே இடையின உயிர்மெய் வந்துளது.
- „ 9-ல், இடையொற்றின் முன் வேறு இடையின உயிர்மெய் வந்துளது.
- „ 10-ல், இடையொற்றின் முன் வல்லின உயிர் மெய் வந்துளது.
- „ 11-ல், இடையொற்றின் முன் மெல்லின உயிர் மெய் வந்துளது.
- 12-ல், ஆய்த எதுகை வந்துளது. ஆய்தத்தின் முன் வல்லின உயிர்மெய் மட்டுந்தான் வரும்.
- „ 13-ல், உயிரெதுகை வந்துளது.

3. ஆசெதுகை

வல்லொற்று மெல்லொற்றெதுகைகளில், முதலெழுத்துக்கும் அவ்வொற்றெழுத்துக்கும் இடையில், 'ய், ர், ழ்' என்னும் மூன்று மெய்யும் வரும். இது, ஆசெதுகை எனப்படும். ஆசு - பற்று. பொன் வெள்ளி நகைசெய்வோர், கம்பி, தகடுகளைப் பொடிவைத்தாதி இணைப்பர். அதைப்

“பற்றுவைத்தல்” என்பர். பற்று-பொடி. முதலெழுத்தையும் எதுகையெழுத்தையும் இடைப்போந்து இணைத்தலால் இது இப்பெயர் பெற்றது.

காட்டு:

1. “காய்ச்ச பலாவின் சுனியுண்ண மாட்டாமல்
நச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாறே.” —திம—244

2. “சாந்தினை மெழுகிய தவள மானிகை
ஏய்ந்தபொற் றூணிடை யிலங்கு மின்னெனச்
சேர்ந்துறை பெண்ணுருக் கண்டு சிந்தையிற்
கூர்ந்தபே ரார்வமோ டுறைஞ்சிக் கூறுவான்.” —வில்

3. “ஒத்துயர் கானவன் கிரியி னோங்கிய
மெத்துறு மரந்தொறு மின்மி னிக்குலம்
மொய்த்துள வாமென முன்னும் பின்னரும்
தொத்தின தாரகை மயிரின் சுற்றெலாம்.” —கம்

4. “வஞ்சனை மானின்பின் மன்னைப் போக்கியென்
மஞ்சனை வைதுபின் வழிக்கொள் வாயென
நஞ்சனை யானாம் புகுந்த நங்கையான்
உயஞ்சனெ னிருத்தலும் உலகங் கொள்ளுமோ?” —கம்

5. “வாழ்த்தவல் லார்கள் மனத்துறு சோதியைத்
தீர்த்தனை அங்கே திளைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியும் எம்பெரு மானென் றிறைஞ்சியும்
ஆத்தஞ்செய் தீசன் அருள்பெற லாமே.” —திம

6. “பூந்தண் வார்குழற் பொற்கொழுந் தேபுகழ்
ஏந்து செல்வ மிகழ்ந்தனை யின்னுயிர்க்
காந்தன் மாண்டிலன் காடு கடந்துபோய்
வாழ்ந்த வாழ்வது மானுடர் வாழ்வன்றோ?” —கம்

1. காய்ச்ச- வல்லின நெட்டொற்றிடை யகரம் வந்த,
யகரவொற் ருசிடை யெதுகை.

கா-நெடில். ச்-வல்லொற்று. காச்-வல்லின நெட்
டொற்று. யகரம் - ய். ‘காச்’-என்னும் நெட்டொற்றினிடை,
‘காய்ச்’ - என யகரவொற்று (ய்) வந்தவாறு காண்க. மற்ற
வற்றையும் இவ்வாறே கண்டு கொள்க.

2. ஏய்ந்த- மெல்லின நெட்டொற்றிடை யகரம் வந்த, யகரவொற் றுசுடையெதுகை.
3. மொய்த்துள- வல்லினக் குற்றொற்றிடை யகரம் வந்த, யகரவொற் றுசுடையெதுகை.
4. உய்ஞ்ச - மெல்லினக் குற்றொற்றிடை யகரம் வந்த, யகரவொற் றுசுடையெதுகை.
5. தீர்த்தனை - வல்லின நெட்டொற்றிடை ரகரம்(ர்)வந்த, ரகரவொற் றுசுடையெதுகை.
2. சேர்ந்துறை-மெல்லின நெட்டொற்றிடை ரகரம் வந்த, ரகரவொற் றுசுடையெதுகை.
5. வாழ்த்த - வல்லின நெட்டொற்றிடை முகரம்(ம்)வந்த, முகரவொற் றுசுடையெதுகை.
6. வாழ்ந்த - மெல்லின நெட்டொற்றிடை முகரம் வந்த, முகரவொற் றுசுடையெதுகை.

ரகரமும் முகரமும் (ர், ம்) குற்றொற்றுக வாரா.

இவ்வெண்வகை ஆசுடையெதுகையுங் கொள்க.

1. “ஆவே றுருவின வாயினும் ஆபயந்த பால்வே றுருவின வல்லவாம்” —நால
2. “வாழ்கின்றே மென்று மகிழ்ந்மின் வாழ்நாளும் போகின்ற பூனையே போன்று”
1. ஆவே - பால்வே. பால்வே - லகரவொற் றுசுடையெதுகை.

2. வாழ்கி- போகி. வாழ்கி-முகரவொற் றுசுடையெதுகை.

இத்தகைய ஆசுடையெதுகை இனிக் கொள்ளுதல் வேண்டா.

குறிப்பு: யகர, ரகர, முகரம்(ய், ர், ம்) போல, லகரம் (ல்) வல் லொற்று மெல்லொற்றோடு மயங்காது. பாய்த்து, பார்த்து வாழ்த்து என்பனபோல, ‘சால்த்து’ ‘என, வாராமை காண்க.

4. விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை

“எக்கா ளத்தொடு மிக்குல கப்போர்
எனுமக் கொடியோ னிறுமாப்பாய்
தக்கோர் தொக்கொரு மிக்கேங் கக்கெடு
தலையா நின்றவந் நிலைகண்டே,
ஏ! வாலை யொடுக்கென் றேயார்த்
தெழுந்தோய் மண்ணில் விழுந்தாயே!
அஆ கென்னடி! என்செய் சோசொல்
லாயோ இனிவரு வாயோதான்!”

—உகெ

“எ ஏ, அ ஆ” - என்பன, “எக்கா, தக்கோர்”-என்னும்
வல்லொற் றெதுகைபோல விட்டிசைத்து, அவற்றோடு
ஓரெதுகையாய் வருதலான், இது விட்டிசை வல்லொற்
றெதுகை எனப்படும். இது கொள்க.

“அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால்
எளவனை வெல்லா ரிகல்.”

—பழம்

இதுவுமது. உயிர்க்குறில் தனித்துவந்து விட்டிசைத்தது.

பயிற்சி

1. இவ்வெதுகை வகையினை நன்கு மனத்திலிருத்திக்
கொள்ளுங்கள்.
2. இனி நீங்கள் பாடும் பாட்டுக்களை இவ்வாறு நன்கு
எதுகை அமையவே பாடுங்கள்.
3. எங்கே, இப்போதே வகைக்கொன்று பாடிப்பாருங்கள்.

பயிற்சி

1. அடி

1. அடி எனின் எவ்வடியைக் குறிக்கும்? ஏன்?
2. ‘எழுசீர்க் கழிநெடிலடி இரட்டை ஆசிரியவிருத்தம்’—
இதனால் புலப்படுவ தென்ன?
3. சீர்வகையடி, கட்டளையடி- வேறுபாடென்ன?
4. கட்டளையடியைப் பழம்புலவர்கள் எவ்வாறு கொண்
டனர்?

2. தொடை

1. தொடையின் சிறப்பினைப் புலப்படுத்துக.
2. தொடை எத்தனை வகைப்படும் ?
3. முதற்றொடை, உறழ்ச்சித் தொடை - வேறுபாடென்ன?
4. இயைபுத் தொடை மற்ற தொடைகளினின்று எங்ஙனம் வேறுபடுகிறது? அது எப்பாடலில் பயின்று வரும் ?
5. மோனை எதுகைத் தொடையின் சிறப்பினை விளக்குக.

3. தொடைச்சிறப்பு

1. இனமோனை என்பது யாது ?
2. இன மெய்யெழுத்துக்கள் எவை?
3. அதற்கதுவே மோனையாக வரும் எழுத்துக்கள் எவை?
4. மோனையில் உயிர்மெய்யெழுத்து எவ்வாறு வர வேண்டும்?
5. யா-இதற்கு இனமாக வரும் உயிரெழுத்துக்கள் எவை?

4. எதுகை

1. எதுகையில் மெய்யெழுத்தும் உயிரெழுத்தும் எவ்வாறு வரவேண்டும்?
2. இனி வல்லின எதுகை கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏன்?
3. கொள்ள வேண்டிய மெல்லின வெதுகை எது? ஏன்?
4. வாராத இனவெதுகை எது ?
5. எதுகை பதின்மூன்று வகைப்படுதல் எங்ஙனம் ?
6. இனி எவ்வாறு எதுகை யமையப் பாடவேண்டும்?
7. ஆசெதுகை என்பது யாது?
8. அது எத்தனை வகைப்படும்?

9. கொள்ளத்தகா ஆசெதுகை எவை?
10. யகரத்தொடு ரகர முகரத்துக்குள்ள வேறுபாடென்ன?
11. லகரம் எம் மெய்களோடு மயங்காது?
12. விட்டிசை வல்லொற் றெதுகை என்பது என்ன?

7. தொடைவகை

இரண்டடிகளில் மோனை முதலிய தொடைகள் வருதல் - முதற்றொடை எனப்படும். ஓரடியிலுள்ள சீர்களில் மோனை முதலிய தொடைகள் வருதல் - உறழ்ச்சித் தொடை, அல்லது தொடைவகை எனப்படும்.

அத்தொடைவகை அளவடியிலேயே கொள்ளப்படும். அளவடி - நாற்சீரடி. இது நேரடி எனவும்கூடும்.

அடிகளின் முதற்சீரில் மோனை முதலியன வருதல்,

1. அடிமோனை	4. அடியியைபு
2. அடியெதுகை	5. அடியளபெடை
3. அடிமுரண்	

— எனப்படும்.

இயைபுத் தொடை, அடிகளின் அறுதிச் சீர்களில் வரும்.

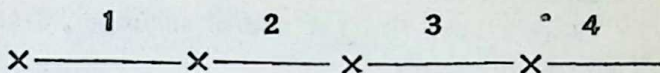
ஓரடியின் சீர்களில் வரும் தொடைவகை,

1. இணை	5. மேற்கதுவாய்	9. கூடைக்கூழை
2. பொழிப்பு	6. கீழ்க்கதுவாய்	10. இடைப்புணர்
3. ஒருஉ	7. முற்று	11. பின்
4. கூழை	8. கடையிணை	

— எனப் பதினொரு வகைப்படும்.

இப்பதினொன்றையும் மோனை முதலிய முதற்றொடை ஐந்தனோடும் உறழ்ந்தால் (பெருக்கினால்), அவ்வுறழ்ச்சித் தொடை ($5 \times 11 = 55$) ஐம்பத்தைந்தாகும்.

வரலாறு

இது, அளவடிக்கு எடுத்துக் காட்டு. எண்கள் ஓரளவடியிலுள்ள சீர்களைக் குறிக்கும். அளவடி-நாற்சீரடி.

1. இணைமோனை (1, 2) - முதல் இருசீர்களில் மோனை வருவது.
2. பொழிப்பு மோனை (1, 3)- முதற்சீரினும் மூன்றஞ்சீரினும் மோனை வருவது.
3. ஒருஉ மோனை (1, 4) - முதற்சீரினும் நான்காம் சீரினும் மோனை வருவது.
4. கூழைமோனை (1, 2, 3) - முதல் மூன்று சீரினும் மோனை வருவது.
5. மேற்கதுவாய்மோனை (1, 3, 4) - இரண்டாஞ்சீரொழிந்த ஏனை மூன்று சீரினும் மோனைவருது.
6. கீழ்க்கதுவாய் மோனை (1, 2, 4) - மூன்றஞ்சீரொழிந்த ஏனை மூன்றுசீரினும் மோனை வருவது.
7. முற்று மோனை (1, 2, 3, 4) - நான்கு சீரினும் மோனை வருவது.
- இவை ஏழும் முதலிலிருந்து எண்ணப்படும்.
8. கடையிணைமோனை (3, 4) - கடையிரு சீர்களில் மோனை வருவது.
9. கடைக்கூழைமோனை (2, 3, 4) - முதற்சீரொழிந்த ஏனை மூன்று சீரினும் மோனை வருவது.
10. இடைப்புணர் மோனை (2, 3) - இடையிருசீரினும் மோனை வருவது.
11. பின்மோனை (2, 4) - இரண்டாஞ்சீரினும் நான்காஞ்சீரினும் மோனை வருவது.

இவை நான்கும் கடையிலிருந்து எண்ணப்படும்.

பிறைக் கோட்டுக்குள் உள்ள எண்கள், மோனைவரும் / சீர்களைக் குறிக்கும்.

இடைப்புணர்—முதலிலிருந்தும் எண்ணலாம்.

இவ்வாறே ஏனை எதுகை முதலிய நான்கற்குங் கொள்க. பொழிப்பு—ஒன்று விட்டது. ஒருஉ—இரண்டு விட்டது. கூழை-குட்டை; அளவில் குறைந்தது. கதுவாய்-பொக்க வாய்; பல் இல்லாத வாய்.

8, 9, 11 முறையே 1, 4, 2 தொடைகளைக் கடையிலிருந்து கொண்டனவாகும்.

1. இணை (1, 2) —8. கடையிணை (4, 3)
4. கூழை (1, 2, 3) —9. கடைக் கூழை (4, 3, 2)
2. பொழிப்பு (1, 3) —11. பின் (4, 2)

இடைப்புணர் - இவ்விருவகையினுஞ் சேராத தனி.

பெரும்பாலும் மோனையிலேயே இத்தொடைவகை வரும். ஏனை எதுகை முதலியவற்றில் சிறுபான்மை வரும்.

இவற்றுள். பொழிப்புமோனை சிறப்புடையதாகும். அடுத்தது ஒருஉ மோனை. இவற்றோடு மற்றவையும் வரின் இவையே சிறப்பும்.

இத்தொடைவகை அளவடிக்கண்ணே ~ கொள்ளப்படும் என்பதை நினைவில் வையுங்கள்.

குறிப்பு : மோனை, சீர்மோனையாகவே வரும். அதாவது, ஓரடியிலுள்ள சீர்களில் மோனை வருதல்.

எதுகை, அடியெதுகையாகவே வரும். அதாவது, இரண்டடிகளின் முதற்சீரில் எதுகை வருதல்.

நேரிசை. வெண்பாவின் இரண்டாமடியில் ஒருஉ வெதுகை வரும். அதாவது, இரண்டாமடியின் முதற் சீரின் எதுகையே, அவ்வடியின் ஈற்றுச் சீரான தனிச் சீரிலும் வரும். நேரிசைப் பஃரெடை வெண்பா, நேரிசைக் கவிவெண்பாக்களினும் இவ்வாறே இவ் விரண்டடிக் கொருமுறை ஒருஉ வெதுகை வரும்.

வெண்பா, கொச்சகம், கவிவிருத்தம் இவற்றில் பொழிப்பு மோனையும், சிறுபான்மை ஒரு உ மோனையும் வரும். ஏனை இனைமோனை முதலிய தொடைவகைகள் வருதல் சிறப்பில்.

ஆசிரியப் பாவிற்றான் சிறுபான்மை இனைமுதலிய தொடைவகைகள் ஒருவாறு எடுக்கும்.

பொழிப்பு மோனையோடு ஏனைமோனைகள் வரின் பொழிப்பு மோனையும், பொழிப்புமோனை யின்றி ஒரு உ மோனையோடு ஏனைமோனைகள் வரின் ஒரு உ மோனையும் சிறப்புறும். பொழிப்பு, ஒரு உவோடு சேர்ந்து, ஏனைத் தொடைவகைகள் செய்யுட்குச் சிறப்புத் தரும். அது, தொடை நயம் எனப்படும்.

கூழைமோனை, மேற்கதுவாய் மோனை, முற்றுமோனைகளில் பொழிப்பு மோனையும், கீழ்க்கதுவாய் மோனையில் ஒரு உ மோனையும் சிறப்புறு மென்க.

முதற்சீரில் மோனை முதலிய தொடைவகை யில்லது பாட்டன்மையான், கடையினை முதலிய நான்கும் மேலவற்றோடு சேர்ந்தே வரும்; தனித்து வாரா.

காட்டு:

“மன்னர் விழித்தா மரையூத்த மண்டபத்தே
பொன்னின் மடப்பாலை போய்ப்புக்காள்—மின்னிறத்துச்
செய்யதாள் வெள்ளைச் சிறையன்னஞ் செங்கமலப்
பொய்கைவாய்ப் போவதே போன்று.” —நள

இவ் வெண்பாவில்,

முதலடியில்—1, 3, 4, சீர்களில் - ம, ம, ம - மோனை.

இரண்டாமடியில் —1, 3, சீர்களில் - பொ, போ -மோனை.

மூன்றாமடியில் - 1, 3, 4 சீர்களில் - செ, சி, செ - மோனை.

நான்காமடியில் - 1, 3, 4 சீர்களில் - பொ, டோ, போ -
மோனை.

இன்ன மோனை என்று கூறுக.

நான்காமடி சிந்தடி. அதன் மூன்று சீரினும் மோனை வந்துள்ளது அளவடியின் நான்கு சீரினும் மோனை வருவதே முற்றுமோனை யாகும். எனவே, இது முற்று மோனையன்று. அளவடியில் ஈற்றுச்சீரொழிந்த ஏனை மூன்று சீரினும், அதாவது முதன் மூன்று சீரினும் மோனை வருவதே கூழை மோனை யாகும். எனவே, இது கூழை மோனையு மன்று. 1, 3, 4 அடிகளிலும் பொழிப்பு மோனையே சிறப்புறும். ஓசையுடன் படித்தறிக.

“பண்பில்சொல் பல்லா ரகத்து”

—குறள்

எனச் சிந்தடியில் முதலிரு சீரினும் மோனைவரின், (ப - ப)—இணைமோனை எனவும்;

“திறனறிந் தாங்கே திரு”

—குறள்

எனச் சிந்தடியில் முதற்சீரினும் மூன்றஞ்சீரினும் மோனைவரின், (தி - தி) — பொழிப்பு மோனை என வும் கொள்ளலாம்.

மேல் எடுத்துக் காட்டிய நளவெண்பாவில்,

‘மன் - பொன்’ } —அடியெதுகைகள். .
‘செய் - பொய்’ }

இரண்டாமடியில்—‘பொன் - மின்’—ஒருஉவெதுகை.

மூன்றாமடியில்—‘செய்ய, வெள்ளை, செங்கமலம்’—கீழ்க்கதுவாய் முரண்.

‘செய்ய — பொய்கை’ — தலையாய் எதுகையன்று.

‘செய்ய—பொய்ய’—என்பதனோடு ஒப்பிடுக.

“கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே அலைமேற்கொண் டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து”

—குறள்

‘கொலை—அலை’—என, இரண்டாமடி யல்லாத ஏனை யடிக்கண் (முதலடியில்) ஒருஉ வெதுகை வந்தது. இது மிகச் சிறுபான்மை.

1. மோனை வகை

காட்டு:

1. “உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு” —முரு—1
(இணைமோனை, பொழிப்பெதுகையும்)
 - 2, 11. “மறுவில் கற்பின் வாழ்வதல் கணவன்” —முரு—6
(பொழிப்புமோனையும், பின்மோனையும்)
 3. “முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டும் முன்னாள்” —பட்—230
(ஒருஉமோனை)
 4. “புருந்தனை புருந்துரின் புதல்வனைத் தழீஇ” —பெருங்—2:1.33
(கூழைமோனை)
 5. “வையை யன்ன வழக்குடை வாயில்” —மது—356
(மேற்கதுவாய்மோனை)
 6. “சிறுதாள் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப” —நற்—120
(கீழ்க்கதுவாய் மோனை)
 7. “விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க” —சிறு—114
(முற்றுமோனை)
 8. “ஓங்கிரும் பெண்ணை அகமடல் அகவ” —குறி—220
(கடையிணைமோனை)
 9. “வள்ளிதழ்க் குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய” —மலை—334
(கடைக்கூழைமோனை)
 10. “மதந்தய ருமலி நாவின் அன்ன” —மலை—42
(இடைப்புணர்மோனை)
- மோனைகளை எடுத்துக் காட்டுக.

2. எதுகை வகை

1. “கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்” —பொரு—148
(இணையெதுகை)
2. “நெருப்பெனச் சிவந்த வருப்பவி ரங்காட்டு” —அகம்—11
(பொழிப்பெதுகை)

3. “பறவை படிவன வீழக் கறவை” —நெடு—10
(ஒரு உ வெதுகை)
4. “அசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தங்கி” —பெரும்—44
(கூழை யெதுகை)
5. “சூருதி வேட்கை யுருகெழு முரசம்” —புறம்—50
(மேற்கதுவாயெதுகை)
6. “மருந்துந் தருங்கொலிம் மாரில வரைப்பின்” —சில—5
(கீழ்க்கதுவாயெதுகை)
7. “துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்கு” —குறள்
(முற்றெதுகை. முற்றுமோனையும்)
8. “கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கும்” —குறுந்—8
(கடையிணையெதுகை)
9. “சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென” —சிறு—20
(கடைக்கூழை யெதுகை)
10. “நால்வகைத் தேவரு முவருங் கணங்களும்” —சில—5
(இடைப்புணரெதுகை)
11. “பொருநர்க் காயினும் புலவர்க் காயினும்” —சிறு—203
(பின்னெதுகை)

எதுகைகளை எடுத்துக் காட்டுக. இவ்வடிகளிலுள்ள மோனைகளையும் எடுத்துக் காட்டுக.

குறிப்பு: பத்துப்பாட்டிகளின் எண்-அடியெண். மற்றவை. பாட்டெண்.

8. அடிமோனை எதுகை

1. அடிமோனை

அடிமோனை எச்செய்யுளினும் வருத வின்று; வரினும் சிறப்பின்று.

காட்டாக,

“மாவும் புள்ளும் வதுவையிற் படர
மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலை வந்த வாடை
மாயோ ளின்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தற்றே”

—பழம்

இந்நேரிசை யாசிரியப்பாவின் அடிகள் ஐந்தும் ஒரே அடிமோனைத் தொடையான் அமைந்தும், அடியெதுகை பெருமையாற் சிறப்புருமை காண்க.

சீரெதுகை பெற்றால்தான், அடியெதுகை யின்றி அடிகள் தனித்தனி வரலாம். முதலிரண்டடிகள் சீரெதுகை யின்றித் தனித்து வந்து சிறப்புருமையை ஓசையோடு படித்தறிக.

3,4 அடிகளில் அடியெதுகை எடுப்பாக உள்ளதே யன்றி, அடிமோனை எடுப்பின்மையை அறிக. ஈற்றடி, ஈற்றயலடியின் எதுகை பெருமையால் அதுவும் எடுப்பின்மை காண்க.

2. அடியெதுகை

1. வெண்பா: பொழிப்புமோனை முதலிய சீர்மோனை பெற்ற நேரிசை வெண்பா அடிகள், இவ்விரண்டடிகள் ஓரடியெதுகை யுடையவாக வரும். இன்னிசை வெண்பாவுளின் எல்லாவடிகளும் ஓரெதுகை யுடையவாக வரும். பொழிப்பெதுகை, அல்லது ஒருவெதுகை பெற்ற இன்னிசை வெண்பா வடிகள் அடியெதுகை யின்றித் தனித்துவரும்.

2. ஆசிரியப்பா: வெண்பா வடிகள் போலவே, சீர்மோனை பெற்ற ஆசிரியவடிகள், இவ்விரண்டடிகள் ஓரெ

துகை யுடையவாக வரும். பொழிப்பல்லது, ஒரு உவெதுகை பெற்ற அடிகள், அடியெதுகை யின்றித் தனித்து வரும்.

3. கலிப்பா: கலிப்பாவின் முதலுறுப்பான தரவு, மூன்றடி முதல் 12 அடிவரை வரும். பொழிப்பு அல்லது ஒரு உமோனை யுடைய தர வடிகள், இவ்விரண்டு ஓரடியெதுகை யுடையவாக வருதலோடு, ஆறு அல்லது எட்டடி காறும் ஓரெதுகையுடைய வாகவும் வரும்.

கலிப்பாவின் இரண்டா முறுப்பான தாழிசை, 2 அடி முதல் 4 அடிப் பெருமையுடையது. தாழிசையடிகள் நான்கும் ஓரெதுகை யுடையவாக வரும். இவ்விரண்டு ஓரெதுகை யுடையதாகவும் வரும்.

கலிப்பாவின் உறுப்பான கொச்சக வடிகளும் இவ்வாறே எதுகை பெற்று வரும்.

தனித்து வரும் நாலடிக் கொச்சகமும், ஆறடிக் கொச்சகமும், எட்டடிக் கொச்சகமும் ஓரெதுகையுடையதாகவே வரும்.

4. வஞ்சிப்பா: இருவகை வஞ்சிப்பாவும், இவ்விரண்டடி ஓரெதுகை யுடையதாகவும், இரண்டடிக்கு மேலும் ஓரெதுகை யுடையதாகவும் வரும்.

5. பரிபாடலும், மருட்பாவும்: பரிபாடலினடிகள், நற்பாவின் அடிகள் போலவும், மருட்பாவின் அடிகள், வெண்பா ஆசிரியப்பாவின் அடிகள் போலவும் எதுகை பெறும்.

6. பாவினம் :

வஞ்சித் தாழிசை
வஞ்சித்துறை
வஞ்சி விருத்தம்
கலி விருத்தம்

o

கூலித்துறை
கட்டளைக் கலித்துறை
ஆசிரிய ஷிருத்தம்

ஆகிய இவை ஏழும் நான்கடியாலானவை. இவற்றின் நான்கடியும் ஓரெதுகை யுடையவாகவே வரும்.

7. குறட்டாழிசை: இதன் இரண்டடியும் ஓரெதுகையுடையவாக வரும்.

8. குறள் வெண்ணுறை: இது தனியடி. தொடர் பொருளைப் பாடும்போது, சிறுபான்மை இவ்விரண்டடி ஒரெதுகையுடையதாகவும் வரும்.
9. வெண்டாழிசை: இது, மூன்றடியும் ஒரெதுகையுடையதாக வரும்.
10. வெண்ணுறை: மூன்றடி முதல் ஏழடிகாறும் வரும் இதனடிகள், பெரும்பாலும் ஒரெதுகையனவாகவரும். சிறுபான்மை வேற்றொலி வெண்ணுறையின் முன்னர்ச் சில அடிகள் ஒரெதுகையாகவும், பின்னர்ச் சில அடிகள் வேறொரெதுகையாகவும் வரும்.
11. வெளி விருத்தம்: மூன்றடியானும் நான்கடியானும் வரும் இதன் மூன்றடியும் ஒரெதுகையாகவும், நான்கடியும் ஒரெதுகையாகவும் வரும்.
12. ஆசிரியத் தாழிசை: மூன்றடியாலாகிய இதன் மூன்றடியும் ஒரெதுகையாக வரும்.
13. ஆசிரியத்துறை: நான்கடியாலாகிய இதன் நான்கடியும் ஒரெதுகையாக வரும்.
14. கவித்தாழிசை: இரண்டடியும் பல வடியுமாக வரும் இதன் அடிகள், ஒரெதுகையாகவே வரும்.
15. தாழிசை: இரண்டடித் தாழிசைகளின் இரண்டடியும் ஒரெதுகையுடையவாக வரும்.
16. சிந்துகள்: சிந்துகளெல்லாம் பெரும்பாலும் இரண்டடியான ஆனவையாகலான், அவற்றின் இரண்டடிகளும் ஒரெதுகையாக வரும். பிறவு மன்ன.

இவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டு, எடுத்துக்காட்டியலில் காட்டியுள்ள அவ்வச் செய்யுட்களிற் காண்க.

பயிற்சி

1. “வெங்கண் முரசதிரும் வேலமருள் வில்லுதைப்ப
எங்கு மருமத் திடைகுளிப்பச்—செங்கட்
புலவாள் நெடுந்தகை பூம்பொழி லாகங்
கலவாமற் காத்த கணை”

—வெண்

2. “திசையுந் திசையுறு தெய்வமுந் தெய்வத்
 திசையுங் கருமங்க ளெல்லாம்—அசைவில்சீர்க்
 கண்ணன் நெடுமால் கடல்கடைந்த காரோத
 வண்ணன் படைத்த மயக்கு” —நாலா

இவ்வெண்பாக்களி லுள்ள மோனை எதுகைகளை
 எடுத்துக் காட்டுக. (2. தெய்வத்து இசையும்)

“மெய்பெறு மரபிற் றெடைவகை தாமே
 ஐயீ ராயிரத் தா றைஞ் ஞூற்றெடு
 தொண்டுதலை யிட்ட பத்துக்குறை எழுநூற்
 றென்ப. . தென்ப உணர்ந்திசி னோரே” —செய்—101

என, ஆசிரியர் தொல்காப்பியர், மோனை முதலிய இத்
 தொடை வகைகள், 13708 வகைப்படும் என்பதால், நம்
 முன்னையோர் இத்தொடையினை எவ்வாறு மதித்துப்
 போற்றி வந்தனர் என்பது புலப்படும்.

நீவிர் அத்தனை தொடைவகைகளையும் அறிதல்
 வேண்டா. எந்தெந்தச் செய்யுட்களின் அடிகளில்
 எங்கெங்கே மோனை முதலிய தொடைகள் வரும் என்பதை
 மட்டும் நன்கு அறிந்து கொண்டாற் போதும்.

ஐயீராயிரம்—பத்தாயிரம். ஆறு ஐஞ்ஞாறு—மூவா
 யிரம். தொண்டு-ஒன்பது. தொண்டுதலையிட்ட எழுநூற்று
 ஒன்பது-எழுநூற்றுப் பதினெட்டு. ஆக, $10000 + 3000 + 718 = 13718$. அதில் பத்துக் குறைய—13708.

பயிற்சி

1. தொடை வகைகள் யாவை?
2. முதலிலிருந்தும் ஈற்றி லிருந்தும் எண்ணப்படும்
 உறழ்ச்சித் தொடைகள் எவை? அவற்றை வகைப்
 படுத்துக.
3. இடைப்புணரின் சிறப்பென்ன?
4. மோனையும் எதுகையும் எங்கெங்கே சிறப்பாக வரும்?
5. ஒரு உ வெதுகை எங்கு பயின்று வரும்?
6. தொடைவகைகளில் சிறப்புடையவை எவை?

7. ஓரடியில் பலவகை மோனைவரின் அவற்றுள் எது சிறப்புறும்? விளக்கந்தருக.
8. முற்று மோனையும் கூழைமோனையும் கொள்ளக் கூடாத அடி எது?
9. சிந்தடியில் எவ்வெம் மோனை கொள்ளலாம்?
10. மேற்கதுவாய்மோனை, ஒருஉமோனை, பின்னெதுகை, இடைப்புணரெதுகை-எடுத்துக் காட்டுத்தருக.
11. நம் முன்னையோர் தொடையறுப்பினை நன்கு மதித்துப் போற்றி வந்தனர் என்பதற்கு ஒரு காட்டுத்தருக.

9. செந்தொடை

மோனை எதுகை முதலிய முதற்றொடையும், இணை மோனை முதலிய தொடைவகையும் பெருது வருவது— செந்தொடை எனப்படும். செந்தொடை — சொற்கள், அல்லது சீர்களை இயல்பாகத் தொடுப்பது. பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் செய்யுட்களில் இச்செந்தொடை, ஓசைநயங் குன்றாமல் இயல்பாக அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். சீரிய நடையின்பம்படத் தொடுப்பதே செந்தொடையாகும். இத்தொடை மிகமிக அருகிவரினும், பெரும்பாலும் ஆசிரிய வடிகளின் கண்ணே வரும். சீரிய செந்தொடை அமையப் பாடுதல் எளிதன்று.

காட்டு :

“மாமழை விடியு உத் தளிசொரிந் தன்றே
வாணுதல் பசுப்பச் செலவயர்ந் தனையே
யாமே நிறுற்றுந் தமையலம்
ஆய்மல ருண்கணு ிரீநிறைந் தனவே”

—ஐங்

இந்நேரிசை யாசிரியப்பாவில், மோனை முதலிய தொடைகள் அமையா விடினும், அகவலோசையுடன் செந்தொடை நன்கு அமைந்திருத்தலை அறிக.

யாமே - அமையலம். ‘யா - அ’ - பொழிப்பு மோனை யாகக் கொள்ளலாம். நீர்நிறைந்து அனவே. ஆய்-அன-ஒருஉமோனை. முதல் இரண்டடியினும் யா தொரு

தொடையும் இல்லாமையோடு, அடியெதுகையும் அமையவில்லை.

“மற்றறிவாம் நல்வினை யாமினையம் என்னது
கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்!
முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவனியால்
நற்கா யுதிர்ந்து முண்டு”

—நால

இந்நாலடி வெண்பாவின் மூன்றாமடி செந்தொடை. முதலடியில், ‘யா—ஈ’-கடையினை மோனை. வெள்ளடிக்கு இது எடுக்காது. ஈற்றடியும் இத்தகையதே. இரண்டாவதடியில் பொழிப்பு மோனை வந்திருப்பதால் எவ்வளவு எடுப்பாக உள்ளதென்பதை ஓசையுடன் படித்தறிக.

“சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று”

—குறள்

இக்குறளில் மோனை எதுகை ஒன்றுமே அமையவில்லை.

அது பாவினந் தோன்றாத காலம். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, முதலாழ்வார் மூவரின் இயற்பா வெண்பா, நளவெண்பா முதலிய வெண்பாக்களெல்லாம் நன்கு மோனை எதுகை அமைந்திருப்பதால், காலத்துக் கேற்பச் செந்தொடை கைவிடப் பட்ட தென்று தெரிகிறது. அக் காலத்தை அடுத்த காலத்தவான சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள வெண்பாக்கள் செவ்விய தொடையமைதி யுடைய வாகவே யுள்ளன. சிலப்பதிகார மணிமேகலை ஆகவற்பாக்கள் மோனை எதுகைத் தொடை அமையவே செய்யப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையான பெருங்கதை ஆசிரியப் பாக்கள் நன்கு தொடை நடை யுடையவாக அமைந்துள்ளன. எனவே, இனி எல்லாப் பாக்களும் பாவினங்களும் தொடையமைதியுடன் செய்தலே ஏற்புடைத்தாகும்.

உண்டி உடை நடை எல்லாம் திருந்திய இன்று, அவை திருந்தப் பெருத காலத்தைக் காட்டி, அங்ஙனம் இருந்தனவே எனல், காலத்துக் கொத்ததாகுமோ? அத்தகையதே மோனை எதுகையைப் பற்றிய கவலை வேண்டா மென்பதும்.

பயிற்சி

1. செந்தொடை என்பது என்ன?
2. பழம்புலவர்கள் செந்தொடையை எவ்வாறு அமைத்தனர்?
3. இனிச் செந்தொடை தேவையில்லை. ஏன்?

10. பாவும் பாவினமும்

தாயும் பிள்ளையும் போலும் பாவும் பாவினமும். ஒரு தாய்க்கு மூன்று பிள்ளைகள் உண்டாதல் போல, ஒரு பாவுக்கு மூன்று இனங்கள் உண்டாயின. அவை தாழிசை, துறை, விருத்தம் எனப்படும்.

1. வெண்பா

3. கலிப்பா

2. ஆசிரியப்பா

4. வஞ்சிப்பா

என, பா நன்கு வகைப்படும்.

‘பா’ என்பது, தொல்காப்பியர் காலம் வரை, செய்யுளின் ஓசை குறித்து வந்த தென்பது,

‘பா என்பது, சேட்புலத்திருந்த காலத்தும் ஒருவன் எழுத்தும் சொல்லும் தெரியாமல் பாடமோதுங்கால், அவன் சொல்லுகின்ற செய்யுளை விகற்பித்து இன்ன செய்யுள்’ என்று உணர்தற்கேதுவாகிப் பரந்து பட்டுச் செல்வதோர் ஓசை’ (தொல். செய்—1. பேரா.)

என்னும் பேராசிரியர் கூற்றால் பெறப்படும். பா என்னும் ஓசை, பண்பாடு பெயராய் அதனையுடைய செய்யுளை உணர்த்திற்று.

1. செப்பலோசை

3. துள்ளலோசை

2. அகவலோசை

4. தூங்கலோசை

என, அச்செய்யு ளோசை நான்கு வகைப்படும்.

செப்பலோசை—இருவர் உரையாடல் போன்ற ஓசை.

அகவலோசை—ஒருவர் பேசுதல் போன்ற - சொற்பொழி
வாற்றுதல் போன்ற - ஓசை.

துள்ளலோசை—கன்று துள்ளினாற் போலச் சீர்தொறும்
துள்ளி வரும் ஓசை.

தூங்கலோசை—சீர்தொறுந் துள்ளாது தூங்கி வரும் ஓசை.
தூங்குதல் - ஏறியிறங்காது தாழ்ந்தே
வருதல்.

வெண்பா —செப்பலோசை யுடையது.

ஆசிரியப்பா—அகவலோசை யுடையது.

கலிப்பா —துள்ளலோசை யுடையது.

வஞ்சிப்பா —தூங்கலோசை யுடையது.

இருவகை வெண்டகையானும் வருவது—செப்பலோசை.

இருவகை ஆசிரியத்தகையானும் வருவது—அகவலோசை.

கலித்தகையான் வருவது—துள்ளலோசை.

இருவகை வஞ்சித்தகையானும் வருவது—தூங்கலோசை.

அகவல் என்பது ஆசிரியப்பாவின் மறுபெயர்.

பழந்தமிழ் மக்கள் இவ்வோசை வேறுபாட்டை நன்கு
அறிந்து நால்வகைப் பாக்களையும் அதனதன் ஓசையோடு
ஓதி வந்தனர். இன்று மிகப் பெரும்பாலோர் இவ்வோசை
வேறுபாட்டை அறிந்து, அவ்வாறு நாற்பாவையும் அதன
தன் ஓசையுடன் ஒதவறியாராய் உள்ளனர் என்பதை
வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இது
தமிழ்த்தாயின் பயக்குறையே யாகும்.

தழிசை, துறை, விருத்தம் ஆகிய பாவினங்கட்கும்,
அவற்றின் வகைகட்கும் தனித்தனி ஓசை உண்டு.
அவ்வவ் வோசையுடன் படித்தால்தான் செய்யுளின்ப
முற்றுத் திணைக்க முடியும்.

11. பாவகை

1. வெண்பா

1. குறள் வெண்பா	4. பஃரெடை வெண்பா
2. சிந்தியல் வெண்பா	5. கலிவெண்பா
3. அளவியல் வெண்பா	

என, வெண்பா ஐந்து வகைப்படும். அளவியல் வெண்பா-வெண்பா எனவே வழங்கும். அதாவது, வெண்பா எனின், நாலடி வெண்பாவையே குறிக்கும். குறள் வெண்பா அல்லாத நான்கும்,

1. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
2. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
3. நேரிசை வெண்பா
4. இன்னிசை வெண்பா
5. நேரிசைப் பஃரெடை வெண்பா
6. இன்னிசைப் பஃரெடை வெண்பா
7. நேரிசைக் கலிவெண்பா
8. இன்னிசைக் கலிவெண்பா

என இவ்விரண்டு வகைப்படும். எனவே, குறள் வெண்பாவுடன் வெண்பா - ஒன்பது வகையாயிற்று.

எடுத்துக் காட்டுடன் இவற்றின் இலக்கணத்தை யாப்பதிகரத்திற் காண்க.

திருக்குறள்-குறள்வெண்பாவால் ஆனநூல். சிந்தியல் வெண்பாவும், பஃரெடை வெண்பாவும் சிறுபான்மையாக வெண்பா நூல்களில் வரும். அவற்றை ஆசாரக்கோவை, களவழி நூற்பதிகற் காண்க.

வெண்பா நூல்கள்

1. திருக்குறள்
2. நாலடியார்
3. நான்மணிக்கடிகை
4. திரிகடுகம்
5. இன்னா நாற்பது
6. இனியவை நாற்பது
7. கார் நாற்பது
8. களவழிநாற்பது
9. ஆசாரக் கோவை
10. பழமொழி நானூறு
11. ஐந்திணை ஐம்பது
12. ஐந்திணை எழுபது
13. திணைமொழி ஐம்பது
14. திணைமாலை
நூற்றைம்பது
15. சிறுபஞ்சமூலம்
16. ஏலாதி
17. இன்னிலை
18. கைந்நிலை
19. வெண்பாமாலை
20. நளவெண்பா
21. அறநெறிச்சாரம்
22. நீதிநெறி விளக்கம்
23. நல்வழி
24. நன்னெறி
25. வாக்குண்டாம்
26. நீதிவெண்பா
நாலாயிரம் :
27. முதற்றிருவந்தாதி
28. இரண்டாந்
திருவந்தாதி
29. மூன்றாந் திருவந்தாதி
30. நான்முகன்
திருவந்தாதி
31. பெரிய திருவந்தாதி
- அருட்பா :
32. சிவநேச வெண்பா
33. நெஞ்சுறுத்திருநேரிசை
34. பொதுத்தனித்
திருவெண்பா
35. ஆனந்தானுபவம்
36. சுத்தசிவநிலை
37. சோமேசர் முதுமொழி
வெண்பா
38. சிவசிவ வெண்பா
39. இரங்கேச வெண்பா
40. குமரேச வெண்பா
41. முருகேச வெண்பா
42. கதிரேச வெண்பா
43. கலைசைச் சிலேடை
வெண்பா
44. சிங்கைச் சிலேடை
வெண்பா
45. நெல்லைச் சிலேடை
வெண்பா
46. திருநண்சி சிலேடை
வெண்பா
47. வச்சணந்தி மாலை
48. வெண்பாவந்தாதி
49. தனிப்பாடல் வெண்
பாக்கள்
50. தண்டியல்ங்கார வெண்
பாக்கள்
51. முத்தொள்ளாயிரம்
52. பாரத வெண்பா
53. இராமாயண வெண்பா
54. திருமண வெண்பா
- முதலியன
- வெண்பா நூல்கள்.

கீழ்க்கணக்கு வெண்பாக்கள் அல்லாத மற்றவை
யெல்லாம் பெரும்பாலும் திருந்திய வெண்பாக்கள்.

2. ஆசிரியப்பா

1. நேரிசை யாசிரியப்பா
2. இணைக்குற ளாசிரியப்பா
3. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா
4. அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா

என, ஆசிரியப்பா நான்கு வகைப்படும். எடுத்துக்
காட்டுடன் இவற்றின் இலக்கணத்தை யாப்பதிகாரத்திற்
காண்க.

1. அகநானூறு	11. முல்லைப் பாட்டு
2. புறநானூறு	12. மதுரைக்காஞ்சி
3. நற்றிணை	13. நெடுநல்வாடை
4. குறுந்தொகை	14. குறிஞ்சிப் பாட்டு
5. ஐங்குறுநூறு	15. பாட்டினப்பாலை
6. பதிற்றுப்பத்து	16. மலைபடுகடாம்
7. திருமுருகாற்றுப்படை	17. சிலப்பதிகாரம்
8. பொருநராற்றுப்படை	18. மணிமேகலை
9. பெரும்பாணாற்றுப்படை	19. பெருங்கதை
10. சிறுபாணாற்றுப்படை	20. தகடூர் யாத்திரை

முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களெல்லாம் ஆசிரியப்பாவால்
ஆகிய நூல்களே.

21. திருவாசகக் கீர்த்தித் திருஅகவல்
22. திருவண்டப் பகுதி
23. போற்றித் திருவகவல்
24. பட்டினத்தார் கோயிற் திருவகவல்
25. விநாயகரகவல்
26. கபிலரகவல்

முதலியன பிற்கால ஆசிரியப்பாக்கள்.

3. கலிப்பா

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
2. கொச்சகக் கலிப்பா
3. உறழ்கலிப்பா
4. வெண்கலிப்பா

என, கலிப்பா நான்கு வகைப்படும்.

ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
2. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
3. வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா

என, ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா மூன்று வகைப்படும்.

கொச்சகக் கலிப்பா

1. தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
2. தரவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா
3. சி.:ருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
4. ப.:ருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
5. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா

என, கொச்சகக் கலிப்பா ஐந்து வகைப்படும்.

உறழ்கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவும் ஒவ்வொரு வகையே.

எனவே,

ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா	—3
கொச்சகக் கலிப்பா	—5
உறழ்கலிப்பா	—1
வெண்கலிப்பா	—1

10

ஆக, கலிப்பாப் பத்து வகைப்படும்.

எடுத்துக் காட்டுடன் இவற்றின் இலக்கணத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

கலித்தொகை, கலிப்பாவால் ஆகிய நூல்.

4. வஞ்சிப்பா

1. குறளடி வஞ்சிப்பா
2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

என, வஞ்சிப்பா இருவகைப்படும். விளக்கம் யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

வஞ்சிப்பாவாலாகிய தனி நூல் இன்றில்லை. மதுரைக் காஞ்சி, பட்டினப்பாலை முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களின் ஆசிரியப்பாவின் இடையிடையே வஞ்சியடிகள் வருகின்றன. பட்டினப் பாலையில் மிகுதி.

5. பரிபாடல்

இது, இன்னபா என்னும் வரையறையின்றி, வெண்பா முதலிய நால்வகைப் பாவுக்கும் பொதுவாய் வரும். அதாவது வெள்ளடி முதலிய நால்வகை யடியும் கலந்துவரும். எடுத்துக் காட்டுடன் இதன் இலக்கணத்தை அடுத்த இயலில், பரிபாடல் என்னும் தலைப்பிற்காண்க.

6. மருட்பா

வெள்ளடிகள் முதலினும், ஆசிரிய வடிகள் ஈற்றினும் வரும்பா—மருட்பா எனப்படும். இதன் விளக்கத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

பயிற்சி

1. 'பா' என்பது எதைக் குறிக்கும்?
2. பாவோசை எத்தனை வகைப்படும்?
3. வெண்பா, ஆசிரியப்பாவுக்குரிய ஓசை எவை? அவை எவ்வாறு ஒலிக்கும்?
4. தமிழ்த்தாயின் பயக்குறை எது?
5. பா எத்தனை வகைப்படும்? ஒவ்வொன்றன் வகையை யும் தெரிந்து கொள்க.

12. பாவினம்

பா	இனம்
1. வெண்பா —	1. வெண்டாழிசை 2. வெண்டுறை 3. வெளி விருத்தம்
2. ஆசிரியப்பா —	1. ஆசிரியத் தாழிசை 2. ஆசிரியத் துறை 3. ஆசிரிய விருத்தம்
3. கவிப்பா —	1. கவித்தாழிசை 2. கவித் துறை 3. கவி விருத்தம்
4. வஞ்சிப்பா —	1. வஞ்சித்தாழிசை 2. வஞ்சித் துறை 3. வஞ்சி விருத்தம்
5. குறள் வெண்பா —	1. குறட்டாழிசை 2. குறள் வெண்டுறை

இவற்றுள்,

1. வஞ்சித் தாழிசை — குறளடி நான்கு ஒரு பொருள் மேல் மூன்றடுக்கி வருதல்.
2. வஞ்சித்துறை — குறளடி நான்கு தனித்து வருதல்.
3. வஞ்சி விருத்தம் — சிந்தடி நான்கு வருதல்.
4. கவி விருத்தம் — அளவடி நான்கு வருதல்.
5. கவித்துறை — நெடிவடி நான்கு வருதல்.
6. ஆசிரிய விருத்தம் — கழிநெடிவடி நான்கு வருதல்.

இவை யாறும் அடிவகையால் ஆனவை.

7. குறட்டாழிசை — அடி யிரண்டாய், ஈற்றடி குறைந்து வருதல்.
8. வெண்டாழிசை — சிந்தியல் வெண்பா ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருதல்.

9. ஆசிரியத் தாழிசை — அளவொத்த மூன்றடியாய், ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கியும், தனித்தும் வருதல். எனவே, இருவகை.

10. வெளி விருத்தம் — மூன்றடியானும் நான்கடியானும் வந்து, அடிதோறும் அடி முடிவிடத்து ஒரே தனிச்சொற் பெற்று வருதல். எனவே, இதுவும் இருவகை.

இவை நான்கும் அடிவகையானும், பாவகையானும் ஆனவை. 8 பாவகையான் ஆனது.

11. வெண்டுறை — மூன்றடி முதல் ஏழடிகாறும் வந்து, பின்னர்ச் சில அடிகள் குறைந்தும், வேற் றொலி யாகவும் வருதல். மூன்றடியிற் குறைந் தும், ஏழடியில் மிக்கும் வரப்பெறுது. இதுவும் பலவகை.

12. ஆசிரியத்துறை — நான்கடியாய்,

1. ஈற்றயலடி குறைந்தும், ஈற்றயலடி குறைந்து இஷ்ட மடக்காயும் வருதல் ;

2. இடையிடை குறைந்தும், இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காயும் வருதல்.

இடையிடை குறைதல்—

1. இரண்டாமடியும் நன்கா மடியும் குறைதல் ;

2. முதலடியும் மூன்றாமடியும் குறைதல்.
இதுவும் பலவகை.

13. கலித்தாழிசை — இரண்டடியும் பலவடியும் வந்து, ஈற்றடிமிக்கு, ஏனையடிகள் தம்முள் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் வருதல். இரண்டடியிள் மிக்க விடத்தே, ஏனையடிகள் ஒத்தும் ஒவ் வாதும் வருமென்க. எனவே, இதுவும் பலவகை.

- குறிப்பு: 1. கலித்தாழிசை—ஈற்றடி மிகுதல்.
 2. வெண்டுறை—ஈற்றில் குறைதல்.
 3. ஆசிரியத்தாழிசை—முதலும் இடையும்
 ஈறும் குறைதல்.

இவை மூன்றும் அடிகள் மிக்கும் குறைந்தும்
 ஆனவை.

இவற்றிற் கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டு, எடுத்துக்
 காட்டியவில் காட்டப்படும்.

இவற்றின் அமைப்புக்களை நன்கு அறிந்து கொள்க.

குறள் வெண்டுறை

குறள்வெண்டுறை — அளவொத்த இரண்டடிவருதல்.

காட்டு:

1. “ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
 ஓதலிற் சிறந்தன ிருழுக்க முடைமை.” —முது
2. “கொன்றை வேய்ந்த செவ்வ னடியினை
 என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.” —கொன்

இவை, அளவடி இரண்டு வந்த குறள்வெண்
 டுறைகள்.

3. “நன்றி யாங்கள் சொன்னக்கால்
 நாளு நாளு நல்லுயிர்கள்
 கொன்று தின்னும் மாந்தர்கள்
 குடிலஞ் செய்து கொள்ளாரே.” —யாக.

இது, அறுசீரடி இரண்டு வந்த குறள்வெண்டுறை.
 இது பழைய இலக்கணம்.

புதியது புகுதல்

இக் குறள் வெண்டுறை போலவே,

தாழிசை - குறளடி முதல் கழிநெடிலடி ஈறாக அள
 வொத்த இரண்டடி வருதலே.

வரலாறு

குறளடி	4—வஞ்சித்துறை.	குறளடி	2—தாழிசை
சிந்தடி	4—வஞ்சி விருத்தம்	சிந்தடி	2—தாழிசை
அளவடி	4—கலி விருத்தம்.	அளவடி	2—தாழிசை
நெடிலடி	4—கலித்துறை.	நெடிலடி	2—தாழிசை
கழிநெடிலடி	4—ஆசிரிய விருத்தம்.	கழிநெடிலடி	2—தாழிசை

இவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டு, எடுத்துக் காட்டியவில் காண்க.

எனவே, தாழிசையும், குறள்வெண்டுறையும் ஒன்றெனவே படும். மேல் குறள்வெண்டுறைக்குக் காட்டிய முன்னுவது காட்டு, அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்தின் இரண்டடி யாதல் காண்க.

முதல் எடுத்துக் காட்டு,

“ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
வண்மையிற் சிறந்தன்று வாய்மை யுடைமை.”

ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
கற்ற துடைமை காட்சியி னறிப.”

ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
கொண்டுகண் மாறல் கொடுமையிற் றுவ்வாது:” —முது

என,

“ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்”

என்னும் முதலடியை மற்ற அடிகளுடன் தனித்தனி சேர்க்கின் அடியெதுகை அமையாமையின், இவற்றை, ‘அளவொத்த இரண்டடி’ எனக் கொள்ளுதல் சிறிதும் பொருந்தாமையான், மற்ற அடிகளைத் தனியடிகள் எனக் கொள்ளுதலே சால்புடைத்தாம்.

இரண்டாவது எடுத்துக் காட்டான,

“கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியினை
என்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே”

என்பது,

“ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.”

—நன்

என்பது போன்ற நூற்பாவே யாகும்.

“ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே.”

—ஆத்

“முந்திரி யிலக்கம் முறையுடன் படிக்கத்
தந்தி முகவன் றுளே சரணம்.”

—முந்

“குள்ளக் குள்ளனே குண்டு வயிறனே
வெள்ளிக் கொம்பனே விநாயகனே சரணம்.”

—ஆதி

“பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்
சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே.”

—வெற்

“வெற்றி வேற்கை வீரராமன்
கொற்கை யாளி குலசே கரன்புகல்
நற்றமிழ்தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னால்
குற்றங் களவோர் குறைவிலா தவரே.”

—வெற்

இவை யெல்லாம் நூற்பாக்களேயாகும். நூற்பா, ஆசிரி யப்பாவே யாகும். ஆசிரியப்பா, மூன்றடிச் சிறுமை யுடையது. நூற்பா, ஓரடிமுதல் வரும். இதுவே ஆசிரியப்பா வுக்கும் நூற்பாவுக்கு முள்ள வேறுபாடு. நூற்பா, சூத்திரம்—ஒரு பொருட் கிளவி. நூற்பாவின் இடக்கணத்தை, அடுத்த இயலில் நூற்பா என்பதிற்காண்க.

எனவே, அளவொத்த இரண்டடி-தாழிசை எனக் கொண்டு, ‘அளவொத்த இரண்டடி-குறள்வெண்டுறை என்பதைப் பழையது கழிதலாக்கி, புதியது புகுதலாக, அளவடி தனித்து வருதல்—குறள்வெண்டுறை எனக் கொள்ளுதல் ஏற்புடைத் தாகும். ஒன்றின முடித்தலால், அளவடியிற் குறைந்த அடியும் கொள்ளப்படும்.

காட்டு :

1. “சேமக் குருத்தோலை சிக்கனவே தான்வாரி,
வாரிய ஓலையிலே வக்கணகள் வைத்தெழுதி
என்னவென்று பச்சோலை எழுதினான் அர்ச்சுனனும்,
அமரர பதியாளும் அன்புள்ள அப்பாவே.” —பஞ்சவ

இது, பொழிப்பு மோனையுடைய அளவடி தனித்து வந்த குறள்வெண்டுறை.

2. “அன்றொரு நாழிகையுஞ் சென்ற பிறகாக
மற்றுமொரு நாழிகை யுற்ற பிறகாக.” —அல்லி

இது, பொழிப்பெதுகை யுடைய அளவடி தனித்து
வந்த குறள் வெண்டுறை.

3. “கூலி மிகக்கேட்பார் கொடுத்ததெல்லாந் தாமறப்பரர்
வேலைமிக வைத்திருந்தால் வீட்டிலே தங்கிடுவார்
ஏனடா நேற்றைக் கிங்குவர வில்லையென்றால்,
பாணையிலே தேளிருந்து பல்லாற் கடித்ததென்பார்.” —பரர

இது பொழிப்பு மோனையோடு, அடியெதுகை பெற்ற
இவ்விரண்டடியாக வந்த குறள் வெண்டுறை. அள
வொத்த இரண்டடிகளல்ல.

‘கண்ணன் என் சேவகன்’ என்னும் இதுபோலவே,
பாரதியாரின் குயிற்பாட்டும் குறள் வெண்டுறையே.
பாஞ்சாலி சபதத்தின் ‘அதர்மக் குழப்பம்’ முதலிய
பகுதிகளும் குறள் வெண்டுறையே.

4. “தெற்கேவெகு தூரமிருக்குது செஞ்சிக் கோட்டைபாரு,
செஞ்சிக்கோட்டை யாளும்ராசன் தேரணி மகராசன்.
தேரணிராசன் குமாரன்நான் தேசிங்கு மகிபாலன்;
சிற்றப்பதுரை தரணிசிங்குமே சிறையி லிருக்கிறாராம்;
குதிரையேற வுலுவில்லாமல் கொலுவி ருக்கிறாராம்;
குதிரையேறிச் சவாரிசெய்துநான் கொண்டு போகவந்
தேன்” —தேசிங்

இது, வேற்றோசையுடைய அளவடியான் வந்த குறள்
வெண்டுறை.

1. பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்
2. அல்லியர்சாணி மாலை
3. பவளக்கொடி மாலை
4. அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை
5. புனிந்திரன் தூது
6. ஆரவல்லி குரவல்லி கதை
7. வைகுந்தம்மாலை
8. ஏணியேற்றம்
9. நல்லதங்காள் கதை

10. சங்கர் பொன்னர் அம்மாளை
11. காத்தவராயன் கதை
12. தேசிங்குராசன் கதை

முதலிய அம்மாளை நூல்களெல்லாம் குறள்வெண்டுறையா லானவையே.

பொருளமையோடு எளிதில் பாடுதற்கு ஏற்ற செய்யுள் ஆகும் இது.

5. “ஓதலிற் சிறந்தன் ரெழுக்க முடைமை.
இளமையிற் சிறந்தன்று மெய்பிணியின்மை.
கற்ற துடைமை காட்சியி னறிப.
இன்பம் வேண்டுவோன் துன்பந் தண்டான்” —முது

6. “எழுத்தறி வித்தவன் இறைவ னாகும்.
செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்.
மந்திரிக் கழகு வரும்பொரு ளுரைத்தல்.
அறிஞர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்” —வெற்

இவை பொழிப்பு மோனை பெற்ற ஓரோசையுடைய குறள்வெண்டுறைகள்.

7. “அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.
ஆலயந் தொழுவது சாலவு நன்று
ஈயார் தேட்டைத் தீயார் கொள்வர்” —கொன்

இது பொழிப்பெதுகை யுடையது.

8. “அறம்பொரு ளின்பம் பெறும்பயனும்.
ஆன்றோர் உரையே அறமாகும்.
இன்சொல் அன்புக் கிருப்பிடமாம்.
ஈருளங் கலந்த தில்லறமாம்
உண்மையே ஒழுக்கத் துரைகல்லாம்.
ஊரவர் வாழ்வுக் குறுதுணைசெய்” —புகு

இது சிந்தடியாலான குறள்வெண்டுறை.

9. அறஞ்செய விரும்பு
ஆறுவ துசினம்
இயல்வது கரவேல்
ஈவது விலக்கேல்” —ஆத்

இது குறளடியாலான குறள்வெண்டுறை.

பயிற்சி

1. பாவினம் எத்தனை வகைப்படும்?
2. மொத்தப் பாவினங்கள் எத்தனை?
3. அடிவகையால் ஆன பாவினங்கள் எவை?
4. அடிவகையானும் பாவகையானும் ஆன பாவினங்கள் எவை?
5. அடிகள் மிக்கும் குறைந்தும் ஆன பாவினங்கள் எவை?
6. கலித்தாழிசை, வெண்டுறை, ஆசிரியத்தாழிசை-இவற்றின் வேறுபாடு என்ன?
7. அளவொத்த இரண்டடி - குறள் வெண்டுறை எனல் எங்ஙனம் பொருந்தாது?
8. புதியது புகுந்த குறள்வெண்டுகையின் இலக்கணம் என்ன? நான்கு எடுத்துக் காட்டுத்தருக.

13. தாழிசை.

1. கலிப்பாவின் உறுப்புக்களுள் ஒன்றான தாழிசை
2. கலிப்பாவின் இனமான கலித்தாழிசை
3. அளவொத்த இரண்டடியான் வரும் தாழிசை எனத் தாழிசை மூன்று வகைப்படும்.

இவற்றுள்,

1. தரவை அடுத்து வரும் கலிப்பாவின் உறுப்புக்களுள் ஒன்றான தாழிசை—தரவின் அடியளவுக் கேற்ப அளவு இரண்டானும் மூன்றானும் நான்கானும் வரும்.
2. கலிப்பாவின் இனமான கலித்தாழிசை—இரண்டடியும் பலவடியும் வந்து ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடிகள் தம்முள் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் வரும்.
3. அளவொத்த இரண்டடியான் வரும் தாழிசை—குறளடி முதல் கழிநெடிலடி ஈடுக உள்ள ஐவகை அடிகளாலும் வரும்.

முதல் தாழிசை—கலிப்பாவின் உறுப்பாகப் பாடப்படும். இரண்டும் மூன்றும்—தனியாகப் பாடப்படும் தாழிசைகளாகும்.

இவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டு, எடுத்துக் காட்டியவில் காண்க.

14. தரவு, தாழிசை, கொச்சகம்

கலிப்பாவின் உறுப்புக்களான தரவு, தாழிசை, கொச்சகம் ஆகியமூன்றும் அளவடியானே வரும். கலிப்பாவின் வகையால் வேறு பெயர் பெற்றனவேயன்றி, தரவும் கொச்சகமும் ஒன்றேயாம். அடியளவான் வேறுபடுவதன்றித் தாழிசையும் வேறன்று.

கலிப்பாவின் இறுதியுறுப்பான சுரிதகம்—வெண்பா வாகவும், ஆசிரியப்பா வாகவும் வரும். வெண்பா—ஈற்றடி சிந்தடியாகவும், ஏனையடிகள் அளவடிகளாகவும் வரும். ஆசிரியப்பா—ஈற்றயலடி சிந்தடியாகவும், ஏனையடிகள் அளவடிகளாகவும் வரும்.

ஐத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் உறுப்புக்களுள் ஒன்றான அம்போதரங்கம்—அளவடியானும், சிந்தடி யானும், குறையடியானும் வரும்.

அராகம் முடுகி வருதலான், பெரும்பாலும் கழிநெடிலடியாகவே வரும்.

இவற்றிற்கு, எடுத்துக் காட்டுடன் இலக்கணத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

15. சிந்து

1. சமனிலைச்சிந்து	8. தங்கச்சிந்து
2. வியனிலைச்சிந்து	9. சேவற்பாட்டு
3. நொண்டிச்சிந்து	10. புருப்பாட்டு
4. வழிநடைச்சிந்து	11. குள்ளத்தாராச்சிந்து
5. ஆனந்தக்களிப்பு	12. மேல்வைப்புச்சிந்து
6. காவடிச்சிந்து	13. தெம்பாங்கு
7. வளையற்சிந்து	14. கும்மி

15. இலாவணி	22. ஒப்பாரி
16- தானானேச்சந்தம்	23. தாலாட்டு
17. தன்னனச்சந்தம்	24. கண்ணி
18. ஏசல்	25. இசைப்பாடல்
19. ஏற்றப்பாட்டு	26. வண்ணப்பாடல்
20. ஏலப்பாட்டு	27. நாடகம்
21. உடுக்கைப்பாட்டு	

எனச் சிந்து பல வகைப்படும். இவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டும் இலக்கணமும் எடுத்துக்காட்டியலில் காண்க.

1. சித்தர்பாடல்கள்	6. தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை
2. சில்லறைக் கோவை	பாடல்
3. குறவஞ்சி நூல்கள்	7. பாரதிதாசன் பாடல்
4. பள்ளநூல்கள்	8. நாமக்கல் கவிஞர் பாடல்
5. பாரதியார் பாடல்	9. அரசியலரங்கம்

முதலியவற்றில், இச்சிந்து வகைகளைக் கண்டறிக.

16. அடிகள் வரும் செய்யுட்கள்

அடுத்த இயலில், அடிவகையால் செய்யுட்களை எடுத்துக்காட்டித் தொடையமைதி காட்டப்படும் ஆகையால், அவ்வடிகள் வரும் செய்யுட்களைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாம்.

1. குறளடி

1. குறளடி வஞ்சிப்பா	6. நூற்பா
2. வஞ்சித்தாழிசை	7. குறள்வெண்டுறை
3. வஞ்சித்துறை	8. வெண்டுறை
4. இணைக்குறளாசிரியப்பா	9. தாழிசை
5. பரிபாடல்	10. சிந்து

2. சிந்தடி

1. சிந்தடி வஞ்சிப்பா	5. பரிபாடல்
2. வஞ்சிவிருத்தம்	6. குறள்வெண்டுறை
3. வெண்பாவின் ஈற்றடி	7. தாழிசை
4. நேரிசையாசிரியப்பாவின்	8. சிந்து

ஈற்றயலடி

3. அளவடி

1. வெண்பா	10. வெண்டாழிசை
2. ஆசிரியப்பா	11. வெண்டுறை
3. கலிப்பா	12. வெளிவிருத்தம்
4. பரிபாடல்	13. ஆசிரியத்தாழிசை
5. மருட்பா	14. ஆசிரியத்துறை
6. நூற்பா	15. கலித்தாழிசை
7. கொச்சகம்	16. கலிவிருத்தம்
8. குறட்டாழிசை	17. தாழிசை
9. குறள்வெண்டுறை	18. சிந்து

4. நெடிழை

1. கலித்துறை	4. தாழிசை
2. கட்டிகாக் கலித்துறை	5. சிந்து
3. ஆசிரியத்துறை	

5. கழிநெடிழை

1. கலித்துறை	5. ஆசிரியத்துறை
2. கட்டிகாக் கலிப்பா	6. கலித்தாழிசை
3. குறட்டாழிசை	7. தாழிசை
4. வெண்டுறை	8. சிந்து

இவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டு, எடுத்துக் காட்டியவற்
காண்க.

2. எடுத்துக்காட்டியல்

தமிழ் இலக்கியச் செய்யுள் நூல்களிலிருந்து, குறளடி முதல் கழிநெடிலடி ஈருகவுள்ள அடிகளாலான செய்யுட்களை எடுத்துக் காட்டி, அச் செய்யுட்களின் அவ்வவ் வடிகளில் எங்கெங்கே மோனை வந்துள்ளது, வரவேண்டும் என்பதைக் குறித்து விளக்குதலான். இவ்வியல் இப் பெயர்த்தாயிற்று. இதுவே இந்நூல் நுதலிய பொருளாகும். எதுகை முதலிய ஏனைத் தொடையமைதியும் குறித்துக் காட்டப்பெறும். நன்கு கருத்தூன்றிக் கவனித்துப் படித்தறிக.

1. குறளடி

குறளடியாலான பாவும் பாவினமும் இங்கு எடுத்துக் காட்டி விளக்கப்படும்.

1. குறளடி வஞ்சிப்பா

1. பூந்தாமரைப் போதலமரத்

தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிஷடக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலை கயலார்க்கவும்;

நாளும்,

மகிழும் மகிழ்தூங் கூரன்

புகழ்த் லாளுப் பெருவண்மையனே,

—பழம்

இக்குறளடி வஞ்சிப்பா, இரண்டடி ஆசிரியச் சுரிதகத் தான் முடிந்தது. நாளும்-தனிச்சொல். தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெறுதல்-வஞ்சிப்பாவின் இலக்கணம். கலிப் பாவும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்றே முடியும். தனிச்சொல், சுரிதக இலக்கணத்தை, யாப்பதிகாரத்தில், 'கலிப்பாவின் உறுப்புக்கள்' என்னும் தலைப்பில் காண்க.

குறிப்பு: தனிச்சொல் என்பது, இக் கலிப்பா, வஞ்சிப்பாக்களின் உறுப்பாக வருதலன்றி, சிந்து வகைகளில் பெரும்பான்மை பயின்று வரும்.

1, 5 அடிகளில் மோனை அமைந்துள்ளது. அடி 5ல், 'மனை-மண்'-எதுகையுமாம். அடி 2ல், 'தேம்-மீன்'-மெல்லின வெதுகை. ம்-ன்-மெல்லெழுத்து. இது அவ்வளவு சிறப்பின்று. 3, 4, 6, அடிகள் எதுகைத் தொடை.

சுரிதகத்தில். 'ம-ம'-இணைமோனை. ஈற்றடி,
'புகழ்த லானுப் பொருவண் மையனே'

என இருக்கின் மோனை அமையும்.

மோனை எதுகைகளை நன்கு பார்த்தறிக.

2. நந்தாய்தமர் நங்காதலர்
நஞ்சேய்பிறர் நந்தாவுறை
நந்தேயமேல் வந்தேநனி
நொந்தாழ்துயர் தந்தேயிவண்
நிந்தாநெறி நின்ருரிவர்
தந்தாவளி சிந்தாவிழ,
அடிப்போமடல் கெடுப்போமுகத்
திடிப்போங்குடல் எடுப்போமிடுப்
பொடிப்போஞ்சிர முடைப்போம்பொடி
பொடிப்போம்வசை துடைப்போமுயிர்
குடிப்போம்வழி தடுப்போம்பழி
முடிப்போமினி நடப்போம்நொடி,

எனவாங்கு,

பெருமூர சதீரப் பெயருமின்

கருமுகி லீர்த்தெழும் உருமென ஆர்த்தே.

—மனோ

இக்குறளடி வஞ்சிப்பாவின் அடிகளிலுள்ள மோனை எதுகைகளை நீங்களே கண்டுகளியுங்கள். 'நஞ்சேய்' இனவெதுகை போலும்! முதல் இரண்டடி மோனைத் தொடை. ஆசிரியச் சுரிதகத்தின் ஈற்றடி -'கரு-உரு' —பொழிப்பெதுகை. 'ஈர்த்து-ஆர்த்து'-பின்னெதுகை.

3. வசையில்புகழ் வயங்குடுவண்மீன்
திசைதிரிந்து தெற்கேகினும்
தற்பாடிய தளியுணவின்
புட்டேம்பப் புயன்மாறி
வான்பொய்ப்பினுந் தான்பொய்யா
மலைந்தலைய கடற்காவிரி
புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும்.

—யட்

இப்பட்டினப்பாலைக் குறளடிகளில் (1-7) அமைந்துள்ள மோனை எதுகைகளை நோக்குக. ஆரூவதடி தவிர,

ஐந்தாவதடியில் எதுகையும், மற்ற அடிகளில் மோனையும் அமைந்துள்ளன. கண்டறிக. ஆருவதடி, 'அலைக் காவிரி' என்றிருக்கின் மோனை அமையும். அலை-கடல். இன்னொருமுறை மூன்றுபாட்டுக்களையும் கவனித்துப்படித்துப் பார்த்துத் தொடையமைதியைக் கண்டறிக. 1, 3 ன் தொடை அமைதியைக் கவனியுங்கள்.

செந்தொடை சிறப்புற்றிருந்த அன்றே, இரசீரடிகளை இவ்வாறு மோனை எதுகை அமையச் செய்திருத்தலே, பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள் மோனை எதுகைத் தொடையின் பால் வைத்திருந்த மதிப்பினைப் புலப்படுத்தும்.

4. அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோண்டு
வேங்கைவாயில் வியன்குன்றாரன்.

—பழம்

இக்குறளடிகள் நாலசைச் சீர்களா லாயவை. நன்கு மோனை அமைந்துள்ளது. 'பள்ளத்து அகன்'

அள்ளற்பள்ளத்
நேர் நேர் நேர் நேர்
தே மாந் தண்பூ

மற்றச் சீர்களையும் இவ்வாறு அலகிட்டறிக.
இவ்வடிகளை,

'அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோண்டு
வேங்கைவாயில் வியன்குன்றாரன்'

என, அளவடியாகக் கொள்ளினும் இழுக்காது. இவ் வடிகள், 'தேமா, புளிமா' என்னும் சீர்களாய் அமைந்தமை அறிக.

குறிப்பு: கனிச்சீர் நான்கும் வஞ்சிப்பாவுக்குரியவை. எனினும், சிறுபான்மை பிற சீர்களும் வஞ்சியடிகளில் வரப் பெறும். மூன்றாவது வஞ்சியில், 'வயங்குவெண் மீன்' முதலிய காய்ச்சீர்கள் வந்திருத்தலை அறிக.

பயிற்சி

1. இரண்டாம் பாட்டிலுள்ள மோனை எதுகைகளைப் பிரித்துக்காட்டுக.
2. மூன்றாம் பாட்டிலுள்ள மோனைகளை எடுத்துக் காட்டுக.

3. முதற்பாட்டிலுள்ள கனிச்சீர்களை அலகிடுக.
4. 1, 2, 3 பாட்டுக்களிலுள்ள 'ஒன்றிய, ஒன்றாத'வஞ்சித் தளைகளை எடுத்துக்காட்டுக.
5. 'அள்ளற்பள்ளத் X தகன்சோனாட்டு' - தளை கூறுக.
6. 2-வது வஞ்சிப்பாவின் ஈற்றடியிலுள்ள தொடை வகை இரண்டற்குமுள்ள வேறுபாடென்ன?
7. வஞ்சிப்பாவுக்கும் கவிப்பாவுக்கு முள்ள ஒற்றுமை யாது?
8. 'அள்ளற்பள்ளத்' என்னும் குறளடிகளை அளவடிக ளாகக் கொண்டு, அவ்வடிகளி லமைந்துள்ள மோனை எதுகைகளை எடுத்துக் காட்டுக.
9. "வரியணிசுடர்வான் பொய்கையிருகாமத்தினை யேரிப்புலிப்பொறிப் போர்க்கதவிற்றிருத்துஞ்சந்தின் கரப்பிற்புகழ்நிலைஇயமொழிவளர்"

தூங்கலோசை யமைந்த குறளடிகளாக எழுதுக.

2. வஞ்சித்தாழிசை

1. பாட்டாளர் பயன்பேணத்
தேட்டாளர் திருவென்னும்;
மாட்டாத மரமென்ன
நாட்டாரால் நகையுண்பர். | 2. எளியவர்க் கிரங்காமல்
ஒளியராய் உறலாழ்வார்
துளியிலாத் தூவான்பேரல்
வெளியரால் இளிவுண்பர். |
|--|---|

3. உழவர்தம் உழைப்புண்டு
விழவராய் மிகவாழ்வார்
இழவராம் இவரென்னக்
கிழவரால் இழிவுண்பர்.

—புகு

இது, குறளடி நான்கு ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்ததால் - வஞ்சித் தாழிசை. இவ்வாறு வருதல் - வஞ்சித் தாழிசையின் இலக்கணம்.

2, 3 பாட்டுக்களின் ஈற்றடிகள் எதுகைத் தொடை. ஏனைய அடிகள் 'மோனைத்தொடை' நன்கு அமைந் திருத்தல் காண்க. அடியெதுகையை நோக்குக. முதற் பாட்டு அதற்கதுவே வந்த வல்லொற்றெதுகை. 2, 3 உயிரெதுகை.

3. வஞ்சித் துறை

1. பானிறப் பனிவரை
மேனிற மிகுத்தன
கீனிற நிழன்மணி
தானிறைத் தகமெலாம்.—சிங்
2. திரைத்த சாலிகை
நிரைத்த போனிரர்
திரைப்ப தேன்களே
விரைக்கொள் மாயையாய்.
—சூளா
3. ஐறவ மார்பொழிற்
புறவ நற்பதி
இறைவ னுமமே
மறவல் நெஞ்சமே. —சம்
4. மெய்யார் முதுகுன்றில்
ஐயா வெனவல்லார்
பொய்யா ரிரவோர்க்குச்
செய்யா ளணியாளே.—சம்
5. மின்னின் நிலையில
மன்னுயி ராக்கைகள்
என்னு மிடத்திறை
உன்னுமின்றே.—நாலா
6. ஆடரம்பை நீடரங்
கூடுகின்ற பாடலால்
ஊடுவந்த கூடலிக்
கூடுவந்து கூடினேன்.—கம்
7. தேவுகாதல் சீறியோன்
ஆவிபோயி னானெனப்
பூவுலாவு பூவையோ
டேவலாரு மேகினார்.—கம்
8. முந்துவடி வாளமரின்
வந்தணுகு வான்மதலை
நிந்தனைகொ ளாமிதென
நொந்துசில கூறினனே.
—வில்
9. வென்றபிமன் வாளமரின்
நின்றநிலை கண்டே
ஒன்றுபட மாவிரதர்
சென்றனரு டைந்தே—வில்
10. தழைத்திடுங் கூடலார்
குழைத்துடன் கூடலார்;
பிழைத்திடுங் கூடலே
இழைத்திடுங் கூடலே.—மக
11. பாடுகின்ற பனுவலோர்கள்
தேடுகின்ற செல்வமே
நாடுகின்ற ஞானமன்றில்
ஆடுகின்ற அழகனே!
—தாயு
12. ஒற்றி யூரனைப்
பற்றி நெஞ்சமே
நிற்றி நீயருட்
பெற்றி சேரவே.—அரு
13. நலமே நாடிற்
புலவீர் பாடர்
நிலமா மகளின்
தலைவன் புகழே.—பார

குறளடி நான்கு தனித்து வந்தமையால் இவை-
வஞ்சித்துறைகள்.

இவற்றுள் 6, 7 பாட்டுக்கள் ஒரே ஓசையுடையவை.
எதுகைத் தொடையும் மோனைத் தொடையும் புலப்படற்

காக இரண்டுங் காட்டப்பெற்றன. மற்ற பாட்டுக்கள் பதினென்தும் வெவ்வேறு ஓசையுடையவை. ஓசையுடன் படித்துப் பாருங்கள். 'அசைவிலா ஊக்கமுடையானுழை ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும்' அல்லவா?

இவற்றுள், முதற்பாட்டின் முதல் மூன்றடிகளில் மோனை நன்கு அமைந்துள்ளது. ஈற்றடி 'தானிரைத்து + அகமெலாம்' எனப்புணர்ந்ததால் மோனையன்று.

பாட்டு 2, 5 ன் மூன்றடி மடியிலும்,

„ 8, 10ன் இரண்டாமடியிலும்,

„ 12ன் 1, 3 அடிகளிலும்,

„ 13 ன் முதலடியிலும் மோனை அமைந்துள்ளது.

மற்ற அடிகளில் மோனை அமையவில்லை.

பாட்டு 6ன் முதற்சீரினும் இரண்டாஞ்சீரினும் நன்கு எதுகைத் தொடை அமைந்துள்ளது. ஈற்றடியில் எதுகையோடு மோனையும் அமைந்துள்ளது. 7, 11 பாடல்களில் நன்கு மோனை அமைந்துள்ளது.

மோனை அமைந்துள்ள அடியையும், மோனை அமையா அடியையும் ஓசையுடன் படித்துப் பாருங்கள், மோனைத் தொடையின் சிறப்பு விளங்கும்.

இருசீரடியானதால் மோனை அமையா விடனும் இழுக்கின்ற. ஓசை நயத்துடன் பாடவேண்டும் மோனை அமைதல் சிறப்பு.

அடியெதுகை

1, 2, 3, 6, 7, 10, 11, 13 பாட்டுக்கள் - உயிரெதுகை. பாட்டு 4ல், இடையொற்றின் முன் அதே இடையின உயிர்மெய் வந்துளது.

„ 5ல், மெல்லொற்றின் முன் அதே மெல்லின உயிர்மெய் வந்துளது.

„ 8, 9ல், மெல்லொற்றின் முன் இன வல்லின உயிர்மெய் வந்துளது.

„ 12ல் வல்லொற்றின் முன் அதே வல்லின உயிர்மெய் வந்துளது.

குறிப்பு: நாலாம் பாட்டில்,

‘ஐயா’ என்பது, ‘அய்யா’ என்னும் வடிவில்,
‘மெய்யா, பொய்யா, செய்யா’ என்னும் மற்றச்
சீர்களுடன் இயைந்து எதுகை நயம்படும்.

‘அய்’ என்பதே பழைய வடிவம் என்பது,

“அகரத் திம்பர் யவகரப் புள்ளியும்
ஐஔ நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்”

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால் தெரிகிறது. இனி
இவ்வாறே கொள்வோம்.

“மெய்யார் முதுகுன்றில்
அய்யா வெனவல்லார்
பொய்யா ரிரவோர்க்குச்
செய்யா ளணியாளே”

இதைப் படித்துப் பாருங்கள்.

கை—கய்
தை—தய்
நை—நய்

பை—பய்
மை—மய்
வை—வய்

என, ஐகார உயிர் உயிர்மெய் யெழுத்துக்களை இவ்
வாறே கொள்க. :

இவ்வாறே ஔகாரமும், ‘ஔ—அவ், வெள—வவ்’
எனக் கொள்ளப்படும்.

“ஔவித் தழுக்கா றுடையாளைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும்.”

—குறள்

என்பது,

“அவ்வித் தழுக்கா றுடையாளைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும்”

என எழுதப்படுதல் காண்க.

“நவ்வி வீழ்ந்தென நாடக மயிறுயின் நென்னக்
கவ்வை கூர்தரச் சனகியாங் கழிகமழ் கமலத்
தவ்வை நீங்குமென்றயோத்திவந் தடைந்தவம் மடந்தை
தவ்வை யாமெனக் கிடந்தனள் கைகயன் றனையை.”—கம்

நெளவி—நவ்வி
நெளவை—கவ்வை
ஒளவை—அவ்வை

என எழுதப்படுதல் காண்க.

7 ஆம் பாட்டு,

தேவு காதல் சீறியோன்
ஆவி போயி னுனெனப்
பூவு லாவு பூவையோ
டேவ லாரு மேகினான்.

என, முச்சீரடிப் பாட்டாகவும்—வஞ்சி விருத்தம் ஆகவும்—அமையும். 6ஆம் பாட்டையும் இவ்வாறு வஞ்சி விருத்தமாக எழுதுக.

குறிப்பு: இன்னும் வேறுபட்ட ஒசையுடனும் பாடலாம். முயலுக. இவ் வஞ்சித் தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும் மிகச் சிறுபான்மையினவே யாகும். இருசீரடி உண்மையால், அவ்வடியின் பயன்பாடு, இருசீரடியாலாய குறளடி வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித் துறைகளை இறவாமல் காத்தலும் வளர்த்தலும் கவிஞர்தம் கடப்பாடாகுமன்றோ?

4. தாழிசை

1. நாட்டின் நலமே
பாட்டின் பயனும்.
2. கற்றோர் கரியாக
மற்றோர் வாழ்வாரே.
3. முத்தமிழின் மூதறிஞர்
வித்திநல் விளைக்குவர்.
4. குற்றலேநன் குற்றதே—புகு

இக்குறளடித் தாழிசைகள் வெவ்வேறே ஒசையுடையன. நன்கு மோனைத் தொடை அமைந்துள்ளன. 4. எதுகைத் தொடை; ஒரே வகையான எதுகை யுடையவை. கண்டறிக.

பயிற்சி

1. குறளடி வஞ்சிப் பாவுக்கும், வஞ்சித்துறைக்கு முள்ள வேறுபாடென்ன?
2. வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை—வேறுபாடென்ன?

3. இத்தாழிசைகளை அதனதன் ஓசையுடைய வஞ்சித் துறையுடன் சேர்த்துக.
4. சிந்தடியாக எழுதக்கூடும் தாழிசை எது? அதை அவ் வாறு எழுதுக.
5. ஏதாவதொரு தாழிசையை வஞ்சித்துறை யாக்க முயலுக.
6. ஐ, ஓ — இவற்றின் பழைய வடிவம் என்ன?
7. ‘உலக ஒநமை’ இதை முதலடியாகக் கொண்டு ஒரு வஞ்சித்துறை யாக்குக.
8. ‘நல்லோர்தம் நாட்டமே’ இதை ஈற்றடியாகக் கொண்டு ஒரு வஞ்சித்துறை யாக்க முயலுக.
9. கணித்தவம் - தக்கதே - மாந்தர் வாழ்வு - லாளுவோர் ஆந்தகவி-வைகவே - காந்தியார் - தாந்துணிதல்.
இச்சீர்களைக் கொண்டு நன்கு மோனை எதுகைத் தொடை அமைந்த ஒரு வஞ்சித்துறை ஆக்குக.

2. சிந்தடி

1. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

1. கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன
வடிவூளெயிற் றழலுளையன வள்ளுகிரன
பிணையெருத்தி னிணையரிமா னணையேறித்
துணையில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி
எயினடுவ ணினிதிருந் தெல்லோர்க்கும்
பயில்படு வினை பத்திமையிற் செப்பினேன்
புணையெனத்
திருவுறு திருந்தடி திசைதொழு
விரிவுறு நாற்கதி வீடுனனி யெளிதே.
2. பொன்பூக்குந் தாமரைகின் பூநிலில்
இன்பூக்கும் இனச்சுரும்ப ிசைபாட,
அச்சுரும்ப ின்னி சைகேட் டாங்கொருசார்
கச்சணிமார் அயர்வின்றிக் களைகளையும்
வளமார்
பழனங் கதிரப் படிநெல்
கழனி விளையுங் காவிரி நாடே.

—பழம்

—புது

இவ்விரு சிந்தடி வஞ்சிப்பாவும் வெவ்வேறேசையின. ஓசையோடு படித்துப் பாருங்கள்.

பாட்டு 1. அடி- 1, 5ல், முச்சீரினும் மோனை.

அடி- 2ல் 1, 3 சீரில் மோனை.

அடி- 3ல், முச்சீரினும் எதுகை.

அடி- 4ல், முதலில் இணைமோனை; பின்னர் இணையெதுகை.

அடி- 6ல், 1, 2 சீரில் மோனை.

சுரிதகத்தின் முதலடி முச்சீரினும் மோனை.

இரண்டாமடி பொழிப்பு மோனை.

பாட்டு 2. அடி- 2ல், முச்சீரினும் மோனை.

மற்ற அடிகளில் முதற்சீரினும் மூன்றஞ்சீரினும் மோனை.

இவ்வஞ்சியடிகள் இவ்விரண்டு ஒரெதுகையாய் அமைந்துள்ளன.

குறிப்பு: சிந்தடியில் முதற்சீரினும் மூன்றஞ்சீரினும் மோனை வருதலே சிறப்பு. இரண்டாவது பாட்டின் அடிகள் அவ்வாறே அமைந்துள்ளமை அறிக. முதற்பாட்டின் ஆறுவதடியை ஒசையுடன் படித்துப் பாருங்கள் அதன் சிறப்பு விளங்கும்.

‘பயில்படுவினை பத்திமையிற் பகர்ந்திட்டோன்’

இப்போது படித்துப் பாருங்கள்.

இவ் வஞ்சிப்பாவின் பயிற்சி பழங்காலத்திலேயே மிகச் சிறுபான்மை. முடிந்த அளவிற் பாடலாம்.

பயிற்சி

1. முதற்பாட்டிலுள்ள கனிச்சீர்களை எடுத்துக் காட்டுக.

2. அவ்வடிகளில் அமைந்துள்ள வஞ்சித்தளைகளைக் குறிப்பிடுக.

3. இவ்விரு பாக்களிலுமுள்ள எதுகை வகையினைக் கண்டறிக.

4. வஞ்சிப்பாவின் இலக்கணம் என்ன?

2. வஞ்சி விருத்தம்

1. விரிமாமணி மாலை விளங்குமுடித்
திருமாமணி சிந்து திளைப்பினராய்
எரிமாமணி மார்பனும் ஏந்திழையும்
அருமாமணி நாகரி னுயினரே. — சிங்
2. நீறணி மேனியன் நீள்மதியோ
டாறணி சடையின் னணியிழையோர்
கூறணிந் தினிதுறை குளிர்நகரஞ்
சேறணி வளவயற் சிரபுரமே. — சம்
3. பனியார்மல ரார்தரு பாதன்
முனியானுமை யோடு முயங்கிக்
கனியார்பொழில் சூழ்தரு காழி
இனிதாமது கண்டவ ரீடே. — சம்
4. பண்ணினார் படியேற்றர் நீற்றர்மெய்
பெண்ணினார் பிறைதாங்கு நெற்றியார்
கண்ணினார் கருவூருள் ஆனிலை
நண்ணினார் நமையாளு நாதரே. — சம்
5. ஈடு மெடுப்பமில் ஈசன்
மாடு விடாதென் மனனே
பாடுமென் நாவ வன் பாடல்
ஆடுமெ னங்கும ணங்கே. — நாலா
6. கைத்தோர் டுஞ்சிறை கற்பாயை
வைத்தோ னின்னுயிர் வாழ்வானும்
பொய்த்தோர் வில்லிகள் போவாராம்
இத்தோ டப்பதி யாதுண்டே. — கம்
7. விண்ணினை வேலை விளிம்பார்
மண்ணினை யோடி வளைந்தார்
அண்ணலை நாடி யணைந்தார்
கண்ணினின் வேறயல் கண்டார். — கம்
8. கயமொடு கயமெதிர் குத்தின
அயமுடனயமுனை முட்டின
வயவரும் வயவரும் உற்றனர்
வியனமர் வியலிட மிக்கதே. — பெரி
9. கூட லம்பதி கோயில்கொண்
டாடல் கொண்டவ ராடலே
ஊட லும்முடம் பொன்றிலை
கூட லும்மொரு கொம்பரோ. — மது

இவ்வஞ்சி விருத்தங்கள் ஒன்பதும் வெவ்வேறேயுடையவை. ஓசையோடு படித்துப் பாருங்கள்.

இவ்வஞ்சி விருத்தத்தில் முதற்சீரினும் மூன்றஞ்சீரினும் மோனை வரவேண்டும். பெரும்பாலும் அவ்வாறே வந்திருத்தலை நோக்குக.

பாட்டு—அடி பாட்டு—அடி

1 — 2

7 — 1

4 — 4

8 — 4

மூன்று சீரினும்

5 — 4

9 — 3

மோனை வந்துள்ளது.

பாட்டு 8ன், முதன் மூன்றடியினும் இணைமோனையும் இணையெதுகையும் அமைந்திருத்தலை நோக்குக. நான்காமடியும் இணையெதுகையே. இப்பாட்டின் ஈற்றுச்சீர்கள் எடுப்பாக உள்ளன.

பாட்டு 9ன், 2வது அடியின் 1, 3 சீர்களில் மோனையோடு எதுகையும் அமைந்துள்ளது.

பாட்டு 4ன், முதன் மூன்றடியும் இணைமோனை.

பாட்டு 6ன், ஈற்றடி, இ-யா -மோனை.

சிந்தடிகளில் முதற்சீரினும் மூன்றஞ்சீரினும் மோனை வருதலே சிறப்பு என்பதை, இன்னொருமுறை பாட்டுக்களை ஓசையோடு படித்தறியுங்கள். எடுத்துக்காட்டாக, நான்காம் பாட்டின் ஈற்றடியோடு ஏனையடிகளை ஒப்பிட்டுப் படித்துப் பாருங்கள்.

எல்லாப் பாட்டுக்களிலும் அடியெதுகை நன்கமைந்துள்ளமையை நோக்குக.

பாட்டு 4, அதற்கதுவே வந்த மெல்லொற்றெதுகை. மற்ற பாட்டுக்களின் எதுகை வகையினைக் கண்டறிக.

குறிப்பு: அடி அளவொத்தல்:

ஒரு பாட்டில் அடிகள் அளவொத்து வரவேண்டும் என்பது மரபு. அதாவது, நாலடிப் பாட்டில், ஓடியின் எந்த இடத்தில் என்ன சீர் வருகிறதோ, அவ்வாறே மற்ற அடிகளிலும் அந்த இடத்தில் அச்சீரே வருதல் அளவொத்தல் எனப்படும்.

எடுத்துக் காட்டாக,

6 வது பாட்டின், முதற் சீர்கள்—தேமா.

இரண்டாஞ் சீர்கள்—கூவிளம்.

மூன்றாஞ் சீர்கள்—தேமாங்காய்.

இப்பாட்டு அடியளவொத்து வந்த பாட்டாகும்.

ஆனால், முதற் பாட்டின் முதற் சீர்களெல்லாம் - புளி மாங்கனி. முதல் இரண்டடிகளின் இரண்டாஞ்சீர் - தேமா. பின் இரண்டடிகளின் இரண்டாஞ்சீர் - கூவிளம். எனவே, இச் செய்யுளில் அடிகள் அளவொத்து வரவில்லை.

அற்றன்று; முதல் இரண்டடிகளின் இரண்டாஞ்சீர் - தேமா. மூன்றாஞ்சீர்கள் - கருவிளங்காய். பின்னிரண்டடிகளின் இரண்டாஞ்சீர் - கூவிளம். அதற்கேற்ப, அவ்வடிகளின் ஈற்றுச்சீர்கள் - மூன்றாஞ்சீர்கள் - கூவிளங்காய் ஆக வந்திருத்தலால், எழுத்தளவொத்து, அவ்வடிகள் நான்கும் அளவொத்த அடிகள் ஆயின.

இரண்டாம் பாட்டின் பின் மூன்றடிகளும் அளவொத்துள்ளன. அவற்றோடு முதலடி அளவொத்து வரவில்லை. முதலடியின் 2, 3 சீர்களைக் கவனியுங்கள். இரண்டாஞ்சீர் - கூவிளம். மூன்றாஞ்சீர் - கூவிளங்காய். மற்ற மூன்றடிகளிலும்,

இரண்டாஞ்சீர்—கருவிளம்.

மூன்றாஞ்சீர்—கருவிளங்காய்.

ஒன்பதாவது பாட்டின் பின் மூன்றடிகளின் ஈற்றுச்சீர் - கூவிளம். முதலடியின் ஈற்றுச்சீர் - தேமாங்காய். கூவிளமும் தேமாங்காயும் எழுத்தளவொத்தமையான், இப்பாட்டு அடியளவொத்த பாட்டே யாகும்.

10. “அருவி யாடி யருஞ்சுனை
மருவி யாடி மணிக்கதிர்
இருவி யாடி யிளங்கிளி
ஒருவி யோட வுவப்பரே.”

—புகு

ஒன்பதாம் பாட்டுப் போன்றதே இப்பாட்டு. புளிமா, தேமா, கருவிளம் - என, முச்சீரும் ஒன்றாகவே வந்திருத்தலை யறிக.

அளவொத்த அடிகளை யுடைய பாட்டு மிக்க ஓசை நய முடையதாக இருக்கும். தமிழ்க் கவிஞர்கள் இதை நன்கு கவனித்தல் வேண்டும்.

பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள், எழுத்தெண்ணிப் பாடும் கட்டளை யடிகளால் செய்யுள் செய்து செந்தமிழ் வளர்த்து வந்தனர். அளவொத்த சீர்வகை யடிகளால் செய்யுள் செய்து செந்தமிழ் வளர்த்தல் நமது கடப்பாடாமன்றோ!

பாட்டுக்கு ஓசையின்பந் தருவன—அளவொத்த அடிகளும், அவ்வுடிகளில் அமைவான் அமைந்த மோனை எதுகையுமே யாகும் என்பதை எப்போதும் மறத்தல் கூடாது.

பயிற்சி

1. சிந்தடி வஞ்சிப்பாவும், வஞ்சி விருத்தமும் முச்சீரடியா லானவையே. இரண்டற்கு முள்ள வேறுபாடென்ன?
2. இவ்வஞ்சி விருத்தங்களின் ஓசை வேறுபாட்டுக்குக் காரணம் என்ன?
3. முதற் பாட்டுக்கு அடியளவொத்தமை போல, ஏழாவது பாட்டுக்கு அமைக்க.
4. இவ்வாறு அமையும் மற்றொரு வஞ்சி விருத்தத்தைக் கண்டிடுக.
5. இவ்வாறு வகைக் கொண்டு பாடுக.
6. இப்பாட்டுக்களோடு சேர்ந்த மற்ற பாட்டுக்களையும் அவ்வந் நூல்களில் படித்தறிக.

3. தாழிசை

1. எனக்கு மெவற்கு மிறைவன்
தனக்கு மெவனோ தவறே.
2. சிரமுஞ் சிரமுஞ் செறிந்தன
சரமுஞ் சரமுந் தறிப்பவே.

—தக்

—தக்

3. மடிந்தன குவலய வலயமே
இடிந்தன குலகிரி யெவையுமே. —தக்
4. பொய்வாரி பரந்து புகப்புரளும்
மெய்வாரி பிறங்கி விசும்புறவே. —தக்

இத்தாழிசைகளுள்,

2—எட்டாவது வஞ்சி விருத்தமும், 4—முதல் விருத்தமும் போன்றவை. முதல் தாழிசை—ஐந்தாவது விருத்தத்தை ஒருபுடை ஒத்ததாகும். ஓசையுடன் படித்துப் பாருங்கள்.

இத்தாழிசைகளிலும் வஞ்சி விருத்தத்திற் போலவே, முதற்சீரினும் முன்றாஞ்சீரினும் மோனை வரவேண்டும். இத்தாழிசைகளில் அவ்வாறே அமைந்துள்ளதோடு, தாழிசை—1ல், முதலடி மூன்று சீரினும் மோனை.

„ —2ல், இரண்டடிகளிலும் அவ்வாறே மோனை அமைந்துள்ளதோடு, இணையெதுகையும் அமைந்துள்ளது.

நான்கு தாழிசைகளிலும் அடியெதுகை நன்கு அமைந்துள்ளது. படித்தின்புறக.

பயிற்சி

1. இத்தாழிசைகளின் அடியெதுகை வகையைக் குறிப்பிடுக.
2. இத்தாழிசைகளைப் போல வகைக்கொன்று பாடிப் பாருங்கள்.
3. இரண்டாந் தாழிசையைச் சேர்ந்த மற்ற எட்டுத் தாழிசைகளும் இவ்வாறே உள்ளன. நூலில் படித்தின்புறங்கள்.
4. மூன்றாந் தாழிசை போல ஒரு வஞ்சிவிருத்தம் பாடுக.
5. கீழ்வரும் அடிகளைத் தாழிசைகளாக்குக:
 1. அப்பாநீ எற்குதவி ஆகாவிட்டால்
 2. எங்கள் தரிமுகக் கிணையாய்
 3. மக்களில் மிக்கரை மதிக்குவீர்

6. இதுகாறும் படித்தறிந்தவை:

1. குறளடி வஞ்சிப்பா	5. சிந்தடி வஞ்சிப்பா
2. வஞ்சித்தாழிசை	6. வஞ்சி விருத்தம்
3. வஞ்சித்துறை	7. முச்சீரடித் தாழிசை
4. இருசீரடித் தாழிசை	

இவற்றை இன்னொரு முறை திருப்பிப் பாருங்கள்.

3. அளவடி

1. வெண்பா

1. குறள் வெண்பா

1. அறனறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்ச் சேரும்
திறனறிந் தாங்கே திரு. —குறள்

வெண்பாவின் சுற்றடி சிந்தடியாகவும், ஏனையடி அளவடி யாகவும் வரும். இக்குறள் வெண்பா அவ்வாறே வந்திருத்தலை அறிக.

சிந்தடியின் முதற் சீரினும் மூன்றாஞ் சீரினும் மோனை வரவேண்டு மென்று முன்பு கண்டோம். அவ்வாறு வருதல்—பொழிப்பு மோனை எனப்படும். இவ் வெண்பாவின் சுற்றடியில் அவ்வாறே பொழிப்பு மோனை வந்திருத்தலை அறிக.

வெண்பாவின் அளவடியினும் பொழிப்பு மோனையே வரவேண்டும். இவ்வெண்பாவின் முதலடியில் அவ்வாறே பொழிப்பு மோனை வந்திருத்தலை அறிக.

பொழிப்பு மோனை அமைந்த குறள் வெண்பாவின் இரண்டடிகளும் ஓரெதுகை - அடியெதுகை - உடைய வாக வரவேண்டும். 'அற—திற'—என, இக்குறள் வெண்பா அவ்வாறே அடியெதுகை உடையதாய் வந்திருத்தலை அறிக.

எனவே, இவ் வெண்பாவின் இரண்டடிகளும் வர வேண்டிய இலக்கணப்படியே வந்துள்ளமையால், இக் குறள் வெண்பா, நன்கு அமைந்த வெண்பா வாகும்.

2. மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல். —குறள்

இக் குறள் வெண்பாவின் ஈற்றடியில் பொழிப்பு மோனையும், முதலடியில், 'ம-வா'-என, ஒரு மோனையும் வந்துள்ளன. வெண்பாவின் அளவடிகள் சிறுபான்மை இங்ஙனம் ஒரு மோனையும் பெற்று வரலாம். முதன்மையானது பொழிப்புமோனை. இரண்டாவது ஒரு மோனை.

முதலடி ஒருமோனை பெறினும், இக் குறள் வெண்பாவே போல் அடியெதுகை வரவேண்டும். 'இல்-இல்'-என்பது, இடைப்புணர் மோனையும், இடைப்புணர் எதுகையும் எனினும், இங்கு ஒரு மோனையே சிறப்பு.

3. அறநோக்கி ஆற்றுங்கொல் வையம் புறநோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. —குறள்

இவ்வெண்பாவின் முதலடி, 'அற-புற'-என, ஒரு வெதுகை பெற்றுள்ளது. 'அ-ஆ'- இணைமோனை. இணைமோனை வரினும் ஒரு வெதுகையே சிறந்தது. ஒரு வெதுகை பெற்றதால், அடியெதுகை பெறவில்லை.

4. தீப்பாழ தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். —குறள்

இக்குறள் வெண்பாவின் முதலடி, பொழிப்பு மோனையோடு, ஒரு வெதுகையும் பெற்றுள்ளது. இங்கு ஒரு வெதுகையினும் பொழிப்பு மோனையே சிறப்பு. 'தீ-செ'-இனவெழுத்து.

குறிப்பு :

வெண்பாவின் ஈற்றடி பொழிப்பு மோனை பெறவேண்டும். இந் நான்கு வெண்பாவின் ஈற்றடிகளும் அவ்வாறே பொழிப்பு மோனை பெற்றுள்ளன.

வெண்பாவின் ஏனையடிகளும் பொழிப்பு மோனையே பெறவேண்டும். முதல் வெண்பாவின் முதலடி அவ்வாறே பொழிப்பு மோனை பெற்றுள்ளது.

வெண்பாவின் முதலடிகள் சிறுபான்மை ஒரு உமோனையும், ஒரு உவெதுகையும் பெற்று வரலாம். அவ்வாறே, இரண்டாவது குறளின் முதலடி ஒரு உமோனையும், மூன்றாவது குறளின் முதலடி ஒரு உவெதுகையும் பெற்று வந்துள்ளன.

வெண்பாவின் அளவடிகளில், பொழிப்பு மோனையோடு வேறு தொடைகள் வரின், பொழிப்பு மோனையே சிறப்பும்.

நான்காவது குறளின் முதலடியில், பொழிப்பு மோனையும் ஒரு உவெதுகையும் வந்துள்ளன. இங்கு ஒரு உவெதுகையினும் பொழிப்பு மோனையே சிறப்புறுதலை ஓசையுடன் படித்தறிக. இங்ஙனமே, இரண்டாவது குறளின் முதலடியில் வந்துள்ள இடைப்புணர் மோனை, இடைப்புண ரெதுகையினும் ஒரு உமோனையே சிறப்புறுதலை அறிக.

பொழிப்பு மோனையின்றி, ஒரு உவெதுகையோடு வேறு தொடைகள்வரின், ஒரு உவெதுகையே சிறப்பும்.

மூன்றாவது குறளின் முதலடியில், ஒரு உவெதுகையோடு இணையோனையும் வந்துள்ளது. இங்கு இணையோனையினும் ஒரு உவெதுகையே சிறப்புறுதலை ஓசையுடன் படித்தறிக.

குறள் வெண்பா முதலிய எல்லா வெண்பாக்களும் ஈற்றடி பொழிப்பு மோனையாகவும், ஏனையடிகளும் பொழிப்பு மோனையாகவும், சிறுபான்மை ஒரு உமோனையாகவும் வரவேண்டும். மிகச் சிறுபான்மை ஒரு உவெதுகையும் வரலாம். இங்ஙனம் அமைவதே வெண்பாவின் தொடையிலக்கணம்.

திருக்குறள் வெண்பாக்கள் எல்லாம் இவ்வாறு அமையவில்லையே எனின், அது இரண்டாயிரம் ஆண்டு கட்டு முற்பட்டது. இன்று அதைச் சான்று காட்டுதல் பொருந்தாது. இக்காலத்துக் கேற்ப நன்கு மோனை எதுகைத் தொடையமைப்பாடுதலே ஏற்புடைத்தாகும். இங்கு எடுத்துக் காட்டியனவும் திருக்குறள் வெண்பாக்கள் தாமே!

எழுச்சீரின் கட்டப்பட்ட சிறுமைத்தாகலின், குறள் வெண்பாவின் ஈற்றடி பொழிப்புமோனை பெருது வரினும் இழுக்கின்றது. ஆனால், முதலடி தொடையமைதி யின்றி வரக்கூடாது.

இங்ஙனமே, சிந்தியல் வெண்பாவின் ஈற்றடியும், பொருளமைதி குறித்து, மிகமிகச் சிறுபான்மை பொழிப்புமோனை பெருது வரினும் இழுக்கின்றது. ஆனால், அதுவே இலக்கணமாகக் கொள்ளக்கூடாது.

மற்ற வெண்பாக்களின் ஈற்றடி பொழிப்புமோனை யின்றி வருதலே கூடாது. இவற்றை நன்கு மனத்திருத்துக.

பயிற்சி

1. திருக்குறளில், மேல் எடுத்துக்காட்டிய குறள்களைப் போல் அமைந்த குறள்களைக் கண்டறிக.
2. பொழிப்புமோனை அமைந்த குறள்களைப் பார்த்தறிக.
3. வெண்பா, 'நாள், மலர், காசு பிறப்பு' என்னும் வாய்பாடுகளால் முடியும். திருக்குறளிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுத் தருக.
4. வெண்பாவில் ஈரசைச்சீர் நான்கும், காய்ச்சீர் நான்குந்தாம் வரும். எடுத்துக்காட்டிய வெண்பாக்கள் அவ்வாறு வந்துள்ளனவா வென்று பாருங்கள்.
5. வெண்பாவில், இயற்சீர் வெண்டளையும் வெண்சீர்வெண்டளையுந்தாம் வரும். எடுத்துக்காட்டிய வெண்பாக்களில் அவ்வாறு வந்துள்ளனவா வென்று பாருங்கள்.
6. திருந்திய வெண்பா நூற்களில் மூன்று குறிப்பிடுக.

2. சிந்தியல் வெண்பா

1. கங்கைக்குக் கண்மலர் சாத்தக் கருங்குவளை
செங்குவளை பூத்தாள் செயலென்னே;—எங்கோமான்
பங்குற்றுத் தீரா பசப்பு. —சிதம்
2. திங்களைப் போற்றுதும் சிங்களைப் போற்றுதும்
கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
அங்கண் உலகளித்த லான். —சில—1

முதல் வெண்பா, இரண்டாவதடியின் ஈற்றில், முதல் இரண்டடியின் எதுகையுடைய தனிச்சொற் பெற்று வந்துள்ளதால்—நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

இரண்டாவது வெண்பா, அத்தகைய தனிச் சொற் பெருது, மூன்றடியும் ஒரெதுகையாய் வந்திருத்தலான்—இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

இவ் வெண்பாக்களின் தொடையமைதியை நோக்குக.

வெண்பா-1. முதலடி—கீழ்க்கதுவாய் மோனை. இவற்றுள் முஃலும் ஈறுமே சிறப்புப் பெறும். மற்ற இரண்டடியும் பொழிப்பு மோனை. கருங்குவளை X செங்குவளை—முரண்.

வெண்பா-2. முதலடி—பொழிப்புமோனை பொழிப்பெதுகையோடு, பின்மோனை பின்னெதுகையும் அமைந்துள்ள மையை நோக்குக. இவற்றுள் பொழிப்பு மோனையே சிறப்பு. அடி - 2 - மேற்கதுவாய் மோனை. ஈற்றடி - பொழிப்புமோனை.

இரு வெண்பாக்களின் அடியெதுகையும் ஒருவகையே.

3. உடம்புநன் நென்றுரையார் ஊதார் விளக்கும்,
அடுப்பினுள் தீந்தக் கொள்ளார் அதனைப்
படக்காயார் தம்மேற் குறித்து.

—ஆசா

இவ்வின்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவின் ஈற்றடியில் பொழிப்புமோனை வரவில்லை.

‘படக்காயார் தம்மேற் படர்ந்து’

எனத் திருத்திப் படித்துப் பாருங்கள். பொழிப்பு மோனையின் சிறப்பு விளங்கும்.

‘அடுப்பினுள், படக்காயார்’ என்பவற்றோடு, ‘உடம்புநன்’ என்ற முதலடி பின் முதற்சீரின் எதுகை ஓசை நயம் பட அமையாமையை, ‘உடம்புநன்’ என அச்சீரைத் தருத்திப் படித்துப் பாருங்கள் விளங்கும். காரணம், அச்சீரின் மூன்றாமெழுத்து (ம்) மெலிந்திருப்பதே யாகும்.

எனவே, எதுகை எழுத்தை அடுத்த எழுத்தும்—
மூன்றாவதெழுத்தும்—வலியும் மெலியும் இடையும் உயி
ரும் ஒன்றி வருதல் சிறப்புடைத்தாகும்.

உடப்புநன் றென்றுரையார் ஊதார் விளக்கும்
அடுப்பினுள் தீநந்தக் கொள்ளார் அதுனைப்
படக்காயார் தம்மேற் படர்ந்து.

இப்போது படித்துப் பாருங்கள், அதன் சிறப்பு விளங்
கும். உடப்பு - வலித்தல் விகாரம்.

3. நேரிசை வெண்பா

1. வையந் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கத்ரோன் விளக்காகச்—செய்ய
சுடராழி யானடிக் கே சூட்டினன் சொன் மாலை
இடராழி நீங்கவே யென்று. -நாலா
2. தந்தை திருமுகத் தை நோக்கித் தமைப்பயந்தாள்
இந்து முகத்தை எதிர்நோக்கி—எந்தம்மை
வேருகப் போக்குதிரோ என்றார் விழிவழியே
ஆருகக் கண்ணீ ரழுது. -நள
3. காம நெடுங்கடல் நீந்துங்கால் கைபுனைந்த
பூமலி சேக் கைப் புணைவேண்டி—நீமலிந்து
செல்லாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியாய்
எல்லாக நெஞ்ச மெதிர். -வெண்

இரண்டாமடியின் ஈற்றில், முதல் இரண்டடியின்
எதுகையுடைய தனிச்சீர் பெற்று, முன்னிரண்டடியும்
ஓரெதுகையாகவும், பின்னிரண்டடியும் வேறொருதுகை
யாகவும் வருவது—நேரிசை வெண்பா எனப்படும். இம்
மூன்று வெண்பாக்களும் அவ்வாறு வந்திருத்தலை அறிக.

‘வெண்பா’ என்னில், நாலடி வெண்பாவையே குறிக்க
கும். நாலடிகளால் ஆனதால், இது அளவியல் வெண்பா
எனப்பட்டினும், அப்பெயர் வழக்கில் இல்லை. நாலடியில்
குறைந்ததை-சிந்தியல் வெண்பா எனவும், அதினும் குறைந்
ததை—குறள்வெண்பா எனவும், நாலடியில் மிக்கதை
நெடுவெண் பாட்டு, அல்லது பஃருடை வெண்பா எனவும்
பெயரிட்டு வழங்கினர் இலக்கணப் புலவர்கள், இயற்கை
யளவில் குறைந்தவனைச் சிந்தன், குறளன் எனவும், மிக்க

வணை நெடியன், அல்லது நெட்டையன் எனவும் வழங்குதல் போல. இயற்கை யளவுடையவனை அடையின்றி ஆள் என்பது போல, நாலடி வெண்பாவை- வெண்பா என்றே வழங்கினர்.

வெண்பா-1. நான்கடியும் பொழிப்பு மோனை. வை—வய். வய்ய—என, எதுகை அமைவு காண்க.

வெண்பா-2. 1, 3 அடிகள்—ஒரு உ மோனை. 2, 4 அடிகள்—பொழிப்பு மோனை.

வெண்பா-3. முதலடி—ஒரு உ மோனையோடு, 'நெ—நீ' என, இடைப்புணர் மோனையும், மூன்றாமடி—'செ—சி—சி' எனக் கீழ்க்கதுவாய் மோனையும் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள், ஒரு உ மோனையே சிறப்பும்.

நேரிசை வெண்பாவின் நான்கடிகளிலும் பொழிப்பு மோனை வரவேண்டும். முதலடியிலும் மூன்றாமடியிலும் சிறுபான்மை ஒரு உ மோனை வரலாம். பொழிப்பு மோனையே சிறந்தது.

இவ் வெண்பாக்களின் அடியெதுகை வகையினைக் கண்டறிக.

எடுத்துக் காட்டிய வெண்பாக்கள் போல நேரிசை வெண்பாக்கள் பாட வேண்டும்.

நளவெண்பா, வெண்பா மாலை, நாலாயிர இயற்பாத்திருவந்தாதிகள், அருட்பா வெண்பா முதலிய வெண்பாக்களைக் கருத்துடன் கவனித்துப் படித்துத் திருந்திய நேரிசை வெண்பாவின் அமைப்பினை மனத்தில் பதித்துக் கொள்க.

4. இன்னிசை வெண்பா

1. இருங்கடல் மாந்தி எதிர்கொள் எழிலி
கருங்கொடி முல்லை கவின முழங்கிப்
பெரும்பெயல் தாழப் பெயர்குறி செய்தார்
பொருந்த நமக்குரைத்த போது.

2. இன்னாமை வேண்டின் இரவெழுத—இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடு—தன்னெடு
செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க—வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்.

—நான்

3. மலிதேரான் கச்சியும் மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையும் ஒக்கும்—மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா—கச்சி
கடல்படுவ எல்லாம் படும்.

-பழம்

இவை மூன்றும் முற்காட்டிய நேரிசை வெண்பாக்க
ளின் வேறுபட்டு வந்திருத்தலை யறிக.

இவற்றுள், முதல் வெண்பா அல்லாத இரண்டும்
சரியானபடி மோனை அமையவில்லை.

வெண்பா-1. நாலடியும் ஒரெதுகையாகத் தனிச்சொல்
இன்றி வந்துள்ளது. முதலடி—மேற்கதுவாய் மோனை.

அடி 2- பொழிப்பு மோனையும் பின் மோனையும்.
இங்கு பொழிப்பு மோனையே சிறப்பு.

வெண்பா-2. அடிதோறும் தனிச்சொற் பெற்று வந்துள்
ளது. 2, 3 அடிகளில் மோனை அமையவில்லை; ஒரு
வெதுகையாகக் கொள்ளலாம்; அவ்வளவு சிறப்
பின்று. 'இன் - இந்'—மெல்லின வெதுகை.

வெண்பா-3. முதல் இரண்டடியும் ஒரெதுகை. 2, 3
அடிகளின் ஈற்றில் தனிச் சொல். ஈற்றடியில் மோனை
அமையவில்லை.

4. மன்றின் முதுமக்கள் வாழும் பதியினிதே,
தந்திரத்தின் வாழந் தவசிகள் மாண்பினிதே,
எஞ்சாவிழுச்சீர் இருநுது மக்களைக்
கண்டெழுதல் காலை யினிது.

-இனி

இதைப் பல வெதுகையான் வந்த இன்னிசை
வெண்பா என்பர். இரண்டு சீரின் இரண்டாமெழுத்து
ஒன்றி வருவதே எதுகை எனப்படும் ஆதலால், இது
எதுகை எனப்படாது. இது மோனைத் தொடரால்
அமைந்த வெண்பா. ஈற்றடியில் அதுவும் அமைய
வில்லை.

இனி, இவ் வெண்பாவின் நான்கடிகளின் முதற்சீரின் இரண்டா மெழுத்தும் மெல்லெழுத்தாகையால்—‘ன், ந், ஞ், ண்’—மெல்லின எதுகையாக அமைதலின், நான்கடியும் ஒரெதுகை கொண்ட தெனின், இத்தகைய இன வெதுகை கொள்ளத்தக்க தன் றென விடுக்க.

விளக்கம்

1. குறள் வெண்பா

1. சீர்ப்பட வுண்ட சிறுகளி பேருண்கண்
நீர்க்குவிட டீர்ந்தாயு நீ. -கலி-97
2. புள்ளூர் கடவுளைப் போற்றுதும் போற்றுதும்
உள்வரிப் பண்ணியொன் றுற்று. -சில-17

2. சிந்தியல் வெண்பா

3. ஒருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை யுள்ளொன்று
போரெதிர்ந் தற்றுப் புலவனீ கூறினென்
ஆருயிர் நிற்குமாறி யாது. -கலி-89
4. திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்
கொங்கலர்தார்ச் சென்னி குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ்
அங்கண் உலகளித்த லான். -சில-1

3. நேரிசை வெண்பா

5. வானவ னெங்கோ மகளென்றும் வையையார்
கோனென்றான் பெற்ற கொடியென்றான்—ஊனவனை
வாழ்த்துவோ நாமாக வையையார் கோமானை
வாழ்த்துவான் தேவ மகள். -சில-29

4. இன்னிசை வெண்பா

6. அழிந்துகு நெஞ்சத்தேம் அல்ல லுழப்பக்
கழிந்தவை யுளளாது கண்ட விடத்தே
அழிந்துநிற் பேணிக் கொளலின் அழிந்ததோ
இந்நோய் உழத்தல் எமக்கு. -கலி-72

இந் நால்வகை வெண்பாக்களிலும் மோனையும் எதுகையும் அமைந்துள்ளமையை நோக்குக.

வெண்பா—அடி

- 1 — 1 கடையினை முரண்.
 2 — 1 மேற்கதுவாய் மோனையும், கடையினை
 மோனையும் எதுகையும்.
 3 — 1 ஒருஉ மோனையும், பின்னெதுகையும்.
 5 — 1 மேற்கதுவாய் மோனை.
 6 — 3 ஒருஉ வெதுகை.

மற்ற அடிகள் பொழிப்பு மோனை. 4 ஆம் பாட்டுக்கு, முன்னர்ச் 'சிந்தியல் வெண்பா' என்னுமிடத்துத் தொடையமைதி கூறப்பட்டுள்ளது.

முதற் குறள் வல்லின வெதுகை. 2 வது குறள் மூன்றாமெழுத்து இடையினவுயிர்மெய். மற்ற வெண்பாக்களில் நன்கு அடியெதுகை அமைந்துள்ளது.

கலித்தொகை, கடைச்சங்க காலத்தது. சிலப்பதிகாரம், அச்சங்க இறுதிக் காலத்தது.

இவை இரண்டும் தனி வெண்பா நூல்களல்ல. கலித்தொகை - கலிப்பாக்களாலான நூல். சிலப்பதிகாரம் - ஆசிரியப்பா, கலிப்பா இரண்டானும் ஆன நூல். அங்ஙனமிருந்தும், அந்நூல்களின் கலிப்பாவின் இடையே வந்துள்ள இவ்வெண்பாக்கள், 'வெண்பாவிற்புகழேந்தி' என வியக்கத் தக்க புகழேந்திய புகழேந்திப் புலவர் வெண்பாக்களோ என வியக்கும் வகையில், மோனையும் எதுகையும் நன்கு அமைந்திருக்க, இந்நூற்களின் பிற்காலத்தனவாகிய நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை முதலிய கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் வெண்பாக்கள் பெரும்பாலான உள்ளவாறு மோனை எதுகை அமையாதிருத்தலின் காரணம் விளங்கவில்லை. மேலும், இவை தனி வெண்பா நூல்களுமாகும்.

பாவினம் எனினும், 'புதிய படைப்பு: இப்படித்தான் பாட முடியும்' எனலாம். தமிழ் மொழியில் செய்யுள் நடை தோன்றிய அன்றே முதற்பாவாகத் தோன்றிய வெண்பாவை, இவ்வாறு பாட்டின் சிறந்த உறுப்பான மோனை எதுகைத் தொடை அமையாது பாடியது வியப்பினும் வியப்பாகவன்றோ உளது!

படிட்டின் இரு கண் போன்ற மோனை எதுகை அமையாது இனிக் கட்டாயம் எந்தப் பாட்டையும் பாடுதல் கூடவே கூடாது.

வெண்பாவின் எல்லா அடியினும் கட்டாயம் பொழிப்பு மோனை வரவேண்டும். முதலடியினும் மூன்றாமடியினும் சிறுபான்மை ஒரு உ மோனை வரலாம். இன்றியமையாத இடத்து, மிகச் சிறுபான்மை ஒரு உ வெதுகை வரலாம். ஈற்றடி பொழிப்பு மோனையின்றி வருதல் கூடாது. அடியெதுகை, முதலியலில், 'எதுகை' என்னும் தலைப்பில் காட்டியபடி நன்கு அமைய வேண்டும்.

இங்ஙன மின்றி இனி வெண்பாப் பாடுதல் கண்டிப்பாய்க் கூடவே கூடாது கூடாது கூடாது. நளவெண்பாவும் வெண்பாமாலையும் வழிகாட்டிகளா யிருக்க, ஏன் கெட்ட வழியில் செல்ல வேண்டும், நல்ல வழியை விட்டு விலகி? தமிழ் மொழியில் என்ன மோனை எதுகைச் சொற்களுக்கா பஞ்சம்?

நாலாயிர இயற்பாச் சிறிய திருமடல் - கவிவெண்பா 77 கண்ணிகளும் (156 அடி) ஒரே ரகர வெதுகையாகவும், பெரிய திருமடல் - கவிவெண்பா 148 கண்ணிகளும் (296 அடி) ஒரே னகர வெதுகையாகவும் அமைந்திருத்தலைக் கண்டு, தமிழ் எதுகைச் சொற் செல்வத்தின் பெருக்கினை அறிந்தின்புறுக.

5. ப.:ரெடை வெண்பா

- ஆய்ந்தறிந்து கல்லாதான் கல்வியும் ஆற்றிவிடத்
தோய்ந்தறிந்து சொல்லாதான் சொற்பெருக்கும் - தீந்தமிழின்
சொல்லிருக்க வன்கடுஞ்சொற் சொல்வதும் தன்னையாள்
இல்லிருக்க வேறில் இரப்பதும் — நெல்லிருக்கக்
கற்கறித்து மண்டின்று காய்த்துக் களத்தடித்த
புற்கறித்து வாழ்வதைப் போன்ம். -புகு
- வையக மெல்லாம் கழனியாய்—வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையின் தேயங்கள்—செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு—வான்கரும்பின்
சாறேயந் நாட்டுத் தலையூர்கள்—சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாம்—கட்டியுள்
தானேற்ற மான சுருக்கரை மாமணியே
ஆனேற்றான் கச்சி யகம். -பழம்

3. அன்றொருநாள் மாலை அழகு நிலவொளியில்
சென்றுலவி வீடு திரும்பிவந்து முப்பாலை
உண்டு களித்தின்பம் ஊற்றெடுப்ப வேக்கழுத்தங்
கொண்டு பழந்தமிழர் கூம்பாநல் வாழ்வஃதும்
மற்றொருகால் நம்மவர்க்கு வாய்க்குங்கொல் என்றெண்ணிச்
சற்றொருகால் அப்படியே தானிருக்க, என்மகவும்
வாய்க்கு மெனமகிழ்ந்து வாரி யெடுத்துமுத்தம்
தாய்க்கு மிகக்கொடுத்தேன் தான்.

-புக

இப் பஃ.ரெடை வெண்பா மூன்றனுள், முதல்
வெண்பா நேரிசை வெண்பாவே போல் இரண்டடிக்கொரு
முறை அத்தகு தனிச்சீர் பெற்று வந்த ஆறடி நேரிசைப்
பஃ.ரெடை வெண்பா. இதன் அடி 1ல், ஒருஉ மோனையும்,
இடைப்புணர் மோனையும் எதுகையும்.

அடி 2 ல், கூழை மோனை.

,, 5 ல், மேற்கதுவாய் மோனை. எனினும், ஒருஉ
மோனையும் பொழிப்பு மோனையுமே சிறப்பு.

இரண்டாவதடியின் தனிச் சீரை நோக்க, முதல்
இரண்டடி யகரவொற் ருசுடை யெதுகை.

இரண்டாவது வெண்பா அடிதோறும் தனிச் சீர்
பெற்று வந்த ஏழடி இன்னிசைப் பஃ.ரெடை வெண்பா. இது
மிகச் சிறுபான்மை.

இதன் அடி 1, 5ல், மோனையமைய வில்லை. 5ல், இணை
மோனை. பொழிப்பு மோனை இன்மையால், நடையின்பங்
குன்றுதலை ஓசையுடன் படித்தறிகு மற்ற அடிகளில்
பொழிப்பு மோனை.

‘வையக மெல்லாம் வளவயலாய்’

‘கட்டியே கச்சிக் கரையெல்லாம்’

இவ்வாறு அவ்வடிகளைத் திருத்திப் படித்துப் பாருங்
கள், மோனைத் தொடையின் பெருமை விளங்கும்.

மூன்றாவது வெண்பாத் தனிச்சீர் இன்றி, இவ்
விரண்டடி ஒரெதுகை பெற்றுவந்த எட்டடி இன்னிசைப்
பஃ.ரெடை வெண்பா. எல்லா அடியினும் பொழிப்பு மோனை
அமைந்துள்ளது.

பஃரெடை வெண்பாத் தனிச்சீர் பெற்று நேரிசையாகவும், தனிச்சீரின்றி இன்னிசையாகவும் வருதலே பெருவழக்கு.

பஃரெடை வெண்பா 5 முதல் 12 அடிகாறும் வரும். அதற்குமேல் அடிவரின், கலிவெண்பா எனப்படும்.

6. கலி வெண்பா

1. பூமேவுஞ் செங்கமலப் புத்தேளுந் தேறிய பாமேவுந் தெய்வப் பழமறையும்—தேமேவு நாதமுநா தாந்த முடிவும் நவைதீர்ந்த போதமுங் காணாத போதமாய்—ஆதிநடு வந்தங் கடந்தநித்தி யானந்த போதமாய்ப் பந்தந் தணந்த பரஞ்சுடராய்.

—கக

2. குயில்பாடிக் கொண்டிருக்கும் கோலம் மிகுந்த மயிலாடிக் கொண்டிருக்கும் வாச முடையநற் காற்றுக் குளிர்ந்தடிக்கும் கண்ணாடி போன்றநீர் ஊற்றுக்கள் உண்டு கனிமரங்கள் மிக்கவுண்டு

அன்பு மிகுந்த அழகிருக்கும் நாயகரே
இன்பமும் நாமும் இனி.

—சஞ்

முதலாவது, குமர குருபரர் செய்த 'சந்தர்' கலிவெண்பா வின் அடிகள். இது நேரிசை வெண்பாவே போல் இரண்டடிக் கொருமுறை தனிச்சீர் பெற்றுள்ளமையால்—நேரிசைக் கலிவெண்பா; 244 அடிகளையுடையது. அடி 3—ஒரு உமோகை.

மற்ற அடிகள் பொழிப்பு மோகை.

இரண்டாவது பாரதிதாசன் பாடியது; தனிச்சீர் இன்றி வந்த 519 அடிகளையுடைய இன்னிசைக் கலிவெண்பா; இரண்டடி எதுகையுடையது. கலிவெண்பாவின் ஒரு துகை யுடைய இரண்டடிகளைக் கண்ணி என்பது மரபு.

நான்காமடியைத் தவிர மற்ற அடிகள் பொழிப்பு மோகை நன்கு அமைந்துள்ளன. நான்காமடியின் இணை மோகை எடுப்பின்புமையை ஓசையுடன் படித்தறிக.

அவ்வடி,

‘ஊற்றுக்கள் உண்டு கனிமரங்கள் உண்டுமிக’

என இருக்கின், ஓசை நயம் பயத்தலை அறிக.

அடியெதுகை வகைகளைக் கண்டறிக.

இக்கலிவெண்பா சிந்தடியால் முடிந்துள்ளது. இரு வகைக் கலிவெண்பாவும், மற்ற வெண்பாக்களைப் போலச் சிந்தடியாலேதான் முடியும். மற்ற வெண்பாக்களுக் குரிய இலக்கணமே தான் இதற்கும்; அடியளவிலே தான் வேறுபாடு.

3.காதற் கருங்குவளை கண்டு மலரவிருள்

போதப் புகுந்த புதுமதிபோல்—மேதக்கான்

நோயிடைய வேயுதவி நோக்கியெதிர் நின்றனை

ஆயிடைகண் டுள்ளமுயவ் தான்.

—நெரு

என, நேரிசைக் கலிவெண்பாச் சிந்தடியான் முடிந் துள்ளது.

இருவகைக் கலிவெண்பாவும் பன்னீரடிக்கு மேல் அகவலே போல் எத்தனை அடி வேண்டுமேனும் வரலாம் இவ்விரு வகையிலும் அடியெதுகை நன்கு அமையவேண் டும். ஏனை வெண்பாவே போல் மோனைத் தொடை அமைய வேண்டும்.

தூது, உலா, மடல் ஆகிய நூல்களெல்லாம் பெரும் பாலும் நேரிசைக் கலிவெண்பாவால் ஆனவையே.

தமிழ் விடு தூது

மேக விடு தூது

நெஞ்ச விடு தூது

வண்டு விடு தூது

மான் விடு தூது

பண விடு தூது

விறலி விடு தூது

மூவருலா

கந்தர் கலிவெண்பா

நெருஞ்சிப் பழம்

இராமலிங்கர் விண்ணப்பக்

கலிவெண்பா

நெஞ்சறிவுறுத்தல்

திருக்கை வழக்கம்

முதலிய நூல்களில் நேரிசைக் கலிவெண்பாவைப் படித்தறியுங்கள்.

திருவாசகச் சிவபுராணம்

சிறிய திருமடல்

பெரிய திருமடல்

சஞ்சீவி பருவதத்தின் சாரல்

முதலிய நூல்களில் இன்னிசைக் கவிவெண்பாவைப் படித்தறியுங்கள். அவ்வாறு பாடிப் பழகுங்கள். அகவலைப்போல எளிதிற் பாடுதற்குரிய பா — கவி வெண்பா.

பயிற்சி

1. வெண்பாவின் இலக்கணம் என்ன?
2. நேரிசை, இன்னிசை வெண்பாக்களின் வேறுபாடு என்ன?
3. வெண்பாவில் வரும் சீர்கள், தளைகள் எவை?
4. வெண்பாவில் வரும் அடிகள் எவை? எவ்வடி எங்கு வரும்?
5. வெண்பா அடிகளில் எவ்வெம் மோனை வரும்? அவற்றுள், பெரும்பான்மை வரும் மோனை எது? அடுத்தது எது?
6. ஓரடியில் மோனைவகை பலவரின் அவற்றுள் எது சிறப்புப் பெறும?
7. வெண்பாவின் ஈற்றடியில் எவ்வாறு மோனை அமைய வேண்டும்?
8. வெண்பாவில் எதுகை எவ்வாறு வீரவேண்டும்?
9. ஒரு உ வெதுகை எங்கு வீரும்?
10. எடுத்துக் காட்டிய வெண்பாக்களிலுள்ள மாச்சீர், விளச்சீர், காய்ச்சீர்க்களையும், இருவகை வெண்டளைகளையுங் கண்டறிக.
11. வெண்பாவில் வாராத தளைகள் எவை?
12. வெண்பா எவ்வாய்பாடுகளால் முடியும்? எடுத்துக் காட்டு வெண்பாக்களிலிருந்து ஒவ்வொரு காட்டுத் தருக.
13. வெண்பாவின் வகை யாவை? அவ்வாறு வகைப் பட்டதன் காரணம் என்ன?

2. ஆசிரியப்பா

1. மான்ற மாலை மனையோர் புலம்ப
நன்ற தாயும் இடும்பைய ளெனநினைந்
தங்கண் வானத் தகடீர்ந்து திரிதரும்
திங்களங் கடவுள் தெளித்துந் பெயர்த்தறிந்
கடிமலர்க் கொன்றைக் காவலன் சூடிய
குடுமியஞ் செல்வங் குன்றினுங் குன்றாய்
தண்பொழில் கவிந்த தமனிய வெண்குடை
ஒண்புகழ்த் தந்தைக் குறுதி வேண்டித்
தயங்குநடை முதுமை தாங்கித் தான்றனி
இயங்குநடை யிளமை இன்புற் றீந்த
மான்றே ரண்ணல் தோன்றுபுகழ் போலத்
துளங்கிரு ளிரவினுந் தோன்றி
விளங்குவை மன்னுலிவ் வியலிடத் தானே.
—தயா
2. கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ ளோச்ச
வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோ டம்புதெரிந்
தவ்வினை மேவலை யாகலின்
எல்லு நனியிருந் தெல்லிப் பெற்ற
அரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானும்
நாணுமலி யாக்கை வாணுத லரிவைக்கி
யார்கொல் லளியை,
இன்றோ வன்றோ தொன்றோர் காலை
நல்லம ன்ளிய ஂதாமெனச் சொல்லிக்
காணுநர் கைபிடைத் திரங்க
மாணா மாட்சிய மாண்டன பலவே.
—பதிற்—19
3. என்றவ னுரைத்த இசைபடு தீஞ்சொல்
சென்றவ னுள்ளஞ் சேரா முன்னம்
பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவளப் பாவையின்
இளங்கொடி தோன்றுமால் இளங்கோ முன்னென். -மணி-4
4. குன்றக் குரவையொடு கொடிச்சியர் பாடலும்
வென்றிச் சேவ்வேள் வேலன் பாணியும்
தினைக்குறு வள்ளையும் புனத்தெழு வளியும்
நறவுக்கண் ணுடைத்த குறவ ரோதையும்
பறையிசை யருவிப் பயங்கெழு மோதையும்.
—சில—25

1. இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிகள், அடியெதுகை யுடைய இரண்டிரண்டாய், பெரும்பாலும் பொழிப்பு மோனை அமைய வந்துள்ளன. இவ்வாறு அடியெது

கையும் பொழிப்பு மோனையும் அமைய ஆசிரியப்பாப் பாடுதலே பெரு வழக்கு.

- அடி 1 ல் கூழைமோனை. } பொழிப்பே
 ,, 2, 6, 9—மேற்கதுவாய் மோனை. } சிறப்புறும்.
 ,, 7—பொழிப்பு மோனையோடு, ஒருஉ வெதுகை.
 பொழிப்பு மோனையே சிறப்பு.
 ,, 10—முற்றுமோனை. 11—பொழிப்பெதுகை.

மற்ற அடிகள் பொழிப்பு மோனை.

2. இவ்வாசிரியப் பாவின் அடிகள், பெரும்பாலும் சீரெதுகையுடையதாய், அடியெதுகை பெருது தனித் தனி வந்துள்ளன. இவ்வகை சிறுபான்மை.

- அடி 2, 9—ஒருஉ வெதுகை.
 ,, 3—பொழிப்பு மோனை.
 ,, 7—‘யா - அ’ - மோனை.
 ,, 8—கூழையெதுகை. பொழிப்பே சிறப்புறும்.
 ,, 10—இணைமோனை.
 ,, 11—கூழைமோனை. பொழிப்புச் சிறப்பு.

மற்ற அடிகள் பொழிப்பெதுகை.

3. இவ்வாசிரிய அடிகள், அடியெதுகையுடைய இவ்விரண்டாய், பொழிப்பு மோனை அமைய வந்துள்ளன. இது முதலாசிரியம் போன்றது.

4. இதுவும் 1, 3 போன்றதே.

2, 5 அடிகள் பொழிப்பு மோனை.
 3, 4 அடிகள் பொழிப் பெதுகை.
 முதலடி கூழைமோனை. பொழிப்பே சிறப்பு.

பொழிப்பு மோனை, ஒருஉ மோனை, பொழிப்பெதுகை, ஒருஉ வெதுகை ஆகிய இந்நான்கு தொடைவகையும் அமைய வருதல் ஆசிரிய அடிகட்கு மரபு. இவற்றுள், பொழிப்பு மோனை பெருவழக்கு. அடுத்தது ஒருஉ மோனை எதுகையும் இவ்வாறே.

1. நேரிசை ஆசிரியப்பா: முதற்பாட்டின் சுற்றயலடி சிந்தடியாகவும், மற்ற அடிகள் அளவடிகளாகவும் உள்ளன. இவ்வாறு வருவது-நேரிசை ஆசிரியப்பா எனப்படும். நேரிசையாசிரியப்பாவின் சுற்றடியிரண்டும் - சிந்தடியும், அளவடியும், அடியெதுகை யுடையவாக - இரண்டும் ஒரெதுகை யுடையவாக - வருதல் சிறப்பு. இவ்வாசிரியப்பாவில் அவ்வாறே வந்திருத்தல் காண்க.
2. இணைக்குற ளாசிரியப்பா: இரண்டாவது பாட்டின் சுற்றடியிரண்டும் முதற்பாட்டின் சுற்றடிகளைப் போலவே தாம் வந்துள்ளன. ஆனால், சுற்றயலடி யல்லாத மற்ற அடிகள் அளவடியாக வருதற்கு மாறாக, ஏழாவதடி குறளடியாக வந்துள்ளது. மூன்றாவதடி - சிந்தடி. இவ்வாறு நேரிசையாசிரியப்பாவின் இடையிடை குறளடி வருவது - இணைக்குற ளாசிரியப்பா எனப்படும். நேரிசையாசிரியப்பாவில் சிந்தடி வருவதால், இது குறளடியால் பெயர் பெற்றது. இணைக்குற ளாசிரியப்பாவின் முதலடியும் சுற்றடியும் அளவடியாக வருவதோடு, சுற்றயலடி சிந்தடியாகவும் வரவேண்டும்.
3. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா: மூன்றாவது பாட்டின் சுற்றயலடி சிந்தடியாக வரவில்லை. எல்லா அடியும் அளவடியாகவே வந்துள்ளன. இவ்வாறு எல்லா அடியும் அளவடியாக வருவது - நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா எனப்படும்.
4. அடிமறிமுண்டில ஆசிரியப்பா: நான்காவது பாட்டின் அடிகளும் இவ்வாறேதான் எல்லாம் அளவடியாகவே உள்ளன. ஆனால், இவ்வடிகள், எந்த அடியை முதலில் வைத்துப் பொருள் கொண்டாலும் பொருள் மாறுபடாத நிலையில் ஒவ்வோரடியும் பொருள் முடிந்துள்ளது. இவ்வடிகள் போல, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவின் ஒவ்வோரடியும் பொருள் முடிய

அமைவது - அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா எனப்படும்.

முதல் ஆசிரியப்பா, 'தானே' - தான் + ஏ. 'ஏ' என்னும் எழுத்தால் முடிந்துள்ளது. இரண்டாம் பாட்டும் அவ்வாறே ஏகாரத்தால் முடிந்துள்ளது.

புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பத்துப் பாட்டு முதலிய நூல்களின் ஆசிரியப் பாக்களெல்லாம் ஏகாரத்தால் முடியும் நேரிசையாசிரியப் பாக்கள். இணைக்குறளாசிரியப்பாவும் இவ்வாறே முடியும். மூன்றாவது ஆசிரியப்பா, 'முன்னென்' - முன் + என். 'என்' என்னும் அசையால் முடிந்துள்ளது.

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, உதயணன் கதை இவற்றின் ஆசிரியப் பாக்களெல்லாம், 'என்' என்னும் முடிபையுடைய நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாக்கள்.

'என்' என்னும் அசையால் முடிதல் பழைய மரபின் ஒருவகை. ஏகாரத்தால் இறுவதே பெருவழக்கு; இன்றைய வழக்கு மாறும்.

குறிப்பு: ஆசிரியப் பாவின் முதலடியும் ஈற்றடியும் அளவடியாகவே வரவேண்டும். நேரிசையாசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடி சிந்தடியாகவும், ஈற்றடியுடன் ஓரெதுகையுடைய தாகவும் வரவேண்டும். இணைக்குறளாசிரியப்பாவினும் இவ்வாறே வந்து, இடையிடை குறளடியும் சிந்தடியும் வரும்.

ஆசிரியப்பாவின் சிறுமை முன்றடி. அதாவது முன்றடியிற் குறைந்து வரக்கூடாது. ஈற்றயலடி சிந்தடியாக வரவேண்டும் என்பதால், அத்துடன் முதலடியும், ஈற்றடியும் சேர்ந்து முன்றடிகளாயின, பெருமை பாடும் பொருளின் பெருமையே. எத்தனை அடிகளேனும் வரலாம்.

நால்வகை ஆசிரியப்பாக்களுள், நேரிசையாசிரியமே பெருவழக்கு. அடுத்தது நிலைமண்டிலம். ஓரடி வேறுபாடுதானே? ஏனையிரண்டும் மிக அருகிய வழக்கு.

பயிற்சி

1. ஆசிரியப்பாவில் வரும் அடிகள் எவை?
2. சிந்தடி எங்கே வரும்? அதன் இயல்பென்ன?
3. பொழிப்பு மோனை பெறும் அடிகள் எவ்வாறு வர வேண்டும்?
4. ஆசிரியப்பாவில் வரும் நான்கு தொடை வகையாவை?
5. நேரிசை யாசிரியப்பாவின் சுற்றடி யிரண்டும் எவ்வாறு வருதல் வேண்டும்?
6. நான்கு ஆசிரியப்பாக்களையும் வகைப்படுத்துக.
7. நேரிசை ஆசிரியப்பா, நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா - வேறுபாடென்ன?
8. ஆசிரியப்பா எவ்வாறு முடியும்? இவ்வாறு முடிபுடைய ஆசிரியப்பாக்களா லாய இவ்விரண்டு நூல்களைக் குறிப்பிடுக.
9. ஆசிரியப் பாவின் இலக்கணம் என்ன?

3. கலிப்பா

1. கார்முற்றி யிணருழ்த்த துமழ்தோட்ட மலர்வேய்ந்து
சீர்முற்றிப் புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்தி யிருநிலந்
தார்முற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த வையைதன்
நீர்முற்றி மதில்பொருஉம் பகையல்லில் நேராதார்
போர்முற்றென் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்;
இது தரவு

நலத்தகை டியழிலுண்கண் • நல்லார்தங் கோதையால்
அலைத்தபுண் வடுக்காட்டி அன்பின்றி வரினெல்லா
புலப்பேய்யா னென்பேன்மன் அந்நிலையே யவற்காணின்
கலப்பே னென்னுமிக் கையறு நெஞ்சே;

கோடெழி லகலல்குற் கொடியன்னா ரிணைமுழிகிப்
பாடழி சாந்தினன் பண்பின்றி வரினெல்லா
ஊடுவே னென்பேன்மன் அந்நிலையே யவற்காணின்
கூடுவே னென்னுமிக் கொள்கையில் நெஞ்சே;

‘இனிப்புணர்ந்த வெழினல்லார் இலங்கெயி றுருஅலின்
நனிச்சிவந்த வடுக்காட்டி நாணின்றி வரினெல்லா
துனிப்பேன்யா னென்பேன்மன் அந்நிலையே யவற்காணின்
தனித்தே தாழுமித் தனியில் நெஞ்சே;

இவை மூன்றும் தாழிசை

என வாங்கு, தனிச்சொல்

பிறைபுரை யேர்நுதால் தாமெண்ணி யவையெல்லாந்
துறைபோத லொல்லுமோ தூவாகா தாங்கே
அறைபோகு நெஞ்சுடை யார்க்கு.

—கலி—67

இது சுரிதகம்.

ஒரு தரவும், மூன்று தாழிசையும், தனிச்சொல்லும்,
சுரிதகமும் வருவது—நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எனப்
படும். எனவே, இது நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா
வாகும்.

தரவின் ஐந்தடியும் ஒரெதுகையாகவும், தாழிசை ஒவ்
வொன்றும் ஒவ்வோரெதுகையாகவும் வந்துள்ளன. சுரி
தகமும் ஒரெதுகையே.

2. மணிநிற மலர்ப்பொய்கை மகிழ்ந்தாடும் அன்னந்தன்
அணிமிகு சேவலை அகலடை மறைத்தெனக்
சுதுமெனக் காணாது கலங்கியம் மடப்பெலட
மதிரிழல் நீருட்கண் டதுவென வுவந்தோடித்
துன்னத்தன் எதிர்வருஉம் துணைகண்டு மிகநாணிப்
பன்மல ரிடைப்புக் கூஉம் பழனஞ்சே ருரகேள்;

இது தரவு.

நலநீப்பத் துறந்தெம்மை நல்காய்நீ விடுதலிற்
பலநாளும் படாதகண் பாயல்கொண் டியைபவால்
துணைமலர்க் கோதையார் வைகளும் பாடாட்ட
மணமனைத் ததும்புநின் மணமுழவந் தெடுப்புமே.—கலி—70

இது தாழிசை

இவ்வாறு தரவும் தாழிசையும் இவ்விரண்டடி ஒரெது
கையாகவும் வரும். இங்கு தரவோடு ஒரு தாழிசைமட்டும்
காட்டப்பட்டது. இஃதும் நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்
பாவே.

கலியடிகளும் அளவடியே யாகலான், வெண்பா ஆசிரி
யப்பாவின் அடிகளிற் போலவே மோனை எதுகை அமைய
வேண்டும்.

முதற்பாட்டு: தரவு. அடி 4—ஒருஉ மோனை.

அடி 5—மேற்கதுவாய் மோனை.

முதல் மூன்றடியும் — பொழிப்பு
மோனை.

தாழிசை மூன்றினும் மூன்றா மடியில்
மோனை அமைய வில்லை. சுரிதகத்தின்
முதலடியிலும் மோனை அமைய வில்லை.

தாழிசை 3. அடி 1,4—கூழை மோனை.
மற்ற அடிகளெல்லாம் பொழிப்புமோனை.

பாட்டு 2. தரவு. அடி 1,3—கூழை மோனை.

அடி 4—பொழிப் பொதுகை.

மற்ற அடிகள் பொழிப்பு மோனை

தாழிசை அடி 1,4— பொழிப்பு மோனை.

அடி 2— கூழை மோனை.

அடி 3—மோனை அமைய வில்லை.

. மற்ற கலிப்பாக்கள்

கலிப்பாவின் பொதுவுறுப்புக்கள்—தரவு, தாழிசை,
தனிச்சொல், சுரிதகம் என்பன. அராகம், அம்போதரங்கம்
என்பன சிறப்புறுப்புக்கள்.

அராகம்—முடுகியல். அளவடியும், சிந்தடியும் குற
ளடியும் முறையே அம்போதரங்க உறுப்புக்களாக
வரும். விளக்கம் யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் தாழிசைக்
கும் தனிச்சொல்லுக்கும் இடையில் அம்போதரங்கம்
வருவது—அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எனப்படும்.
அம்போதரங்கத்திற்கு முன் அராகம் வருவது—வண்ணக
வொத்தாழிசைக் கலிப்பா எனப்படும். வண்ணகம்—அராகம்.

‘கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன். தொழுதேத்த’
என்பது, அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

“விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின் விரித்தமைத்துக் கதிர்
கான்று”

என்பது, வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா. இவ்விரு
கலிப்பாக்களையும் யாப்பருங்கலக் காரிகையிற் காண்க.

ஒரு தரவும் தனிச் சொல்லும் சுரிதகமும் வருதல் —
தரவு கொச்சகக் கலிப்பா எனப்படும்.

இரு தரவும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் தருதல்-தரவி
ணைக் கொச்சகக் கலிப்பா எனப்படும்.

பல தாழிசைகள் வருதல்—பஃருழிசைக் கொச்சகக்
கலிப்பா எனப்படும்.

ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா முதலிய கலிப்பாக்களுக்
கோதிய இலக்கணத்தில் மாறி, அல்லது மயங்கிவருதல்—
மயங்கியற் கொச்சகக் கலிப்பா எனப்படும்.

இவ்வுறுப்பு வேறுபாடுகளே பெயர் வேறு பாட்டுக்குக்
காரணமாகும். தரவு, தாழிசை யெல்லாம், நேரிசை
யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் போன்றனவே.

கலிவெண்பாவே போலக் கலித்தனை தட்டு வருவது—
வெண்கலிப்பா எனப்படும்.

‘மையற விளங்கிய’ என்னும் கலித்தொகை 81ஆம்
பாட்டு வெண் கலிப்பா.

உறழ்கலிப்பா, ஓரினாவிடையாக வரும்.

‘ஒருஉந் என்குந்தல்’-கலி—87 } உறழ்கலிப்பாக்கள்.
‘நலமிக நந்திய’ — கலி—113 }

கலியுறுப்புக்களுள், தரவு, தாழிசை இரண்டும்
ஒன்றே, ஒருவகையே. இரண்டும் அளவடியான்
துள்ள லோசை பட வருவனவே. முதலில் வருவது—
தரவு. அடுத்து வருவது—தாழிசை. தரவும் தாழிசை
யும் அடியளவால் தான் வேறுபடும். ஒரு தரவுக்கு
மூன்று தாழிசை வரும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கு.
தரவிற் சுருங்கி வரும் தாழிசை.

வரலாறு

3	அடித் தரவு ஒன்றுக்கு—	2	அடித்தாழிசை	3
4	”	3	”	3
8	”	4	”	3
12	”	4	”	3

ஐந்து ஆறடித் தரவுக்கும் நாலடித் தாழிசையே. அம்போதரங்க வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களுக்கு ஆறடித்தரவே; பெருமை சிறுமை யில்லை.

எடுத்துக் காட்டியுள்ள இரு கலிப்பாக்களின் (கார் முற்றி, மணிநிற) தரவு தாழிசைகளை ஓசையுடன் படித்துப் பாருங்கள். ஒரே வகையென்பது புலப்படும்.

தரவு, தாழிசை, கொச்சகம்

தரவு கொச்சகம், அல்லது கொச்சகம் என்பதும், இத் தரவு போன்றதே. தரவு, தாழிசை, கொச்சகம் மூன்றும் ஒருவகையே; துள்ளலோசைபட அளவடியான் வருவனவே.

தாழிசையோடு வரும்போது—தரவு. தரவோடு வரும் போது — தாழிசை. தனித்து வரும்போது — கொச்சகம் எனவுங் கொள்ளலாம்.

காட்டு:

1. ‘காதல்கொள் வதுபைநாட் கவிங்கத்து ளொடுங்கிய’
2. ‘புணர்வினிற் புகன்றங்கே புனலாடப் பண்ணியாய்’
3. ‘தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பின்று’

இம் மூன்றடிகளையும் ஓசையுடன் படித்துப் பாருங்கள். மூன்றும் ஒரே ஓசையுடையனவே. வேறுபாடு காண முடிகிறதா? இல்லை. ஆனால், முதலடி—கவித்தொகை 68வது கலிப்பாவின் தரவின் ஓரடி. இரண்டாவதடி—அக் கலிப் பாவின் தாழிசையின் ஓரடி. மூன்றாவதடி—101ஆம் கலிப்பாவின் கொச்சகத்தின் ஓரடி.

தனித்து வரும் கொச்சகம்.—ஒரெதுகையுடைய நான்கடியானும் ஆறடியானும் எட்டடியானும் வரும். எடுத்துக் காட்டுப் பின்னர்க் காட்டப்படும்.

கலிப்பாவினுள் வரும் கொச்சகம் வெண்பாவைப் போல முடியும். இவ்வேறுபாட்டை அறிந்து கொள்க.

இதுகாறுங் கூறிய விளக்கத்தாற் பெறப்படுவது, கலிப்பா என்பது, வெண்பா ஆசிரியப்பாப் போல அளவடியான் வருவதே. வெண்பாச்—செப்பலோசை படவும், ஆசிரியப்பா அகவலோசை படவும் வரும். கலிப்பாத் துள்ள லோசைபட வரும். இஃதே அவ்விரண்டோடு இதற்குள்ள வேறுபாடு. வெண்பா ஆசிரியப்பாப் போல மிக எளிதிற் பாடற்கேற்ற பாவேயாகும் கலிப்பாவும் என்பதைத் தெளிக. கலித்தொகையில் எல்லாவகைக் கலிபாக்களையும் கண்டறிக.

பயிற்சி

1. மூவகை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களின் இலக்கணம் என்ன?
2. மற்றக் கலிப்பாக்களின் இலக்கணத்தையும் குறிப்பிடுக.
3. தரவும் தாழிசையும் எங்ஙனம் ஒன்றும் வேறும் ஆகும்?
4. தரவு, தாழிசை, கொச்சகம்—வேறுபாடு கண்டறிக.
5. தரவு, தாழிசைகளின் அடியள வென்ன?
6. கலிப்பாவுக்குழ், வெண்பா ஆசிரியப்பாக்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமை என்ன?
7. இக்கலிப்பாக்களை ஓசையுடன் படித்து, துள்ள லோசையின் இயல்பை அறிக.
8. எதைத் தெளிதல் வேண்டும்? ஏன்?
9. இருவகை அடியெதுகை யுடைய ஒவ்வொரு நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாப் பாட முயலுக.

4. பரிபாடல்

பரிபாடலாவது, இன்னபா என்னும் வரையறை யின்றி, வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என்னும் நான்கு பாவும் கலந்துவரும் ஒரு பொதுப்பா ஆகும்.

அதாவது, வெள்ளடி, அகவலடி, கலியடி, வஞ்சியடி என்னும் நால்வகை அடியும் கலந்து வரும் என்பதாம்.

தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம், அராகம், அம்போதரங்கம் என்னும் கலியுறுப்பாறனுள், தாழிசை ஒழிந்த ஏனை ஐத்தும் பரிபாடலின் உறுப்பாக வரும்.

கலிப்பாவின் வகையி லொன்றான கொச்சகம், பரி பாடலின் உறுப்பாகப் பயின்றுவரும்.

அடிமுதலில் அசை, அல்லது சீர் கூனாக வரும்.

இவ்வாறு வருதலே பரிபாட்டின் இலக்கணம் என்பது,

1. “பரிபா டல்லே தொகைநிலை விரியின்
இதுபா வென்னும் இயல்நெறி யின்றிப்
பொதுவாய் நிறற்ற்கும் உரித்தென மொழிப.”-செய்-120
2. “கொச்சகம் அராகம் சுரிதகம் எருத்தொடு
செப்பிய நான்கும் தனக்குறுப் பாகக்
காமங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்.” —செய்—121
3. “சொற்சீரடியும் முடுகிய லடியும்
அப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்.” —செய்—122

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களால் புலப்படும். இதுபா — இன்னபா. இயல்நெறி — இலக்கண முறை. எருத்து — தரவு. சொற்சீரடி — கூன். அதாவது, அடிமுத லில், அடியின் பொருளைத் தழுவி அசை, அல்லது சீர் தனித்து வருதல்.

“பொருளோ டடிமுதல் நிற்பது கூன்அது வேபொருந்தி
இருள்சேர் விலாவஞ்சி யீற்றினும் நிற்கும்” —யாகா—45

என்பது யாப்பருங்கலக் காரிகை.

வஞ்சிப்பாவின் ஈற்றிலன்றிச்சிறுபான்மை இடையினும் கூன் வரும். இது, தனிச் சொல் என்னும் பெயரில் சிந்து வகைகளின் உறுப்பாக வரும். தனிச் சொல், தனிச்சீர், கூன், சொற்சீரடி — ஒருபொருட்கிளவி. முடுகியல்—அராகம்.

‘ஆயிரம் விரித்த’ என்னும் பரிபாடல் முதற்பாட்டில், தரவு, கொச்சகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் உறுப்புக்கள் வந்துள்ளன.

“வானு ரெழிவி” என்னும் பரிபாடலில், தரவும், பல கொச்சகங்களும், அராகமும், சுரிதகமும், வந்துள்ளன. எனவே,

பரிபாட லென்பது;

1. தரவு, கொச்சகம், தனிச்சொல், சுரிதகம் முதலிய உறுப்புக்களைப் பெற்றுக் கலிப்பாவே போல வரும்;

2. அவ்வுறுப்புக்கள் பெருமல் வெள்ளடி, ஆசிரியவடி, கலியடி, வஞ்சியடி ஆகிய நால்வகையடியும் இடையிடை கலந்து, வெண்பாவே போல் சிந்தடியான் முடியும் கொச்சகமாக வரும்;

3. வெள்ளடியான் வந்து வெண்பாவே போல் முடியும் கொச்சகமும், ஆசிரிய வடியான் வந்து, நேரிசை யாசிரியப் பாவே போல் ஈற்றயலடி சிந்தடியாக வரும் கொச்சகமும் இடையிடை வரும்;

4. பல அடிகளால் அகவலே போல வரும்;

5. வெண்சுரிதகத்தானும், நேரிசையாசிரியச் சுரிதகத் தானும் நிலைமண்டில ஆசிரியச் சுரிதகத்தானும் முடியும்.

6. அளவடிகளின் இடையிடையே குறளடியும் சிந்தடியும் கலந்து வரும்;

7. இடையிடை தனிச்சொல் வரும்;

8. அடிமுதலில் அசையும் சீரும் கூனாக வரும்.

இவ்வகையினைப் பரிபாடலில் காண்க.

காட்டு:

1. “ஆயிரம் விரித்த அணங்குடை யருந்தலை”

என்னும் பரிபாடல் முதற் பாட்டில், தரவு முதலிய உறுப்புக்க ளெல்லாம் வந்துள்ளன.

2. தொகுபுனல் பரந்தெனத் துடிபட வொருசார்,
ஒதஞ் சுற்றிய தூரென வொருசார்,
கார்தூம் பற்றது வாவென வொருசார்,
பாடுவார் பாக்கங்கொண்டென
ஆடுவார் சேரியடைந்தெனக்
5. கழனிவந்து கால்கோத்தெனப்
பழனவாளை பாளையுண்டென
வித்திடுபுலம் மேடாயிற்றென
உணர்த்த வுணரா ஒள்ளிழை மாதரைப்
10. புணர்த்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுளைந்து
கிளைவளர் வானையிற் கிளையொடு கெழீஇப்
பழன வழவர் பாய்புனற் பரத்தந்
திறுவரை புரையுமா நிருகரை யேமத்து
வரைபுரை யுருவின் நுரைபல சுமந்து,
15. பூவேய்ந்து பொழில்பரந்து
துளைந்தாடுவா ராய்கோதையர்
அலர்தண்டா ரவர்காதி
தளிர்செறிஇக் கண்ணிபறித்துக்
கைவழி யாழி தொய்யகம் புளைதுகில்
20. மேகலை காஞ்சி வாகு வலயம்
எல்லாங் கவநு மியல்பிற்றாய்த் தென்னவன்
ஒன்னு ருடைபுலம் புக்கற்றால் மாறட்ட
தானையான் வையைப் புனல்”

பரி—7

முதல் மூன்றடிகளும், 9-14 ஆகிய ஆறடிகளும் கலியடிகள். 4-8 ஆகிய ஐந்தடிகளும், 15-18 ஆகிய நாலடிகளும் அவஞ்சியடிகள். 19-20 இரண்டும் அகவலடிகள். இறுதி மூன்றும் வெள்ளடிகள்.

எனவே, இது நால்வகை யடியும் கலந்து வந்த, வெண்பாவே போல் முடிந்த கொச்சகம்.

- 3.(1) ”கொன்றை கொடியிண ரூழ்ப்பக் கொடிமலர்
மன்றன் மலர மலர்காந்தள் வாய்நாற
நன்றவிழ் பன்மலர் நாற நறைபனிப்பத்
தென்ற லசைவருஉஞ் செம்மற்றே யம்மரின்
குன்றத்தாற் கூடல் வரவு.”

—பரி—8

இது, வெண்டளை பிழையாது, வெள்ளடியான் வந்து-
வெண்பாவே போல் முடிந்த கொச்சகம்.

ஈற்றடி மட்டும் பொழிப்பு மோனை அமையவில்லை.
மற்ற அடிகள் நன்கு பொழிப்பு மோனை உடையனவாய்-
ஐந்தடியும் ஒரெதுகையாய் வந்த பஃருடைவெண்பா-
வாகும் இது.

(2) “எரிமலர் சினை இய கண்ணை, பூவை
வீரிமலர் புரையு மேனியை, மேனித்
திருஞெமர்ந் தமர்ந்த மார்பினை, மார்பிற்
றெரிமணி பிறங்கும் பூணினை, மால்வரை
எரிதிந் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை,
சேவலங் கொடியோய்நின் வலவயி னிறுத்து
மேவலுட் பணிந்தமை கூறும்
நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே.” —பரி—1

இது, ஆசிரியவடியான் வந்து, நேரிசையாசியப்பாவே
போல் முடிந்த கொச்சகம்.

4. “தொன்முறை யியற்கையின்” எனும் 2 ஆம் பாடலும்,
‘மாஅ யோயே, மாஅ யோயே’ எனும் 3 ஆம் பாடலும்,
‘ஐந்திரு ளறநீக்கி’ எனும் 4 ஆம் பாடலும்,
‘பாயிரும் பனிக்கடல்’ எனும் 5 ஆம் பாடலும்,

அகவலே போல் பல அடிகளால் அமைந்த பாடல்க
ளாகும்.

5.(1) “உடம்புணர் காதலரு மல்லாருங் கூடிக்
கடம்பமர் செவ்வன் கடிநகர் பேண
மறுமிடற் றண்ணற்கு மாசிலோ டந்த
நெறிநீ ரருவி யசும்புறு செல்வம்
மண்பரிய வானம் வறப்பினும் மன்னுகமா
தண்பரங் குன்றம் நினக்கு.” —பரி—8

இது எட்டாம் பாடலின் வெள்ளைச் சுரிதநம். தொடை
அமைதியைக் கண்டறிக்க.

(2) “கற்பினை நெறியூ டற்பினைக் கிழமை
நயத்தகு மரபின் வியத்தகு குமர!
வாழ்த்தினோம் பரவுதுந் தாழ்த்துதலை நினையா
நயத்தலிற் சிறந்தவெம் மடிபுறை
பயத்தலிற் சிறக்க நாடொறும் பொலிந்தே.” —பரி—9

இது ஒன்பதாம் பாடலின் நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.
தொடையமைதியைக் கண்டறிக.

(3) “செறுத் நெஞ்சத்துச் சினநீடி னோரும்
சேரா வறத்துச் சீரி லோரும்
அழிதவப் படிவத் தயரி யோரும்
மறுபிறப் பில்லெனு மடவோருஞ் சேரார்
நின்னிழ லன்றோ ரல்ல தின்றோர்
சேர்வ ராதலின் யாஅ மிரப்பவை
பொருளும் பொன்னும் போகமு மல்ல,
நின்பால், அருளு மன்பு மறனு மூன்றும்
உருளிணர்க் கடம்பி னொலிதா ரோயே!”

—பரி—5

இது, ஐந்தாம் பாடலின் நிலைமண்டில ஆசிரியச்
சுரிதகம். ‘நின்பால்’ என்பது—கூன்.

6. “கடுஞ்சூர் மாமுதல் தடிந்தறுத்தவேல்
அடுபோ ராளின் குன்றின்மிசை
ஆடல் நவின்றோர் அவர்போர் செறுப்பவும்
பாடல் பயின்றோரைப் பாணர் செறுப்பவும்

5. வல்லாரை வல்லார் செறுப்பவும்
அல்லாரை யல்லார் செறுப்பவுமோர் சொல்லாய்ச்
செம்மைப் புதுப்புனல்
தடாக மேற்ற தண்குளைப் பாங்கர்ப்
படாகை நின்றன்று

10. மேர வெஃகினைவை
வென்னுயர்த்தகொடி விறல்சான்றவை
கற்பினை நெறியூ டற்பினைக் கிழமை
நயத்தகு மரபின் வியத்தகு் குமர!”

—பரி—9

இதில், அளவடியின் இடையினுடையே குறளடியும்
சிந்தடியும் வந்தமை காண்க.

7. (1) “அதிரலங் கண்ணிரீ யன்பனெற் கன்பன்
கதுவா யவன்கள்வன் கள்விநானல்லேன்;
எனவாங்கு,
வச்சிய மாணே மறலினை மாற்றும்க்கு
நச்சினு ரீபவை நாடறிய நும்மவே”

—பரி—20

(2) “முனிபொரு ளன்று முனியல் முனியல்
கடவரை நிற்குமோ காமங் கொடியியலாய்!
எனவாங்கு,
இன்ன துனியும் புலவியு மேற்பிக்கும்
தென்னவன் வையைச் சிறப்பு.”

—பரி—20

எனவாங்கு - தனிச்சொல். இது, இப்பாடலின் இடையிடையே வந்தமை காண்க.

8. (1) “நின், வெம்மையும் விளக்கமும் ஞாயிற்றுள,
நின், தண்மையுஞ் சாயலுந் திங்களுள,
நின், சுரத்தலும் வண்மையு மாரியுள
நின், புரத்தலு நேர்மையு ஞாலத்துள.” —பரி—4

‘நின்’ என, அடி முதலில் அசை கூனாக வந்தது.

(2) ‘கரையே, கைவண் டோன்றல் ஈகை போன்மென’
‘துறையே, முத்துநேர்பு புணர்காழ் மத்தக நித்திலம்’
‘செறுவே, விடுமலர் சுமந்து பூநீர் நிறைதலின்’
‘காவே, சுரும்பியிர் தாதொடு தலைத்தலை மிகுஉம்’—பரி—16
‘கரையே, துறையே, செறுவே, காவே’ - என அடி முதலில் சீர் கூனாக வந்தது.

தொடையமைதியை நோக்குக.

2. அடி

3, 5, 10, 11, 16, 22, 23 — தொடையமைதியில்லை.

9 — கூழைமோனை.

12 — மேற்கதுவாய் மோனை.

13 — மேற்கதுவாயோடு, இடைப்புண ரெதுகை.

14 — கூழையெதுகை. பொழிப்பே சிறப்பு.

19 — பொழிப்பெதுகை.

20 — பொழிப்பெதுகையோடு கடையினைமோனை.

அடி யெதுகையும் இடையிடை அமைதியில்லை.

3. (2) 1, 4, 5, 6, 7, 8 அடிகளில்-மோனை அமைதியில்லை.

அடி 2- மேற்கதுவாய் மோனை.

அடி 3- கடையினை மோனையும் எதுகையும்.
எடுப்பில்லை.

முதல் ஐந்தடியும் ஒரெதுகை. பின் மூன்றடியும் ஒரெதுகை.

5, (1) 1, 4, 6 அடிகளில் - மோனை அமையவில்லை.

அடி 5 - முற்றுமோனை.

அடி 2, 3-பொழிப்பு மோனை.

இவ்விரண்டடி ஒரெதுகை.

‘செல்வம் X மண்பரிய’ - தனாதட்டுகிறது. அலகிட்டறிக.

5. (2) 4, 5 அடிகளில் — மோனை அமையவில்லை.

1, 2, 3 அடிகள் - பொழிப்பெதுகை.

ஈற்றடியிரண்டும் ஒரெதுகை.

5. (3) அடி 5 - கீழ்க்கதுவாய் எதுகை.

„ 6 - தொடை அமையவில்லை.

„ 7, 8 - கூழைமோனை.

„ 9 - மேற்கதுவாய் மோனை.

முதல் நான்கடியும் -பொழிப்புமோனை.

அடியெதுகை நன்கு அமையவில்லை.

6. அடி 1 — பொழிப் பெதுகை.

„ 2 — இனை மோனை. எடுப்பில்லை.

„ 3 — பொழிப்பு மோனை.

„ 4 — கூழைமோனை.

„ 5 — இனைமோனையும் இனையெதுகையும்.

„ 6 — கீழ்க்கதுவாய் எதுகை.

„ 7, 9, 10 —மோனை அமையவில்லை.

„ 11 - இருசீரிலும் மோனை.

„ 12 13 — பொழிப்பெதுகை.

எடுத்துக் காட்டிய அடிகளில், பல தொடைமைதியுடன் இருக்க, சில அடிகள் தொடையமைதி இல்லாதிருத்தலின் காரணம் விளங்கவில்லை.

பயிற்சி:

1. பரிபாடலின் இலக்கணம் என்ன ?
2. பரிபாடலின் உறுப்புக்கள் யாவை ?
3. பரிபாடலில் வரும் அடிகள் எவை ?
5. பரிபாடல் எவற்றால் முடியும் ?
6. கூனும், தனிச்சொல்லும் எங்கெங்கே வரும்?
7. பரிபாடலின் பொது விலக்கணம் என்ன ?
1. பரிபாடலில் பரிபாடலின் அமைப்பினைப் படித்தறிந்து, பரிபாடலும் பாட முயலுங்கள்.
8. எடுத்துக்காட்டிய பாடல்களின் தொடை அமைதியைக் கண்டறிக.

5. மருட்பா

மல்லாடு தோளா னளியவாய் மாலிருட்கட்
செல்லா மொழிக செலவென்பாய்—நில்லாய்
புனையிழை யிழந்த பூசல்
நினையினு நினையியோ வாழியென் நெஞ்சே.

—வெண்

இது, முன்னீரடியும் வெள்ளடியாகவும், பின்னீரடியும் ஆசிரிய வடியாகவும் உள்ளமையால் - மருட்பா எனப்படும். இதுவே மருட்பாவின் இலக்கணம்.

ஆசிரிய வடிக்கு முன்னுள்ள தனிச்சீர், முன்னுள்ள வெள்ளடி யிரண்டின் எதுகையுடையதாக இருக்க வேண்டும். வெண்பாவடிகள் வெண்பா விலக்கணப்படியும், ஆசிரியவடிகள் ஆசிரிய இலக்கணப்படியும் அமைந்துள்ளமை அறிக.

மருட்பாவின் ஆசிரியவடிகள் இவ்வாறே, சுற்றயலடி சிந்தடியாக—நேரிசை யாசிரியமாக- வரும்.

மருளுதல் - ஒப்பாதல், இணைதல். வெள்ளடிகளும் ஆசிரியவடிகளும் இணைந்து ஒரு பா ஆனதால், இது இப்பெயர் பெற்றது.

முதலடி— ஜீருமோனை.

சுற்றடி - கீழ்க்கதுவாய் மோனை.

மற்ற ஈரடிகளும் - பொழிப்பு மோனை.

கைக்கிளை, வாயுறை வாழ்த்து, புறநிலை வாழ்த்து, செவியறிவுறா உ என்னும் பொருள் பற்றிப் பாடுதல் மருட்பாவின மரபாகும். இப்பாட்டு-கைக்கிளை. விளக்கம்-தொல்காப்பியச் செய்யுளியலிலும், யாப்பதிகாரத்திலும் காண்க.

‘உலகப் பெரியோன் கென்னடி’ 289 ஆம் பாட்டாகிய வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா, 116 வெள்ளடியும், 4 ஆசிரியவடியும் உடைய மருட்பாவாகும்.

வெண்பாமாலையில், ஆண்பாற்கைக்கிளை, பெண்பாற்கைக்கிளை மருட்பாக்களைப் படித்தறிக.

இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டப்பட்ட, அளவடியாலான,

1. குறள் வெண்பா
2. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
3. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
4. நேரிசை வெண்பா
5. இன்னிசை வெண்பா
6. நேரிசைப் பஃருடை வெண்பா
7. இன்னிசைப் பஃருடை வெண்பா
8. நேரிசைக் கலி வெண்பா
9. இன்னிசைக் கலி வெண்பா
10. நேரிசை யாசிரியப்பா
11. இணைக்குற ளாசிரியப்பா
12. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா
13. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா
14. கலிப்பா
15. பரிபாடல்
16. மருட்பா

என்னுமி பதினாறும் வெவ்வே ருசையுடையன வன்மையான், வகைக் கொவ்வொன்றே எடுத்துக் காட்டி விளக்கப்பட்டது. அதாவது, வெண்பா வெல்லாம் ஒரே ஓசையுடைமையான் வகைக்கொவ்வொன்றே காட்டப்பட்டது. இங்ஙனமே ஆசிரியப்பாவும் கலிப்பாவும் பரிபாடலும் மருட்பாவும்.

6. நூற்பா

1. இடைபல குறைதல் இணைக்குற ளாகும்.—அவி
2. ஒத்தாழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே
கொச்சகக் கலியொடு கலிமுன் றுகும். —நற்ற
3. அறுசீர் முதலா நெடியவை யெல்லாம்
நெறிவயிற் றிரியா நிலத்தவை நான்காய்
விளைகுவ தப்பா வினத்துள விருத்தம். —காக்
4. முதலெழுத் தொன்றின் மோனை, எதுகை
முதலெழுத் தளவோ டொத்து முதலா
அ. ∴ தொழிந் தொன்றி னாகு மென்ப,
இவ்விரு தொடைக்குங் கிளையெழுத் துரிய.
—பல்கா
5. நாற்றமுந் தோற்றமும் ஒழுக்கமும் உண்டியும்,
தொகை—23
6. அவற்றுள்,
ஒன்றே யிருதிணைத் தன்பா லேற்கும்.—நன்—284
7. தாஅ வண்ணம்,
இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும்—செய்—215
8. முரஞ்சல் முதிர்வே. —உரி—35
இவை எட்டும் இலக்கண நூற்பாக்கள். நூற்பா,
குத்திரம்—ஒருபொருட் கிளவி.

முதல் நூற்பா—ஒரே அடியா லானது.

2—இரண்டடியா லானது.

3—மூன்றடியா லானது.

4—நாலடியா லானது.

5—46 அடிகளா லானது.

6. இதில், 'அவற்றுள்' என, ஒரு சீர் ஓரடியாக
வந்துள்ளது. இது சொற்சீரடி எண்ப்படும்.
கலிப்பா, பரிபாடல் முதலியவற்றுள், அடி
நுதலில் சீர்கூறாக வரும். இடையினும் சிறு
பான்மை வரும். சிந்துகளின் அடியிறுதியில்
சீர் கூறாக வரும். அவற்றிடை இதன் வேறு
பாடறிக.

7. இதில், 'தாஅ வண்ணம்' என்பது - குறளடி-இணைக்குற ளாசிரியப்பாவினும் 'குறளடி வருகிறது. ஆனால், அதில் முதலில் வராது.
8. இது, குறளடி தனித்து ஒரு நூற்பாவாக வந்துள்ளது. குறள் வெண்டுறையும் குறளடியான் வரும். ஆனால், 7 ஆம் நூற்பாவிற்போல வேறு அடியோடு கூடி ஒரு பாட்டாக வராது.

இந்நூற்பா, அகவலோசை யுடைய அளவடியான் ஆனதே; ஆசிரியப்பாவே போல் பல அடிகள் வருதலுடையதே. எனினும், இது ஆசிரியப்பாவன்று. காரணம், ஆசிரியப்பா மூன்றடியில் குறைந்து வராது. ஒருசீர் அசையாக வராது. குறளடி முதலில் வராது. எனவே, நூற்பா தனிப்பா என்பது பெற்றும்.

நூற்பா வடியும் அளவடியே யெனினும்,

“சில்வகை எழுத்தில் பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியிற் செறித்தினிது விளக்கும்”

—நன்

திட்ப நுட்ப முடைய தாகலான், நூற்பாவடிகளில் மோனை நன்கு அமைய வேண்டுமென்ப தில்லை; அமைய வேண்டா மென்பது மில்லை.

நான்கின் ஈற்றடி தவிர, மற்ற அடிகளெல்லாம் தொடையமைதியுடனேயே வந்திருத்தலை நோக்குக.

5. இணையெதுகையும், கடையிணை மோனையும்.

6. பொழிப்பெதுகையின் பாற்படும்.

8. இருசீரடியும் மோனைத் தொழுடபட வந்திருத்தலை அறிக.

பயிற்சி

1. நூற்பாவின் இலக்கணம் என்ன?
2. நூற்பா ஆசிரியவடி பயின்றும் ஏன் ஆசிரியப்பா ஆகாது?
3. மற்ற பாக்களுக்கும் நூற்பாவுக்கு உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமையை எடுத்துக் காட்டுக.
4. நூற்பாவடிகள் தொடையமைதி யின்றியும் வருதலின் காரணம் என்ன?

இனிவரும் கொச்சக முதலியன பலவகை ஓசை வேறு பாடுடையன வாகும். தமிழ் இலக்கியச் செய்யுள் தூற் களில் வரும் அப்பல வகையில் வகைக்கு ஒவ்வொன்று எடுத்துக் காட்டி விளக்கப்படும்.

7. கொச்சகம்

1. நாலடிக் கொச்சகம்

1. சங்கமுஞ் சக்கரமுந் தாமரைக் கையேந்திச்
செங்க ணரிமான் சினவிடைமேல் நின்றயால்,
கங்கை முடிக்கணிந்த கண்ணுதலோன் பாகத்து
மங்கை யுருவாய் மறையேத்த வேநிற்பாய்! —சில—12
2. வடவரையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணுக்கிக்
கடல்வண்ணன் பண்டொருநாட் கடல்வயிறு கலக்கினையே
கலக்கியகை யசோதையார் கடைகயிற்றூற் கட்டுண்கை
மலர்க்கமல வுந்தியாய் மாயமோ மருட்கைத்தே! —சில—17
4. கயலெழுதி வில்லெழுதிக் காரெழுதிக் காமன்
செயலெழுதித் தீர்ந்தழகத் திங்களோ காணர்!
திங்களோ காணர் திமில்வாழ்நர் சீறூர்க்கே
அங்கணைர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே. —சில—7
- 3 நுனையர் விளரி நொடிதருந்தீம் பாலை
இளிகினையிற் கொள்ள இறுத்தாயான் மாலை!
இளிகினையிற் கொள்ள இறுத்தாய்மன் னீயேற்
கொனைவல்லாய் என்னாவி கொள்வாழி மாலை! —சில—7
5. பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணுண்டான்
மன்னன் வளவன் மதிந்புகார் வாழ்வேந்தன்.
மன்னன் வளவன் மதிந்புகார் வாழ்வேந்தன்
பொன்னன் திகிரிப் பொருபடையா னென்பரால். —சில—17
6. இறையவ னீசனெந்தை இமையோர்தொழு தேத்தபின்று
கறையணி கண்டன்வெண்டோ டணிகாதினன் காலத்தன்று
மறைமொழி வாய்மையினன் மலையாளொடு மன்னுசென்னிப்
பிறையணி செஞ்ஞடையன் பிரமாபுரம் பேணுமினே! —சம்
7. மையா ரொல்கண்ணார் மாட நெடுவீதிக்
கையாற் பந்தோச்சங் கழிஞழ் திலையுட்
பொய்யா மறைபாடல் புரிந்தா னுலகேத்தச்
செய்யா னுறைகோயில் சிற்றம் பலந்தானே. —சம்

8. சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே!
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பனென் புதுநலமுண் டுகழ்வானோ! —அப்.
9. பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை யரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மினிர்கொன்றை யணிந்தவனே!
மன்னே மாணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே!
அன்னே! உன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே. —சுந்.
10. முன்னேநீ கூறியவை யெல்லா முடிந்தாலும்
என்னேநீ கடமொ றெவ்வா றெனமாயன்;
உன்னேநீ தானும் உணராதா யுள்வடிவந்
தன்னேநீ காட்டத் தனைந்திடுவேன் யானென்றான். —வில்.
11. அன்னதொரு காலை அறுமா முகக்கடவுள்
தன்னிகரி லாத தனக்கினையோர் தங்கனையும்
துன்னலுறு பூதத் தொகையோர்கள் யாவரையும்
உன்னியவர் தம்மால் ஒருகோல் தொடுத்தனரே. —கந்.
12. கார்நடக்கும் படிநடக்கும் காராளர் தம்முடைய
ஏர்நடக்கு மெனிற்புகழ்சால் இலிசைநா டகநடக்கும்
சீர்நடக்குந் திறநடக்குந் திருவறத்தின் செயல்நடக்கும்
பார்நடக்கும் படிநடக்கும் பசினடக்க மாட்டாதே. —ஏரெ
13. நறைமணக்குங் கொன்றை நதிச்சடில நாயகனே
கறைமணக்குந் திருநீல கண்டப் பெருமானே;
உறைமணக்கும் பூம்பொழில்குழ் ஒற்றியப்பா! உன்னுடைய
மறைமணக்குந் திருவடிகைய வாழ்நிரம்ப வாழ்த்தேனோ!
—அரு.

இதிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுச் செய்யுட்கள், பெரும்
பாலும் அந்நூல்களின் காலமுறைப்படியும், வகைப்படியும்
இடம் பெறும்.

கொச்சகக்கலியறுப்புக்களான தனிச் சொல்லும் சுரி
தகமும் இன்றி, இவை தனியாக அளவடி நான்காற் செய்
யப்படும் கொச்சகங்கள்.

இக்கொச்சகங்கள் பதின்மூன்றும் வெவ்வேறு வகை
யும், வெவ்வேறு ஓசையும் உடையவை. கவனித்து
ஓசையுடன் படித்துப் பாருங்கள்.

1, 3, 4, 5, 10, 11 எண்ணுள்ள கொச்சகங்கள்
வெண்டனையா லானவை.

8, 9, 12 கொச்சகங்கள் பெரும்பாலும் கவித்தனையா லானவை.

7 ல் ஆசிரியத்தனை, வெண்டனை, கவித்தனை மூன்றும் கலந்து வந்துள்ளன.

2, 13 ல் வெண்டனையும் கவித்தனையும் விரவி வந் துள்ளன.

6 ல் வெண்டனை, கவித்தனை, வஞ்சித்தனை மூன்றும் மயங்கி வந்துள்ளன.

1, 5, 10 கொச்சகங்கள் ஒரே வகையான ஓசையுடையவை.

10 ன் முதற்சீர்கள் - தேமாங்காய். முதற் கொச்சகத் தின் முதலடியின் முதற்சீர் தவிர, ஏனை மூன்றடியின் முதற்சீர்களும்—தேமா. 5 வது கொச்சகம் - அடிமடக்கு. ஆகையால், அம்மூன்றும் வேறுபட்டன.

3, 4 கொச்சகங்கள் ஒரே ஓசையுடையவை. 3 வது இருசீர் மடக்கொடு, பின்னிரண்டடியும் வேறெதுகை. 4 வது அடிமடக்கொடு, நாலடியும் ஒரெதுகை. ஆகையால் வேறுபட்டன.

8, 9, 12 கொச்சகங்கள் ஒருவகையே. 8 ன் முதற் சீர்கள் - தேமாங்காய். 9 ன் முதற்சீர்கள் - தேமா. எனவே, ஓசை வேறுபட்டன.

9 போன்றதே 12. ஆனால், 12 எடுப்பு நடையால் வேறுபட்டது.

8 போன்றதே 2. ஆனால், 2 சீர்மடக்கொடு, பின் னிரண்டடியும் வேறெதுகையாகையால் வேறுபட்டது.

11 முழுதும் வெண்டனை யுடையதாயினும், இரண் டாஞ்சீர் நான்கும் - தேமா. ஆகையால், வேறுபட்டது. 6, 7 உம் வேறுபட்ட ஓசையுடையவை.

ஒன்றுக்கொன்று எவ்வெவ் வகையில், எவ்வளவு வேறுபாடு!

‘நந்தா விளக்கணைய நாயகனே நானிலத்தோர்’

என்னும் கம்பராமாயணக் கொச்சகம் போன்றது முதற் கொச்சகம். 5, 10 கொச்சகங்களும் அதுபோன்றவையே.

‘வற்கலையி னுடையாணை மாசடைந்த மெய்யாணை’
என்னும் கம்பர் கொச்சகம் போன்றனவே 8-உம், 12-உம்.

‘முத்திரெறி யறியாத முர்க்கரொடு முயல்வேனை’

‘பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்’

என்னும் திருவாசகப் பாடல்களும்,

‘மாணவாய் நெடுங்குடைமேல் மதயாணைக் கைதுணிந்து’

என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுளும் இதுபோன்ற கொச்சகங்களே. இதுவும் பெருவழக்குடையது.

இன்னொரு முறை திருப்பிப் படித்துப் பாருங்கள்.

வெண்பா முதலியவற்றின் அளவடி போலவே இக் கொச்சகத்தின் அடியும் பொழிப்பு மோனையும், சிறு பான்மை ஒரூஉ மோனையும் அமைய, வேண்டும். இக் கொச்சகங்களின் அடிகள் பெரும்பாலும் அவ்வாறு அமைந்துள்ளமை அறிக.

இவ்விரு தொகைகளோடு வேறு தொடைவகை வரினும், இவையே சிறப்புறும், என்பதை மறவாதீர்கள். அடுத்த கலிவிருத்தமும் அளவடியான் ஆனதாகையால், அதற்கும் இ. தொக்கும்.

பாட்டு — அடி — தொடை

2 — 1 — ‘கூழைமோனை.

„ — 2,3,4 — மேற்கதுவாய் மோனை.

3 — 1,3 — மேற்கதுவாய் மோனை.

„ — 2 — கூழைமோனை.

5 — 2,3 — முற்றுமோனை.

6 — 1,3 — முற்றுமோனை.

„ — 2 — கீழ்க்கதுவாய் மோனை.

„ — 4 — மேற்கதுவாய் மோனை.

- 8 — 1 — ஒரு உமோனை.
 „ — 2 — மேற்கதுவாய் மோனை.
 „ — 3 — மேற்கதுவாய் மோனையோடு,
 இடைப்புணரெதுகை.
 9 — 3 — முற்றுமோனை.
 „ — 4 — இணைமோனையும் கடையினை
 எதுகையும்.
 10 — 1 — ஒரு உமோனை.
 „ — 2, 3 — மேற்கதுவாய் மோனை.
 „ — 2 — மேற்கதுவாய் மோனை.
 12 — 2, 4 — கூழைமோனை.
 „ — 3 — முற்றுமோனை.
 13 — 1 — மேற்கதுவாய்மோனை.
 „ — 2 — பொழிப்புமோனையுடன் பின்னெதுகை.
 „ — 3, 4 — மேற்கதுவாய் மோனை.

எடுத்துக் காட்டாத அடிகள்—பொழிப்புமோனை.

கூழைமோனையிலும், மேற்கதுவாய் மோனையிலும் -
 பொழிப்புமோனை சிறப்புறும். கீழ்க்கதுவாய் மோனையில்
 ஒரு உமோனை சிறப்புறும்.

குறிப்பு : 9 வது கொச்சகத்தின் ஈற்றடியில் மோனை வர
 வில்லை. முன்னிரு சீரும் ஒரெதுகை - இணை
 யெதுகை; பின்னிரு சீரும் ஒரெதுகை - கடை
 யினையெதுகை. இது ஒருவகைத் தொடை
 யமைதி போலும்!

எதுகை வகையினை நோக்குக :

2, 3, 4, 6, 7, 13 கொச்சகங்கள் - உயிரெதுகை.

5, 9, 10, 11, 12, மெல்லொற்றின் முன் அதே மெல்லின
 உயிர்மெய் வந்துளது.

முதல் கொச்சகத்தில் — மெல்லொற்றின் முன் இன வல்
 லின உயிர் மெய் வந்துளது.

கொச்சகம் 8ல், மெல்லொற்றின் முன் வேறு மெல்லின உயிர்மெய் வந்துள்ளது.

12 வது பாட்டில், இடையொற்றின் முன் மெல்லின உயிர்மெய் வந்துள்ளது.

முதலியலில், 'எதுகை வகை' என்பதைத் திருப்பிப் பாருங்கள்.

இன்னொரு முறை இத் தொடை யமைப்பினைக் கவனித்துப் படித்துப் பாருங்கள்.

பாட்டைப் படிக்கும் போது, மோனை எதுகை யமைப்பினைக் கவனிப்ப தோடு, மோனைத்தொடையெடுப்பில் எடுப்பாகப் படிக்கவேண்டும்.

காட்டாக,

முதற் கொச்சகத்தின் முதலடியைப் படிக்கும் போது, 'சங்கமுஞ் சக்கரமும்' என நிறுத்தி, 'தாமரை' என்பதில் எடுப்பாகப் படிக்க வேண்டும்.

ஓசை வேறு பாடு: ஒரு செய்யுளைப் படிக்கும் போது, சீர்களில் நிறுத்தி, மோனைத் தொடையில் எடுத்துப் படிக்கின், அச்செய்யுளின் ஓசை புலப்படும். எதுகைத் தொடையாயின், அவ் வெதுகையில் எடுத்துப் படிக்க வேண்டும்.

2. ஆறடிக் கொச்சகம்

1. செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான் அங்கண னீந்தணளு யறைகூவி வீடருளும் அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய்! —திவா

3. எட்டடிக் கொச்சகம்

2. ஏற்ற கலங்கி னெதிர்பொங்கி மீதளிப்ப மாற்றருளே பால்சொரியும் வள்ளற் பெரும்பசுக்கள் ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறும் ஊற்ற முடையாய்! பெரியாய்! உலகினில் தோற்றமாய் நின்ற சுடரே! துயிலெழாய், மாற்ற ருனக்கு வலிதொலைந்துன் வாசற்கண் ஆற்றது வந்துன் அடிபணியு மாபோலே போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்!—திபா

1. இது ஒரெதுகையான் வந்த ஆறடிக் கொச்சகம். திருப் பொன்னாசல் என்னும் திருவாசகப் பாடல்களும் இத் தகைய ஆறடிக் கொச்சகங்களே.

‘அந்தணனா யறையுவி’ — கலித்தகை. மற்றவை வெண்டகை. கலிப்பா வானதால், கலித்தகை வருதல் இழுக்கின்றது.

தொடை அமைதி

அடி 2—மேற்கதுவாய் மோனை.

„ 4,5—கூழை மோனை.

„ 6—ஒரு உ மோனை.

„ 1, 3—பொழிப்பு மோனை.

2. இதுவும் ஒரெதுகையான் அமைந்ததே.

அடி 1, 2, 8—பொழிப்பு மோனை.

„ 3—ஒரு உ மோனை.

„ 4—கீழ்க்கவாய் மோனை.

„ 5, 6, 7—மேற்கதுவாய் மோனை.

எதுகை யமைப்பு:

முதற் பாட்டு—மெல்லொற்றின் முன் இன வல்லின உயிர்மெய்.

இரண்டாம் பாட்டு —வல்லொற்றின் முன் அதே வல்லின உயிர்மெய்.

மாணிக்க வாசகர் திருவெம்பாவையும், உலகப்பெரியோன் கென்னடி—‘உலகத்துயர்’ என்பதும் ‘இத்தகைய எட்டடிக் கொச்சகங்களே. அவ்வந்நூல்களில் படித்தறிக.

பயிற்சி

1. 1,9 கொச்சகங்களுக் குள்ள வேறுபா டென்ன?
2. 8, 9, 12 கொச்சகங்களின் ஒ ற் று னை வேற்றுமை என்ன?
3. 1, 8 கொச்சகங்கள் எக் கொச்சகங்கள் போன்றவை?
4. இக் கொச்சகத்திற்கும் கலிப்பாவிற்கு முள்ள வேறுபா டென்ன?
5. இக் கொச்சகங்களை ஓசையுடன் படித்து, அவ்வாறே வகைக் கொண்டு பாடிப்பாருங்கள்.

6. சிலப்பதிகாரக் கொச்சகங்களின் தொடையமைதியை ஊன்றிப் பார்த்து, பாட்டுக்கு மோனை எதுகை எத்தகுஇன்றியமையாதவை என்பதை உணருங்கள்.
7. 'எம் மீர்நம் தாய்மொழியின் இயல்பை உலகறிய'—கொச்சகத்தை முடிக்க.
8. பாட்டைப் படிக்கும் போது, தொடையமைதியோடு, சீர் தளைகளையும் கவனித்துப் படிக்க.

8. கட்டளைக் கலிப்பா

1. நிலத்தின் றன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்
நீசத் தொண்டு மடமையுங் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சால வேயரி தாவதொர் செய்தியாம்
குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்
கொடுமை செய்து மறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்
நங்கை கூறும் வியப்புடன் கேட்டிரோ!

—பார

தேமா, புனிமா என்னும் மாச்சிரை முதற்சீராக உடைய நாற்சீரடி, முதலசை நேரசை யாயின்—தேமாவாயின்—பதி னேரெழுத்தும், முதலசை நிரையசை யாயின்—புனிமா வாயின்—பன்னிரண் டெழுத்தும் உடையதாய், இஃதோர் அரையடியாய், இத்தகைய அரையடி இரண்டு கொண்ட அடி நான்கு வருவன—கட்டளைக் கலிப்பா எனப்படும்.

எழுத் தெண்ணும் போது, ஒற்றுநீக்கி எண்ண வேண்டும். எழுத்தெண்ணிப் பாடுவதால், இது இப் பெயர் பெற்றது. கட்டளை—அளவு; அடியின் எழுத்தளவு.

மாச்சீர் முதல நாற்சீ ரடியே
நேர்பதி னென்றாய் நிரைபன் னிரண்டாய்
எழுத்துடை யரையடி இணைந்தடி நான்கு
கவினுற வருவது கட்டளைக் கலியே.

இச் சூத்திரத்தை மனப்பாடம் செய்க.

மேல் எடுத்துக் காட்டி யுள்ள கட்டளைக் கலிப்பா, இவ் விலக்கணப்படி அமைந்துள்ளதா வென்று பாருங்கள்.

'நிலத்தின் றன்மை' என்னும் முதலடி நிரையசையை முதலாக உடைய அரையடி. 'நீசத்தொண்டு' என்னும்

இரண்டாவதடி நேரசையை முதலாக உடைய அரையடி. இவ்விரண்டு அரையடியும் ஒரு மோனைத் தொடையால் இணைந்தானது 'நிலத்தின் தன்மை ... கொண்டதாய்' என்னும் எண்சீரடி.

முதலரையடியில் பன்னிரண்டெழுத்தும், இரண்டாவ தரையடியில் பதினேரெழுத்தும், இருத்தலை எண்ணியறிக.

இது, எண்சீர்க் கழிநெடிலடி நான்குடைய தெனினும், எழுத்தெண்ணிப் பாடுவதால், ஆசிரிய விருத்தம் ஆகாது.

3. பாடிப் பாடிப் பழந்தமிழ்ப் பாவலர்
பத்து நூறு இயலை வளர்த்தனர்,
பாடிப் பாடிப் பயிலியாழ்ப் பாணர்கள்
பண்ண மைந்த இசையை வளர்த்தனர்,
ஆடி யாடிக் கூத் தர்முதல் மூவரும்
அங்ங னேநாட கத்தை வளர்த்தனர்.
முடி முடி முகந்து கொடுத்துமே
முத்த மிழைவ ளர்த்தனர் மூவரும்.

—அர

இது, நேரசையை முதலாக உடைய கட்டளைக் கலிப்பா. ஒவ்வோர் அரையடியினும் பதினேரெழுத்து இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பாருங்கள்.

3. வெறியெ னும்பித்து மட்டுமொன் றேகுடி
வெறியும் நானுயர் வென்னும் இனநிற
வெறியும் ஐந்தில்நான் மேலோ னெனுஞ்ாதி
வெறியும் மற்றவை தாழ்ந்த வெனுமத
வெறியும் எங்கொள்கை யேமே லெனுங்கட்சி .
வெறியும் மக்களைக் கொன்று குவிக்கும்போர்
வெறியும் சேர்ந்தொன்று கூடினும் இம்மொழி
வெறியி னுக்கிணை யாமென லாகுமோ!

—அர

இது, நிரையசையை முதலாக உடைய கட்டளைக் கலிப்பா. ஒவ்வோர் அரையடியினும் பன்னிரண்டெழுத்து இருக்கிறதா என்று எண்ணிப்பாருங்கள்.

இது, எழுத்தெண்ணிப் பாடும் கட்டளையடி யான தால், அளவடிக் குரிய மோனைத் தொடையமைதி பெற வேண்டு மென்ப தில்லை.

எளிதிற் பொருளமைத்துப் பாடுதற்கு ஏற்ற பாவாகும் இது.

பாரதியாரின் சுயசரிதப் பாடல்கள் 49 - ம் கட்டளைக் கலிப்பாக்களே. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை பாடல்களில் பல கட்டளைக் கலிப்பாக்கள். அரசியலரங்கம்—ஆட்சிமொழி 132 பாடல்களும் கட்டளைக் கலிப்பாக்களே.

பயிற்சி

1. எட்டிக் கொச்சகத்திற்கும் கட்டளைக்கலிப்பாவுக்கு முள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமை என்ன?
2. கட்டளைக் கலிப்பாவின் இலக்கணம் என்ன?
3. கட்டளைக் கலிப்பா, ஏன் எண்சீரடி ஆசிரியவிருத்தம் ஆகாது?
4. கட்டளைக் கலிப்பாவின் ஓரடியில், 22 எழுத்தும், 23 எழுத்தும், 24 எழுத்தும் வருதல் எங்ஙனம்?
5. கட்டளைக் கலிப்பா ஏன் மோனை அமைதி பெற வேண்டுமென்ப தில்லை?
6. 'கட்டளை' என்னும் அடைபெற்று வரும் பாவினம் ஒன்றை யறிவீர்களா?
7. பாரதியாரின் - புதுமைப்பெண், சுயசரிதம், தேசிக விநாயகம்பிள்ளை பாடல், அரசியலரங்கம் முதலியவற்றுள் கட்டளைக் கலிப்பாக்களைப் படித்து, அதன் அமைப்பினை அறிந்து கொள்க.

9. கீலிவிருத்தம்

1. மரவம் பாதிரி புன்னை மணங்கமழ்
குரவங் கோங்க மலர்ந்தன கொம்பர்மேல்,
அரவ வண்டினம் ஆர்த்துடன் யாழ்செயும்
திருவ மாற்கினை யாழ்திரு முன்றிலே. —சில-12
2. அன்னந் துணையோ டாடகீ கண்டு
நென்னல் நோக்கி நின்ற ரொருவர்.
நென்னல் நோக்கி நின்ற ரவர்நம்
பொன்னேர் சுணங்கிற் போவா ரல்லர். —சில-7
3. குறமக ளவளெம குலமக ளவளொடும்
அறுமுக வொருவரின் அடியினை தொழுதேம்.
துறைமிசை நினதிரு திருவடி தொழுநர்
பெறுகநன் மணம்விடு பிழைமண மெனவே. —சில-24

4. நன்னித்திலத்தின் பூணணிந்து நலஞ்சார்பவளக் கலையுடுத்துச்
செந்நெற்பழனக் கழனிதொறுந் திரையுலாவு கடற்சேர்ப்ப!
புன்னைப்பொதும்பர் மகரத்தின் கொடியோனெய்த

புதுப்புண்கள்

என்னைக்காணு வகைமறைத்தால் அன்னைகாணின்

என்செய்கோ! — சில-7

5. குலநினையல் நம்பி! கொழுங்கயற்கண் வள்ளி
நலனுகர்ந்தா னன்றே நறுந்தார் முருகன்,
நிலமகட்குக் கேள்வனு நீணிரைநப் பின்னை
இலவலர்வா யின்னமிர்த மெய்தினு னன்றே. — சிந்
6. உலகுடன் விளங்கவுயர் உண்மைநிலை கொள்ளின்
நிலையில்கதி நான்கினிடை நின்றதுதடு மாறும்
அலகில்துயர் அஞ்சினுயிர் அஞ்சவரும் வஞ்சக்
கொலையொழிமின் என்றுநனி கூறினர றிந்தோர். — வளை
7. மருவினியன மதுவிரிவன மலரணிவன வகுளம்
திருமருவிய செழுநிழலன செங்குழையன தேமா
வரிமருவிய மதுகரமுண மணம்விரிவன நாகம்
பொரிவிரிவன புதுமலரன புன்குதிர்வன புறனே. — குளா
8. நகுமலரன நறவம் அவைசொரிவன நறவம்
தொகுமலரன துருக்கம் அவைசொரிவன துருக்கம்
அகமலரன வசோகம் அவைதருவ வசோகம்
பகுமலரன பாங்கர் பலமையன பாங்கர். — குளா
9. நிழலார் சோலை நீல வண்டினம்
குழலார் பண்செய் கோலக் காவுளான்
கழலான் மொய்த்த பாதங் ஷககளால்
தொழிலார் பக்கற் றுயர மில்லையே. — சம்
10. வேனல் விம்மு லெறியார் பொழிற்சோலை
தேனும் வண்டுந் தினைக்குந் திருப்புத்தூர்
ஊன மின்றி உறைவா ரவர்போலும்
ஏன முள்ளும் எயிறும் புனைவாரே. — சம்
11. கழுவார் துவராடை கலந்தீமெய் போர்க்கு
வழுவார் சமண்சாக்கியர் வாக்கவை கொள்தால்,
குழுமின் சடையண்ணல் குரங்கனின் முட்டத்
தெழுவெண் பிறையான டிசேர்வ தியல்பே. — சம்
12. கூறுகொண்டாய் முன்றுமொன்றாய்க் கூட்டியோர்
வெங்கணையால்
மாறுகொண்டார் புரமெரித்த மன்னவ னேகொடியேல்
ஏறுகொண்டாய் சாந்தமிதென் நெறம்பெரு மானணிந்த
நீறுகொண்டா ரிடர்களைவாய் நெடுங்கள மேயவனே! — சம்

13. தோடுடையா நெருகாதிற் றூய குழைதாழ
ஏடுடையான் தலைகல னாக விரந் துண்ணும்
நாடுடையான் நள்ளிரு னேம நடமாடும்
காடுடையான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே. —சும்
14. விரையாலும் மலராலும் விழுமை குன்று
உரையாலு மெதிர்கொள்ள ஊரா ரம்மாக்
கரையார்பொன் புனல்வேலிக் கள்ளின் மேயான்
அரையார்வெண் கோவணத்த அண்ணல் தானே. —சும்
15. வாடிய வெண்டலை மாலைகுடி மயங்கிருள்
நீடுயர் கொள்ளிவி ளக்குமாக நிவந்தெரி
ஆடிய வெம்பெருமா னகத்தியான் பள்ளியைப்
பாடிய சிந்தையினார் சுட்கிலையாம் பாவமே. —சும்
16. பொடியிலங்கு திருமேனி யாளர் புலியதளினர்
அடியிலங்கு கழலார்க்க ஆடும் அடிகள்ளிடம்
இடியிலங்குங் குரலோத மல்க எறிவார்திரைக்
கடியிலங்கும் புனன்முத்த லைக்குங் கடற்காழியே. —சும்
17. சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
சுற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே. • —அம்
18. இழித்துகந்தீர் முன்னேவேடம் இமையவர்க்கு முரைகள்பேணு
தொழித்துகந்தீர் நீர்முன்கொண்ட உயர்தவத்தை
அமுரர்வேண்ட
அழிக்கவந்த காமவேளை அவனுடைய தாதைகாண
விழித்துகந்த வெற்றியென்னே வேலைகுழ்வெங் காடனீரே! —சுந்
19. உங்கைக ளாற்சூப்பி உகந்தேத்தித் தொழுமின்றெண்ணம்!
மங்கையோர் கூறுடையான் வாணோர்முத லாயபிரான்,
அங்கையில் வெண்மழுவன் அழலார்கதிர் முயிலைய
பங்கைய பாதனிடம் பழமண்ணிப் படிக்கரையே. —சுந்
20. வாழ்வாபது மாய்மிது மண்ணாவது திண்ணம்
பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசினோய்செய்த பறிதான்
தாழாதறஞ் செய்மின்றடங் கண்ணன்மல ரோனும்
கீழ்மேலுற நின்றான்றிருக் கேதாரமெ னீரே. —சுந்
21. உயர்வற வுயர்நலம் உடையவ னெவனவன்
மயர்வற மதிநலம் அருளின னெவனவன்
அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி யெவனவன் •
துயரறு சுடரடி தொழுதெழல் மனனே. —நாலா

22. கோதைகள் சொரிவன குளிரிள நறவம்
பாதைகள் சொரிவன பருமணி தனகம்
ஊதைகள் சொரிவன உறையுறு மழுதம்
காதைகள் சொரிவன செவிநுகர் கவிகள். —கம்
23. வீர னுஞ்சிறிது வெண்முறுவல் வெண்ணிலவுகப்
போர நிந்தில் னிவன்றனது பொற்புமுரணும்
தீரு மெஞ்சியென நெஞ்சினுறு சிந்தைதெரியாப்
பார வெஞ்சிலையி னுண்ணுலி படைத்தபொழுதே. —கம்
24. ஆடினா னன்னமாய் அருமறைகள் பாடினான்
நீடுநீர் முன்னை நூல் நெறிமுறையி னேமிதாள்
சூடினான் முனிவர்தந் தொகுதிசேர் சோலைவாய்
மாடுதான் வைகினான் எரிகதிரும் வைகினான். —கம்
25. முச்சிர முடையது முவிரு திரடோள்
அச்சிர முடனெதிர் அழல்விழி தறுகண்
நச்சர வனையது நகமுறு முனைவாய்
வச்சிர மனையது வருதலு மகிழா. —வில்
26. காவினமேல் முகிலெழுங் கமழ்நறும் புறவுபோய்
வாவிநீ டலவன்வாழ் பெடையுடன் மலர்நறும்
பூவினமேல் விழைவுறும் புகலியார் தலைவனார்
சேவினமே லண்ணலார் திருநல்லூர் நண்ணினார். —பெரி
27. ஆன காலைதனில் அண்டமும் வையந்
தானு மங்குள தடங்கிரி யாவும்
ஏனை மாகடலும் எண்டிசையுள்ள
மான வேழமும் நடுங்கின மன்னே. —கந்
28. பாடுவர் சிலரன்பர் வரவுவர் சிலரன்பர்
ஆடுவர் சிலரன்பர் அடிகுவர் சிலரன்பர்
ஓடுவர் சிலரன்பர் உறவொடு மகிழாமே
வாடுற அடியேனைத் தள்ளுதல் மரபேயோ! —காஞ்
29. செத்த பாம்பினைச் செய்ய தாமரைக்
கைத்த லத்துவீற் கடையி னாற்கொளீஇ
மெய்த்த வித்தினேன் தோளின் வீழ்த்தினன்
மத்த யானைமம் மன்ன னேகினான். —பாக
30. மாவுறங்கின புள்ளுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கின வெங்கண்மானிரு கண்ணுறங்கில னாயகோ!
கோவுறங்குக் டைத்தலைக்குல தீபவள்ளை குதட்டிவாய்
ஆவுறங்குப காரசஞ்சல அஞ்சலென்ன வடுக்குமே. —தனி

31. தொக்கரக்க ரைத்துரந்து தோரணத் திருந்துபோர் .
அக்கனைத்த ரைப்படுத்த ரைத்துரத்த மிக்கெழுத்
தக்கசம்பு மாலியைத் தரைப்படுத்து வெற்றிசேர்
பக்கரின்ற பஞ்சசேனை மன்னரைப் படுத்தினான். —இகா
32. முன்னிய நோன்புசெய் மோகினி மாதின்
தன்னுத ரத்துமை தண்ணரு ளாலே
மன்னியன் மாரன் வலப்புய மாடக்
கன்னிகை மாயை கருப்ப மடைந்தாள். —பிர
33. ஈற்றுப் பசுக்கள் இருபத்து நாலுள
ஊற்றுப் பசுக்கள் ஒருகுடம் பால்போதும்
காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணுங் காலத்து
மாற்றுப் பசுக்கள் வரவறி யோமே. —திம
34. ஆடும் பரிவேல் அணிசே வலெனப்
பாடும் பணியே பணியா வருள்வாய்
தேடுங் கயமா முகனைச் செருவில்
சாடுந் தனியா னைசகோ தரனே! —கபூ

இக் கவிவிருத்தங்கள் முப்பத்துநான்கும் வெவ்வே
றேசை யுடையவை. ஓசையுடன் படித்துப் பாருங்கள்.
தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியங்களிலுள்ளீர் எல்லாவகைக் கவி
விருத்தங்களும் பெரும்பாலும் இம் முப்பத்துநான்கு வகை
யினுள் அடங்கும். இன்னும் வேறுபட்ட ஓசையுடையவை
இருக்கினும் இருக்கலாம். காண முயலுக.

அளவடி நான்கா லாகிய ஒருவகைச் செய்யுளில்
எத்தனை வகைப்பாடு! இன்னொரு முறை ஓசையோடு
படித்துப் பாருங்கள். ஓசை வேறுபாடுகளை உணர்ந்
திற்புறுங்கள்.

முதல் விருத்தம்;

‘உலசெ லாமுணர்ந் தேரீதற் கரியவன்’

என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுள் போன்றது.

‘வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்’

—சம்

‘உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்’

—கம்

‘திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்’

—கந்

என்னும் பாடல்களும் இது போன்றவையே.

விருத்தம் 25,

‘மிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மாள்’
என்னும் சம்பந்தர் தேவாரம் போன்றது.

விருத்தம் 28,

‘வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி யுரிபோர்த்து’
என்னும் சுந்தரர் தேவாரம் போன்றது.

இதே ஓசையுடைய,

“திரைவிரி தருதுறையே திருமணல் விரியிடமே
விரைவிரி நறுமலரே மிடைதரு பொழிலிடமே
மருவிரி புரிமுழலே மதிபுரை திருமுகமே

இருகய லிணைவிழியே எணையிடர் செய்தவையே — சில-7
என்னும் சிலப்பதிகாரச் செய்யுளைப் படித்துத் தினைத்துக்
களியுங்கள்.

விருத்தம் 29,

‘வண்மை யில்லையோர் வறுமை யில்லையால்’

என்னும் கம்பராமாயணச் செய்யுள் போன்றது.

விருத்தம் 31,

‘காவியன்ன கண்ணினார் கயந்தலைக் குடைதலில்’ — சிந்

‘வீடலால வாயிலாய் விழுமியார்கள் நின்கழல்’ — சம்

‘சுருக்குவாரை யின்றியே சுருங்கினாய் சுருங்கியும்’ — நாலா

என்னும் பாடல்களைப் போன்றது.

இப்பாடல்களை அவ்வந் நூல்களில் படித்து, ஒப்புமையறிந் துவவுங்கள்.

அளவடிகளில் பொழிப்பு மோனையும், சிறுபான்மை ஒரு உமோனையும் வரவேண்டும். இவ் விருத்தங்களில் பெரும்பாலும் அவ்வாறே வந்துள்ளமை நோக்குக.

இவ்விருவகை மோனையுடன் வேறு தொடைவகை வரினும் இவையே சிறப்புறும் என்பதை மறவற்க.

கூறா மோனையும், மேற்கதுவாய் மோனையும் — பொழிப்பு மோனையாகவும், கீழ்க்கதுவாய் மோனை-ஒரு உமோனையாகவும் அமையும். முற்றுமோனையிலும் பொழிப்பே சிறப்பும்.

இவற்றை நினைவிற் கொண்டே பாட்டைப் படிக்க-
வேண்டும். இது, கவிபாடிப் பழகுவோர்க்கு மிகமிக-
இன்றியமையாத தாகும்.

பாட்டு	அடி	தொடை
1	1	ஒருஉ மோனை.
„	2	கீழ்க்கதுவாய் மோனை.
„	4	மோனை அமைய வில்லை.
3	1	பொழிப்பு மோனையோடு, பின் மோனையும் பின்னெதுகையும்.
„	3	ஒருஉமோனை.
4	3, 4	ஒருஉமோனை.
5	4	கூழை மோனை.
6	3	கூழை மோனையும் கடைக்கூழை எதுகையும்.
7	1, 2, 4	முற்றுமோனை.
„	3	கூழைமோனை.
8	1, 2	கீழ்க்கதுவாய் மோனையோடு, பின் னெதுகை.
„	3, 4	முற்றுமோனையோடு, பின் னெதுகை.
9	3	ஒருஉமோனை.
10	1	கூழைமோனை.
„	2	மேற்கதுவாய் மோனை.
11	4	மேற்கதுவாய் மோனை.
13	2	ஒருஉமோனை.
„	3, 4	கீழ்க்கதுவாய் மோனை.
15	1	மேற்கதுவாய் மோனை.
„	2, 4	ஒருஉமோனை.
16	1, 2, 4	ஒருஉமோனை.
„	2	மேற்கதுவாய் மோனையுடன் ஒருஉ வெதுகை.
18	4	கூழைமோனை.
19	4	முற்றுமோனை.
20	1	கூழைமோனையுடன் கடையினை யெதுகை.
„	2	மேற்கதுவாய் மோனை.

20	3	மோனை அமைய வில்லை.
21	1, 3, 4	கூழைமோனை. 1-இணையெதுகையும்.
„	2	இணைமோனை. எடுப்பில்லை.
22	4	ஒருஉமோனை.
23	1	மேற்கதுவாய் மோனை, கடையிணையெதுகை.
„	2, 3, 4	ஒருஉமோனை. 3. இடைப்புணரெதுகையும்.
24	1	கூழைமோனையும் ஒருஉ வெதுகையும்
„	2, 3	மேற்கதுவாய் மோனை.
„	4	கீழ்க்கதுவாய் மோனையோடு, பின்னெதுகை.
25	4	மேற்கதுவாய் மோனை.
26	2	ஒருஉமோனை.
„	4	பொழிப்பு மோனையோடு, பின்னெதுகை.
27	4	ஒருஉமோனை.
28	1, 2	பொழிப்பு மோனையோடு, பின்மோனையும் பின்னெதுகையும்.
„	4	ஒருஉமோனை.
29	3	ஒருஉமோனை.
30	1	பொழிப்பு மோனையோடு, கடையிணையெதுகை.
„	3	ஒருஉமோனை.
„	4	மேற்கதுவாய் மோனை.
31	4	கீழ்க்கதுவாய் மோனை.
32	3	கூழைமோனை.
33	3	மேற்கதுவாய் மோனை.
34	2	கூழைமோனையும், இடைப்புணரெதுகையும்.
„	3	ஒருஉமோனை.
„	4	மேற்கதுவாய் மோனை.

எடுத்துக்காட்டாத பாட்டுக்களும் அடிகளும் பொழிப்பு மோனை யுடையவை.

முதற்பாட்டின் ஈற்றடியில் மோனை அமைய வில்லை.

‘திருவ மாற்கிளந் தேவியின் முன்றிலே’

எனப் படித்துப் பாருங்கள், மோனையின் சிறப்பு
விளங்கும்.

20 வது பாட்டின் மூன்றாவதடி, மற்ற அடிகளின்
எதுகைக் கேற்ப,

‘தாழ்காதறம்’

என்றிருக்கின் எடுப்பாக இருக்கும். அவ்வடியில்,
மோனையும் அமையவில்லை.

‘தாழ்காதறஞ் செய்மின்றடங் கண்ணனயன் றுனும்’

என, ஒருமோனை அமையப் படித்துப்பாருங்கள்.

21வதுபாட்டின் இரண்டாமடி, இணைமோனையுடையது.
அளவடியில் இணைமோனை எடுக்காமையை மற்ற அடிக-
ளோடு சேர்த்துப் படித்துப்பாருங்கள், விளங்கும்.
பொழிப்பு மோனை, அல்லது ஒருமோனை அமையாது.
கவிவிருத்தம் பாடுதல் கூடவே கூடாது. இப்பயிற்சி
மிகமிக இன்றியமையாத தாகும்.

அடியெதுகை:

1,2,5,6,7,8, 9,10,11,12,13,14,15, 16,17,18, 21,
22,23,24,26,27,28,30,34—இவை ஒரேவகையான
எதுகை யுடையவை.

2, 4, 32—இம் மூன்றும் ஒரு வகையான எதுகை
யுடையவை. 17, 25, 29, 31, 33—இவ்வைந்தும் ஒரு
வகையான எதுகை யுடையவை.

19 ஒன்றும் ஒரு வகை எதுகை.

20 ஒன்றும் ஒரு வகை எதுகை.

இன்னின்ன வகை எதுகை யென்று கண்டறியுங்கள்.
தெரியா விட்டால், ‘முதலியலில், ‘எதுகைவகை’ என்பதில்
பாருங்கள்.

நாலாவுது பாட்டு,

“நன்னித் திலத்தின் பூணணிந்து
நலஞ்சார் பவளக் கலையுடுத்துச்
செந்நெற் பழனக் கழனிதொறுந்
திரையு லாவு கடற்சேர்ப்ப!
புன்னைப் பொதும்பர் மகரத்திண்
கொடியோ னெய்த புதுப்புண்கள்
என்னைக் காண வகைமறைத்தால்
அன்னை காணின் என்செய்கோ”

என, அறுசீரடி விருத்தமாகவும் நன்கு அமைதல் காண்க.
இவ்வாறே,

12 வது பாட்டை— கவித்துறையாகவும்(ஐஞ்சீரடி),
18 வது பாட்டை— எண்சீரடி விருத்தமாகவும்,
30 வது பாட்டை— எழு சீரடி விருத்தமாகவும்,
31 வது பாட்டை— அறுசீரடி விருத்தமாகவும்
எழுதிப் பருங்கள்.

ஐந்தாவது பாட்டின் முதலடி போல மற்ற அடிகள் இல்லை.
ஓசையோடு படித்துப் பாருங்கள்; ஓசைதட்டுதல் தெரியும்.

“நலநுகர்ந்தா னன்றே நறுமலர்த்தார் வேலன்
நிலமகட்குக் கேள்வன் நிரைவனைநப் பின்னை
இலவலர்வா யின்ப மினிதடைந்தா னன்றே”

இப்போ திவ்வடிகளை முதலடியோடு சேர்த்துப் படித்துப்
பாருங்கள்.

இரண்டாம் பாட்டும் ஒன்பதாம் பாட்டும் ஒருபுடைஒத்த
ஓசையுடையவை. ஆனால், 9 இன் சுற்றுச்சீர்கள்—கூவிளம்.

பாட்டு 2 - அடிமடக்கியது.

பாட்டு 21 ம், 22 ம் ஒரோசை யுடையனவே. ஆனால்,
சுற்றுச் சீர்கள் வேறுபடுவதால், வேறுயினர்.

34 கந்தரநுபூதிப் பாடல். கந்தரநுபூதிப் பாடல்க
ளெல்லாம் ஒரே வகையே. அவை கவிவிருத்தங்களாகப்
பதிக்கப்பட்ட டுள்ளன. அப்பாடல்கள் பெரும்பாலானவற்
றில் மோனைத் தொடை நன்கு அமையவில்லை. ஒரு பாட்
டின் சில அடிகளில் மோனை அமைந்தும், சில அடிகளில்
அமையாதும் உள்ளது.

கலிவிருத்தத்தில் மோனையமையாத சில அடிகள், வஞ்சி விருத்தத்தில் மோனை அமைகின்றன. வஞ்சி விருத்தத்தில் மோனை அமையாத அடிகள், கலி விருத்தத்தில் அமைகின்றன. அதாவது அளவடியில் மோனையமையாதது சிந்தடியிலும், சிந்தடியில் மோனையமையாதது அளவடியிலும் அமைகிறது என்றபடி.

எடுத்துக் காட்டாக,

கலிவிருத்தம்

மட்டுர் குழல்மங் கையர் மை யல்வலைப்
பட்டு சல்படும் பரிசென் றெழிவேன்
தட்டு ரடவேல் சயிலத் தெறியும்
நிட்டு ரநிரா குலநிர்ப் பயனே.

முதலடியினும் ஈற்றடியினும் மோனை அமையவில்லை. இடையிரண்டடியினும் மோனை அமைந்துள்ளது.

வஞ்சிவிருத்தம்

மட்டுர்குழல் மங்கையர் மையல்வலைப்
பட்டுசல் படும்பரி சென்றெழிவேன்
தட்டுரட வேல்சயி லத்தெறியும்
நிட்டுர நிராகுல நிர்ப்பயனே.

மூன்றாமடியில் மோனை அமையவில்லை. இரண்டாமடி இணைமோனை. சிந்தடியில் முதற் சீரினும் மூன்றஞ்சீரினும் மோனை வருதல் சிறப்பு. இணைமோனையும் விலக்கன்று. முதலடியிலும் ஈற்றடியிலும் நன்கு மோனை அமைந்திருத்தலை நோக்குக.

கலிவிருத்தம்

நெஞ்சக் கனகல் லுநெகிழ்ந் துருகத்
தஞ்சத் தருள்சண் முகனுக் கியல்சேர்
செஞ்சொற் புனைமா லைசிறந் திடவே
பஞ்சக் கரவா னைபதம் பணிவாம்.

முதல் மூன்றடியினும் மோனை அமையவில்லை. ஈற்றடி ஒருமோனை.

வஞ்சிவிருத்தம்

நெஞ்சக்கன கல்லு நெகிழ்ந்துருகத்
தஞ்சத்தருள் சண்முக னுக்கியல்சேர்
செஞ்சொற்புனை மாலை சிறந்திடவே
பஞ்சக்கர வாளை பதம்பணிவாம்.

மோனை நன்கு அமைந்திருத்தலை நோக்குக. 34வது
கலிவிருத்தத்தை வஞ்சிவிருத்தமாக எழுதின,

ஆடும்பரி வேலணி சேவலெனப்
பாடும்பணி யேபணி யாவருள்வாய்
தேடுங்கய மாமுக னைச்செருவில்
சாடந்தனி யானை சகோதரனே.

ஈற்றடி யொன்றில் மட்டும் மோனை அமைகிறது.

அளவடியும் சிந்தடியுங் கலந்து இடையிடை குறைந்து
வரும் ஆசிரியத்துறையாகக் கொள்வதற்கும் ஏற்றதாக
இல்லை. இது ஆராய்ச்சிக் குரியது.

பயிற்சி

1. கொச்சகம் கலிவிருத்தம் - வேறுபாடென்ன?
2. தமிழ்ச் செய்யுள் இலக்கியத்தின் சிறப்பு என்ன?
3. கலிவிருத்தங்கள் எவ்வாறு தொடையமைதியோடு
வரவேண்டும்?
4. 'அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோனாட்டு'-என்னும் குறளடி,
'அள்ளற் பள்ளத் தகன்சோனாட்டு,-என, அளவடி
யாகவும் அமைதல் போல, இச்செய்யுளில் ஒரு எடுத்துக்
காட்டுத் தருக.
5. இக் கலிவிருத்தங்களோடு சேர்ந்த பாடல்களை அவ்
வந் நூல்களில் படித்தறி.
6. இவ்விருத்தங்கள் போல் வகைக் கொல்வொன்று பாடிப்
பாருங்கள். முயற்சி திருவினை யாகும்.

10. தாழிசை

1. பேராழி யுலகனைத்தும்
பிறங்கவள ரிருள்நீங்க
ஓராழி தனைநடத்தும்
ஒண்கட்டரைப் பரவுதுமே.

2. மழகைத்திரு மொழியிற் சில
வடுகுஞ்சில தமிழும்
குழறித்தரு கருநாடியர்
குறுகிக்கடை திறமின் ! —கலிங்
3. ஒருக லிங்க
மொருவ னழித்தநாள்
ஒருக லிங்க
மொருவ ருடுத்ததே. —கலிங்
4. எனாவுரை முடித்ததனை
என்கொல்வினா வென்றே
வினாவுரை தனக்கெதிர்
விளம்பின ளணங்கே. —கலிங்
5. கொலையினுட் படுகரிக்
குழிசியுட் கூழினுக்
குலையெனக் குதிரையி
னுதிரமே சொரிமினே. —கலிங்
6. வெற்ப னேகசிக ரத்துடன்
மிடைந்தனவெனக்
கற்ப கோடிவிழ நீடுவன
கற்பதருவே. —தக்
7. ஒலக் கடனெருப்பி
னுலகேழு முருகும்
காலக் கிடையினுங்
கொடியகட் கடைகளே. —தக்
8. அகவனச முகவனச
முவைமலர வரிவார்
நகவனச மலர்குவிய
வலம்வருவர் நகரே. —தக்
9. அடையா ளமுளரித்
கலவியாதி மடவார்
உடையா டிருவகம்
படியில்யோகி னிகளே. —தக்
10. கழுவைப்புக் கறவெட்டிக்
கவர்குற்றத் தினரே
உழுவைச்சிற் றுரிவைப்பச்
சுதிரப்பட்ட னரே. —தக்

11. ஆடுவன தோகையோ
அயனூர்தி யன்னமுமே
பாடுவன பூவையோ
கின்னரங்கள் பலவுமே. —தக்
12. கதுப்பிறக் கழுக்களிற் பழுக்களைக் கடித்துழிப்
புதுப்பிணத் திரைப்புமிக் கடிப்பொருப் பொருப்பவே. —தக்
13. உலரெலும்பொ டொசிரம்பி னுடலினின்ற குடலைபோன்
றலர்சிலம்பி யிழைசுழன்று வெளியடங்க வணிகவே. —தக்
14. அருக்ககனப் பரப்படையப் புறத்துறவிட் டடைத்தே
உருக்குமெரிப் பிழப்பெரிபுக் குழிப்புக்விட் டுளைத்தே. —தக்
15. மரகத மேயென லாய வனப்பின
குரகத மேபதி னாயிர கோடியே. —தக்
16. உலகு முழியுங் கொண்ட மைந்ததோர்
இலகு வைதிகத் தேரி லேறியே. —தக்
17. பின்னையும் பிதாமகன் படைக்கப் பேரமர்
முன்னையி னெழுமடி முடுகி முளவே. —தக்
18. இஞ்சியின் வல்லுரு மேறு கிடந்த
வஞ்சியின் வளகை புனைந்தவன் வாழியே. —தக்
19. காரிருளு நீங்குகவே
காந்திமதி நிலவுகவே
பாரிலறம் பெருகுகவே
பயிர்களெலாஞ் செழித்திடவே. —தேசி
20. அஞ்சுகின்ற தற்றபோ
தடிமையற்றுப் போகுமே
நஞ்சுகொண்டு யாரையும்
நலிவுசெய்து தீருமோ. —நாம
21. நெறிதவறி நாகமனும்
நீள்மதுரை யாள
அறிதலுமே மன்னவனுக்
கதிகசின முள. —அர
22. குடிவளங் குன்றாமல்
குடைநிழல் பொன்றாமல்
முடியுடை முவேந்தர்
முறையொடு தமிழ்காத்தார். —அர

இத்தாழிசைகள் இருபத்திரண்டும் வெவ்வே ரூபையுடையவை. ஒசையோடு படித்துப்பாருங்கள். இவற்றுள், முதல் தாழிசை 8வது கொச்சகம் போன்றது.

தாழிசை — விருத்தம்

2	—	20
4	—	24
5	—	26
6	—	23
13	—	31
16	—	29
17	—	17

இவை ஒரே ஒசை யுடையனவாம். ஒன்றுறப் படித்துப் பாருங்கள்.

12, 13, 14, 15, 16, 17, 18-தாழிசைகள் தவிர, மற்ற தாழிசைகள் மோனைத்தொடை யெடுப்பிலிருந்து மடக்கிப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. மோனை அமைப்பினை அறிக.

அவற்றுள்,

தாழிசை — அடி — தொடை

7	—	2	—	ஒருஉ மோனை.
8	—	1	—	ஒருஉ மோனை.
„	—	2	—	பொழிப் பெதுகை.
10	—	2	—	(பச்சு X உதிரம்)
11	—	2	—	ஒருஉ மோனை.
13	—	2	—	ஒருஉ மோனை.
16	—	1	—	தொடை அமையவில்லை.
„	—	2	—	ஒருஉ மோனை.
17	—	1	—	கீழ்க்கதுவாய் மோனை.
„	—	2	—	மேற்கதுவாய் மோனை.
18	—	2	—	கீழ்க்கதுவாய் மோனை.

எடுத்துக் காட்டாதவை பொழிப்புமோனை யுடையவை. பயிற்சி

1. தாழிசைகளின் அடியெதுகை அமைப்பினை நோக்குக. அவற்றை வகைப்படுத்திக் கூறுக.
2. இத்தாழிசை அடிகளில் அமைந்துள்ள வேறு தொடை வகைகளைக் கண்டறிக.
3. இத்தாழிசைகட்கும், கொச்சகம் கவிவீருத்தங்களுக்கும் உள்ள வேறுபா டென்ன ?

4. கொச்சகம், கலிவிருத்தம் போலாத மற்ற தாழிசை
களைப்போல வகைக்கொரு கலிவிருத்தம் பாடுக.
5. இத்தாழிசைகளோடு சேர்ந்த மற்ற தாழிசைகளை அவ்
வந் நூல்களில் படித்தற்கு.

4. நெடிலடி

1. கலித்துறை

1. பெய்யார் முகிலிற்
பிறழ்பூங்கொடி மின்னின் மின்னா
நெய்யார்ந் தகூந்தல்
நிழற்பொன்னரி மாலை சோரக்
கையார் வளையார்
புலிகண்ணுறக் கண்டு சோரா
நையாத் துயரா
நடுங்கும்பினை மான்க ளொத்தார். —சின்
2. அழல்பொதிந்த நீ ளென்கின்
அலர்தார் மார்பற் கிம்மலைமேற்
கழல்பொதிந்த சேவடியாற்
கடக்க லாகா தெனவெண்ணி
குழல்பொதிந்த தீஞ்சொல்லார்
குழாத்திண்கிக் கொண்டேந்தி
நிழல்பொதிந்த நீ ளமுடியான்
நினைப்பிற் போகி நிலத்திழிந்தான். —சின்
3. ஆய்ந்த கேள்வி யவன்கான்முனை
யாய்வழித் தோன்றினான்
தோய்ந்த கேள்வித் துறைபோயலங்
காரமுந் தோற்றினான்
வேந்தன் தன்னால் களிற்றார்சி
றப்பொடு மேயினான்
வாய்ந்த கோல முடையான்பெரு
மஞ்சிகர்க் கேறான். —சின்
4. அன்னப் பெடைநடுக்கி
அசைந்து தேற்ற நடையாளம்
மன்னர் குடைநடுக்கும்
மர்லை வெள்வேல் மறவோனும்
மின்னு மணிக் குடத்தின்
வேந்த் ரேந்தப் புனலாடிப்
பொன்னங் கொடிமலருந்
துடிலுஞ் சாந்தும் புனைந்தாரே. —சின்

5. வேரிக் கமழ்தார் அரசன்
விடுகென்ற போழ்தும்
தாரித்த லாகா வகையால்
கொலைஞ்ஞந்த பின்னும்
பூரித்தல் வாடலென் றிவற்றால்
பொலிவின்றி நின்றான்
பாரித்த தெல்லாம் வினையின்
பயனென்ன வல்லான்.
- குண்
6. உலனல னடுதிண்டோள்
ஊழிவே லோடை யானைச்
சலநல சடியென்பேர்த்
தாமரைச் செங்க ணுன்றன்
குலநல மிகுசெய்கைக்
கோவொடொப் பார்கள் வாழும்
நலனமர் நளிசும்மைத்
தொன்னகர் நண்ணி னுனே.
- குளா
7. நன்றுடை யானைத் தீயதில் லானை
நரைவெள்ளே
றென்றுடை யானை யுமையொரு பாக
முடையானைச்
சென்றடை யாத திருவுடை யானைச்
சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடை யானைக் கூறவென் னுள்ளங்
குளிரும்மே.
- சம்
8. சேவுயருந் தின்கொடியான்
திருவடியே சரணென்று
சிறந்தவன்பால்
நாவியலு மங்கையொடு
நான்முகன்றான் வழிபட்ட
நலங்கொள்கோயில்
வாவிதொறும் வண்கமலம்
முகங்காட்டச் செங்குமுதம்
வாய்கள்காட்டக்
காவியலுங் கருங்குவளை
கருநெய்தல் கண்காட்டுங்
கழுமலம்மே.
- சம்

9, பூவ லர்ந்தன கொண்டுமுப்
போதுமும். பொற்கழல்
தேவர் வந்து வணங்குமி
குதளிச் சேரியீர் !
மேவ ருந்தொழி லாளொடு
கேழற்பின் வேடனும்
பாவ கங்கொடு நின்றது
போலுநும் பான்மையே.

—சம்

10. வடிகொள் பொழிலின் மழலை
வரிவண் டிசைசெய்யக்
கடிகொள் போதிற் றென்றல்
அணையுங் கலிக்காழி
முடிகொள் சடையாய் முதல்வா
வென்று முயன்றேத்தி
அடிகள் தொழுவார்க் கில்லை
அல்ல லவலமே.

—சம்

11, பந்தார் விரல்மடவாள் பாகமா நாகம்பூண்
டேறதேறி
அந்தா ரரவுணிந்த அம்மா னிடம்போலும்
அந்தண் சாரல்
வந்தார் மடமந்தி கூத்தாட வார்பொழிலில்
வண்டுபடச்
செந்தேன் தெளியொளிரத் தேமாக். கனியுதிர்க்குந்
திருநனாவே.

—சம்

12. கண்ணுத லானும் வெண்ணீற்றி னானுங்
கழலார்க்கவே
பண்ணிசை பாட நின்றாடி னானும்
பரஞ்சோதியும்
புண்ணிய நான்ம றையோர்க ளேத்தும்
புகலிந்நகர்த்
பெண்ணினல் லாளோ டும்வீற் றிருந்த
பெருமானன்றே.

—சம்

13. திக்கமர் நான்முகன் மாலண்ட மண்டலந் தேடிட
மிக்கமர் தீத்திர ளாயவர் வீதிமி ழுடையார்
சொக்கம தாடியும் பாடியும் பாரிடஞ் சூழ்தரும்
நக்கர்தந் நாமந மச்சிவா யவென்பார் நல்லரே. —சம்

14. கண்பொலி நெற்றியி னுன்றிகழ்
கையிலோர் வெண்மழுவான்
பெண்புணர் கூறுடை யான்றிரு
பீடுடை மால்விடையான்
விண்பொலி மாமதி சேர்தரு
செஞ்சடை வேதியனூர்
தண்பொழில் சூழ்பனந் தாட்டிரு
தாடகை யீச்சரமே.

—சம்

15. போழுமதி தாழுநதி பொங்கரவு தங்குபுரி
புன்சடையின்
யாழின்மொழி மாழைவிழி யேழையிள மாதினொ
டிருந்தபதிதான்,
வாழைவளர் ஞாழன்மகிழ் மன்னுபுனை துன்னுபொழின்
மாடுமடலார்
தாழைமுகிழ் வேழமிகு தந்தமென வந்துதகு
சண்பைநகரே.

—சம்

16. நச்சரவு கச்செனவ
சைச்சுமதி யுச்சியின்மி
லைச்சொருகையான்
மெய்ச்சிரம ணைச்சுலகி
னிச்சமிடு பிச்சையமர்
பிச்சனிடமாம்,
மச்சமது நச்சிமத
மச்சிறுமி யைச்செய்தவ
வச்சவிரதீக்
கொச்சைமூர வச்சர்பணி
யச்சுரர்க ணச்சிமிடை
கொச்சைநகரே.

—சம்

17. பண்ணமரு நான்மறையர் நூன்முறை
புயின்றதிரு மாப்பிற்
பெண்ணமரு மேனியினர் தம்பெருமை
பேசுமடி யார்மெய்த்
திண்ணமரும் வல்வினைகள் தீரவருள்
செய்தலுடை யானூர்
துண்ணெனவி ரும்புசரி யைத்தொழிலர்
தோணிபுர மாமே.

—சம்

18.. காமனை யழல்கொள விழிசெய்து கருதலர்
கடிமதில்
தூமம துறவிறல் சுடர்கொளு வியவிறை
தொகுபதி
ஓமமொ டுயர்மறை பிறவிய வகைதனோ
டொளிகெழு
பூமக னலரொடு புனல்கொடு வழிபடு
புறவமே.

—சம்

19. அரவினிற் றுயிறரும்
அரியுநற் பிரமனும்
அன்றயர்ந்து
குரைகழல் திருமுடி
அளவிட வரியவர்
கொங்குசெம்பொன்
விரிபொழி லிடைமிகு
மலைமகள் மகிழ்தர
வீற்றிருந்த
கரியநன் மிட்டுடைக்
கடவுளார் செச்சையே
கருதுநெஞ்சே !

—சம்

20. வண்ண வெண்பொடிப் பூசுமார்பின்
வரியர வம்புனைந்து
பெண்ண மர்ந்தெரி யாடல் பேணிய
பிஞ்ஞகன் மேயவிடம்
விண்ண மர்நெடு மாடமோங்கி
விளங்கிய கச்சிதன்னுள்
திண்ண மாம்பொழில் குழந்தவேகம்பஞ்
சேர விடர்கெடுமே.

—சம்

21. உரைப்பா ருரையுகந்
துள்ளவல் லார்தங்க ளுச்சியாய்
அரைக்கா டரவா !
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாய் !
புரைக்காடு சோலைப்
புக்கொளி யூரவி நாசியே
கரைக்கல் முதலையைப்
பிள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே.

—சம்

22. அங்கண் ஞால மஞ்சவங்கோர்
 ஆளரியா யவுணன்
 பொங்க வாகம் வள்ளுகிராற்
 போந்தபுனி தடனில்
 பைங்க ணைக் கொம்புகொண்டு
 பத்திமையா லடிக்கீழ்ச்
 செங்க ணளி யிட்டிறைஞ்சுஞ்
 சிங்கவேள் குன்றமே.

—நாலா

23. எனக்கு நல்லையு மல்லையு
 என்மகன் பரதன்
 தனக்கு நல்லையு மல்லையத்
 தருமமே நோக்கின்
 உனக்கு நல்லையு மல்லையந்
 தூழ்வினை தூண்ட
 மனக்கு நல்லன சொல்லினை
 மதியிலா மனத்தோய் !

—கம்

24. ஆளு மன்னம் வெண்குடைக்
 குலங்களா வருங்கரா
 கோளெ லாழு லாவுகின்ற
 குன்றமன்ன யானையா
 தாளு லாவு பங்கயத்
 தரங்கமுந் துரங்கமர்
 வாளும் வேலும் மீனமாக
 மன்னர் சேனை ழானுமே.

—கம்

25. நின்று தொடர்ந்த நெடுங்கை ஆம்மை நீக்கி
 மின்றுவள் கின்றது போல மண்ணில் வீழ்ந்தாள்
 ஒன்று மியம்பலள் நீடு யிரக்க லுற்றாள்
 மன்ற லருந்தொடை மன்ன னாவி யன்னாள்.

—கம்

26. ஆர் ததாரணி கூரலர் மாமழை
 யால்வி சும்பைத்
 தூர்த்தார்துதித் தார்மதித் தார்நனி
 துள்ளு கின்றார்
 போர்த்தானவர் தஞ்செருக் காற்படு
 புன்மை யெல்லாம்
 தீர்த்தானிவ னென்றகல் வானுறை
 தேவ ரெல்லாம்.

—வில்

27. நோற்று மாயவன் முதலினோர் யாவரு
நுனதானைப்
போற்றி யர்ச்சனை புரியவித் திருவெலாம்
புரிந்துற்றாய்,
தோற்ற மின்றியே யைந்தொழி வியற்றிய
தொல்லோய்நீ
ஆற்று கின்றதோர் தவநிலை யெம்பொருட்
டளவன்றோ ? —கங்
28. கல்லென் பேரிசைப் புனன்மழை பொழிதலாற்
கானத்
தொல்லும் பேரழல் யாவையு மிமைப்பினி
லொழித்த
வெல்லுந் தீஞ்சல மருவிமிக் காருக்கு
வியன்பார்
செல்லுங் காணையி லங்கண்வீற் றிருப்பரோ
தீயோர். —கங்
29. மலிவாச மலர்பூசி யளியாடு நறையோதி
மயிலேயவன்
ஒலியேறு திரைமோது முவராழி யுலகேழும்
உடனாகவே
வலியோர்க ளிளளியோரை நலியாம லசையாத
மணிவாயிலான்
புலியேறு வடமேரு கிரிமீதி லிடுமீளி
புனனாடனே. —அரி
30. வெய்யன் பதகன் பரதார
விருப்பன் வீணன்
பொய்யன் நிறையும் பொறையுஞ்
சிறுதுமில் புல்லன்
கையன் கபடன் கயவன்
றனைநல்ல னென்றிவ்
ஐயன் நிருமுன் னுரைத்தாயிதென்
னாக வென்றான். —அரி
31. நெற்படி விளைகழனி புடைகுழ்
நென்மலி வாழ்தச்சன்
கற்படி புணைதோளான் பெயரோ
கங்குண கணகணவன்;
விற்படி வானுதலாள் மனைவி
மின்மினி மின்மினிமி;
சொற்படி வேலைசெயு மவளோ
துந்துமி துரிதுரிதி. —தனி

32. கல்லைத்தான் மண்ணைத்தான்
காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான்
கற்பித்தானு
இல்லைத்தான் பொண்ணைத்தான்
எனக்குத்தான் கொடுத்துத்தான்
இரட்சித்தானு
அல்லைத்தான் சொல்லித்தான்
ஆரைத்தான் நோகத்தான்
ஐயோவெங்கும்
பல்லைத்தான் திறக்கத்தான்
பதுமத்தான் புவியிற்றான்
பண்ணினானே !

—தனி

ஐஞ்சீரடி நான்கு கொண்டது—கவித்துறை. இக் கவித்
துறைகள் முப்பத்திரண்டும், வெவ்வே ருசையுடையவை.

இவற்றுள், 3, 7, 23, 24, 28, 29, 32 எண்ணுள்ள
கவித்துறைகள் மிகுந்த பயிற்சி யுடையவை.

பாட்டு 15—ம், 16—ம் ஒருவகையினவே. 16—தனி
எதுகைத் தொடையால் ஆனதால், வேறுபட்டது.

இவ்வாறே, 23—ம், 28—ம்— ஒரே ஓசையுடையவையே.
ஆனால், 23-1, 4 சீர்களில் மோனையுடையது. 28-1, 5 சீர்
களில் மோனையுடையது. அதனால், வேறுபட்டன.

‘மூவா முதலா வுலகமொரு மூன்று மேத்த’
என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுள் போன்றது-5 வது கவித்
துறை.

‘தன்னே ரில்லா மங்கையர் சென்கைத் தளிர்மானே’
என்னும் கம்பராமாயணக் கவிபோன்றது 7 வது கவித்
துறை.

‘நீடாழி யுலகத்து மறைநாஷொ டைந்தென்று நினைநிற்கவே’
என்னும் வல்லிபாரதப் பாடல் போன்றது 29 வது கவித்
துறை.

8, 11, 32 ஆகிய கவித்துறைகளின் ஈற்றுச்சீர்களை,

8. ‘சிறந்த வன்பால் நலங்கொள் கோயில் வாய்கள் காட்ட கழும லம்மே,—எனவும்,	11. ‘டேற தேறி அந்தண் சாரல் வண்டு பாட திருந னாவே’—எனவும்
---	--

32. 'கற்பித் தானு
இரட்சித் தானு
ஐயோ வெங்கும்
பண்ணி னானே' -எனவும்,

இரு சீர்களாகக் கொண்டு, இக்கலித்துறைகளை, அறு சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்களாகக் கொள்ளுதற்கும் இடந்தருதல் காண்க. இவ்வாறு ஈற்றுச்சீர்களை இரு சீர்களாகக் கொண்டு படித்துப்பாருங்கள்.

பொழிப்பு மோனை முதலிய தொடை வகைகள், அள வடிக்கண்ணை கொள்ளப்படும் ஆகலான், நெடிலடி, கழிநெடிலடிகளில் - இன்னின்ன சீர்களில் மோனை வர வேண்டும், இன்னின்ன சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது என்பதையே கண்டறிதல் வேண்டும்.

அளவடிச் செய்யுட்களிற் போலல்லாது, நெடிலடி, கழிநெடிலடிச் செய்யுட்களின் ஒவ்வொரு வகையினும் வெவ்வேறு இடங்களில்-சீர்களில்-மோனை வரும் என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள மோனை வந்துள்ள சீர்கள், மோனை வரவேண்டிய சீர்களின் அட்டவணியில், மோனைத் தொடை யமைப்பினைக் கண்டறியுங்கள்.

ஒவ்வொரு கலித்துறையும், மோனைத் தொடை யெடுப்பின் படியே மோனை வரவேண்டிய சீர்களில் மடக்கிப் பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

'மோனை வரவேண்டிய சீர்கள்' என்பதன் கீழ் முதலில் இருக்கும் எண்கள் - அக்கலித்துறையின் அடியில், மோனை வரவேண்டிய சீர்களைக் குறிக்கும் எண்களாகும். அதன் கீழ் உள்ள எண்கள்-இவ்வாறும் வரலாம் என்னும் சீர்களைக் குறிக்கும் எண்கள்.

எடுத்துக்காட்டாக,

முன்னுவது பாட்டில் 1-4 சீர்களில் மோனைவரவேண் டும். 1, 4 அடிகளில் அவ்வாறே வந்துள்ளது.

2, 3 அடிகளில் அவ்வாறு மோனை வரவில்லை. அவ் வடிகளில் 1-5 சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது. அவ்வாறும் வரலாம் என்பதைக் குறிப்பதே கீழ் உள்ள எண்கள்.

இவ்விரு வகையினும் குறிக்கப்படாத சீர்களில் வந்துள்ள மோனையை, மோனை நயமாகக் கொள்க. மூன்றாங்கு கலித்துறையின் இரண்டாமடியின் 3ஆம் சீரில் வந்துள்ள மோனையை அவ்வாறு கொள்க. பிறவும் இன்ன.

மோனை		மோனை	
பாட்டு—அடி—வந்துள்ளசீர்கள் வரவேண்டியசீர்கள்			
1—, 1 2, 4—	1, 3}	1—3	
„— 3—	1, 4}	1—4	
2— 1, 2—	1, 3}		
„— 3—	1, 3, 5}	1—3	
„— 4—	1, 2, 3, 5}		
3— 1—	1, 3, 4}		
„— 2—	1, 3, 5}	1—4	
„— 3—	1, 5}	1—5	
„— 4—	1, 4}		
4— 1, 3—	1, 3}	1—3	
„— 2—	1, 3, 5}	1—5	
„— 4—	1, 5}		
5— 1, 3, 4—	1, 4 —	1—4	
6— 1—	1, 3, 4}		
„— 2—	1, 2, 3}	1 3	
„— 3—	1, 3}	1—4	
„— 4—	1, 2, 4}		
7— 1—	1, 5}	1—5	
„— 2, 3, 4—	1, 3, 5}	1—3—5	
8— 1—	1, 2, 3, 5}		
„— 2—	1, 3, 5}	1—3—5	
„— 3—	1, 2, 5}	1—5	
„— 4—	1, 2, 3, 4, 5}		
9— 1—	1, 4, 5}	1—4	
„— 2, 3, 4—	1, 5}	1—5	
10— 1—	1, 3, 4}		
„— 2—	1, 5}	1—4	
„— 3—	1, 3, 5}	1—5	
„— 4—	1, 4, 5}		

11—	1—	1, 3	} —	1—5
„—	2, 4—	1, 2, 3, 5		
„—	3—	1, 2, 4, 5		
12—	1, 3, 4—	1, 5	} —	1—5
„—	2—	1, 2, 5		
13—	1, 3—	1, 5	} —	1—5
„—	2—	1, 4		
„—	4—	1, 2, 5		
14—	1, 2—	1, 4	} —	1—4
„—	3—	1, 5		
„—	4—	1, 3, 4		
15—	1, 2, 3, 4—	1, 3, 5	—	1—3—5
17—	1, 2, 4—	1, 4	} —	1—4
„—	3—	1, 3, 4		
18—	1—	1, 4, 5	} —	1—5
„—	2, 4—	1, 3, 5		
„—	3—	1, 2, 5		
19—	1, 4—	1, 3, 5	} —	1—3—5
„—	2, 3—	1, 5		
20—	1, 2, 3, 4—	1, 4	—	1—4
21—	1—	1, 2, 3, 5	} —	1—5
„—	2—	1, 2, 3, 4		
„—	3—	1, 3		
„—	4—	1, 5		
22—	1—	1, 3, 4, 5	} —	1—4
„—	2, 3, 4—	1, 4		
23—	1, 2, 3—	1, 4	} —	1—4
„—	4—	1, 4, 5		
24—	1—	1, 2, 5	} —	1—4
„—	2, 3—	1, 4		
„—	4—	1, 4, 5		
25—	1—	1, 3, 5	} —	1—3—5
„—	2, 3—	1, 5		
„—	4—	1, 3		

26—1,2,3,4—	1,4	1—4
27—1,2,3,4—	1,5	1—5
28—1,2,3,4—	1,5	1—5
29—	1—	1,2,5
„—	2—	1,3,4,5
„—	3,4—	1,5,
30—	1—	1,4,5,
„—	2—	1,5
„—	3—	1,2,3
„—	4—	1,4
31—	1—	1,4
„—	2,3,4—	1,4,5
32—1,2,3,4,—	1,3,5—	1—3—5

அட்டவணியிற் காட்டியுள்ள ஒவ்வொரு கவித்துறையின் தொடையமைதியையும் நன்கு கவனித்துப் படித்தறியுங்கள்.

ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் எந்தெந்தச் சீர்களில் மோனை வரவேண்டுமோ, அவ்வாறு மோனை வந்துள்ள அடிகளை மோனை யெடுப்பில் எடுத்துப் படித்துப் பாருங்கள், அம்மோனை யமைப்பின் சிறப்பு விளங்கும்.

10வது பாட்டின் 1-4 சீர்களில் மோனை வரவேண்டும். அப்பாட்டின் ஈற்றடியை,

‘அடிகை கொழுவார்க் கிழை அல்லல் நாளுமே’ எனப் படித்துப் பாருங்கள், அதன் உண்மை விளங்கும்.

5 ஆம் பாட்டின் 2வது அடியில் மோனை அமைய வில்லை. அவ்வடியை,

‘தாரித்த லாகா வகையால் தகைவீழ்ந்த பின்னும்’ எனத் திருத்திப் படித்துப் பாருங்கள்.

11ஆம் பாட்டின் முதலடியின் 3,4 சீர்கள் ‘பாக—நாக’ என, எதுகை நயம்பட்டுச் சிறப்புச் செய்கின்றன.

16ஆம் பாட்டின் 20 சீர்களும் ஒரே சகரவொற் றெதுகை. திருப்பித் திருப்பிப் படித்து இன்புறுங்கள்.

இதைவிட,

15ஆம் பாட்டின் 2 வதடியின் மூன்றாவது சீரை, 'யாதியுமை' என வைத்து, படித்துக் சுவைத்துக் களித்துத் தினைத்து இன்புறுங்கள்.

அப்பாட்டு, அமையவேண்டியவாறு அமைந்த மோனையோடு, ஒவ்வோரடியின் முதலிரு சீர்கள் ஒரெது கையாகவும், 3, 4 சீர்கள் ஒரெதுகையாகவும் அமைந்துள்ள தொடையமைதியை என்னென்பது!

21 ஆம் பாட்டின், மூன்றாமடியை,

'புரைக்காடு சேர்புக் கொளியவிநாசியிற் புண்ணியா' எனக்கொண்டு படித்துப் பாருங்கள். மோனைத்தொடையின் பெருமை விளங்கும்.

30 ஆம் பாட்டின், மூன்றாமடியை,

'கையன் கபடன் கயவன்றனைக் கழிநல்ல னென்றிவ்' எனத் திருத்திப் படித்து மோனைச் சுவை பெறுங்கள்.

எந்தெந்தக் கவித்துறையில் எந்தெந்தச் சீர்களில் மோனை வரவேண்டும் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளதோ அவ்வாறு மோனை அமைய அவ்வக் கவித்துறைகளைப் பாடுதலே ஏற்புடைத்தாகும்.

எந்தெந்தச் சீர்களில் மோனை வரவேண்டுமோ, அவை யல்லாத சீர்களில் வந்துள்ள மோனைகள் சிறப்புப் பெறு.

வரவேண்டியவாறு மோனை வந்துள்ள பாடல்கள்— 20, 26, 27, 28.

இன்னொரு முறை திருப்பிப் படித்துப் பாருங்கள். பயிற்சி 1

1. கவிவிருத்தம், கவித்துறை—மோனை யமைப்பி லுள்ள வேறுபாடென்ன?
2. நெடிலடி, கழிநெடிலடிகளில், பொழிப்பு மோனை, ஒருமோனை என்று ஏன் கொள்ளக்கூடாது?
3. ஒவ்வொரு கவித்துறையிலும் வேறுவேறு இடங் களில் மோனை வருதலின் காரணம் என்ன?

4. அடியெதுகை வகை :

- (1) 2, 5, 6, 8, 9, 10, 15, 18, 19, 21, 23, 24, 29—
ஒரு வகை,
(2) 1, 28, 30, 32—ஒரு வகை (6) 14—ஒருவகை
(3) 7, 11, 22, 25—ஒருவகை (7) 26—ஒருவகை
(4) 4, 12, 17, 20—ஒருவகை (8) 31—ஒருவகை
(5) 13, 16, 27—ஒருவகை (9) 3—ஒருவகை

இன்ன இன்ன எதுகை யென்று கூறுக.

5. இக்கலித்துறைகளைச் சேர்ந்த கலித்துறைகளை அவ்வந் நூல்களில் படித்தறிக.

6. இக்கலித்துறைகளைக் கவனித்துப் படித்து, மோனை அமைப்பினைத் தெரிந்துகொண்டபின், நன்கு மோனை யமையும் படி வகைக் கொண்டு பாடிப் பாருங்கள்.

7. கீழ்வரும் அடிகளை முதலடியாகக் கொண்டு, வகைக்கொரு கலித்துறை பாடுக.

1. 'எந்தா யென்னும் உரிமைகொண் டாடுநர்க் கெந்நாளும்'
2. 'கற்றவர் சொல்வதைக்கண்ணினைப்போற்கொடு காத்துவந்து'
3. 'உண்டு டுத்துவாழ் கின்றதே யுலகுயிர் வாழ்வாகும்'

8. இம் முப்பத்திரு வகையே யன்றி, இன்னும் வேறுபட்ட ஓசையுடைய கலித்துறைகளும் இருக்கலாம். காண முயலுங்கள்.

2. கட்டளைக் கலித்துறை

1. மேவிக் கலைக்குட லென்புலன் மீனுண்டு மீண்டுவந்தென்
ஆவிக் கமலத் தமரன்ன மேநின் அயில்விழிபோல்
வாவிக் கபலுக் கின்றஞ்சை வாணன் வரையினுடன்
கூவிக் கயங்குடை நின்குயி லாயங் குறுகுகவே.—தஞ்
2. புரங்கடந் தானடி காண்பான் புவிவிண்டு புக்கறியா
திரங்கிடெந் தாயென் றிரப்பத்தன் னீரடிக் கென்னிரண்டு
கரங்கடந் தானொன்று காட்டாமற் றுங்கதுங் காட்டிடென்று
வரங்கிடந் தான் றில்லை யம்பல முன்றிலம் மாபவனே—திகோ

நெடிலடி நான்கு கொண்டது-கலித்துறை என்பது-
கலித்துறையின் இலக்கணம். அவ்வாறே நெடிலடி

நான்கான், எழுத்தெண்ணிப் பாடும் கலித்துறை-கட்டளைக் கலித்துறை எனப்படும். எழுத்தெண்ணிப் பாடுவதால் இது இப்பெயர் பெற்றது. கட்டளை-அளவு. இங்கு, ஓரடியின் எழுத்தளவு.

கட்டளைக் கலித்துறையாவது-நெடிலடி நான்காய், அவ்வடிகளின் முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பொருந்தி, கடையொரு சீரும் கருவிளங்காய், கூவிளங்காய்ச் சீர்களிலொன்றாக, நேரசையை முதலாகவுடைய அடியொன்றுக்குப் பதினாறு எழுத்தும், நிரையசையை முதலாகவுடைய அடியொன்றுக்குப் பதினெழுத்தும் உடையதாய், ஏகாரத்தால் முடியும். எழுத்தெண்ணும்போது ஒற்றெழுத்துக்களை நீக்கி யெண்ணவேண்டும். யாப்பிலக்கணத்தில் ஒற்றெழுத்துக்கு மதிப்பில்லை யல்லவா? இவ்வாறு வருதலே கட்டளைக் கலித்துறையின் இலக்கணமாகும்.

நேர்நிரை முதல நெடிலடி நான்காய்,
முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பொருந்தி,
கடையொரு சீரும் விளங்கா யாகி,
நேர்பதி னாறுய் நிரைபதி னேழாய்
ஏகா ரத்தா லிறுங்கலித் துறையே.

இச் சூத்திரத்தை நன்கு மனப்பாடம் செய்யுங்கள்.

ஐஞ்சீருடைய நெடிலடியின் முதற்சீர் நான்கும் பெரும்பாலும் ஈரசைச் சீராகவே வரும். சிறுபான்மை தேமாங்காய், புளிமாங்காய்ச் சீர்கள் வரும். விளங்காய்ச் சீர்கள் வரப்பெறு.

தளை கொள்ளும்போது, வெண்பாவிற் போல, ஓரடியின் இறுதிச் சீர் அடுத்த அடியின் முதற்சீரோடு வெண்டளை பொருந்தி வரவேண்டும் என்பதில்லை. அவ்வாறு கொள்ளின், நிரையசையை முதலாக உடைய கட்டளைக் கலித்துறையில், காய்ச்சீர் முன் நிரைவந்து கலித்தளை யாருமென்க.

இவ்வமைப்பினை நன்கு மனப்பாடம் செய்துகொள்க.

மேலே எடுத்துக்காட்டிய இரு கட்டளைக் கலித்துறைகளும் இவ்விலக்கணப்படி அமைந்துள்ளனவா என்று பாருங்கள்.

1. இது, நேரசையை முதலாக உடைய கட்டளைக் கலித்துறை. ஒவ்வோரடியிலும் பதினொறுமுத்து இருத்தலை எண்ணிப்பாருங்கள்.

ஈற்றுச்சீர் நான்கும் விளங்காய்ச்சீராக வந்திருத்தலை அறிக. முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாது வந்திருக்கின்றனவா என்று அலகிட்டுப் பாருங்கள்

கட்டளைக் கலித்துறையின் முதற்சீரினும் ஐந்தாஞ்சீரினும் மோனை வரவேண்டும். இதில் அவ்வாறே வந்திருத்தலை அறிக. இது, நேரசைக் கட்டளைக் கலித்துறை எனப்படும.

2. இது, நிரையசையை முதலாக உடைய நிரையசைக் கட்டளைக் கலித்துறை. அடியொன்றுக்குப் பதினேழேழுமுத்து இருத்தலை ஒற்று நீக்கி எண்ணிப் பாருங்கள். நிரையசையில் இரண்டெழுத்துள்ளதால், ஒரெழுத்து அதிகமாயிற்று.

எழுத்தளவைத் தவிர, நேரசைக் கட்டளைக் கலித்துறைக்குரிய எல்லா இலக்கணமும் இதற்கும் பொருந்தும். ஒரே ஓசையுடைமையால், ஒருவகையே.

திருக்கோவையார், தஞ்சை வாணன் கோவை, அம்பிகாபதிக் கோவை, மாறன்கோவை, சீகாழிக்கோவை, குளத்தூர்க் கோவை, வியாசக்கோவை முதலிய நூல்களிலும், நாலாயிரத் திருவிருத்தம், இராமாநுச நூற்றந்தாதி, திருவாசக நீத்தல் விண்ணப்பம், பீட்டினத்தார் பாடல், தனிப்பாடற்றிரட்டு, யாப்பருங்கலக்காரிகை முதலிய நூல்களிலும் இருவகைக் கட்டளைக் கலித்துறைகளையும் படித்தறிக.

எதை யெடுத்தாலும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கட்டளைக் கலித்துறையாற் பாடிய காலமும் ஒன்றுண்டென்பதை நினைவு கூருங்கள்.

பயிற்சி

1. கட்டளைக் கலித்துறையின் இலக்கணம் யாது ?
2. கட்டளைக் கலித்துறையின் ஓரடியில் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய தென்ன?

3. கட்டளைக் கவித்துறைகளின் முதற்சீரும் ஈற்றுச் சீரும் பற்றிய இலக்கணம் என்ன?
4. ஓரடியின் ஈற்றுச்சீரும், அடுத்த அடியின் முதற் சீரும் தகைவதில் அறியவேண்டிய தென்ன?
5. எழுத்தெண்ணும்போது கவனிக்க வேண்டிய தென்ன?
6. கட்டளைக் கவித்துறை இருவகைப்படக் காரணம் என்ன?
7. கவித்துறைக்கும் கட்டளைக் கவித்துறைக்கு முள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமை என்ன?
8. கட்டளைக் கவித்துறையின் தொடை யமைதி என்ன?
9. கட்டளைக் கவித்துறை நூல்களில் இருவகைக் கட்டளைக் கவித்துறைகளையும் ஓசையுடன் படித்து, அவற்றின் அமைப்பினை மனக் கொண்டு, கட்டளைக் கவித்துறைக் கவிஞராகுக.

3. தாழிசை

1. படைவ லங்கொடுப
சுந்தலையி டங்கொ டனைவார்
இடைமொ ழிந்திடைநு
டங்கவரு யோகி னிகளே. —கலிங்
2. என்ற வோசை தஞ்செவிக்
கிசைத்தலுந் தசைப்பிணம்
தின்ற போற்ப ருத்துமெய்
சிரித்துமேல் விழுந்துமே. —கலிங்
3. புயல்வாழ நெட்தூழி
புவிவாழ முதலீறு புகல்வேதநூல்
இயல்வாழ வுமைவாழ்வ
தொருபாக றிருதாளி னிசைபாடுவாம். —தக்
4. பாகன கங்குழை வித்த
பவித்ர பயோதரிதன்
கோகன கங்கன கஞ்சத
கோடி கொடுப்பனவே. —தக்

5. கோகனக னுள்பெறு கொடுங்கனக னாகமிரு
கூறுபடுகூர்
ஏகநக நாயகி யனந்தசய னத்தினி
திருந்தருளியே.

—தக்

6. விழிவழி கருணைப் பச்சை
விளக்கே மின்னேநின்
வழிவழி யடியேம் நீரர
மகளி ரோம்யாமே.

—தக்

7. மண்ணிற் செந்தீ யடுப்ப வுடுப்பல
மாய்ந்தன
கண்ணிற் காய்ச்சிக் குடித்தன நாற்பாற்
கடலுமே.

—தக்

8. சிகரக் குலக்கிரிகள்
சிதரத் தகர்க்குமெறி
திரையா லொரோர்
மகரக் களிக்களிறு
மறுகக் கடற்கரசன்
வரவாரவே.

—தக்

9. பள்ளிக் குன்றவிற்
குன்றுமொழி யச்சிறக றுப்புண்டுபாழ்
வெள்ளிக் குன்றுபொற்
குன்றுசுற் குன்றடைய வீழவே.

—தக்

இத்தாழிசைகள் ஒன்பதும் வெவ்வே ருசை யுடையவை. ஓசையோடு படித்துப் பாருங்கள்.

இவற்றுள்,

5 ஆந் தாழிசை-15வது கவித்துறையையும், 6ஆந் தாழிசை- 7வது கவித்துறையையும் ஒருபுடை ஒத்த ஓசையுடையவை.

பெரும்பாலும் மோனைத் தொடை யெடுப்பில் மடக்கிப் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடையமைப்பினை நோக்குக

1, 9 தாழிசைகள், ஒருவகை எதுகைத் தொடையான். அமைந்தவை. 9ன் முதலடியில் மோனை அமையவில்லை.

‘பள்ளிக் குன்றுவிற்ப்
குன்றெழியச் சிறகறு பட்டயல்’

என்று திருத்திப் படித்துப் பாருங்கள்.

தாழிசை 3 ன் இரண்டாமடியின் 3, 4 சீர்கள்-எது
கைச் சுவைபட அமைந்துள்ளன.

6ஆந் தாழிசையின் 1-5 சீர்களில் மோனை வருதலே
சிறப்பு. 7ன் 3, 4 சீர்கள் எதுகை யடுக்கு. அதன்
இரண்டாவதடியின் அச்சீர்கள்,
‘குடித்த வெடுத்தெக்’

என இருக்கின், மிக்க சுவை யுடையதாக இருக்கும். அவ்
வாறு படித்துப் பாருங்கள்.

பயிற்சி

1. ஒரே ஓசை யுடைய தாழிசைக்கும் கலித்துறைக்
கும் உள்ள வேறுபாடென்ன?
2. 15வது கலித்துறையின் முதல் இரண்டடியைத்
தாழிசை யாக்க என்ன செய்யவேண்டும்?
3. 7வது தாழிசைபோன்ற ஓசையுடைய ஒரு கலித்
துறை பாடிப் பாருங்கள்.
4. இத்தாழிசைகள் போல் வகைக்கொண்டு பாடிப்
பாருங்கள்.

5. கழிநெடிலடி

1. அறுசீரடி விருத்தம்

1. மோது முதுதிரையான் மொத்துண்டு போந்தசை த
முரல்வாய்ச் சங்கம்
மாதர் விரிமணல்மேல் வண்ட லுழுதழிப்ப
மாழ்கி யைய!
கோதை பரிந்தசைய மெல்விரலாற் கொண்டோச்சங்
குவளை மாலைப்
போது சிறங்கணிப்பப் போவார்கண் போகாப்
புகாரே யெம்முர்.

2. திங்க ளோடுடன் குன்றெலாந்
துளங்கி மாநிலஞ் சேர்வபோற்
சங்க மத்தகத் தலமரத்
தரணி மேற்களி றழியவும்
பொங்கு மாநிரை புரளவும்
பொலங்கொ டேர்பல முறியவும்
சிங்கம் போற்றெழித் தார்த்தவன்
சிறுவர் தேர்மிசைத் தோன்றினார்.

-சின்

3. என்ன நாளு மரற்றப்பொருள்
விடுப்பப் போகி யினமழைகள்மொய்த்
தன்னந் துஞ்சு மடிக்குடிவினுள்
அன்றி யான்கொண்ட நாடகத்தினைத்
துன்னி நம்பி யுருவுதீட்டித்
தொங்கல் வேய்ந்து தொழுதாற்றீ
மன்னன் மன்ன மதிதோய்குடையாய்
மகளிர் காம மறைத்தொழிதியோ.

—சின்

4. முரசு மார்த்தன முரன்றன முரிவனை
முகிலிடை வயிரேங்க
அரியொ டாகுளி யாவித்த வதிர்ந்தன
அணிமுழ வருகெல்லாம்
விரைசென் மாவொடு விரவின் களிறுகள்
மிடைந்தன கடுமானேர்
புரைசை யானையின் எருத்திடை யரசனும்
புகழொடு பொலிவுற்றான்.

-ஞளா

5. தேடுடை யசெவி யின்விடை யேறியோர்
தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடை யசுட லைப்பொடி பூசியென்
உள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடை யமல ரான்முனை நாட்பணிந்
தேத்த வருள்கெய்த
பீடுடை யபிர மாபுர மேவிய
பெம்மா னிவனன்றே.

-சம்

6. தலைமதி புனல்விட வரவிலை
தலைமைய தொருசடை யிடைபுடன்
நிலைமரு வவொரிட மருளினன்
நிழன்மழு வினொடமுல் கணையினன்

மலைமரு வியசிலை தனின்மதில்
எரியுண மனமரு வினனல
கலைமரு வியபுற வணிதரு
கழுமல மினிதமர் தலைவனே.

-சம்

7. மந்திர மாவது நீறு
வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு
துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு
சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன்
திருவால வாயான் திருநீறே.

-சம்

8. தந்தையார் போயினார் தாயரும் போயினார்
தாமும் போவார்;
கொந்தவேல் கொண்டொரு கூற்றத்தார் பார்க்கின்றார்
கொண்டு போவார்
எந்தநாள் வாழ்வதற் கேமனம் வைத்தியால்
ஏழை நெஞ்சே!
அந்தனா ரூர்தொழு துய்யலா மையல்கொண்
டஞ்சல் நெஞ்சே.

-சம்

9. வானார் திங்கள் வான்முக
மாதர் பாட வார்சடைக்
கூனார் திங்கள் சூடியோ
ராடன் மேய கொள்சையான்
தேனார் வண்டு பண்செயுந்
திருவா ருஞ்சிற் றேமத்தான்
மானார் விழிநன் மாதொடும்
மகிழ்ந்த மைந்த னல்லனே.

-சம்

10. அப்பனீ யம்மைநீ ஐயனுநீ
அன்புடைய மாமனு மாமியுநீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொருளுநீ
ஒருகுலமும் சுற்றமும் ஒருருநீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய்நீ
துணையாயென் னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ
இப்பொன்னி இம்மணிநீ இம்முத்துநீ
இறைவன் ஏறார்ந்த செல்வனீயே.

—அப்

11. அரவணையான் சிந்தித் தரற்றுமடி
அருமறையான் சென்னிக் கணியாமடி
சரவணத்தான் கைதொழுது சாரமடி
சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ் சரணமடி
பரவுவார் பாவம் பறைக்குமடி
பதினென் கணங்களும் பாடுமடி
திறைவிரவு தென்கெடில நாடனடி
திருவீரட் டானத்தெஞ் செல்வனடி ! —அம்
12. ஆரு ரத்தா ஐயாற் றமுதே
அளப்பூ ரம்மானே !
காருர் பொழில்கள் புடைசூழ் புறவிற்
கருகா லூரானே !
பேருர் உறைவாய் பட்டிப் பெருமான்
பிறவா நெறியானே !
பாருர் பலரும் பரவப் படுவாய்
பாசு ரம்மானே ! —சுந்
13. தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவதேவைத்
தேறிய அந்தணர் சிந்தைசெய்யும்
எல்லைய தாகிய எழில்கொள்சோதி
என்னுயிர் காவல்கொண் டிருந்த வெந்தாய் !
பல்லையார் பசுந்தலை யோடிடறிப்
பாதமென் மலரடி கோலநீபோய்
அல்லினில் அருநடம் ஆடிலெங்கள்
ஆருயிர் காவலிங் கரிதுதானே. —திவி
14. பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யமுதிடப்
பாற்கூட லீந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே யிடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே. —திபல்
15. பண்டு கடம ரான வாறும்
பாவையர் வாயமுதம்
உண்ட வாறும் வாழ்ந்த வாறும்
ஒக்க வுரைத்திருமித்
தண்டு காலா வுன்றி யூன்றித்
தள்ளி நடவாழுன்
வண்டு பாடுந் தண்டு ழாயான்
வதரி வணங்குதுமே. —நாலா

16. நும்மைத் தொழுதோம் நுந்தம்
பணிசெய் திருக்கும் நும்மடியோம்
இம்மைக் கின்பம் பெற்றோம்
எந்தாய் இந்த ஞரீரே!
எம்மைக் கடிதாக் கரும
மருளி யாவா வென்றிரங்கி
நம்மை யொருகாற் காட்டி
நடந்தால் நாங்க ஞய்யோமே. —நாலா
17. அலமன்னும் டற்கரி சங்கமெடுத்
தடலாழியி னுலணி யாருருவிற்
புலமன்னுவ டம்புனை கொங்கையினுள்
பொறைதீரமு னுளடு வாளமரிற்
பலமன்னர்ப டச்சுட ராழியினைப்
பகலோன்மறை யப்பணி கொண்டணிசேர்
நிலமன்னனு மாயுல காண்டவனுக்
கிடமாமலை யாவது நீர்மலையே. —நாலா
18. மண்டு யின்றன நிலைய
மலைது யின்றன மறுவில்
பண்டு யின்றன விரவு
பணிது யின்றன பகரும்
விண்டு யின்றன கழுதும்
விழிது யின்றன பழுதில்
கண்டு யின்றில நெடிய
கடறு யின்றன களிறு. —கம்
19. தேனி ருக்கு சாரல் வாரி
செல்ல மீது செல்லநாள்
மீனி ருக்கு மன்றிவான ?
வில்லி ருக்கும் வெண்மதிக்
கூனி ருக்கு யற்றுலாவு
கோளி ருக்கு மென்பரால்
வானி ருக்கு மேலவாச
மன்ற னுறு குன்றமே. —கம்
20. கானே காவல் வேழக்
கணங்கள் ததவா ளரிகொன்றை
வானே யெய்தத் தனியே
நின்ற மதமால் வரையொப்பான்
தேனே புரைகண் கனலே
சொரியச் சீற்றஞ் செருக்கினுன்
தானே யானான் சம்பு
மாலி காலன் றன்மையான். —கம்

21. கண்டேன் நெஞ்சங் கனிவாய்க்
கனிவாய் விடநா னெடுநாள்
உண்டே னதனால் நீயென்
உயிரை முதலோ டுண்டாய்
பண்டே யெரிமுன் னுண்ணப்
பாவீ தேவீ யாகக்
கொண்டே னல்லேன் வேறோர்
கூற்றந் தேடிக் கொண்டேன். —கம்
22. இந்த வோதை யெழிலியேழும்
ஊழி நாளி டித்தெழும்
அந்த வோதை யோவதன்றி
ஆழி பொங்கு மோதையோ,
கந்தன் வானின் மீதுதேர்
கடாவு கின்ற வோதையோ,
எந்த வோதை யென்றயிர்த்
தயிர்த்து வஞ்சர் யாவரும். —வில்
23. வெம்புய் விசாலவட மேருவொரி ரண்டுடைய
வீடுமனை நீடுமுனைவாய்
அம்புத மெழுந்துபொழி கின்றவழி யோடிவரும்
அனிலமென வந்தனுகிணர்,
செம்பியனு மாகிருப னுஞ்செறிது ரோணனொடு
சேயொடுச யத்திரதனும்
தம்பியுரு மாமனுஞ் சயிந்தரோடு வெய்யபக
ததீதனொடு சல்லியனுமே. —வில்
24. வினைத்தனர் தொந்த மாகவமர்
மிகைத்தனர் தந்தம் வீரமுடன்
உனைத்தனர் சிங்க சாபமென
உறுக்கினர் சென்று மேல்முடுகி
வனைத்தனர் கொண்ட வார்கிலைகள்
வடித்தச ரங்க ளாலுழுது
தினைத்தனர் வென்றி கூரும்வகை
செருக்கள மெங்கு மாடவரே. —வில்
25. நினைவுற்ற பொழுதெழுது முரசுற்ற கொடிநிருபன்
நியமித்த படிதரியலார்
முனைமட்க வமர்பொருது செயமுற்றி யுவகைபெறு
முகிலொத்த வடிவினெடுமால் .

புனைவிற்கை யடுபகழி திசைசுற்று மறையநனி
பொதிகொற்ற விசயனுடனே
வினைமுற்றி யுயர்தரும னுடனின்றை யரியவமர்
வினைவுற்ற தெனவுரைசெய்தான்.

—வில்

26. அருண வெங்கதி ராயி ரத்தவன்
அம்பி னாலுதவும்
கருண னுஞ்சில பகழி யோரிரு
கண்ணர் மார்பில்விடா
வருண னும்பெய ரும்பி றந்திலர்
மன்னு மொன்றெனவே
தருண வாணில வெழந் கைத்துரை
தந்து போயினனே.

—வில்

27. தரணி தாழு மாபோது
சகுனி சேனை வானேற
முரணு வாகு வான்மோதி
முடுகு நீள்க தாபாணி
அரணி யாக வேயேனல்
அடவி யான தானீடும்
இரண பூமி மாலயானே
இரத வாசி காலாளே.

—வில்

28. கதையெடுத்த துடற்றுமா டவர்கள்
கடிதடந் தனக்குமே லொழிய
அதிர்வுறப் புடைப்பரோ தொடையில்
அலிபடத் துகைப்பரோ முடியில்
எதிரியைச் சலத்தினு லென்விழி
எதிர்வழக் கழித்தபா வனனை
முதுகிடப் புடைப்பல்யா னுமென
முசலகைத் தலத்தொடோ டினனே.

—வில்

29. பந்தனை மெல்விர லாளுந்
பரமரும் பாய்விடை மீது
வந்துபொன் வள்ளத் தளித்த
வரம்பில்லா னத்தமு துண்ட
செந்தமிழ் ஞானசம் பந்தர்
திறங்கேட் டிறைஞ்சுதற் காக
அந்தணர் பூந்துராய் தன்னில்
அணைந்தனர் நாவுக் கரையர்.

—பெரி

30. அகனிலம் வெருவுற நிலனேந்தும்
அரவிறை வெருவுற வெயில்காலும்
பகன்மதி வெருவுற விவைகௌவும்
பணிகளும் வெருவுற வகறிக்கின்
புகர்மலை வெருவுற வடுதண்டப்
புரவலன் வெருவுற வருசெங்கண்
நகைமதி புரையெயி றவன்மாட
நகரெதிர் குடவயின் வருமெல்லை. —திபு
31. உருமு வன்ன குரலினார்
உலவை யன்ன செலவினார்
வெருவு தீயின் வெகுளியார்
வெடித்த வீர நகையினார்
செருவின் மான வணியினார்
சினைஇ மடித்த வாயினார்
இருவர் சேனை மன்னரும்
எதிர்ந்து கைக லந்தனர். —திபு
32. மாதர் நகையாய் மதுரேசர் உண்பலிக்கென்
மனைவாய் வந்து
காதன் முகத்தரும்பிக் காட்டியென் சிந்தை
கலந்தார் போலும் !
காதன் முகத்தரும்பக் கையறவு தீரக்
கலப்பேன் பாதி
பேதையுரு வாயிருந்தார் நாணிவிழித் தாவி
பிழைத்தேன் போலும் ! —திபு
33. அளியினுக் குணவதீந் தேறல்வாய்க் கொண்டதோர்
அரிவை யாற்றக்
களிமயக் கெய்துவாள் இந்துவை நோக்கியிக்
கடிய தேறல்
துளியினைக் கோடியேல் உனதுமா சுள்ளதுந்
தொலையு மின்னும்
ஒளியினைப் பெறுதிந் ஊனமுந் தவிர்தியென்
றுரைசெய் கின்றான். —கந்
34. கானமுமுந் துந்தெறு கனற்றிரளில் வந்தெழு
கதர்ச்சு டரின்வெந்
தூனமுற வற்றியுர கத்தலைவெ டிப்பவத
னுச்சி வரைபோய்
வானளவெ முந்துபுவி மீதுவிழு கின்றபணி
வந்து பகல்வான்
மீன்மலிழு கின்றபடி யாமென விளங்கின
வெளிப்பு றமெலாம். —அரி

35. அரவு யிர்த்தமணி துற்றுதர பந்தன
மழுத்தி யதன்மேல்
மரவு ரித்தொகை விசிப்புற நெருங்கிய
மருங்கு றவுடிக்
கரத லப்பிரண வத்தொழில் செவிப்புடை
கலக்க முடிமேல்
குரவு நொச்சிவெ னெருக்கலரி கொத்திதழி
குற்ற லையவே.

—அரி

36. இன்ப மளிப்பன போலுடல்
எங்கனு நக்கி யிறும்படி
துன்ப மளிப்பன வாமெனச்
சூழ்கவ யங்கள் குமைத்தனன்
வன்பி னிருங்கொலை யேபுரி
மறலியி னூர்தி யினங்களென்
றன்பறு வன்கரு மேதிகள்
ஆவி யழுங்க ளினித்தனன்.

—காஞ்

37. மறைமுதற் கிளந்த வாயான்
மதிமுகிழ் முடித்த வேணி
இறைவர்தம் பெயரை நாட்டி
இலக்கணஞ் செய்யப் பெற்றே
அறைகடல் வரைப்பிற் பாடை
அனைத்தும்வென் ருரி யத்தோ
நெழ்தரு தமிழ்த்தெய் வத்தை
உண்ணினைந் தேத்தல் செய்வாம்.

—சீகா

38. நீர்பாய் உலகிற் குயிரோய்நீ
நிமிர்வீட் டுலகிற் குயிரோய்நீ
சீர்பாய் பாவிற் குரையோய்நீ
திறங்கொண் டாள்வாய்க் கடலோநீ
ஏர்பாய் இரவிக் கொளியோய்நீ
எம்மேல் இரங்கிப் பிறந்தனைநாஞ்
சூர்பாய் துகளற் றுய்வதற்குன்
துணைத்தாட் டொழும்பண் புரையாயோ.

—தேம்

39. தண்பாய்நீர் வளநாட்டுக் குலோத்துங்கச்சோழனுடைச்
சமுகந் தன்னில்
ஒண்பாவி லெதிர்த்தவரை யுலவிவெட்டு முரனுடையான்
ஒட்டக் கூத்தன்

எண்பாடு படத்தமிழி லெதிர்த்து வெல்லுந்திறமுடையான்
யாரு மேத்தி
வெண்பாவிற புகழேந்தி யெனவியக்கத் தக்கவனோர்
வேளாண் சேயே. —வேளா

40. அளிக்கா தரவுற்றுச் சுவைத்தகள்
அளித்தார் வனசத்துப் பொருட்டயன்
உளத்தா மரைநச்சத் தளைத்தவன்
உரைப்பர் லருள் பெற்றுத் தரித்தவள்
களத்தா லமடக்கிச் சுடர்க்கிடர்
களைத்தே யவொறுத்துக் கடைக்கணி
குளத்தூர் நயனத்துக் கிடத்தமர்
குளத்தூ ரமுதத்தைப் புரக்கவே. —அமு

இவ்வறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள்
நாற்பதும் வெவ்வே ருசை யுடையவை. ஓசையோடு
படித்துப் பாருங்கள்.

ஓரேவகை யடியாலான செய்யுளில் எத்தனைவகை
ஓசை வேறுபாடு! ஒன்றில் மிக்க திறமையை-‘கைவரிசை’
என்பர். இது, கவிஞர்களின் கைவரிசையைக் காட்டுகிற
தல்லவா?

முதல் விருத்தமும், 32ஆம் விருத்தமும் ஒருவகை
ஓசையுடையவையே. இடைமடக்கால், 32 வேறு
பட்டது.

7ஆம் விருத்தமும், 29ஆம் விருத்தமும் ஒருபுடை
ஒப்புடையவையே. சுற்றடி மாறுபட்டு, 7 வேறுபட்டது.

விருத்தம் 23-ம், 25-ம் ஒருபுடை யொத்தனவே.
ஆனால், 25-ன் ஒன்றுவிட்ட சீர்களின் எடுத்த வல்லோசை
யால், இரண்டும் வேறுயின.

‘ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
அறுமுகம் வாழ்க வெற்பை’ —கந்
‘தோள்கண்டார் தோளே கண்டார்
தொடுகழற் கமல மன்ன’ —கம்

என்னும் விருத்தங்களைப் போன்றது-37ஆம் விருத்தம்.

‘எண்ணிலா அருந்தவத்தோன் இயம்பியசொல் மருமத்தின்
எறிவேல் பாய்ந்த’ —கம்

‘யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோ லினிதாவ
தெங்குங் காணும்’ —பார

என்னும் பாடல்களைப் போன்றது-39 வது விருத்தம்.

மற்ற விருத்தங்களோடும் ஒத்த விருத்தங்களைக்
காண முயலுக.

ஒவ்வொரு விருத்தமும், மோனைத்தொடை எடுப்பின்
படியே, மோனை வரவேண்டிய சீர்களில் மடக்கிப் பதிக்கப்
பட்டுள்ளது. பெரும்பாலும் அவ்வாறே மோனை வந்
துள்ளது.

மற்ற விளக்கங்களுக்குக் கவித்துறையின் கீழ்க்
கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறிப்பைப் பார்க்க.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள மோனைவந்துள்ள சீர்கள்,
மோனை வரவேண்டிய சீர்களின் அட்டவணையில்,
மோனைத் தொடை அமைப்பினைக் கண்டறிக.

மோனை மோனை

பாட்டு — அடி—வந்துள்ள சீர்கள் வரவேண்டிய சீர்கள்

1—	1—1, 2, 3, 5}	
„—	2— 1, 2, 5}	1—2—5
„—	3— 1, 4, 5}	1—5
„—	4— 1, 3, 4, 5}	

2—	1— 1, 6}	
„—	2— 1, 4}	1—4
„—	3— 1, 3, 4}	1—6
„—	4— 1, 4, 5}	

3—	1— 1, 6}	
„—	2— 1, 3, 4}	1—4—6
„—	3— 1, 4, 6}	
„—	4— 1, 2, 3, 4, 6}	1—4

4—	1—	1, 3, 4, 5	}	1—5
„—	2—	1, 2, 3, 4, 5, 6		
„—	3—	1, 3, 5		
„—	4—	1, 5, 6		
5—	1—	1, 5	}	1—5
„—	2—	1, 6		
„—	3—	1, 5		
„—	4—	1, 5		
6—1, 2, 4—		1, 4	}	1—4
„—	3—	1, 5		
7—1, 2, 3—		1, 4	}	1—4
„—	4—	1, 4, 6		
8—	1—	1, 3, 5	}	1—5
„—	2—	1, 2, 3, 5		
„—	3—	1, 3, 5		
„—	4—	1, 5		
9—	1—	1, 3, 4, 6	}	1—4—6
„—	2—	1, 6		
„—	3—	1, 4		
„—	4—	1, 3, 4		
10—	1—	1, 2, 3, 4	}	1-3-4-6
„—	2, 3—	1, 3, 4, 6		
„—	4—	1, 2, 3, 4, 5		
11—	1, 2—	1, 3, 4, 6	}	1-3-4-6
„—	3—	1, 2, 3, 4, 6		
„—	4—	1, 2, 4, 6		
12—	1—	1, 2, 3, 4, 5, 6	}	1—3—5
„—	2—	1, 5		
„—	3—	1, 4, 5		
„—	4—	1, 2, 3, 4, 5		
13—	1, 2—	1, 3, 4, 6	}	1-3-4-6
„—	3—	1, 2, 4		
„—	4—	1, 2, 3, 4, 6		

14—	1—	1, 2, 5	} 1—3—5 1—5
„—	2—	1, 5	
„—	3—	1, 2, 5	
„—	4—	1, 3, 5	
15—	1—	1, 5	} 1 5—6 1—5
„—	2—	1, 5, 6	
„—	3—	1, 5	
„—	4—	1, 5, 6	
16—	1—	1, 3, 6	} 1—4 1—6
„—	2—	1, 2, 4, 5	
„—	3—	1, 6	
„—	4—	1, 4, 5	
17—	1—	1, 2, 4, 5, 6	} 1—4 1—6
„—	2—	1, 4	
„—	3—	1, 4	
„—	4—	1, 6	
18—	1, 2, 3, 4—	1, 4, 6—	1—4—6
19—	1, 2—	1, 4, 6	} 1—4—6 1—4
„—	3, 4—	1, 4	
20—	1—	1, 2, 4, 5	} 1—4 1—6
„—	2, 3—	1, 5, 6	
„—	4—	1, 3, 6	
21—	1—	1, 3, 4	} 1—4—6 1—4
„—	2, 3, 4—	1, 4, 6	
22—	1, 4—	1, 3, 6	} 1—4 1—6
„—	2, 3—	1, 4	
23—	1—	1, 2, 3, 5	} 1—3—5 1—5
„—	2—	1, 5, 6	
„—	3—	1, 5	
„—	4—	1, 3, 5, 6	
24—	1—	1, 4, 6	} 1—4
„—	2—	1, 4	
„—	3—	1, 3, 4	
„—	4—	1, 4	
25—	1, 2, 3, 4—	1, 5—	1—5

26—	1—	1, 3, 4, 5, 6}	1—5
„—	2, 3, 4—	1, 5}	
27—	1—	1, 2, 4}	
„—	2, 4—	1, 4}	1—4
„—	3—	1, 2, 4, 5}	
28—	1, 2, 4—	1, 4}	
„—	3—	1, 3, 4}	1—4
29—	1—	1, 4, 5}	
„—	2—	1, 2, 4}	
„—	3—	1, 4}	1—4
„—	4—	1, 4, 6}	
30—	1, 2, 3, 4—	1, 4—	1—4
31—	1, 3, 4—	1, 4}	
„—	2—	1, 3, 4, 5}	1—4
32—	1—	1, 3, 5, 6}	
„—	2, 3—	1, 3, 5}	1—3—5
„—	4—	1, 5}	1—5
33—	1—	1, 5, 6}	
„—	2, 3—	1, 5}	1—3—5
„—	4—	1, 3, 4}	1—5
34—	1—	1, 3, 5}	
„—	2, 3—	1, 5}	1—3—5
„—	4—	1, 4, 5}	1—5
35—	1—	1, 5, 6}	
„—	2, 3—	1, 5}	1—5
„—	4—	1, 4, 5}	
36—	1—	1, 4, 6}	
„—	2, 3—	1, 4}	1—4
„—	4—	1, 4, 5}	
37—	1—	1, 3, 4}	
„—	2, 4—	1, 4}	1—4
„—	3—	1, 4, 5, 6}	
38—	1, 2—	1, 4}	
„—	3, 4—	1, 2, 4, 5}	1—4

39—	1—	1, 5, 6	}	1—5
„—	2—	1, 3, 4, 5		
„—	3—	1, 3, 5, 6		
„—	4—	1, 5		
40—	1, 2, 4—	1, 4	}	1—4
„—	3—	1, 4, 6		

அட்டவணையிற் காட்டியுள்ள ஒவ்வொரு விருத்தத்தின் தொடையமைதியையும் நன்கு கவனித்துப் படித்தறியுங்கள்.

ஒவ்வொரு விருத்தத்திலும் எந்தெந்தச் சீர்களில் மோனை வரவேண்டுமோ, அவ்வாறு மோனை வந்துள்ள அடிகளை, மோனை யெடுப்பில் எடுத்துப் படித்துப் பாருங்கள், அம்மோனை யமைப்பின் சிறப்பு விளங்கும்.

6 வது பாட்டின் அடிகளில், 1—4 சீர்களில் மோனை வரவேண்டும். 1, 2, 4 அடிகளில் அவ்வாறே வந்துள்ளது. 3 வது அடியின் 1—5 சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது. அவ்வடி, மற்ற அடிகள் போல ஓசை நயம் படாமையை ஓசையோடு படித்தறியுங்கள்.

அவ்வடியை,

‘மலைமரு வியசிலை தனிநெரி

மதிலுண மளமரு வினனல்’

எனக் கொண்டு படித்துப் பாருங்கள், மோனையின் சிறப்பு விளங்கும்.

விருத்தம் 7ல், இயைபுத் தொடையை நோக்குக.

விருத்தம் 8ன் ஈற்றடியில்,

‘உய்யலா—மய்யல்’

‘அஞ்சல்—நெஞ்சே’

எதுகை நயம்.

14ஆம் பாட்டில்,

‘ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்

பலமே மிடமாக’

என்ற அடியில், ‘பலமே’—பகர வொலியினும் அகர வொலியே மிக்கு மோனையாதல் காண்க.

விருத்தம் 18ல், 'கழுதும் - பழுதில்'-இயைபு நயம்.
விருத்தம் 19ல், ஈற்றடியில், 'மன்ற-குன்ற'-எதுகை நயம்.

விருத்தம் 24ல், 1-4 சீர்கள் வல்லோசையும், 2-5 சீர்கள் மெல்லோசையும் உடையனவாய் ஓசை யின்பந்தருதலைச் சுவைத் தின்புறுக.

25ஆம் பாட்டில், ஒன்றினொன் றிடையிட்ட சீர்கள் வலிந்தும் ஒழுகியும் இன்புறுத்தலை ஓசையோடு படித்தறிக. இறுதிப் பாட்டின் 3—6 சீர்கள் வல்லோசை நயம்.

பெரும்பாலும் வரவேண்டியவாறு மோனை வந்துள்ள விருத்தங்கள்-1, 4, 7, 8, 11, 18, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 35, 36, 37, 38, 39, 40.

வரவேண்டிய சீர்க ளல்லாத சீர்களில் வந்துள்ள மோனைகளை மோனை நயமாகக் கொள்க.

இன்னொரு முறை திருப்பிப் படித்துப் பார்த்து, அந்தந்த விருத்தங்களில் அமையவேண்டிய மோனைத் தொடை யமைப்பினை நன்கு அறிந்து கொள்க.

பயிற்சி

1. ஒரே வகையான அடியாலான விருத்தங்கள் வெவ்வேறு வகையான ஓசையுடையதாகக் காரணமென்ன?
2. ஏன் ஒவ்வொரு விருத்தத்திலும் வெவ்வேறு சீர்களில் மோனை அமைகிறது?
3. விருத்தங்களின் அடிகள் எவ்வாறு மடக்கிப் பதிக்கப் பட்டுள்ளன?
4. கீழ்வரும் அடியெதுகை வகை வந்துள்ள செய்யுட்களின் எண்களைக் குறிப்பிடுக :

1. உயிரெதுகை—
 2. வல்லொற்றின்முன் அதே வல்லின உயிர்மெய்—
 3. மெல்லொற்றின்முன் அதே மெல்லின உயிர்மெய்—
 4. மெல்லொற்றின்முன் இன வல்லின உயிர்மெய்—
 5. மெல்லொற்றின்முன் வேறு வல்லின உயிர்மெய்—
 6. இடையொற்றின்முன் அதே இடையின உயிர்மெய்—
 7. இடையொற்றின்முன் வல்லின உயிர்மெய்—
5. இவ்விருத்தங்களோடு சேர்ந்த விருத்தங்களை அவ்வநூல்களிற் படித்தறிக.

2. தாழிசை

1. புயல்வண்ணன் புனல்வார்க்கப்
பூமிசையோன் தொழில்காட்டப்
புவன வாழ்க்கைச்
செயல்வண்ணம் நிலைநிறுத்த
மலைமகளைப் புணர்ந்தவனைச்
சின்தை செய்வாம். —கலிங்
2. பாலாறு குசைத்தலை பொன்முகலி
பழவாறு படர்ந்தெழு கொல்லியெனும்
நாலாறு மகன்றெரு பெண்ணையெனு
நதியாறு கடந்து நடந்தனனே. —கலிங்
3. பூவிரி மதுகரம் நுகரவும்
பொருகயல் இருகரை புரளவும்
காவிரி யெனவரும் மடநலர்!
கனகநெடுங்கடை திறமினோ! —கலிங்
4. தென்னவர் வில்லவர் கூபகர் சாபகர்
சேதிபர் யாதவரே
கன்னடர் பல்லவர் கைதவர் காடவர்
காரிபர் கோசலரே. —கலிங்
5. எழுந்தது சேனை எழலும்
இரிந்தது பாரின் முதுகு
விழுந்தன கானு மலையும்
வெறுந்தரை யான திசைகள். —கலிங்
6. இடையிடை யரசர்கள் இடுகுடை கவரிகள்
இவைகடல் நுரையெனவே
மிடைகொடி பிறழ்வன மறிகட லடையவும்
மிளிர்வன கயலெனவே. —கலிங்
7. நிரைமணி பலகு யிற்றிய
நெடுமுடி மிசைவி திப்படி
சொரிபுன விடைமுளைத்தன
துறைகளின் அறம் னைத்துமே. —கலிங்
8. நிழலில டைந்தன திசைகள்
நெறியில டைந்தன மறைகள்
கழலில டைந்தனர் உதியர்
கடலில டைந்தனர் செழியர். —கலிங்

9. கலிங்கர் குருதி குருதி
கலிங்கம் அடைய அடைய
மெலிந்த உடல்கள் தடிமின்!
மெலிந்த உடல்கள் தடிமின்! —கலிங்
10. எடுமெடு மெடுமென எடுத்ததோர்
இகலொலி கடலொலி இகக்கவே;
விடுவிடு விடுபரி கரிக்குலம்
விடும்விடு மெனுமொலி மிகைக்கவே. —கலிங்
11. நேர்முனையில் தொடுத்த பகழிகள்
நேர்வளைவில் சுழற்று மளவினில்
மார்பிடை யில் குளித்த பகழியை
வார்சியை யில் தொடுத்து விடுவரே. —கலிங்
12. நெருங்காக வச்செங் களத்தே தயங்குந்
நிணப்போர்வை முடிக்கொளக்
கருங்காகயீ வெண்காக மாய்நின்ற வாழுன்பு
காணுத காண்மின்களோ! —கலிங்
13. பறிந்த மருப்பின் வெண்கோலால்
பல்லை விளக்கிக் கொள்வீரே,
மறிந்த களிற்றின் பழுவெலும்பை
வாங்கி நாக்கை வழியீரே. —கலிங்
14. கவன நெடும்பரி வீரதரன்
காவிரி நாடுடை யானிருதோள்
அவனி சுமந்தமை பாடினரே
அரவு தவிர்ந்தமை பாடினரே. —கலிங்
15. பொருகை தவிர்ந்து கலிங்கரோட்ப்
போக புரந்தரன் விட்டதண்டின்
இருகையும் வென்றதோர் வென்றிபாடி
இருகையும் வீசினின் ருடினவே. —கலிங்
16. வேலை நின்றெழா வுக்கனலென
வேக நஞ்சுரு மதிப்பிளவென
மாயை யும்படா விழித்திரளது
வாய்தொ றுங்குவா லெயிற்றீணியதே. —தக்
17. ஆலி யுங்கடி திற்புலர்ந்துக
லந்து குண்டர்து டைக்குமப்
பீலி யஞ்சுரு நாரியேறியெ
ரிந்து போனபி ரம்புமே. —தக்

18. வாழிய மண்டல மால்வரை
வாழிய குடக்கோழி மாநகர்
வாழிய வற்றாத காவிரி
வாழிய வரராச ராசனே. —தக்
19. வானிற் பறக்கின்ற புள்ளெலாநான்
மண்ணிற் றிரியும் விலங்கெலாநான்
கானில் வளரும் மரமெலாநான்
காற்றும் புனலுங் கடலுமேநான். —பார
20. சின்னஞ் சிறிய மலரிந்தச்
சிறிய மலரைக் கொய்திடுவாய்
இன்னுங் காலஞ் செல்லிடுவாளி
இழந்து வாடி விழுந்திடுமே. —தேசி
21. தமிழன் என்றோ ரினமுண்டு
தனியே அவற்கொரு குணமுண்டு
அமிழ்தம் அவனுடை மொழியாகும்
அன்பே அவனுடை வழியாகும். —நாம
22. ஏழை யென்ற போதினும்
என்ன துன்ப மோதினும்
கோழை யென்று வாழ்ந்திடோம்
கொடிய ருக்குத் தாழ்ந்திடோம். —நாம
23. முன்னர்நூ ருண்டு காலம்
முதுகினைக் காட்டிக் காட்டி
இன்னலுற் றுழந்தா ரின்றோ
எளிதினில் வெற்றி பெற்றார். —அர
24. வலிமிகு விசுவ நாதன் முடிவினில்
வாகை புனைந்தனனே
கலிமிகு தந்தையைக் கள்வனைப் போலக்
கட்டி நடந்தனனே. —அர

இத்தாழிசைகள் இருபத்து நான்கும் வெவ்வேறேசை யுடையவை.

முதல்தாழிசை-39ஆம் விருத்தம் போன்றது.

இரண்டாந் தாழிசை-17ஆம் விருத்தம் போன்றது.

நான்காந் தாழிசை-14 ஆம் விருத்தம் போன்றது.

இருபத்து மூன்றாம் தாழிசை-37ஆம் விருத்தம் போன்றது. ஒப்பிட்டுப் படித்துப் பாருங்கள்.

ஒவ்வொரு தாழிசையும் மோனைத்தொடை எடுப்பின் படியே மடக்கிப் பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

கீழே உள்ள அட்டவணையில் மோனைத்தொடை அமைப்பினை அறிந்து கொள்க.

மோனை		மோனை	
பாட்டு	அடி வந்துள்ள சீர்கள்	வரவேண்டிய சீர்கள்	
1—	1—	1, 2, 3, 5 }	1—3—5
„—	2—	1, 4, 5 }	
2—	1—	1, 4, 5 }	1—4
„—	2—	1, 4, 6 }	1—4—6
3—	1—	• 1, 4, 6 }	1—4
„—	2—	1, 4 }	
4—	1—	1, 5 }	1—5
„—	2—	1, 3, 4, 5, 6 }	
5—	1—	1, 3, 4 }	• 1—4
„—	2—	1, 4 }	
6—	1—	1, 3, 5 }	1—5
„—	2—	1, 5 }	
7—	1, 2—	1, 4—	1—4
8—	1, 2—	1, 4—	1—4
9—	1, 2—	1, 4—	• 1—4
10—	1—	• 1, 2, 3, 4, 6 }	1-2-3-4-6
„—	2—	1, 2, 4, 6 }	1-2-4-6
11—	1, 2—	1, 4—	1—4
12—	1—	• 1, 5 }	1—5
„—	2—	1, 5, 6 }	
13—	1—	1, 4 }	1—4—6
„—	2—	1, 4, 6 }	1—4
14—	1, 2—	1, 4—	1—4
15—	1—	1, 4, 5 }	1—4
„—	2—	1, 4 }	

16—	1, 2—	1, 4—	1—4
18—	1—	1, 2, 3, 4, 6 }	1—4
„—	2—	1, 2, 4, 5 }	1—4
19—	1—	1, 4 }	1—4
„—	2—	1, 4, 6 }	1—4
20—	1—	1, 2, 4 }	1—4
„—	2—	1, 4 }	1—4
21—	1—	1, 4 }	1—4
„—	2—	1, 2, 4, 5 }	1—4
22—	1—	1, 2, 4 }	1—4
„—	2—	1, 4 }	1—4
23—	1—	1, 4 }	1—4
„—	2—	1, 3, 4 }	1—4
24—	1—	1, 5 }	1—5
„—	2—	1, 3, 5 }	1—5

பத்தாந் தாழிசை-முடுகிசை யெடுப்பா லானது. 11ன்
2, 5 சீர்கள் — எடுப்போசையாய் இன்பஞ் செய்கின்றன.

17ஆந் தாழிசை—ஒருவகை எதுகையா லானது.

21, 22 தாழிசைகள்—இயைபுத் தொடை.

இன்னொரு முறை திருப்பிப் படித்துத் தொடையமைப்பினைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

பயிற்சி

1. ஒரே ஓசையுடைய விருத்தத்திற்கும் தாழிசைக்கு முள்ள வேறுபாடு என்ன?
2. தாழிசையை விருத்தமாக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?
3. 20ஆந் தாழிசையை ஆசிரிய விருத்த மாக்குக.
4. 18ஆம் விருத்தத்தின் முதல் இரண்டடியைத் தாழிசையாக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?
5. இத்தாழிசைகளின் வகைக் கொண்டு பாட முயலுக.
6. இத்தாழிசைகளின் அடியெதுகை வகையைக் குறிப்பிடுக.
7. இவ் விருத்தம் தாழிசைகளின் அடியெதுகை வகையினை ஒப்பிடுக.
8. இத்தாழிசைகளோடு சேர்ந்த தாழிசைகளை அவ்வந் நூல்களில் படித்தறிக.

3. எழுசீரடி விருத்தம்

1. மைநீற் றனைய மாவீழோதி
வகுத்துந் தொகுத்தும் விரித்தும்
கைந்நூற் றிறத்திற் கலப்ப வாரிக்
கமழ நானக் கலவை
ஐந்நூற் றிறத்தின் அகலின் னாவி
அனைந்து கமழ வூட்டி
எந்நூற் றிறமு முணர்வா ளெழிலேற்
றிமிலின் ஏற்ப முடித்தான். —சிற
2. மதிநுதன் மங்கையோடு வடபா விருந்து
மறையோது மெங்கள் பரமன்
நதியோடு கொன்றைமாலை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்,
கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்க ளான பலவும்
அதிசுண நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே. —சம்
3. அகத்தடி மைசெய் யும்மந்த ணன்றான்
அரிசிற்புனல் கொண்டுவந் தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர் வெய்திக் குடத்தையு நும்முடி
மேல்விழுத் திட்டுந் டுங்குதலும்
வகுத்தவ னுக்கு நித்தற் படியும்
வருமென்றெரு காசினே நின்றநன்றிப்
புகழ்த்துணை கைப்பு கச்செய்து கந்தீர்
பொழிலார் திருப்புத்தூர்ப் புனிதனீரே! —சுந்
4. பூணு னுவதோர் அரவங்கண் டஞ்சேன்
புறங்காட் டாடல்கண் டிகழேன்
பேணி நாகிலும் பெருமையை யுணர்வேன்
பிறவே னாகிலும் மறவேன்
காணி ராகிலுங் காண்பனென் மனத்தாற்
கருதீ ராகிலுங் கருதி
நானே லும்மடி பாடுத லொழியேன்
நாட்டியத் தான்குடி நம்பி! —சுந்
5. வெண்ணெய் விழுங்கி வெறுங்கலத்தை
வெற்பிடை யிட்டத னேசை கேட்கும்
கண்ண பிரான்கற்ற கல்விதன்னைக்
காக்ககில் லோமுன் மகனைக் கூவாய்;
புண்ணிற் புளிப்பெய்தா லொக்குந்தீமை.
புரைபுரை யாலிவை செய்ய வல்ல
அண்ணற்கண் னானோர் மகனைப்பெற்ற
அசோதைநங் காயுன் மகனைக் கூவாய்! —நாலா

6. திண்படைக் கோளரி யின்னுருவாத்
திறலோ னகலஞ் செருவில் முனைநாள்
புண்படப் போழ்ந்தபி ரானதிடம்
பொருமா டங்களுக்குந் தழகாய கச்சி
வெண்குடை நீழல்செங் கோல்நடப்ப
விடைவெல் கொடிவேல் படைமுன் னுயர்த்த
பண்புடைப் பல்லவர் கோன்பணிந்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரம் மதுவே. —நாலா
7. மன்னு பெரும்புகழ் மாதவன் மாமணி
வண்ணன் மணிமுடி மைந்தன்
தன்னை யுகந்தது காரண மாகவென்
சங்கிழக் கும்வழக் குண்டே;
புன்னை குருக்கத்தி ஞாழல் செருந்திப்
பொதும்பினில் வாழுங் குயிலே !
பன்னியெப் போது மிருந்து விரைந்தென்
பவளவா யான்வரக் கூவாய்!, —நாலா
8. பரவி வானவ ரேத்த நின்ற
பரம னைப்பரஞ் சோதியைக்
குரவை கோத்த குழக னைமணி
வண்ண னைக்குடக் கூத்தனை
அரவ மேறியலைக டலம
ருந்து யில்கொண்ட அண்ணலை
இரவு நன்பக லும்விடா தென்றும்
ஏத்து தல்மனம் வைம்மினே. —நாலா
9. அரம்பை மேனகை திலோத்தமையுருப்பசி
யாதி யர்மலர்க் காயன்
சரம்பெய் தூணிபோற் றளிரடி தாந்தொடச்
சாம ரைபணி மாறக்
கரும்பை யுஞ்சுவை கைப்பித்த சொல்லியர்
காம ரங்கனி யாழின்
நரம்பி னின்னிசை செவிபுக நாகியிந்
கற்ப கவிரை நார. —கம்
10. அன்றுமுத லாகவரி வெஞ்சிலை முதற்படைக
ளானவை யனைத்து மடைவே
தொன்றுபடு நூன்முறையின் மறையினொடு திட்டி
சுயேதனர்க ளாதி யெவரும்
ஒன்றியது ரோணனரு ளாலும்வலி யாலுமுய
லுணர்வுடைமை யாலு முதலே
நின்றகுறை யாலுமொரு வர்க்கொருவர் கல்விசி
னிரம்பினர் வரம்பி னிதியோர். —நிள்

11. தண்ட ரளமலை வெண்க யிலைமலை
சங்க மலையென நங்கைமார்
மொண்டு சொரிதரு கின்ற வடிசிலு
முந்து கறிகளும் வெந்தபால்
மண்டு நறுநெயொ டந்த விடையு
மைந்த ரனைவரு முண்டுதம்
பண்ட நிறைவுறு பின்பு பிறிதொரு
பண்ட கெழுமிய பண்டமே. —விஸ்
12. கங்கை மகன்சிலை யின்குரு வென்பவர்
காதி மலைந்தே கையற்றார்
இங்கினி யென்னுயிர் நண்பனை யல்லது
வெல்ல வல்லோ ரிலரென்றே
அங்கர் பிரானை வருதினி யின்பதி
யாகென் றருள் செய் தவனோடும்
வெங்கள முற்றனன் நஞ்சுமி முங்கொடி
வேக நாக விறலோனே. —விஸ்
13. கொடிஞ்சி னாநெடுந் தேர்களிற் பூட்டிய
குரகதக் குரம்படப் படமண்
இடிஞ்சு மேலெழு தூளிமுற் பகல்வரும்
இரவினை நிகர்த்ததவ் விரவு
விடிஞ்சு தாமெனப் பரந்ததத் தேர்களின்
மின்னிய மணிகளின் வெயில் போய்ப்
படிஞ்சு தூளியோர் நடம்பயி லரங்கினிற்
பரப்பிய வெழினிபேரன் றதுவே. —விஸ்
14. தேவர்தந் தலைவனார் கோயில்புக் கனைவரும்
சீர்நி லத்துற வணங்கிப்
பரவருந் தமிழிசைப் பதிகமும் பாடிமுன்
பரவு வார்புறம் பனைந்தே
தாவில்சீர் முருகனார் திருமனைக் கெய்தியத்
தனிமு தற்றெண்டர் தாமே
பாவையுந் குறைவறுத் திடவமர்ந் தருளுவர்
ரினிதி னங்குறையு நாளில். —பெரி
15. பண்கொண்ட வேதமுத லிடையீறு நாடரிய
பரன்மாம னாகியொரு வணிகள்
எண்கொண்ட காணிபொருள் கவர்ஞாதி மாதுரை
எதிரேறி வென்றபடி யிதுவாம்.
தண்கொண்ட நேமிவர குணதேவ னெய்துபழி
தன்னைத்து டைத்தனைய மனவன்
கண்கொண்டு காணவுயர் சிவலோக முதுரைதலை
வருவித்த காறையினி மொழிவாம். —திபு

16. கனவட்டத் தடியிடறப் பொறிவிட்டுப் புலனவியக்
கரணத்துட் பொதியுயிர்விட் டவனாகந்
தனையொக்கற் பனவரெடுத் தனர்கிட்டிக் குரிசில்கடைத்
தலையிட்டத் திறமொழியத் தமிழ்மாறன்
இனையுற்றுப் பனவர்கையிற் கனகக்குப் பைகணிறைவித்
தெமதிக்குற் றவனையெடுத் தெரிமாலை
புனைவித்தக் கடன்முடிவித் தனன்மற்றப் பழிபடரிற்
புதையப்பற் றிபதிடைவிட் டகலாதே. —திபு
17. மெய்ச்சோ திதங்கு சிறுகொள் ளிதனனை
விரகின் மைகொண்ட குருகார்
கச்சோ தமென்று கருதிக் குடம்பை
தனினுய்த் துமாண்ட கதைபோல்,
அச்சோ வெனப்பல் இமையோ ரையீண்டு
சிறைவைத் தபாவ மதனால்
இச்சு ரபன்மன் முடிவெய் துநானை
இதனுக் கொரைய மிதியே. —கந்
18. கையோ செழுங்கமல முகமோ நிறைந்தமதி
காலோ விளஞ்சி னைவரால்
மெய்யோ கலாபமயி லிடையோ நூடங்குகொடி
விழியோ கடைந்த வடிவேல்
மையோ சுருண்ட குழல் மலையோ திரண்டநகில்
வனிதைக் கெனப்பு கலுவார்
ஐயோ விவட்குவிதி கொலையோ வெனக்கதறி
அழுவா ரறைந்து விழுவார். —அரி
19. வளைத்த டக்கை வெம்மை தீர
வார வேல்வ னைத்ததில்
தெளித்த வாச நீர்நி றைத்து
முத்த ணிந்த செவ்வியான்
மூளைத்த திங்கள் தார கைக்கு
லங்க ளோடு மொய்த்துமா
துளைத்த வேளை யார்வ மோடு
காண வந்த தொத்ததே. —நைட
20. விரும்பும் யாம்வணங் கும்பதக் கடவுளே
விளங்கும் ஆவினை மிக்க
பெரும்பு கழ்ச்சிசால் மறையவர் குழாத்தினைப்
பேணு கவென வேதம்
அரும்பும் வாக்கிய முந்தொழில் ஆறினோர்
அறையும் ஆசிக ளோங்கிப்
பரம்ப வெண்ணுறாஉம் பெரியவ ரெண்ணமும்
பாலிக் கநெடு மாலே ! —குசே

21. சிறந்தமெய்ப் பொருளை அழிவிலா மணியைத்
தெரிந்துமுகக் காலமு முணர்ந்து
துறந்தவ ரிதயா சனத்திருந் தவனைத்
தொடரின்ப துன்பமற் றவனைப்
பிறந்தபல் லுயிரின் மனத்தள வுறைந்து
பிறப்பிறப் பென்றிலா தவனை
மறந்தவர் சுவர்க்கப் பதியையு மறந்து
மண்ணினின் மதிமறந் தவரே.

—சீரு

22. வானி ருந்தபதி புக்கு வானவரை
வண்மை கொண்டுவரு மென்மகன்
கோனி ருந்தகயி லாய மாமலை
யெடுத்த தோள்வலி விடுக்கவோ !
வேனி ருந்தவழி பனிபு குந்ததனை
வெல்லு மென்பதுவு மொல்லுமோ ?
யானி ருந்தபதி யழியு மென்பதும்
என்ன வோவதுமுன் எண்ணமோ !

—விப

23. சேற்றில் நினீறு வளர்ந்து நீரினிற்
சேர்ந்தி ருப்பினுந் தாமரை
சாற்று மோரள வுக்கு மீறிடத்
தான ருந்துமோ நீரினை ?
சோற்றின் முழ்கி யிருந்த போதிலும்
சொற்ப மாகவே சுத்தமாய்ப்
போற்றி யுண்ணுதல் வேண்டு மென்பதப்
பூமு டுத்தனள் பூவையே.

—நாம

24. இப்பே ருலகத் தினிலம்க் களர
சில்லா நாடொன் றில்லாகத்
தப்பா தெவரும் அவர்தம் உரிமை
தகமக் கள்சரி நிகராக
எப்போ னுமுழைத் திட்டோய் ! இனியிங்
கெவரே யுன்போன் றவர்தானே !
அப்பா கென்னை ! என்செய் கோசொல்
லாபோ. இனிவருவாயோதான் !

—உகெ

இவ் வெழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள்
இருபத்து நான்கும் வெவ்வே ருசை யுடையவை.

‘பனியால் நனைந்து வெயிலால் உலர்ந்து
பசியா லலைந்து முலவா’

என்னும் அரிச்சந்திரப் புராண விருத்தம் போன்றது—
17ஆம் விருத்தம்.

‘ஆவியோ நிலையிற் கலங்கியது யாக்கை
அகத்ததோ புறத்ததோ அறியேன்’

என்னும் வில்லி பாரத விருத்தம் போன்றது—21 வது
விருத்தம்.

‘மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்’

என்னும் சுந்தரர் தேவாரம் போன்றது- 23ஆஞ் செய்யுள்.

ஒவ்வொரு விருத்தமும் மோனைத் தொடையெடுப்பின்
படியே பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

கீழே உள்ள அட்டவணையில் மோனைத் தொடை
யமைப்பினை அறிக.

பாட்டு — அடி		மோனை வந்துள்ளசீர்கள்	மோனை வரவேண்டியசீர்கள்
1—	1—	1, 3, 5	1—3—5—7 1—5
”—	2—	1, 3, 5, 7	
”—	3—	1, 3, 4, 5	
”—	4—	1, 4, 5, 6	1—3—5 1—5
2—	1—	1, 2, 3, 5	
”—	3—	1, 5	1—5
”—	4—	1, 3, 5, 6	
3—	1—	1, 4, 5, 7	
”—	2, 3—	1, 5	1-3-5-7 1—5
”—	4—	1, 5, 7	
4—	1—	1, 5	
”—	2—	1, 3, 5	1—5
”—	3—	1, 3, 5, 7	
”—	4—	1, 5, 7	
5—	1—	1, 2, 3, 4	1—5
”—	2—	1, 3, 5, 7	
”—	3, 4—	1, 2, 5	
6—	1—	1, 4, 6	1—4
”—	2, 4—	1, 2, 4	
”—	3—	1, 4	
7—	1—	1, 3, 4, 5, 6, 7	1—5
”—	2, 3, 4—	1, 5	

8—	1, 4—	1, 5	
„—	2—	1, 2, 3, 7	1—5
„—	3—	1, 3, 4, 7	1—7
9—	1—	1, 5, 6	
„—	2—	1, 3, 4, 5	1—5
„—	3—	1, 3, 5	
„—	4—	1, 4, 7	
„—	1—	1, 2, 5, 6, 7	
10—	2, 3—	1, 5	1—5
„—	4—	1, 5, 7	
11—	1, 2, 3—	1, 5	
„—	4—	1, 5, 7	1—5
12—	1, 4—	1, 5, 7	
„—	2—	1, 2, 7	1—5—7
„—	3—	1, 5, 6, 7	1—5
13—	1—	1, 5, 6	
„—	2, 3—	1, 5, 7	1—5—7
„—	4—	1, 5	1—5
14—	1—	1, 5	
„—	2—	1, 3, 4, 5	•
„—	3—	1, 5, 6, 7	—1—5
„—	4—	1, 3, 5	•
15—	1, 3—	1, 5	
„—	2—	1, 5, 7	1—5
„—	4—	1, 2, 6	
16—	1, 4—	1, 5	1—5—7
„—	2, 3—	1, 5, 7	1—5
17—	1—	1, 5	
„—	2—	1, 3, 7	1—5
„—	3—	1, 4, 7	1—7
„—	4—	1, 5, 7	
18—	1, 2—	1, 5	1—3—5
„—	3—	1, 3, 5	1—5
„—	4—	1, 5, 6	
19—	1—	1, 5	
„—	2, 3—	1, 7	1—5
„—	4—	1, 4, 7	1—7

20—	1—	1, 5, 7	} 1—5
„—	2, 4—	1, 5	
„—	3—	1, 4, 5, 6	
21—	1, 3—	1, 5	} 1—5
„—	2—	1, 5, 6	
„—	4—	1, 4, 5, 6	
22—	1—	1, 4, 5	} 1—5
„—	3—	1, 5, 7	
„—	4—	1, 4, 5, 7	
23—	1, 2—	1, 5	} 1—5—7
„—	3, 4—	1, 5, 7	
24—	1—	1, 3, 5, 7	} 1—3—5
„—	2—	1, 5	
„—	3—	1, 3, 4, 5	
„—	4—	1, 5	

பாட்டு 2. அடி 2ல் மோனை அமையவில்லை.

பாட்டு 8. 2, 3 அடிகளில் 1—7 சீர்களில் மோனை அவ்வளவு எடுப்பாக இல்லை.

பாட்டு 9. ஈற்றடியில்—முதல் நான்கு சீர் ஒரு மோனை பெற்று, 5வது சீர் வேராக, 7ல் மோனை.

பாட்டு 11. 5—7 சீர்கள் எதுகை நயம்.

பாட்டு 16. ஒருவகை எதுகை நயம்.

பாட்டு 18. 1, 3, 5 சீர்கள் நெடிலெடுப்போசை நயம்.

பாட்டு 22. 5, 7 சீர்கள் எதுகை நயம். 2வதடியில் மோனை அமைய வில்லை.

பாட்டு 24. 22 போல, 5, 7 சீர்கள் எதுகை நயம்.

அட்டவணையில் எடுத்துக் காட்டியுள்ள ஒவ்வொரு விருத்தத்தின் மோனையமைதியையும் நன்கு கவனித்துத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

எந்தெந்தச் சீர்களில் மோனை வரவேண்டுமோ, அவ்வாறு மோனை வந்துள்ள அடிகளை அம்மோனை எடுப்பில் எடுத்துப் படித்துப் பாருங்கள், மோனை அமைதியின் சிறப்பு விளங்கும்.

வரவேண்டிய சீர்களல்லாத சீர்களில் வந்துள்ள மோனையை, மோனை நயமாகக் கொள்க.

எடுத்துக்காட்டாக, 10 ஆம் பாட்டின் அடிகளில் 1-5 சீர்களில் மோனைவரவேண்டும். அப்பாட்டின் முதலடியில், 1-5 சீர்களில்லாமல் 2,6,7 சீர்களிலும் மோனை வந்துள்ளது. அவற்றை (2,6,7 மோனையை) மோனை நயமாகக் கொள்க என்றபடி.

பயிற்சி

1. நான்காம் பாட்டின் அடிகள் ஐந்தாஞ்சீரிலும், ஐந்தாம் பாட்டின் அடிகள் நான்காஞ்சீரிலும் மடக்கிப் பதிப்பிக்கப் பட்டிருத்தவின் காரண மென்ன?
2. அவ்வாறு மடக்கிப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் என்ன செய்ய வேண்டும்?
3. வரவேண்டிய சீர்களல்லாத சீர்களில் வந்துள்ள மோனையை மோனை நயமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டுத் தருக.
4. வரவேண்டிய சீர்களில் மோனைவராத அடி எவ்வாறு இருக்கும்?
5. (1) 2, 3, 4, 8, 9, 13, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22-விருத்தங்கள் உயிரெதுகை.
(2) 1, 5, 7-விருத்தங்கள் என்ன எதுகை?
(3) 6, 15 விருத்தங்கள், 23, 24 விருத்தங்கள் என்னென்ன எதுகை?
(4) 10, 11, 12 விருத்தங்களின் எதுகையைப் புலப்படுத்துக.
(5) விருத்தம் 17 என்ன எதுகை? அதன் எதுகையின் சிறப்பென்ன?
(6) முதல் விருத்தத்தின் அடிமுதலெழுத்தை, 'மை-மய்' எனக் கொண்டால், அவ்விடமோனையில் ஏற்படும் வேறுபாடென்ன?
6. இவ்விருத்தங்களைச் சேர்ந்த விருத்தங்களை அவ்வநூல்களில் படித்து மோனை வேறுபாட்டமைப்பினை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.
7. இவ்விருத்தங்கள் போல் வகைக்கொன்று பாடிப் பாருங்கள்.

4. தாழிசை

1. மதுர மானமொழி பதர வாள்விழிசி
வப்ப வாயிதழ்வெ ளுப்பவே
அதர பானமது பான மாகவறி
வழியு மாதர்கடை திறமினோ ! —கலிங்
2. உபய தனமசையில் ஓடியு மிடைநடையை
ஒழியு மொழியுமென ஒண்சிலம்
பபய மபயமென அலற நடைபயிலும்
அரிவை மீர்கடைகள் திறமினோ ! —கலிங்
3. பொரிந்த காரை கரிந்த சூரை
புகைந்த வீரை யெரிந்தவேய்
உரிந்த பாரை யெரிந்த பாலை
உலர்ந்த வோமை கலந்தவே. —கலிங்
4. மருப்பொடு மருப்பெதிர் பொருப்பிவை யென பொரு
மதக்கரி மருப்பி னிடையே
நெருப்பொடு நெருப்பெதிர் கூடப்பொறி தெறித்தெழ
நிழற்கொடி தழற்க துவவே. —கலிங்
5. எங்குமுள மென்கதலி எங்குமுள தண்கமுகம்
எங்குமுள பொங்கு மிளநீர்
எங்குமுள பைங்குமிழ்கள் எங்குமுள செங்குமும்
எங்குமுள செங்க யல்களே ! —கலிங்
6. பிறைப்பெ ரும்பணை வேழ முன்பொடு
பின்று ணிந்துத னைப்படும்
குறைத்த லைத்துணி கொல்லன் எஃகெறி
கூட மொத்தமை காண்மினோ ! —கலிங்
7. குறுமோ டெநடு நிணமா லாய்குடை
கலதீ கூரெயி றீநீலி
மறிமா டகுதிர் வயிற் கூழுட
வாரீர் கூழுட வாரீரே ! —கலிங்
8. மதுர வாரிதி மறுக வாசுகி
வளைய மேருவில் வடமுகச்
சிகர சீகர வருவி நீரர
மகனீர் நீர்கடை திறமினோ ! —தக்
9. யாழு மிமையவர் தாழும் வெருவர
ஈம வெரியிர வெரிதொறும்
தாழு மெரிவன போல வெரிவன
தாப மிலசில தீபமே. —தக்

10. மிசைபெ ருதுகுற ளான கூளிகளும்
விம்மி யுள்ள திசை செம்மியே
திசைபெ ருதுதடி யாத பாரிடமு
முடைய ஞலகுடைய செல்வியே. —தக்
11. விதிநன் கமைத்து வழிபாடு செய்து
மடவா யமாகி மிடையும்
பதினென் கணத்து மடவா ருமன்னை
முனிவா றுமாறு பகர்வார். —தக்
12. இப்படை யோடுமையன் மகரால யத்தில்
இரவிபோ லெழுந்த ருளுமென்
றப்படை யோடுநின்ற சரர்சென்று தங்கள்
அரசற் கிசைத்த பொழுதே. —தக்
13. கொண்ட திருக்கோ லங்க ளிருக்கும்
படியாடி யோமே கூடவிருப்போம்
அண்ட மனைத்துஞ் சூழ வரும்பே
ராழிக ளாமே யாழியவர்க்கே. —தக்
14. மைந்து கூர்நில நீர்நெ ருப்பு
வழங்கு மாருத மாகமென்
றைந்து பூதமும் உண்ண வுண்ண
அடுங்க ளோடு மிடுங்களே. —தக்
15. வைய முழுதும் படைத்தளிக் கின்ற
மகாசத்தி தன்புகழ் வாழ்த்துகின்றோம்
செய்யும் வினைக ளனைத்திலும் வெற்றி
சேர்ந்திட நல்லருள் செய்கவென்றே. —பார
16. தமிழா உனக்கிது தருணம் வாய்த்தது
தரணிக் கெல்லாம் வழிகாட்ட
அமுதாம் என்மொழி அறமே என்வழி
அன்பு உயிர்நிலை என்றுசொலும். —நரம

இவ் பொழுதே தாழிசைகள் பதினாறும் வெவ்வே
றேசை யுடையவை.

தாழிசை 12-17 ஆம் விருத்தம் போன்றது.

தாழிசை 16-24 ஆம் விருத்தம் போன்றது.

மாட்டு—அடி	மோனை வந்துள்ள சீர்கள்	மோனை வரவேண்டிய சீர்கள்
1—	1— 1, 2, 4, 5, 6 }	1—5
„—	2— 1, 4, 5 }	
2—	1— 1, 3, 5, 6, 7 }	1—3—5
„—	2— 1, 2, 3, 5 }	
3—	1— 1, 5 }	1—5
„—	2— 1, 5, 6 }	
4—	1— 1, 2, 5, 6 }	1—5
„—	2— 1, 2, 5 }	
5—	1— 1, 3, 5, 7 }	1—3—5
„—	2— 1, 3, 5 }	
6—	1— 1, 5 }	1—5
„—	2— 1, 3, 5 }	
7—	1— 1, 6 }	1—5
„—	2— 1, 3, 5, 7 }	
8—	1— 1, 2, 3, 4, 5, 7 }	1—5
„—	2— 1, 2, 7 }	
9—	1— 1, 2, 5, 6, 7 }	1—5
„—	2— 7, 5 }	
10—	1— 1, 5 }	1—5
„—	2— 1, 7 }	
11—	1, 2— 1, 7—	1—7
12—	1— 1, 5, 6 }	1—5
„—	2— 1, 5 }	
13—	1— 1, 7 }	1—5—7
„—	2— 1, 2, 5, 6, 7 }	1—7
14—	1— 1, 5, 6, 7 }	1—5
„—	2— 1, 5 }	
15—	1, 2— 1, 5, 7—	1—5—7
16—	1, 2— 1, 3, 5—	1—3—5

தாழிசைகள் ஒவ்வொன்றும் மோனைத் தொடையெடுப்பின் படியே பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணையைப் பார்த்து மோனை யமைப்பினை
அறிந்து கொள்க.

பாட்டு	அடி	
1	1	1—3, 5—7 எதுகை நயம்.
2	2	2—3 மோனை, எதுகை நயம்.
3	1	3—4, 5—6 எதுகை.
4	2	1—2 எதுகை.
5	—	ஒருவகை எதுகை நயம்.
6	—	ஒருவகை எதுகை எடுப்பு நயம்.
7	—	ஒருவகை எதுகை நயம்.
8	—	ஒருவகை நெட்டோசை நயம்.
9	2	ஒருவகை எதுகை யமைப்பு.
10	—	ஒருவகை எதுகை அமைப்பு.
	2	மோனை சரியாக இல்லை.

இன்னொரு முறை கவனித்துப் படித்து மோனை எது
கைத் தொடையமைப்பினை நன்கு அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

பயிற்சி

1. 3, 8 தாழிசைகள் போல ஒவ்வொரு விருத்தம் பாடுக.
2. ஏழாவது விருத்தத்தை இரண்டு தாழிசைகளாக்க
ஏதாவது செய்ய வேண்டுமா?
3. 9 வது விருத்தத்தின் முதலிரண்டடியைத் தாழிசை
யாக்குக.
4. இத்தாழிசைகளின் • அடியெதுகைகளை வகைப்
படுத்துக.
5. இத்தாழிசைகளோடு சேர்ந்த தாழிசைகளை அவ்வந்
நூல்களிற் படித்தின்புறுக.

5. எண்ணீரடி விருத்தம்

1. னானார்க மழ்மதுவுஞ் சாந்து மேந்தி
மதுத்துளித்து வண்டுஞ் சுரும்பு ழுகந்
தேனாற்பூங் கோதாய் ! நினக்குக் காமன்
சியையிரண்டுஞ் செவ்வனே கோலித் தந்தான் ;
தானாரப் பண்ணித் தடறு நீக்கித்
தண்குருதி தோய்த்துத் தகைமை சான்ற
ஊனார்ந்த வோரினை யம்புந் தந்தான்
என்னை யுளனாக வேண்டி னானே.

—சிந்

2. செற்றிட்டே வெற்றிச்சேர்
திகழ்ந்துதும்பி மொய்ம்புறுஞ்
சேரேவாரா நீள்கோதைத்
தெரியிழை பிடியதுவாய்
ஒற்றைச்சேர் முற்றக்கொம்
புடைத்தடக்கை முக்கண்மிக்
கோவாதேபாய் மாதானத்
துறுபுகர் முகவிறையைப்
பெற்றிட்டே மற்றிப்பார்
பெருத்துமிக் கதுக்கமும்
பேரானோய்தா மேயாமைப்
பிரிவுசெய் தவனதிடம்
கற்றிட்டே யெட்டெட்டுக்
கலைத்துறைக் கரைச்செலக்
காணுதாரே சேராமெய்க்
கழுமல வளநகரே. —சம்
3. விரிகதிர் ஞாயி றல்லர் மதியல்லர் வேத
விதியல்லர் மண்ணு நிலனும்
திரிதரு வாயு வல்லர் செறுதீயு மல்லர்
தெளிநீரு மல்லர் தெரியில்,
அரிதரு கண்ணி யானை ஒருபாக மாக
அருள்கா ரணத்தில் வருவார்,
எரியர வார மார்பர் இமையாரு மல்லர்
இமைப்பாரு மல்லர் இவரே. —அப்
4. திங்க ணம்பி முடிமே லடியார்பால்
சிறந்த நம்பி பிறந்த வுயிர்க்கெல்லாம்
அங்க ணம்பி யருள்மால் விசும்பாளும்
அமரர் நம்பி குமரன் முதற்றேவர்
தங்க ணம்பி தவத்துக் கொருநம்பி
தாதை யென்றுன் சரணம் பணிந்தேத்தும்
எங்க ணம்பி யெனையா ளுடைநம்பி
எழுபி றப்பும் எங்கள் நம்பிகளிடையே. —சுந்
5. போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
பலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் நிருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுகின் நிருவடி தொழுதோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே !
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனையுடையாய் !
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே ! —திவா

6. துப்புடை யாயர்கள்தம் சொல்வழு வாதொருகால்
தூய கருங்குழல்நல் தோகை மயிலனைய
கப்பினை தன்றிறமா நல்விடை யேழுவிய
நல்ல திறனுடைய நாதனு மானவனே !
தப்பின பிள்கைகளைத் தனமிகு சோதிபுகத்
தனியொரு தேர்கடவித் தாயொடு கூட்டியவென்
அப்ப ! வெனக்கொருகால் ஆடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே ! ஆடுக செங்கீரை ! — நாலா

7. அரவ னையாய் ஆய ரேறே !
அம்ம முண்ணத் துயிலெ ழாயே !
இரவு முண்ணு துறங்கி நீபோய்
இன்று முச்சி கொண்ட தாலோ,
வரவுங் காணாய் வயிறு சைந்தாய்
வனவி னைகள் சோர்ந்து பாயத்
திருவு டைய வாய்ம டித்துத்
தினைத்து தைத்துப் பருகி டாயே. — நாலா

8. திருமட ந்தை மண்மடந்தை யிருபாலுந் திகழத்
தீவினைகள் போயகல அடியவர்கட் கென்றும்
அருணடந்திவ் வேழலகத் தவர்பணிய வாளுேர்
அமர்ந்தேத்த விருந்தவிடம் பெருந்புகழ்வே தியர்வாழ்
தருமிடங்கள் மலர்கள்மிகு கைதைகள்செங் கழுநீர்
தாமரைகள் தடங்கடொறு மிடங்கடொறுந் திகழ
அருவிடங்கள் பொழில்தழுவி எழில்திகழு நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம் வணங்குமட நெஞ்சே ! — நாலா

9. தனையவிழ் கோதை மாலை
இருபால் தயங்க எரிசான் றிரண்டு தறுகண்
அளவழி வெம்மை மிக்க
அரியாகி யன்று பெரியோன் சீனங்க ளவிழ
வகையு கிராளி மொய்ப்பின்
மறவோன தாக மதியாது சென்றோ ருகிரால்
பிளவெழ விட்ட குட்ட
மதுவையழுதி பெருநீரின் மும்மை பெரிதே ! — நாலா

10. திருவாடிப் பூரத்துச் செத்துதித்தாள் வாழியே
திருப்பாவை முப்பதுஞ் செப்பினுள் வாழியே
பெரியாழ்வார் பெற்றெடுக்க பெண்பிள்ளைவாழியே
பெருப்பூதூர் மாமுனிக்குப் பின்னாளுள் வாழியே
ஒருநூற்று நாற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே
உயரரங்கற் கேகண்ணி உகந்தளித்தாள் வாழியே
மருவாருந் திருமல்லி வளநாடி வாழியே
வண்புதுவை நகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள்
வாழியே ! — நாலா (அப்பிள்ளை

11. வல்லை வரம்பில்லா மாயவினை தன்னால்
மயங்கின ரோடெய்தி மதிமயங்கி மேனாள்
அல்லை யிறையவனீ யாதியெனப் பேதுற்
றலமரு வேழுன்னை யறப்பயனுண் டாக
எல்லை வலயங்கள் நின்னுழையென் றந்நாள்
எரியோனைத் தீண்ட வெழுவரென நின்ற
தொல்லை முதன்முனிவர் சூழற்ற போதே
தொகைநின்ற வையந் துடைத்திலையோ வெந்தாய்!—வில்
12. கதையொடு பனைக்கை வீசி யெதிர்வரு
கடகரி யினெற்றி யோடை யணியொடு
புதைபட வடித்து மீள விசையொடு
புரவியி ரதத்தின் மீது குதிக்கொள
இதயம் லர்செற்ற மூள விவனவ
னெதிர்சிலை வகைத்து வாளி நிரைபட
உதையவு தைபட்ட வாளி தனதுகை
உயர்கதை புடைத்து வீழ முளியவே. —வில்
13. அரவு யர்த்தவன் மதலையொ டடவூடை
அரசர் புத்திர ரனைவரு மெழுபரி
இரவி பொற்கதிர் தெறிதலின் இரிதரும்
இருளெ னத்திசை திசைதொறு முதுகிட
உரனு டைப்பனை முழவுறழ் திணிபுயன்
ஒருசு மர்த்தனு மொருதனி யிரதமும்
விரவு முற்பொரு களமழ குறும்வகை
விறல்வ யப்புலி யெனவெதிர் முடுகவே. —வில்
14. ஏறி யிட்டவன் விரைந்துரத முங்கடவி
ஏக லுற்றபி னியம்பல தழங்கியெழ
வேறு பட்டம ருடைந்தவர்க ளுந்திருகி
மேலி ட்செகுனி யுந்தின கரன்சுதனும்
ஆறி யிட்டரத குஞ்சர துரங்கமழும்
ஆக விப்படி பொரும்படையொ டன்றுநனி
சூறி யிட்டனன் வலம்புரி யலங்கல்புனை
தோளி லெப்புவன முந்தனி மந்தவனே. —வில்
15. பணைத்திரு புயக்கிரி வளர் மாற்றலர்
பயப்பட வயப்படு பயமில் நூற்றுவர்
துணைப்பெற மனச்சின முடுக நாக்கொடு
சுழற்றுக் கெருப்பெழ நிருதர் பார்த்திவன்
இணைப்பிறை யெயிற்றிள நிலவி னாற்செறி
இருட்கிழி தரப்பகை முனையி லேற்கமுன்
அணைத்திரு புயத்தினும் வருமி ராக்கதர்
அதிர்த்தன ரெதிர்த்தனர் அமரை நோக்கியே.—வில்

16. முரசு கரடிகை கிணைதுடி பெருமரம்
முருடு படுபறை முதலிய கருவிகள்
அரசு வரிவளை கொடுவயி ரெழுமுழல்
அரவ விருதுகள் முதலிய கருவிகள்
உரைசெய் கருவிகள் முழுவது மெழுவகை
உலக முடிவுற வுகவினு தியிலெழு
கரைசெய் கடலென வெறிவளி யெனமிசை
கஞலி யுருமெறி கனமென வதிரவே. —வில்
17. வஞ்சிம துரைபு காருடை யான்வட
மண்டலி கர்திறை வாரிய நேரியன்
விஞ்சிமு னைதொறும் வாளசு ரேசரை
வென்ற பொழுதடல் வானவர் கோனருள்
நஞ்சுபொ ழியெரி காலொரு கோல்கொடு
நம்பர் சிலைமலை போலவ னேறிய
குஞ்சர மும்விழ மாகதர் கோனுயிர்
கொண்டு திருகினன் வார்சிலை கோலியே. —வில்
18. தருமன்மைந் தன்பருதி புதல்வனைக் குறுகியிரு
சரமவன் செங்கைவரி சிலைதுணித் திடவுமெதிர்
இருசரந் துன்றியுயர் கொடியறுத் திடவுமுடன்
இருசரஞ் சென்றுதனி யிரதமொட் டிடறிடவும்
ஒருசரம் பொங்குதிறல் வலவன்மெய் புதைதரவும்
ஒருசரந் தின்கவன துரகதத் துரனுறவும்
வரமிகுந் துங்கதனு வினைவனைத் தெரிகொன்சில
வடிசரங் கொண்டவீன திருபுயத் தெழுதினனே.வில்
19. மகபதி மைந்தனை மீளவுந் தினகரன்
மகனுயிர் கொண்டிட வேணுமென் றுறுசினம்
மிகமிக வன்சிலை கோலியொண் கிரிபல
மிடைவனம் வெந்திட வோடியந் தரமிசை
புக்ககது வும்படி சீறிவெம் பொறிவிடு
புரிதழன் மண்டிய நாளிலம் பெனவரும்
இகலுடை வெம்பகு வாய்களைத் துடையதொர்
எழிலகொள்பு யங்களை யேவவென் றுசவியே. —வில்
20. நடையொழி யாதோன் விறற்கு மாரனும்
நயனமி லாதோன் முதற்கு மாரனும்
அடலொடு கார்வா னிடக்கு மாறென
அதிர்வுற வேயோ டுமத்த வாரணம்
விடையரி மாவே நெனப்பிர தாபமும்
விசயமு மேன்மேல் மிகுத்து மேலிடு
கடையுக் நீள்வா யுவொத்து நீடிய
கதைகெழு போரா தரித்து மூளவே. —வில்

21. ⁹ வெஞ்சிலை விதுர னவனு நீவிரும்
மிஞ்சிய புனல்கள் படிய வேகினிர்
பஞ்சவர் களொடு வயிரி யாரொடு
பண்பற வினைசெய் சமர பூமியில்
வஞ்சனை வழியி லொழிய நேர்பட
வன்பொடு மறமு மறம தாம்வகை
எஞ்சிய பதினெண் வகைகொ ண்ணினும்
இன்றமர் பொருத துரக கேதுவே. —வில்
22. ஆன கமலமலர் வாவியிடை யேழுமுகி
ஆவி யுதவுமறை யோகபர னுகிமொழி
மான கவசவர ராசதுரி யோதனனை
வாயு குமரன்முதிர் போரிலெதிர் வீழும்வகை
தான கரடகரி மாவையரி மாபொருத
தாய மெனவுழறி னொன்னுமுன் வேதமுனி
ஞான சரிதகுரு வாகியது ரோணன்மகன்
நாடு களமணுகி னொன்னுவி நாழிகையில். —வில்
23. உரகது வசனயர் கின்ற வாவியின்
உணர்வொடு துயில்வது கண்டு பேருடல்
கரதல மலர்மிசை கொண்டு வார்புனல்
கலுழ்தரு விழியின னன்பி னாலமர்
பொருகள னிடைத்தன தந்தை வீடிய
பொழுதினு மனமிக நொந்து ளானுயிர்
சுரர்களு புருகவி ரங்கி னான்வரி
தொடுசிலை விசுயது ரங்க தாமனே. —வில்
24. அருளுற வழக்கழி வருததோர் மாற்றமுட்
அறனுட னழுக்கரு தனுக்கு வேற்றமும்
இருநில மதித்திட வினிதுகோ லோச்சதல்
இயல்புநி ஐபர்க்கெனு முறைமையே பார்த்திலை
நரைகெழு முடித்தலை யென்பிதா மீப்படு
நதிமகன் முறித்தவில் விதுரனே போற்பல
குரவரு முரைத்தசொல் னுறுதிநீ கேட்டிலை
குருமரபி னுக்கொரு நிலகமா ழூர்த்தியே ! —வில்
25. வயிரஞ் செறிதரு மனனும் வாய்மையும்
வலியும் பொருபடை வினையும் மேல்வரும்
செயிருந் திகழ்தரு குருகுல மகிபதி
திறல்வெஞ் செருமுனை யதனின் மேதகும்
அயிர்நுண் குழலர மடநல் லார்பலர்
அளிகொண் டெதிர்கொள வமர னுணபின்
உயிர்கொண் டதுசுர ருறையும் வானுல
குடல்கொண் டதுதன துடைய பூமியே. —வில்

26. பூசுரர் பெருந்தகை பரித்தா மாணிரியல்
போனகிரு பன்கிரு தவன்மன் மூவருமுன்
வாசவன் விரிஞ்சனு மைபாக னிவர்முதல
வானவர் வழங்கிய விதப்போர் வானிகளில்
ஆசுகன் மகன்றனை யும்ப்போ தேதுணைவ
ரானவரை யுந்தலைது ணிப்பமென நாடியவர்
பாசறைபு குந்தனர் பரித்தேரி யானையொடு
பாரதமு டிந்தப் தினெட்டா நாளிரவே. —வில்
27. மற்றத் திருப்பதி வைகு நாளில்
லாக்கின் பெருவிறல் மன்ன ரார்தாம்
புற்றிடங் கொண்டாரை வந்தி றைஞ்சிப்
பொன்மதி லாரூர் புகழ்ந்து போற்றி
சிற்றிடைப் பொற்றொடி பங்கர் தங்கும்
திருப்புக லூர்தொழச் சிந்தை செய்து
கொற்றவ னாரூள் பெற்ற தொண்டர்
குழாத்தி னுடனவ்வூர் குறுக வந்தார். —பெரி
28. மணமே தருபால் பெறுமா றழமா
மகனா முனியாம் வறியோம் அறியோம்
உணவே இனிதாம் அவைதாம் இவர்காண்
உடையா ரெனவாழ் விடையா னெதிரே
துணர்மே லெழுவெங் கனல்தங் கிடுத
துஞ்சந் தொழிறஞ் செனநஞ் சமுதக்
கணமே இறையான் இறைபால் அலையுங்
கடல்பெற் றதுகண் டுகளித் திடுவான். —கோயி
29. அன்ன காலையி லெம்பெரு மாட்டி
ஆழி யம்படையண்ணை நோக்கி
என்னை நீயிவ ணவமதித் தனையால்
என்பி ராற் குநீ யன்புளன் என்றால்
முன்ன நீபெறு மதலையு மையன்
முனிவின் ஒல்லையின் முடிந்திட என்னுப்
பன்ன ருங்கொடு மொழிதனை இயம்பிப்
பரந்த ரன்றனை தீநாக்கியே பகர்வாள். —கந்
30. ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றுக்கி
அருள்செய்தாய் அருள்செய்த படியே செய்வல்
ஓதருந்தென் பூமிதமிழ்ப் பூமி யென்பார்
ஒண்டமிழிற் குரியவெலாம் அடிமைக் கிங்கே
போதமுற வறிவித்தல் வேண்டு மென்று
போற்றுங்கால் எழுத்துச்சொற் பொருள்முன் றுண
நீதியுடைச் சூத்திரங்கள் அறியும் வண்ணம்
நெறியின்க ணறிவித்தாய் நேசங் கூர்ந்தே. —பதி

31. அன்னை யெத்தனை யெத்தனை அன்னையோ
அப்ப னெத்தனை யெத்தனை அப்பனோ
பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பெண்ணிரோ
பின்னை யெத்தனை யெத்தனை பின்னையோ
முன்னை யெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
முட னுட னு மறிந்திலேன்
இன்னு மெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
என்செய் வேன்கச்சி யேகம்ப நாதனே. —பபா
32. சென்றனையு நிழல்போலச் சிவனிற்ப னென்னில்
சென்றனையு மவன்முதலி சிவத்தையணந் தொன்றாய்
நின்றதுயிர் கெட்டென்னின் கெட்டதனை வின்றும்
நின்றதேற் கேடில்லை யணந்துகெட்ட தென்னில்
பொன்றினதேல் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகல்நீ
பொன்றுவதே மித்தியெனில் புருடனித்த னன்றும்
ஒன்றியிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல் என்னின்
ஒருபொருளா மதிபதியோ டுயிர் பொருளொன் றன்றே-சிசி
33. பத்துக்கொண் டனதிக்கும் பதறிப்போ யிலையப்
பைம்பொற்ற ரகைசிந்தப் பகிரண்டத் திடைநீள்
மத்துக்கொண் டுமதிக்குந் திரையாழி நெடுமால்
வடிவாகிப் புகைக்கைகாண் டருள்மாளு பரணு!
முத்துப்பந் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ் சினவேல்
முருகற்குந் பொதிகைக்கோ முனிவர்க்குஞ் சடிலக்
கொத்தற்கும் பதுமக்கொத் தயனுக்கும் அலதிக்
கூழைத்தண் டமிழக்கென் கொடியுங்கா ளமுமே. —தனி
34. அடல்கொண்டெழு சூலப்படை யாருர்ப்பெரு மாணர்
ஐயம்பக ரென்றேயெம தகவசலில் வந்தார்;
கடுகும்படி சென்றேபலி கொண்டேயெதிர் நின்றேன்
கைவந்தன மென் றரிது கைவந்தன மென்றேன்;
மடவன்னம தென்றரிது மடவன்னம தென்றேன்;
வல்லோதன மென்றரிது வல்லோதன மென்றேன்;
கொடுவந்தன மென்றரிது கொடுவந்தன மென்றேன்
கொள்ளார்பலி சொல்லாரவர் கோட்பாடறி யேனே! —தனி
35. கயக்காவி நாறுங் கொழும்பிற்பிர சண்டா!
காரார்கொ டைச்செங்கை யாரோதன் மைந்தா!
இயக்காரின் மடர்பிற செழும்புன்ன யந்தார்
இப்போது நீல்கின் என்பேதை மார்பில்,
சயக்காம வேளம்பு தையாது முத்தின்
தாமஞ் சுடாசந் தனம்பூசி னாலும்
தியக்காது யேயுஞ் செல்க்கும் பொறுக்கும்
தியென்ன மீளாது திங்கட் கொழுந்தே. —தனி

36. விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போய்
விட்டார் நடடார் சுட்டீர் புக்கார்
இக்கா யத்தா சைப்பா டுற்றே
இற்றே டிப்போய் வைப்பீர் நிற்பீர் !
அக்கா டப்பேய் தொக்கா டச்சு
முப்பா டத்தீ வெப்பா டப்பூண்
நெக்கா டக்கா னத்தா டப்போம்
நெய்த்தா னத்தா னைச்சே வித்தே: —தவி
37. இடுக்கட் புண்படு நிரப்புக் கொண்டுமுன்
நிரக்கச் சென்றவின் நெனக்குச் சிங்களந்
திடுக்குற் றஞ்சும்வெஞ் சினத்துச் செம்பியன்
திருக்கைப் பங்கயஞ் சிறக்கத் தந்தன
படுக்கக் கம்பளம் பரக்கக் குங்குமம்
பதிக்கக் கங்கணம் பரிக்கக் குஞ்சரம்
கடுக்கக் குண்டலங் கவிக்கச் சங்கினங்
கவிக்குப் பஞ்சரங் கவிக்கத் தொங்கலே ! —தவி
38. ஆதியந்தங் காட்டாத முதலா யெம்மை
அடிமைக்கா வளர்த்தெடுத்த அன்னை போல
நீதிபெருங் குருவாகி மனவாக் கெட்டா
நிச்சயமாய்ச் சொச்சமதாய் நிமல மாகி
வாதமிடுஞ் சமயநெறிக் கரிய தாகி •
மௌனத்தோர் பால்வெளியாய் மயங்கா நின்ற
சோதியையென் னுயிர்த்துணையை நாடிக் கண்ணீர்
சொரியவிரு கரங் குவித்துத் தொழுதல் செய்வாம். - அரு
39. ஆனந்தக் கூத்தனை யம்பலத் தானே
அற்புதத் தேனையெம் மனதிப் பிரானே
தேனந்திக் கொன்றையஞ் செஞ்சடை யானைச்
செங்கண் விடையனை யெங்கண் டணியை
மோனந்தத் தார்பெறுந் தானந்தத் தானே
முத்தினை முத்தியின் வித்தினை முத்தை
ஈனந்தக் காதெனை யேற்றுக்கொண் டானே
இன்றை யி, வி லெதிர்ந்துகொள் வேனே. —அரு
40. கலிமிகு க்ணபதி சரணஞ் சரணம்
கசமுக குணபதி சரணஞ் சரணம்
தலைவனி னிணையடி சரணஞ் சரணம் •
சரவண பவகுக சரணஞ் சரணம்
சிகைமலை யுடையவ சரணஞ் சரணம்
சிவசிவ சிவசிவ சரணஞ் சரணம்
உலைவறு மொருபரை சரணஞ் சரணம் •
உமைசிவை யம்பிகை சரணஞ் சரணம். —அரு

41. தனித்தனிமுகக் கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாக் கூட்டிச்
சர்க்கரையுங் கற்கண்டின் பொடியுமிகக் கலந்தே
தனித்தநறுந் தேன்பெய்து பசுப்பாலுந் தெங்கின்
தனிப்பாலுஞ் சேர்த்தொருதீம் பருப்பிடியும் விரவி
இனித்தநறு நெய்யனைந்தே இளஞ்சூட்டி னிறக்கி
எடுத்தசுவைக் கட்டியினும் இனித்திடுந்தெள் ளமுதே !
அனித்தமறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத் தரசே !
அடிமலர்க்கென் சொல்லணியாம் அலங்கலணிந் தருளே. —அரு

42. கனிவு ருமனங் கனிய நின்பெருங்
கருணை தந்தவா போற்றி நாயினேன்
இனிய பாடலால் களவி னீசனென்
நேத்த நாத்தரும் இறைவ போற்றிவான்
பனிநி லாவுடன் கங்கை துன்றுசெம்
பவள வார்சடைப் பரம போற்றிவில்
குனிவு ருமுனம் புரமெ ரித்திடக்
குருத்த வாள்நகைக் குழக போற்றியே. —திப

43. பேசவந்த தூதசெல் லரித்தவோலை செல்லுமோ ?
பெருவரங்கள் அருளரங்கர் பின்னகேள்வர் தாளிலே
பாசம்வைத்த மறவாப்பெண்ணை நேசம்வைத்து முன்னரே
பட்டமன்னர் பட்டதெங்கள் பதிபுகுந்து பாரடா !
வாசலுக் கிடும்படல் கவித்துவந்த கவிகையே
மகுடகோடி தினையளக்க வைத்தகாலும் நூழியும்
வீசசாம ரங்குடில் தொடுத்தகற்றை புறமேலாம்
வேலியிட்ட தவர்களிட்டவீல்லும்வாரும் வேலுமே! —திக

44. மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்
மாற்றான யுறவென்று நம்ப வேண்டாம்
தனந்தேடி யுண்ணுமற் புதைக்க வேண்டாம்
தருமத்தை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
சினந்தேடி யல்லலையுந் தேட வேண்டாம்
சினந்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேர வேண்டாம்
வனந்தேடுங் குறவருடை வள்ளி பங்கள்
மயிலேறும் பெருமானை வாழ்த்தாய் நேஞ்சே ! —உல

45. கடாமுமிழ் கைக்கதக் கிம்புரிக் கோட்டொரு
கடாசல மிட்டமெய்க் கஞ்சுகிக் கேற்பவோர்
படாமணி மத்தகத் தந்தியைத் தீர்த்தார்கள்
பராவரு கற்பகக் கன்றினைப் போற்றுதும்
வடாதுபொ ருப்பினிற் றுன்றுபுத் தேட்கெதிர்
மனோலய முற்றமெய்ப் பண்பினைக் காட்டிய
சடானன னைத்தலைச் சங்கம்வைத் தாற்றிய
சடாயுபு ரத்தருட் கந்தனைக் காக்கவே.

—முத்

46. துன்ப மிலாத நிலையே சத்தி
தூக்க மிலாக்கண் விழிப்பே சத்தி
அன்பு கனிந்த கனிவே சத்தி
ஆண்மை நிறைந்த நிறைவே சத்தி
இன்ப முதிர்ந்த முதிர்வே சத்தி
எண்ணத் திருக்கு மெரியே சத்தி
முன்புநிற் கின்ற தொழிலே சத்தி
முத்தி நிலையின் முடிவே சத்தி

—பார

இவ் வெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள்
நாற்பத்தாறும் வெவ்வே ருசை யுடையவை. ஓசையோடு
படித்துப் பாருங்கள்.

இன்னும் வேறுபட்ட ஓசையுடையவை இருக்கினும்
இருக்கலாம். காண முயலுங்கள்.

ஓசை வேறுபாடுடைய பதினான்கு வகைக் கவித்துறை
களை ஆக்கிச் சிறப்பித்த சம்பந்தரின் நாவண்ணம் அங்கு
கண்டோம்; அவ்வாறே பதினைந்து வகை எண்சீரடி விருத்
தங்களை ஆக்கிச் சிறப்பித்த வில்லியின் பாவண்ணம் இங்கு
கண்டோம்.

அங்கும் இங்கும் இவ்விருவரின் வண்ணத்திறமும்
மற்றவர்க்கு இடந்தந்தது போக இவ்வளவிற்கென்க.

19, 24, 45, ஆகிய மூன்று விருத்தமும் ஒருவகை
யானவைவே.

19. ஒழுகிய ஓசையுடையது. 24. 3-7 சீர்கள், ஈற்
றசை நீட்டமாகவும், 4-6 சீர்கள், முதலசை நீட்டமாகவும்
அமைந்து, ஓசை வேறுபட்டது.

45. 2- 3- 4 சீர்களும் நடுச்சீர் மெலிந்தும், இரு
6- 7- 8 சீர்களும் புடையும் வலிந்தும் ஓசை நய
மூட்டி வேறுபடுத்தன.

33, 34 ஆகிய இரண்டும் ஒருபுடை ஒப்புமையுடையவையே. 33 - அறுத்திசையுடையது. 34 - ஒழுக்கிசையுடையது.

29 ஆம் விருத்தம்,

‘இரும்பைக் காய்ச்சி யுருக்கிடு வீரே’
என்னும் பாரதியார் பாடல் போன்றது.

30 ஆம் விருத்தம்,

‘நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்’ — அப்
‘அரியானை யந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை’ — அப்
‘நீலநெடுங் கிரியுமழை முகிலும் பௌவ
நெடுநீருங் காயாவும் நிகர்க்கும் இந்த’ — வில்
என்ற விருத்தங்களைப் போன்றது.

32 ஆம் விருத்தம்,

‘தில்லைவா ழந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்’ சுந்—
என்னும் பாடல் போன்றது.

அப் பாடல்களோடு ஒப்பிட்டுப் படித்துப் பாருங்கள்.
மற்ற விருத்தங்களுக்கும் ஒப்புக்கண்டு படித்தின்புறுங்கள்.

மோனைத் தொடை யமைப்பினை நோக்குக.

	மோனை		மோனை
பாட்டு	அடி	வந்துள்ளசீர்கள்	வரவேண்டியசீர்கள்
1—	1—	1, 2, 5, 6	1—3—5—7 1—5
„—	2—	1, 5, 6	
„—	3—	1, 3, 5, 7, 8	
„—	4—	1, 2, 6	
2—1, 2, 3—	1—	1, 3, 5, 7	1-3-5-7
„—	4—	1, 3, 4, 5, 7	
3—	1—	1, 5, 6	1-4-6-8 1-5-6 1-6
„—	2, 4—	1, 4, 6, 8	
„—	3—	1, 3, 5, 6	

4—	1—	1, 5	} 1-3-5-7
„—	2—	1, 3, 5	
„—	3, 4—	1, 3, 5, 7	
5—	1—	1, 4, 5, 6	} 1-5
„—	2—	1, 3, 5	
„—	3, 4—	1, 5, 7	
6—	1, 2, 3, 4—	1, 3, 5, 7	1-3-5-7
7—	1—	1, 3, 5, 8	} 1-5-7
„—	2, 4—	1, 5	
„—	3—	1, 3, 5	
8—	1—	1, 4, 5	} 1-3-5
„—	2—	1, 3, 5	
„—	3—	1, 5, 6	
„—	4—	1, 5	} 1-5
9—	1—	1, 5, 8	
„—	2—	1, 4, 5, 8	
„—	3—	1, 4, 6	} 1-4-8
„—	4—	1, 6, 8	
10—	1—	1, 3, 5, 7	
„—	2—	1, 2, 3, 5, 7	} 1-6-8
„—	3—	1, 5, 7	
„—	4—	1, 3, 4, 5, 7, 8	
11—	1—	1, 2, 3, 5, 7	} •
„—	2—	1, 3, 5, 7, 8	
„—	3—	1, 5, 7	
„—	4—	1, 3, 5, 7	} 1-3-5-7
12—	1, 2, 3, 4—	1, 5	
13—	1—	1, 2, 4, 5, 7	
„—	2—	1, 4, 5	} 1-5-7
„—	3—	1, 5, 7	
„—	4—	1, 5	
14—	1—	1, 2, 5, 7	} 1-5
„—	2—	1, 5	
„—	3, 4—	1, 5, 8	
15—	1, 4—	1, 5, 7	} 1-5-7
„—	2—	1, 5	
„—	3—	1, 2, 5, 8	

16—	1, 3—	1, 5, 7	} 1—5—7
„—	2—	1, 5	
„—	3—	1, 2, 5, 7	
17—	1—	1, 5, 7	} 1—5
„—	2, 3—	1, 5	
„—	4—	1, 4, 5, 8	
18—	1, 4—	1, 5	} 1—5
„—	2—	1, 4, 5, 7, 8	
„—	3—	1, 5, 8	
19—	1, 2—	1, 5	} 1—5
„—	3—	1, 4, 5	
„—	4—	1, 5, 7	
20—	1, 2, 4—	1, 5	} 1—5
„—	3—	1, 5, 7	
21—	1—	1, 2, 5	
„—	2, 4—	1, 5	} 1—5
„—	3—	1, 2, 5, 6	
22—	1—	1, 5, 8	
„—	2, 3—	1, 5	} 1—5
„—	4—	1, 5, 7, 8	
23—	1, 2, 3, 4—	1, 5—	
24—	1—	1, 5, 6, 7	} 1—4
„—	2—	1, 3, 5	
„—	3, 4—	1, 5	
25—	1—	1, 3, 4, 5	} 1—5
„—	2—	1, 2, 5, 6	
„—	3—	1, 4, 6, 7, 8	
„—	4—	1, 3, 5, 7	
26—	1, 3—	1, 5	} 1—5
„—	2—	1, 3, 5, 6, 8	
„—	4—	1, 3, 5	
27—	1—	1, 3, 5, 7	} 1—3—5—7
„—	2, 3—	1, 5, 7, 8	
„—	4—	1, 5, 7	

28—	1—	1, 5, 7 }	
„—	2, 4—	1, 5 }	1—5
„—	3—	1, 5, 6 }	
29—	1—	1, 4, 5, 6, 7 }	
„—	2—	1, 5 }	
„—	3—	1, 5, 7 }	1—5
„—	4—	1, 5, 8 }	
30—	1—	1, 4, 5, 6, 7 }	
„—	2—	1, 5, 6 }	1-5-7
„—	3, 4—	1, 5, 7 }	1—5
31—	1, 2—	1, 4, 5, 8 }	
„—	3—	1, 5, }	1—5
„—	4—	1, 2, 3, 5, 6, 7 }	
32—	1—	1, 3, 5, 7 }	
„—	2—	1, 5 }	1—5—7
„—	3—	1, 4, 5, 7 }	1—5
„—	4—	1, 5, 7 }	
33—	1—	1, 3, 5, 7 }	
„—	2—	1, 5 }	1-5-7
„—	3, 4—	1, 5, 7 }	1—5
34—	1, 3, 4—	1, 3, 5, 7 }	1-3-5-7
„—	2,—	1, 5, 7 }	1—5—7
35—	1—	4, 5 }	
„—	2—	1, 5, 7 }	1-5-7
„—	3, 4—	1, 3, 5, 7 }	1—5
36—	1—	1, 3, 4, 5 }	
„—	2, 4—	1, 5 }	1—5
„—	3—	1, 4, 5, 6, 8 }	
37—	1—	1, 5, 7 }	1-3-5-7
„—	2—	1, 3, 4, 5, 7 }	1-5-7
„—	3, 4—	1, 3, 5, 7 }	
38—	1, 2, 3, 4—	1, 5, 7 —	1—5—7
39—	1—	1, 3, 5, 7 }	
„—	2—	1, 3, 5 }	1-3-5-7
„—	3—	1, 5, 6, 8 }	1—5
„—	4—	1, 3, 5, 6, 7, 8 }	

40—	1—	1, 2, 5 }	
„—	2—	1, 3, 4, 5, 7, 8 }	
„—	3—	1—5—6 }	1—5
„—	4—	1, 2, 5 }	
41—	1, 2—	1—5 }	
„—	3—	1, 3, 4, 5, 7 }	1—5
„—	4—	1, 4, 5, 7, 8 }	
42—	1—	1, 3, 5 }	
„—	2—	1, 4, 5, 7, }	1—5—7
„—	3, 4—	1, 5, 7 }	1—5
43—	1, 3—	1, 5, 7 }	
„—	2—	1, 5, 6, 7, 8 }	1—5—7
„—	4—	1, 5, 7, 8 }	
44—	1, 2—	1, 5 }	1—3—5—7
„—	3, 4—	1, 3, 5, 7 }	1—5
45—	1—	1, 2, 5, 7 }	
„—	2, 3—	1, 5 }	1—5
„—	4—	1, 3, 5 }	
46—	1, 2—	1, 5 }	1—5—7
„—	3, 4—	1, 5, 7 }	1—5

பாட்டு 2. ஒருவகை எதுகை நயம்.

பாட்டு 4. அடி 1, 2ன், 5-7 சீர்கள்- எதுகை நயம்.

பாட்டு 12. 3—7 சீர்கள்- நெட்டோசை நயம்.

பாட்டு 15. 4—8 சீர்கள்-நெடிவல்லொற் நெதுகை நயம்.

பாட்டு 20. 2-4, 6—8 சீர்கள்-ஒருவகை நெட்டோசை.

„ 3—7 சீர்கள்-ஒருவகை வெல்லோசை.

பாட்டு 23. 3—7 சீர்கள்- ஒருவகை மெல்லொற்

„ நெதுகை நயம். 4-8 சீர்கள்- நெடிவெடுப்பு.

பாட்டு 31. 2-3, 6-7 சீர்கள் ஒரே மோனை எதுகை நயம், இது, கட்டளைக் கலிப்பா. கட்டக் கலிப்பா, எண்சீரடி விருத்தம் போன்றதே. என்ப தறிவித்தற்கு இங்கு காட்டப்பட்டது. எழுத்தெண்ணிப் பாருங்கள்.

அட்டவணியிற் காட்டியுள்ள ஒவ்வொரு விருத்தத் தின் தொடை யமைதியையும் நன்கு கவனித்துப் படித் தறிந்து கொள்ளுங்கள்.

ஒவ்வொரு விருத்தத்திலும் எந்தெந்தச் சீர்களில் மோனை வரவேண்டுமோ, அவ்வாறு மோனை வந்துள்ள சீர்கள் அல்லாத சீர்களில் வந்துள்ள மோனைகளை நய மாகக் கொள்க.

பல விருத்தங்களின் அடிகளில் அமைந்துள்ள சீரெ துக்கை நயத்தினைச் சுவைத் தின்புறுக.

மோனை வரவேண்டிய வாறு வந்துள்ள அடிகளை, அம்மோனை எடுப்பில் எடுத்துப் படித்துப் பாருங்கள், அம்மோனை யமைதியின் சிறப்பு விளங்கும்.

முதற் பாட்டின் அடிகளில்-1-3-5-7 சீர்களில் மோனை வரவேண்டும்; அல்லது 1-5 சீர்களில் வரவேண்டும். முதல் மூன்றடிகளில் அவ்விருவகைப் படவும் மோனை வந்துள்ளது. ஆனால், ஈற்றடியில்—1,2,6 சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது. அதனால், அவ்வடி எடுப்பாக இல்லை.

அவ்வடியை,

ஊனூர்ந்த விணைகொளம் பொன்றுந் தந்தான்
உளனாக வேயென்னை ஊக்கி னானே'

எனக் கொண்டு படித்துப்பாருங்கள், மோனைத் தொடை யமைப்பின் சிறப்பு விளங்கும்.

பயிற்சி

1. எண்சீரடி நான்காலான இவ்விருத்தங்கள் ஒவ்வொன் றும் வெவ்வே ருசையுடையதாகக் காரணம் என்ன?
2. 9வது விருத்தம் மற்ற விருத்தங்களின் அமைப்பி லிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது?
3. மோனை மடக்கில் மற்ற விருத்தங்களி லிருந்து 2வது விருத்தம் எங்ஙனம் மாறுபட்டுள்ளது? அதன் காரணம் என்ன?
4. மோனைத் தொடையின் சிறப்பு எப்போது விளங்கும்?
5. மோனைத் தொடை யெடுப்பில் எவ்வாறு படிக்க வேண்டும்?

6. மோனைத் தொடையமைப்பின் அட்டவணையில், சில விருத்தங்களுக்கு, மோனை வரவேண்டிய சீர்களின் எண்கள் இரு வகையாகக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதன் விளக்கம் என்ன?
7. 1, 2, 4, 11, 29 ஆகிய விருத்தங்கள், வெவ்வேறு வகை அடியெதுகை உடையவை. மற்ற விருத்தங்களை அவற்றோடு வகைப் படுத்துக.
8. இவ்விருத்தங்களோடு சேர்ந்தவற்றை அவ்வந் நூல்களில் படித்து, மோனையமைப்பின் வேறுபாடு கண்டமைக.
9. இவ்விருத்தங்கள் போல வகைக் கொண்டு பாட முயலுங்கள்.
10. வஞ்சி விருத்தம், கலிவிருத்தம், ஆசிரிய விருத்தம்—வேறுபா டென்ன?
11. இன்னொரு விருத்தம் யாது? அதற்கும் இம் மூவகை விருத்தங்கட்கு முள்ள வேறுபா டென்ன?
12. எண்சீரடி நான்கு கொண்ட இவ்வாசிரிய விருத்தம் போல, எண்சீரடி நான்கு கொண்ட வேறொரு செய்யுளெது? அதற்கும் இதற்கு முள்ள வேறுபா டென்ன?

6. தாழிசை

1. முனிபவர் ஒத்திலராய் முறுவல்கி னீத்தலுமே
முகிழ்நகை பெற்றமென மகிழ்நர்ம ணித்துவர்வாய்
கனிபவ ளத்தருகே வருதலு முத்துதிரும் "
கயல்களி ரண்டுடையீர்! கடைதிற மின்திறமின்!
—கலிங்
2. அஞ்சியே கயல்கெடக் கூடலிற் பொருந்நுசென்
றணிகடைக் குழையிலே விழுவடர்த் தெறிதலால்
வஞ்சிமா எதன்விடும் படையினிற் கொடியகண்
மடநலீர்! 'இடுமணிக் கடைதிறந் திடுமினோ! —கலிங்
3. கடலில் விடமென அமுதென மதனவேள்
கருதி வழிபடு படையொடு கருதுவார்
உடலி னுயிரையும் உணர்வையும் நடுவுபோல்
உருவு மதர்விழி யுடையவர் திறமினோ! —கலிங்

4. செந்நெ ருப்பினைத் தகடு செய்துபார்
செய்த தொக்குமச் செந்த ரைப்பரப்
பந்நெ ருபினில் புகைதி ரண்டதொப்
பல்ல தொப்புறு வதனி டைப்புறு. —கலிங்
5. மாவுகைத் தொருதனி அபயன் இப்படி
வடதிசை மேற்செல மன்னர் மன்னவன்
தேவருக் கரசனாய் விசும்பின் மேற்செலத்
தென்றிசைக் குப்புருந் தன்மை செப்புவாம். —கலிங்
6. முடுகிய பவனப தத்திலு கக்கடை
முடிவினி லுலகமு ணச்சுடர் விட்டெழு
கடுகிய வடவன லத்தினை வைத்தது
களமுறு தூரகக ணத்தின்மு கத்திலே. —கலிங்
7. விடுபடை பெறுகிலர் மற்றி னிச்சிலர்
விரைபரி விழுவெறி தற்கு முற்பட
அடுகரி நுதல்பட விட்ட கைப்படை
அதனையொர் நொடுவரை யிற்ப நிப்பரே. —கலிங்
8. நெளியு மகரவிரு குழையுமிள வெயில்விட
நிறையு மதியிரவு மழுகிநிலை கெடநகைத்
தெளியு நிலவுபக லினுமுளரி கெடநவர்
திலக வதனசுர மகளிர்கடை திறமினோ! —தக்
9. பிரமற்கு மம்மனை பெருங்கற்ப கக்கொடிகள்
பெருவாள் மேறுவன வருவான மாறுவன
பரமற்கு மீதுமிடை சடையொக்கு மென்பதுகொல்
பறிபூா பெருஞ்சுழியு மெறியா தரங்கமுமே. —தக்
10. கவனமாவோ டொறு கதிரும்வாடி யூடாடு
கனல்கிடாவி யோரேழு கடலும்வாரு மாலாலம்
அவனிவேவ வான்வேவ அளறுவேவ வேவாமல்
அயிலுநாதன் மாதேவி அகிலலோக மாதாவே! —தக்
11. எறிபடை வல்லிவிசையை இசைகெழு தெய்வமகளிர்
எழுவரும் வெள்ளைமுளரி இனிதுறை செல்வமகளும்
மறிகடல் வையமகளும் மலர்கெழு செய்யதிருவும்
வரவிரு மெல்லலாகன் மணியணி பள்ளியரு கே. —தக்
12. நதிக ளேழினு தற்கிரிக ளேழினுமே
நளினி யேழினும் வலம்புரியு நல்லனமகோ
ததிக ளேழினு மெடுத்தடைய வுள்ளனவெனுஞ்
சங்க கோடிகள் குறித்தகில முந்தகுவே.

13. பாரப் பணையினைக் கொலையினுஞ் சிலபுருஉப்
பங்கத் தினுமடுப் பனவடுப் பகவினும்
கூரப் புறவமுல் லைமுனை நகையினுங்
கொல்லு கைதவிரா விறைவிசா கினிகளே. —தக்
14. தொக்கமேக மாகவெளி சுற்றுமோடி மூடிவன
துர்க்கம்யாவும் வேவ்வெரி துற்றுவேறுமேறுகொடு
மிக்ககோடு கோடிபல வெற்பனேக பாகைபடி
வெட்டிவாரி வாரிவர விட்டுவீசி மேல்விழவே. —தக்
15. அலைகொன்று வருகங்கை வாராமல் மேன்மேல்
அடைக்கின்ற குன்றா டறுக்கின்ற பூதம்
மலைகொன்று பொன்னிக்கு வழிகண்ட கண்டன்
வரராச ராசன்கை வாளென்ன வந்தே. -- தக்
16. செந்தா மரையோனைக் கினையோ டுயிர்வவ்வித்
திருமால் வருகென்றெம் பெருமா னறைகூவத்
தந்தா மரையுந்திப் புதல்வன் கொளையுண்ணத்
தரியா ரிவரென்னக் கரியர ரெதிர்சென்றே. -- தக்
17. எங்கு முலகு நுங்கு தீயென
இன்று கனல நின்ற நீரொரு
பங்கு பெறுக விங்கு தானிது
பண்டு மறையி லுண்டு பார்மினே ! -- தக்
18. பொருதரங்கம் வீங்கு லம்படை சேவடிப்
புரையடங்க ளுன்றிவி ழுந்தது மேதினி
இருவிசம்பு தூர்ந்தற வுந்திய மோலியின்
இடைகழிந்து கூம்பின தண்டக பாலமே. —தக்
19. அடிக்க வடிக்கவெழும் அருகப் பேய்கட்கும்,
புத்தப் பேய்கட்கும் அண்டக பாடக்கூழ்
பிடிக்கப் பிடிக்கவுறும் வயிறு பழம்படியே
பெருகுக பெருகுகவாய் பருகுக பருகுகவே. —தக்
20. தேவருக் கரியார் மூவரிற் பெரியார்
சித்திரசபையார் சித்திர நதிஞ்ஞ்
கோவிலிற் புறவிற் காவினி லடங்காக்
குருவிகள் படுக்குங் குளுவனு நானே. —குற்
21. தந்தைதாய் மகவுமனை வாழ்க்கை யாக்கை
சகமனைத்து மௌனியருள் தழைத்த போதே
இந்திரசா லங்கனவு கானல் நீராய்
இருந்ததுவே இவ்வியற்கை யென்னே யென்னே ! —தாயு

22. வாழியநின் மலரடிகள் மௌனவத முனிவ
மனமிரங்கி யருள்புரிந்தோர் வார்த்தையெனக் கீயிற்
பாழ்வி யிதிற்சுழன்று பாதைவிடுத் தலையும்
பாவிபொரு வினையளித்த பலனுறுவை பெரிதே. —மனோ
23. சந்திர னொளியி லவனைக் கண்டேன்
சரண மென்று புகுந்து கொண்டேன்
இந்திரி யங்களை வென்று விட்டேன்
எனதெ னுசையைக் கொன்று விட்டேன். —பார
24. செத்த பிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம்
சேர்ந்திட லாமென்றே எண்ணி யிருப்பார்
பித்த மனிதர் அவர்சொலுந் சாத்திரம்
பேயுரை யாமென் றுாதேடா சங்கம் ! —பார
25. கற்பனைக் குதிரை கடாவுதல் ஒழியடா
காரியம் பொருளிற் கண்டு தெளியடா
விற்பனர் விதிக்கை விளம்புதல் வீணடா
வினையில் வினைந்த விவேகம் காணடா ! —தேசி
26. முன்பு கண்ட காட்சி தன்னை
முருக னென்றும் வேல னென்றும்
கொன்ப யின்றார் சொல்வர் அஃது
குறுகுங் கொள்கை யன்றோ தோழி ! —பாதா
27. மாதர்தம் உரிமை மறுப்பது ழாண்பா,
மாதர்முன் னேற்றத்தால் மகிழ்வது மாண்பா ?
மேதினி துயர்பட விரும்புதல் இதமா,
விழுவைக்கு மறுமணம் உதவுதல் இதமா ? —பாதா
28. வலியோர்சிலர் எளியோர்தமை வீதையேபுரி குவதா
மகராசர்கள் உலகாள்வது நிலையாமெனு நினைவா
உலகாளவு னதுதாய்மிக உயிர்வாதைய டைகிறுள்
உதவாயினி ஓடுதாமதம் உடனேவிழி தமிழா ! —பாதா
29. முருகினென்ற சிறுவன்வந்து முணுமுணுத்த சொல்லினால்
முன்னிருந்த எண்ணம்யாவும் பின்னமுற்றுப் போனதே,
அருகுவந்து மனமுலந்தே அவனுரைத்த ஒன்றினால்
அடிமையென் மனத்திருந்த அச்சமற்றுப் போனதே. —நாம
30. முவேந்தர் கோல்போல மின்னி யன்னார்
முரசினதீந் தவர்கொடைபோல் பொய்வான் மெய்யப்
பாவேந்தர் பாட்டிசைப்ப மலைக ளென்னும்
பருஞ்சால்கள் நிறைந்துவளம் பயக்கு மாதோ ! —அர

31. கதிர் பரப்பி யிலகொளி வீசியே
காந்தி யென்னுங் கதிரவன் தோன்றவே,
மதிம ருண்டய லாட்சி யிருள்கெட
மக்க ளாட்சி மலர்ந்தது நாட்டிலே. —அர

32. தலைக்கழகு தருங்கூந்தல் அழகியவள் தனைப்பறட்டைத்
தலைச்சியெனப் பழம்பெயரால் தானழைக்கு மதுபோலக்
கொலைத்தொழிலை விடுத்துயர்நற் குணத்தொடுவாழ்
இப்போதும்

கொலை குளென முன்போலக் கூப்பிடுதற்
கென்செய்கேன்! —உகெ

இவ் வெண்சீரடித் தாழிசைகள் முப்பதிரண்டும்
வெவ்வேறேசை யுடையவை. ஓசையோடு படித்துப்
பாருங்கள். இவற்றுள்,

முதல்தாழிசை-6வது விருத்தத்தையும்,

2ஆந் தாழிசை-19 வது விருத்தத்தையும்,

4ஆந் தாழிசை-42 வது விருத்தத்தையும்,

28ஆந் தாழிசை-34 வது விருத்தத்தையும்,

30ஆந் தாழிசை-30 வது விருத்தத்தையும்,

34ஆந் தாழிசை-29 வது விருத்தத்தையும்,

போன்ற வையாடும். ஒப்பிட்டுப் படித்துப்
பாருங்கள். தொடை உமைப்பினை நோக்குங்கள்.

		மோனை	மோனை
தாழிசை	அடி	வந்துள்ள சீர்கள்	வரவேண்டிய சீர்கள்
1—	1—	1, 3, 5 }	1-3-5-7
„—	2—	1, 5, 7 }	1—5
2—	1, 2—	1, 5—	1—5
3—	1—	1, 5, 8 }	1—5
„—	2—	1, 2, 3, 5, 7 }	1—5
4—	1, 2—	1, 4, 5, 7—	1—5—7
5—	1—	1, 5, 7, 8 }	1—5—8
„—	2—	1, 5, 8 }	1—5
6—	1—	1, 5 }	1—5
„—	2—	1, 5, 8 }	1—5

7—	1—	1, 5, 6 }	1—5
„—	2—	1, 5 }	
8—	1—	1, 5 }	1—5—8
„—	2—	1, 5, 8 }	1—5
9—	1—	1, 3, 5 }	1—5
„—	2—	1, 5 }	
10—	1, 2—	1, 3, 5, 7—	1—3—5—7
11—	1—	1, 3, 5, 7 }	1—3—5—7
„—	2—	1, 2, 3, 5, 7 }	
12—	1—	1, 5, 8 }	1—5
„—	2—	1, 5 }	
13—	1—	1, 5, 8 }	1—5
„—	2—	1, 5 }	
14—	1—	1, 3, 5, 7 }	1—3—5—7
„—	2—	1, 3, 5, 7, 8 }	
15—	1—	1, 5, 7 }	1—3—5—7
„—	2—	1, 3, 5, 7, 8 }	1—5—7
16—	1, 2—	1, 5—	1—5
17—	1—	1, 5 }	• 1—5
„—	2—	1, 5, 8 }	
18—	1, 2—	1, 5—	1—5
19—	1—	1, 3, 7 }	• 1—5
„—	2—	1, 2, 5, 6 }	
20—	1, 2—	1, 5, 7—	1—5—7
21—	1—	1, 5, 7 }	• 1—5—7
„—	2—	1, 5, 6, 7, 8 }	
22—	1, 2—	• 1, 3, 5, 7—	1—5—7
23—	1, 2—	• 1, 5—	1—5
24—	1—	1, 3, 5 }	1—5
„—	2—	1, 5 }	
25—	1—	1, 3, 5, 7 }	• 1—3—5—7
„—	2—	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 }	
26—	1—	1, 5 }	• 1—5
„—	2—	1, 5, 6 }	•

27—	1—	1, 3, 4, 5, 7, 8	}	1—3—5
„—	2—	1, 3, 5		
28—	1—	1, 3, 5	}	3—5—7
„—	2—	1, 3, 5, 6, 7		
29—	1—	1, 3, 5	}	1—3—5—7
„—	2—	1, 3, 5, 7		
30—	1—	1, 5, 7	}	1—5—7
„—	2—	1, 2, 5, 7		
31—	1, 2—	1, 5, 7—		1—5—7
32—	1—	1, 2, 4, 5, 7	}	1—3—5—7
„—	2—	1, 3, 5, 7		

தாழிசை

1. முதலடியின் சீர் 7ல் மோனை வரவில்லை. 5—7 எதுகை.
4. தரைப் பரப்பு + அந்நெருப்பு. ஒப்பு + அல்லது.
6. 3—4, 7—8 சீர்கள் ஒருவகை எதுகை நயம்.
7. இதிலும் அத்தகைய எதுகையே.
9. 5—6, 7—8 சீர்கள் ஒருவகை ஓசையின்பம்.
14. 1—2, 3—4, 5—6, 7—8 ஆகிய இவ்விரண்டு சீர்களின் ஈறும் முதலும் நீண்டு, ஒருவகை ஓசையின்பம்.
16. 5—7 சீர்கள் எதுகை.
17. 1—3, 5—7 சீர்கள் தனித்தனி எதுகை.
19. முதலடியில் மோனை அமையவில்லை.
'புத்தப் பேய்கட்கும் அருகப் பேய்கட்கும்' என்றிருக்கலாம். அடி 2ல் 5—8 சீர்கள் நான்கும் ஒரெதுகை.
20. அடி 1ல், 1—3, 2—4, 5—7 சீர்கள் எதுகை.
அடி 2ல், 1—3 சீர்கள் எதுகை.
- 23, 25, 27 — இயைபுத்தொடை.
27. அடி 2. 1-4, 5-7. சீர்கள் எதுகை.
29. முதலடி 5—7 சீர்கள் எதுகை.

32. முதலடி 1—4 சீரில் ஒரு உமோனை போல.

இந்நயங்ககையும் அமைவினையும் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

இன்றொரு முறை தாழிசைகளைத் திருப்பிப் படித்துப் பார்த்துத் தொடையமைப்பினை நன்கு தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

வரவேண்டிய சீர்களல்லாத சீர்களில் வந்துள்ள மோனைகளை, மோனை நயமாகக் கொள்க.

பயிற்சி

1. விருத்தம் போன்ற ஓசையுடைய தாழிசைகளை அவ்வவ் விருத்தமாக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?
2. 21ஆந் தாழிசையை விருத்த மாக்குக.
3. 4வது விருத்தத்தின் முதலிரண்டடிகளைத் தாழிசையாக்குக.
4. இத்தாழிசைகளைப் போல வகைக் கொண்டு பாட முயலுக.
5. 2, 4, 16, 25 தாழிசைகளின் அடியெதுகை வகையினைக் கூறுக.
6. எண்சீரடிவிருத்தம் இத்தாழிசைகளின் அடியெதுகை வகையினை வகைப்படுத்துக.
7. இத்தாழிசைகளோடு சேர்ந்த தாழிசைகளை அவ்வந் நூல்களில் படித்தின்புறுக.

7. ஒன்பதின் சீரடி விருத்தம்

1. மாதர் மூப்பிடி யும்மட வன்னமும் அன்னதோர் நடையுடை மலைமகள் துணையென மகிழ்வர் பூத வினப்படை நின்றிசை பாடவும் ஆடுவர் அவர்படர் சடைநெடு முடியதொர் புலவர் வேதமொ டேழிசை பாடுவர் ஆழ்கடல் வெண்டிறை இரைநுரை கரைபொருது விம்மிநின் றயலே தாதவிழ் புன்னை தயங்கு மலர்ச்சிறை வண்டறை எழில்பொழில் குயில்பயில் தருமபுரம்பதியே.

2. வளங்கு லாவரு மணங்க னூர்விழி
மயக்கி லேயினை முயக்கி லேவிழு மாந்தர்காள் !
களங்கு லாமுட லிறந்து போயிடு
காடு சேர்முனம் வீடு சேர்வகை காண்மினோ,
துளங்கு நீள்கழல் தழங்க வாடல்செய்
சோதி யானணி பூதி யானுமை பாதியான்
விளங்கு சேவடி யுளங்கொ ளீர்யமன்
விடுத்த பாசமு டடுத்த பாசமும் விலக்குமே. —சிதம்

3. இடியது விழுந்த தோதான்
இரும்பினைக் பழுக்கக் காய்ச்சி
இருசெவி நுழைத்த தோதான்
தடியது கொண்டே யெங்கள்
தலையினில் அடித்த தோதான்
தையியம் பிறந்த தோதான்
கொடியது சாய்ந்த தோதான்
கொடுவிடம் உச்சிக் கேறிக்
குறைந்திடுங் கொள்கை தானோ,
திடமுள தீர வீரன்
திலகனார் மாண்டா ரென்ற
தீயசொற் கேட்ட போதே. —நாம

இவ்வொன்பதின்சீர்க் கழிநெடிடடி ஆசிரிய விருத்
தங்கள் மூன்றும் வெவ்வே ரோசையுடையவை. இது மிகச்
சிறுபான்மை வழக்குடையது.

முதல் விருத்தம் 'யாழ்மூரி' எனப்படும். அதாவது
யாழின் இசையில் அடங்காப் பண்வலிமை யுடையது
என்றபடி. மூரி-வலிமை. பண்-இசை. பண் அவ்வளவு
வன்மையுடையதாகத் தோன்றவில்லை.

ஆனால், மோனை சரியாக அமையவில்லை. மோனை
நன்கு அமையின், இது எளிமையான இசையுடைய
பாடலேயாகும்.

ஈற்றடி போல, முதற் சீரினுள் எட்டாஞ் சீரினும்
மோனைவரின் ஓசைநய முடையதாக அமையும். அங்ங்
னம் மோனை அமையின்,

'நடையுடை' மலைமகள்
அவர்படர் சடைநெடு
இரைநுரை கரைபொருது
எழில்பொழில் குயில்பயில்'

என்னும் 6, 7 சீர்களை முடுகியலாகக் கொள்ளலாம்.

“மாதர் மடப்பிடி யும்மட வன்னமும் அன்னதோர்
நடையுடை மலைமகள் வகையென மகிழ்வர்
பூத வினப்படை நின்றிசை பாடவும் ஆடுவர்
அவர்படர் சடைமுடி பொலிதரு புனலர்
வேதமொ டேழிசை பாடுவர் ஆழ்கடல் வெண்டிரை
இரைநூரை கரைபொருஉ விம்மிநின் றயலே
தாதவிழ் புன்னை தயங்கு மலர்ச்சிறை வண்டறை
எழில்பொழில் குயில்பயில் தருமபு ரம்பதியே”

எனக்கொண்டு படித்துப் பாருங்கள். ‘யாழ்மூரி’யாகத்
தோன்றது. ஐந்தாவது சீரில் நீட்டி, ஏழாவது சீரில்
நிறுத்தி, மோனைத்தொடை யெடுப்பாகிய எட்டாஞ்சீரில்
எடுத்துப் படிக்க வேண்டும்.

பாட்டு-2. 1, 5, 9, சீர்களில் மோனை வரவேண்டும். 1, 2,
4 அடிகளில் அவ்வாறே வந்திருத்தல் காண்க.
மூன்றாம் அடியில், ‘சேதியான்’ என்பதன்
எதுகையாக, ‘பாதியான்’ என்பது அமைந்தது.

மயக்கி — முயக்கி		என, 5, 7 சீர்கள் எதுகை நயம் பட அமைந்திருத்தலை அறிக.
காடு — வீடு		
சோதி — பூதி		
விடுத்த — மடுத்த		

மூன்றாம் விருத்தத்தில்—1, 4, 7, சீர்களில் மோனை
அமைய வேண்டியவாறே அமைந்துள்ளது.

8. தாழிசை

படியிடை யிணையொன் றின்றிப்
பழமையோ டிளமை வாய்ந்து
பாவலர் நன்வின் மேலி
முடியுடை லுவர் செங்கோன்
முறையினிற் போற்றிக் காத்த
முத்தமிழ் வாழ்க மாதோ!

—புகு

இத் தாழிசை மூன்றாம் விருத்தத்தைப் போன்றது.
மோனை அமைய வேண்டிய வாறே, 1, 4, 7 சீர்களில்
அமைந்துள்ளது.

பயிற்சி

1. முதல் விருத்தத்தைப் போல, முதற் சரினும் எட்டாஞ் சரினும் மோனை அமையும் படி ஒரு விருத்தம் பாடிப்பாருங்கள். 6, 7 சீர்கள் முடுகியலாய் அமைய வேண்டும்.
2. மற்ற இரு விருத்தங்கள் போலவும் ஒவ்வொன்று பாடுக.
3. விருத்தம், தாழிசை இவற்றின் அடியெதுகை வகையினைக் கண்டறிக.
4. வேறு ஓசையில் ஓர் ஒன்பதின் சீரடி விருத்தம் பாட முயலுக.

9. பதின் சீரடி விருத்தம்

1. ஒழுகிய கருணையு வட்டெழ வைத்தவ ருட்பார்வைக் குளநெகி ளடியர்ப வக்கடல் வற்ற வலைத்தோடிக் குழையொடு பொருதுகொ லைக்கணை யைப்பிணை யைச்சீறிக் குமிழொடு பழகி ம தர்த்தக யற்கண்ம டப்பாவாய் !
தழைகெழு பொழிலின்று சுக்கலை மைப்புய லிற்பாயத் தவழிள மதிகலை நெக்குகு புத்தமு தத்தோடே
மழைபொழி யிமயம் யிற்பெடை கொட்டுக சப்பாணி
மதுரையில் வளரும் டப்பிடி கொட்டுக சப்பாணி. —மீபி

2. பரந்த வெண்புணரி மீதோன் வேதா மாதேவர்
பணிந்து தொண்டசெய வேலே சேலே போலாடும்
கருங்க னூர்துமளி யீவாய் பாவாய் தாவாது
கறங்கு வண்டளக மாளே தேனே யேனோர்தம்
புரங்க டந்தநகை வாயார் தூயார் சேயார்பாற்
புணர்ந்தி டும்பசிய தோகாய் காவாய் நீகாவென்
றிரங்கு மன்பரக வாழ்வே தாலோ தாலேனோ
இலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேனோ. —அமு

இப் பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள் இரண்டும் வேறோசை யுடையவை. இதுவும் சிறுவழக் குடையதாகும்.

இவ்விரு விருத்தங்களின் அடிகளினும் முதற்சரினும் ஆரஞ்சரினும் மோனை வந்திருத்தலை அறிக.

முதற் பாட்டின் அரையடிகளின் பின் மூன்று சீர்கள் ஒருவகை எதுகைத் தொடையான் இன்புறுத்தலை யறிக. சப்பாணி என்பதற்கேற்ப, ஈற்றடி முதற்சீரினும் ஆருஞ் சீரினும் சகரம், அல்லது தகரம் மோனையாக வந்திருப்பின் எடுப்பாக இருக்கும்.

இரண்டாம் விருத்தத்தின் அடிகளில்,

‘பரந்த வெண்புணரி மீதோன் வேதா பாதேவர்’

என்பது போல, முதற்சீரினும் ஐந்தாஞ்சீரினும் மோனை வந்திருக்கின், ஓசைநய முடையதாக இருக்கும்.

‘தரங்கு மன்பரக’

தகுங்கு ளந்தைவரு’

என இருக்கின், ‘தாலோ தாலேலோ’ என்பதற்கு எடுப்பாக இருக்கும்.

10. தாழிசை

1. செண்டு கொண்டுகரி

காலனொரு காலி னிமையச்

சிமய மால்வரை

திரித்தருளி மீள வதனைப்

பண்டு நின்றபடி

நிற்கவிது வென்று முதுகில்

பாய்பு லிக்குறி

பொறித்தது மறித்த பொழுதே.

—கலிங்

2. பரந்தர ஞர்ப்படை

பூழியி லாழியை யொத்தது

பாயெரி கொன்று

படுங்கடல் போற்குறை பீட்டது

புரந்தர ஞர்ப்படை

வந்து படும்படு மும்பர்கள்

பூதமும் வேதா

ளங்களு மாயே புகுதவே.

—தக்

இப்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடித் தாழிசைக ளிரண்டும் வெவ்வே ருசை யுடையவை.

இரண்டாந்தாழிசை, முதல் விருத்தத்தை ஒருபுடை யொத்தது. இவ்விரு தாழிசை அடிகளினும் முதற் சீரினும் ஆரூஞ்சீரினும் மோனை வரவேண்டும்.

‘சிமய மால்வரை திரித்தருளி மீள வதனை’

என்ற அரையடியைப் போல, 1, 3, 6, 8 சீர்களில் மோனை வரின், மிக்க ஓசைநய முடையதாக இருக்கும்.

பயிற்சி

1. விருத்தங்கள், தாழிசைகளின் அடியெதுகை வகை யினைக் கண்டறிக.
 2. இவ்விருத்தம் தாழிசைகள் போல, நன்கு மோனை அமையப் பாடிப்பாருங்கள்.
- குறிப்பு :—பதினொரு சீரடி விருத்தம் வழக்கில் இல்லை. அ. . . தும் வேண்டுமெனில்,

11. பதினொரு சீரடி விருத்தம்

“பண்டைத் தமிழர் கோலப்
பண்பும் பயனும் இயலப்
பலரும் ஒருவே மாகப்
பயின்றிங் கினிநாமே,
அண்டை யயல்நா டெல்லாம்
அன்பாய் நண்பாய் இயல
அமைவாய் நமவாய் மக்கள்
ஆட்சி புரிவோமே;
துண்டைத் தலையிற் கட்டித்
துரும்பாய் உயிரை மாய்க்கத்
துணியும் வறுமைப் புலியைத்
துரத்தி யடிப்போமே;
இண்டைப் பதிவாழ் அனமே
இகலும் பேரரும் இன்றி
எங்கும் அமைதி நிலவ
இனிதே வாழ்வோமே”.

இவ்வாறு பாடலாம்.

மோனை எதுகை அமைப்பினை நோக்குக.

12. பன்னிரு சீரடி விருத்தம்

1. கண்களிரண்டு மவன்கழல் கண்டு
களிப்பன வாகாதே
காரிகை யார்கள் தம் வாழ்விலென் வாழ்வு
கடைப்படு மாகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு
மறந்திடு மாகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாத மிரண்டும்
வணங்குது மாகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலோ பாடல்
பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்
பாடுது மாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து
வெளிப்பிடு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து
வெளிப்படு மாயிடிலே.

—திவா

2. கல்லா லயமாந் தேவருமாம்
கழுதை கசடர் பொதிசுமக்கும்
கடாவோ வுழுது பயிரிடற்காம்
கட்டம் பன்றிக் கிரையாகும்
புல்லே நீசர் வாகனமாம்
பொதியுஞ் சுமக்கும் பிணமெனிலோ
பூசி முடித்து மறையோர்க்கும்
பொருளை யீந்து புகழெய்தும்
மல்லார் குட்டிச் சுவரெனிலோ
மாடு முறைஞ்சும் மறைவாகும்
மதியாத் துடைப்பந் தானெனிலோ
மாட கூடந் தனைவிளக்கும்
அல்லா துலுத்தன. தனக்கிணையா
யாரை யுரைப்பேன் புனியிதில் ?
அவனைக் குறித்துக் கூறுமிடத்
தவனுக் கவனே சரிதானே.

—தனி

3. ஐயநின் சென்னிமிசை யுறைகின்ற மடமங்கை
யாரென்ன வுமைவினவவும்
அன்னதொரு மடமங்கை யன்றுவெண் டிரைகொழித்
தழுகொழுது தண்புனலெனத்
துய்யவொளி யானனங் கரியவிழி காதுவாய்
தோயத்தி லுண்டோவெனச்

சொல்லருங் கமலமலர் காவியலர் கொடிவள்ளை
 தூயசெங் குழுதமென்னப்
 பொய்யென நினைத்துநற் கொங்கையுங் கூந்தலும்
 புனலிடை யுண்டோவெனப்
 புற்புதஞ் சைவலம தெனவே மறுத்துப்
 புகன்றிடுதி நங்காயெனத்
 தையலவ னேனென்ன நானொடு வணங்கியென்
 றன்பிழை பொறுத்திடென்றே
 சங்கர னுரைத்திடத் திருவுள மகிழ்ந்தசிவ
 சங்கரி யுமைக்காக்கவே.

—தனி

4. திமிர் மருத புலாதிக ளேதரு
 தேடரி தாய்மாரும்
 செனன மகாமால் வசமே மதமுறு
 சிறுமையின் மதியாலே
 குமர சிகாமணி யேகனி வாயருள்
 கூடென வேகூறும்
 குருபர கோலா கலனே விதியொடு
 குறுகிய மிடிதீராய் ;
 நமது விநாயக தேவ சகோதர
 நாடொறு மேதேறும்
 நவிமகள் சேர்வே டுவனே புதுமண
 நறுமலர் புனைமார்பா !
 அமரர் பிரானருள் குஞ்சரி தோள்புண
 ராடவ னேமீறும்
 அரகர வேலா யுதனே முதுமறை
 யறுமுக முருகோனே !

—தனி

5. புதையிருள் கிழிதர வெழுதஞ் பருதிவ
 னைத்தக டற்புவியிற்
 பொதுவற வடிமைசெய் திடுவழி யடியர்பொ
 ருட்டலர் வட்டணையில்
 ததைமலர் பொதுளிய களியளி குமிறுகு
 ழற்றிரு வைத்தவளச்
 சததள முளரியின் வனிதையை யுதலிக்
 டைக்கண்ம டப்பிடியே !
 பதுமமொ டொழுகொளி வளையுநி னளினமு
 கத்துமி டற்றுமுறப்
 பனிமதி யொடுசுவை யமுதமு நுதலொடு
 சொற்குத லைக்கணிறிஇ
 முதுதமி முததியில் வருமொரு திருமகள்
 முத்தம ளித்தருளே
 முழுதுல குடையதொர் கவுரியர் குலமணி
 முத்தம ளித்தருளே.

—மீதி

6. உலகினிற் சிறந்த தென்றும்
உருவினிற் பரந்த தென்றும்
உயர்தவ யோக சித்தர்
ஒப்பிலார் இருந்த தென்றும்
பலவளம் நிறைந்த தென்றும்
பகுத்தறி வுயர்ந்த தென்றும்
படித்தனங் கேட்டோ மந்தப்
பாரத தேச மக்கள்
புலபுல வென்று நித்தம்
புதுப்புது நோய்க ளாலே
புழுக்கள்போல் விழுந்து மாண்டு
போவதைக் கண்டோ மையோ!
விலகிட வழிதே டாமல்
விலங்கினம் போல வாழ்ந்து
விதியென வாதம் பேசி
வீணரா யிருத்தல் நன்றோ?

இப்பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்க
ளாறும் வெவ்வே றேசை யுடையவை.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி இரண்டு ஒரு மோனைத்
தொடையால் இணைந்தானதே பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி.
14, 16, 32 சீர்முதலிய கழிநெடிலடிகளெல்லாம் இவ்வாறு
7, 8 சீர்க் கழிநெடிலடி களை மோனைத் தொடையால் அடுக்
கிக் கொண்டே போவதே யாகும். 6, 7, 8 முதலிய சீரடி
யளே இயற்கையடிகள். 12, 14 சீரடிகளெல்லாம் செயற்கை
டிகளே யாகும்.

இவ்விருத்தங்கள் ஆறும் மேகனை எதுகைத் தொடை
கள் நன்கு அமைந்துள்ளமையை நோக்குக.

1, 3, 4, விருத்தங்களின் அடிகளில்—1, 5, 7, 11 சீர்
களில் மோனை வரவேண்டும். அவ்வாறே வந்துள்ள
மையை அறிக.

2, 6 விருத்தங்களின் அடிகளில்—1, 4, 7, 10 சீர்
களில் மோனை வரவேண்டும். அவ்வாறே வந்திருத்தலை
அறிக.

5 வது விருத்தத்தின் அடிகளில்—1, 7 சீர்களில்
மோனை. 5, 6-11, 12 சீர்கள், ஒருவகை ஏதுகைத்தொடை
யான் அமைந்துள்ளபையைப் படித்தன்புறுக.

3, 4, 5, 6 விருத்தங்கள் - உயிரெதுகை. 1, 2 ன் எதுகையமைப்பினைக் கண்டறிக.

‘திமிர மருத’ என்னும் 4வது விருத்தம், ஒரு பன்னிரு சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தமாக மட்டும் இல்லாமல், தன்னகத்து வேறு ஆறு செய்யுட்களை அடக்கிக்கொண்டுள்ளது என்பது வியத்தற்குரியதாகும். இது, எழுபாகி எனப்படும். வடமொழிப் பெயரால் சப்தபங்கி என்பர்.

அங்ஙனம் ஆகுமாறு,

1. ஒவ்வொரு முதலரையடியின் ஐந்தாஞ்சீரிலிருந்து எடுத்து, தொடர்ந்து ஐந்து சீர்களாக்கினால் கொச்சகம் ஆகும்.
2. முதலரையடியின் முதலிலிருந்து, ஆறுவதுசீரின் முதலசையோடு—கட்டளைக்கலித்துறை ஆகும்.
3. முதலரையடியின் ஈற்றுச்சீரின் முதலசையொழிய மற்ற அசையிலிருந்து (இரண்டாவதசை) எடுத்து கொச்சக அடிகளின் முடிவில் முடிக்க—கலிவிருத்தம் ஆகும்.
4. இரண்டாவ தரையடியின் நாலாஞ்சீரிலிருந்து, இரு மூன்றுசீர் எடுக்கின்—வஞ்சிவிருத்தம் ஆகும்.
5. இரண்டாவ தரையடியின் ஐந்தாஞ்சீரிலிருந்து, இரு சீர் எடுக்க—வஞ்சித்துறை யாகும்.
6. முதலரையடியின் ஐந்தாஞ்சீரிலிருந்து ‘ஐந்துசீரும்; மூன்றுவது முதலரையடியின் ஐந்தாஞ்சீரிலிருந்து ஐந்துசீரும்; நாலாவது முதலரையடியின் ஐந்தாஞ்சீரிலிருந்து ஐந்துசீரும்; இரண்டாவது முதலரையடியின் , ஐந்தாஞ்சீரிலிருந்து இரண்டுசீரும், மூன்றுஞ்சீரின் முதல் நிரையசையும் எடுக்கின்—நேரிசை வெண்பா ஆகும்.

எனவே, அவ்விருத்தம் ஆழிபிள்ளைகளுக்குத் தாயாகும் அத்தகு பெருமை யுடையதாகும்.

அவை வருமாறு,

1. கொச்சகம்

தேடரிதாய் மாறும் சென்னமகா மால்வசமே
கூடெனவே கூறுங் குருபரகோ லாகலனே
நாடொறுமே நேறும் நவிமகள்சேர் வேடுவனே
ஆடவனே மீறும் அரகரவே லாயுதனே.

2. கட்டளைக்கலித்துறை

திமிர மருத புலாதிக ளேதரு தேடரிதாய்
குமர சிகாமணி யேகனி வாயருள் கூடெனவே
நமது விநாயக தேவச கோதர நாடொறுமே
அமரர் பிரானருள் குஞ்சரி தோள்புண ராடவனே.

3. கலிவிருத்தம்

மாறுஞ் சென்ன மகாமால் வசமே
கூறுங் குருபர கோலா கலனே
தேறும் நவிமகள் சேர்வே டுவனே
மீறும் அரகர வேலா யுதனே.

4. வஞ்சிவிருத்தம்

மதமுறு சிறுமையின் மதியாலே
விதியொடு குறுகிய மிடிதீராய்
புதுமண நறுமலர் புனைமாற்பா
முதுமறை யறுமுக முருகோனே.

5. வஞ்சித்துறை

சிறுமையின் மதியாலே
குறுகிய மிடிதீராய்
நறுமலர் புனைமாற்பா
அறுமுக முருகோனே.

6. நேரிசைபெண்பா

தேடரிதாய் மாறுஞ் சென்னமகா மால்வசமே
நாடொறுமே தேறு நவிமகன்சேர்—வேடுவனே
ஆடவனே மீறும் அரகரவே லாயுதனே
கூடெனவே கூறுங் குரு.

வஞ்சித் துறை யல்லாத மற்ற ஐந்து பாட்டுக்களின்
மோனை யமைப்பினை நோக்குக. மோனையும் எதுகையும்
நன்கு அழைந்துள்ளன வல்லவா? தாயைப் போல பிள்ளை
கள்!

‘திமிர மருத’ என்னும் இந்நாலாவது விருத்தம், ‘எங்
கப்பன் குதிருக்குள் இல்லை’ என்னும் பழமொழிக்கு எடுத்
துக் காட்டாக உள்ளதல்லவா?

குறிப்பு: இவ்விருத்தத்தை இன்றொரு முறை படியுங்கள்.
இவ்விருத்தம் இன்பமூட்டுகின்ற தல்லவா? ‘இத்
தகைய பாடல்களும், சித்திரகவிகளும் பாடுவதெல்

லாம் பயனற்ற வேலை' என்போர் பேச்சைக் காதிற் போட்டுக் கொள்ளாதீர்கள். தண்டியலங்காரத்தில் உள்ள 'முரசுபந்தம், மாலைமாற்று, வினாவுத்தரம்' முதலிய சித்திரகவிகளின் இலக்கணத்தைப் படித்து, வகைக் கொண்டு பாடிப் பாருங்கள். பெற்ற வளுக்குத்தான் தெரியும் பிள்ளையின் அருமை. அவ்வறிவு, கவித்திறத்தின் நுட்பமான நுண்ணறிவினைத் தூண்டுங் கருவியாகும்.

13 தாழிசை

1. ஆர மிவையிவை பொற்கலம்

ஆனை யிவையிவை ஒட்டகம்

ஆடல் அயமிவை மற்றிவை

ஆதி முடியொடு பெட்டகம்

ஈர முடையன நித்திலம்

ஏறு நவமணி கட்டிய

ஏக வடமிவை மற்றிவை

ஏதும் விடையிலப் தக்கமே.

—கலிங்

2. திரையைத் தோய்வன நாலிரு

திசைண்ச் சூழ்வன சூழ்வரு

சிலையைப் போல்வன தானவர்

திரைப் போழ்வன வேழ்குல

வரையைப் பாய்வன சூன்முதிர்

மழையைக் கீள்வன கால்கொடு

மதியைக் காய்வனப் பேரொளி

வயிரத் தேர்சத கோடியே.

—தக்

3. மலைநிகர் மாட மலியம் ரிக்கத்

தலைநகர் வாசிங்டன்

வந்துல கத்தலை வர்களொருங் கிறுதி

வணக்கஞ் செலுத்தியெழு

நியையலை போலார் வலஞ்சென் றேஆர்

லிங்டன் கல்லறையில்

நெடியோன் உடலை அடக்கம் செய்தனர்

நீளபுகழ் வாழியவே.

—உகெ

இப்பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடித் தாழிசைகள் மூன்றும் வெவ்வே ருசை யுடையவை.

மூன்றாந் தாழிசை, முதல் வருத்தத்தை ஒருபுடை ஒத்த ஓசை யுடையது.

தொடையமைதியைக் கவனியுங்கள்.

முதல் இரண்டு தாழிசைகளின் அடிகளில் 1, 4, 7, 10 சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது.

மூன்றாம் தாழிசை யடிகளில், 1, 5, 7, 11 சீர்களில் மோனை வர வேண்டும். முதலடி 5வது சீரில் எதுகை வந்து, 6வது சீரில் மோனை வந்துள்ளது. 'நி—லி' இன வெழுத்து; ஒன்றினமுடித்தலால் கொள்க.

பதின்மூன்று சீரடி விருத்தம் பயிற்சியில் இல்லை.

14. பதினான்கு சீரடி விருத்தம்

1. இந்திரன் கலையா யென்மருங் கிருந்தான்
எரியென துதரம்விட் டகலான்
இயமனெனைக் கருதான் அரனெனக் கருதி
நிருதிவந் தென்னையென் செய்வான்
அந்தமாம் வருணன் இருகண்விட் டகலான்
அகத்தினின் மக்களும் யானும்
அநிலம தாகும் அமுதினைக் கொள்வோம்
யாரெதி ரெமக்குளா ருலகில் ?
சந்தத மிந்த வரிசையைப் பெற்றுத்
தரித்திர ராசனை வணங்கித்
தலைசெயு மெம்மை நிலைசெய்சற் கீர்த்திச்
சாளுவக் கோப்பைய னுதவும்
மந்தர புயத்தான் திப்பைய ராயன்
மகிழ்வொடு விலையிலா வன்னோன்
வாக்கினுற் குபேர னாக்கின னவனே
மாசிலீ சானபூ பதியே.

—தனி

2. தேரு னைப்புரவி வார ணத்தொகுதி
திறைகொ ணர்ந்துவரு மன்னரின்
தேய மேதுனது நாம மேதுபுகல் ?
செங்கை யுழித்தடவு ளாணகேள்,
வாரு மோத்தகுடி நீரு நாமுமக
தேவ னுறைநகர் காவலன்
வாண பூபதி மகிழ்ந்த னிக்கவெகு
வரிசை பெற்றுவரு புலவன்யான்
நீரு மிப்பரிசு பெற்று மீளவர
லாகு மேகமவன் முன்றில்லாய்
நித்தி லச்சிகர மாட மாளிகை
நெருங்கு கோபுர மருங்கெலாம்

ஆரு நிற்குமுயர் வேம்பு நிற்கும்வளர்
பனையு நிற்குமத னருகிலே
அரசு நிற்குமர சைச்சு மந்தசில
அத்தி நிற்குமடை யாளமே.

—தனி

3. சாதகப் பறவைக் கிரும்புயற் றுளியுஞ்
சகோரத்தி னுக்கு திக்கும்
சந்திரன் விடுங்கரமும் அம்புயத் திற்கேழு
தாம்பரித் தேரி ரவியும்
மேதக வுறுந்தவத் திற்கருளு மவ்வருள்
விளக்கத்தி னுக்கு முவலும்
மேவருங் கல்விக்கு நுண்ணறிவு நுண்ணறிவு
விளக்கத்தி னுக்கொ முக்கும்
நோதக விலாததைந் தாங்கருள் வழிச்செலீஇ
நோய்ப்பிறவி போக்கு வார்க்கு
நோற்றவர் புராணமில் லாதமை தராதா
நுவன்றெம்மை யாண்ட பெம்மான்
தீதக மதித்திடாச் சேவையர்கு லாதிபன்
சிறுதே ருருட்டி யருளே !
சிறுகோ லெடுத்தரசு செங்கோல் நிறுத்தினேன்
சிறுதே ருருட்டி யருளே !

—சேக்

4. ஒதோ ரிந்துநற் பரிதி யாரனல்
ஒளிரு முக்கணைக் கொண்டவன்
உளத்தின் வருத்த மகல வெருவர்க்
குலவாக் கோட்டை யளித்தவன்
போதா ரொண்முகத் துமைக்கி டந்தந்து
புகழ்கொள் மருத வானவன்
புனித மாமலை யருவியாமரீர்
பொதுளிப் பாயுந்தண் வயலிலே
வாதார் களமர் மிகவுங் களித்து
மைய ழுற்றலந் துறைதலால்
மதர்த்த வசன முரைத்துச் சரசு
வகையிற் பொழுது போக்குவீர்
குதார் பெரிய தனங்கள் குலுங்கத்
தொகுத்த கூந்தல் சரிந்திடத்
தொடர்ந்து நிமிர்ந்து நாற்றை எடுத்துச்
சுருக்காய் நடுமின் பள்ளிரே.

—இடைக

5. தமிழ் னென்ற பெருமை யோடு
தலைநி மிர்ந்து மில்லடா !
தரணி யெங்கும் இணையி லாத
சரிதை கொண்டு செல்லடா !

அமிழ்த மென்ற தமிழி னோசை
அண்ட முட்ட உலகெலாம்
அகில தேச மக்க ளுங்கண்
டாசை கொள்ளச் செய்துமேல்

கமழ்ம ணத்தின் தமிழில் மற்ற
நாட்டி லுள்ள கலையெலாம்
கட்டி வந்து தமிழர் வீட்டில்
கதவி டித்துக் கொட்டியே

நமது சொந்தம் இந்த நாடு
நானி லத்தில் மீளவும்
நல்ல வாழ்வு கொள்ளச் சேவை
செய்து வாழ்க நீண்டநாள்.

—நாம

இப் பதினான்கு சர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்
கள் ஐந்தும் வெவ்வே ரோசை யுடையவை.

இவ்விருத்தங்களின் அடிகளில்—1, 5, 8, 12 சர்களில்
மோனை வர வேண்டும். பெரும்பாலும் அவ்வாறே வந்தி
ருந்திருத்தலை அறிக.

முதற் பாட்டின் முதலடியில்—சர் 12க்குப் பதில் 13ல்
மோனை வந்துளது.

இரண்டாம் பாட்டின் 2, 3 அடிகளில்—சர் 5ல் மோனை
வரவில்லை. அடி 4ல், 'சர் 5க்குப் பதில் 6ல் மோனை.

பாட்டு ஐந்தின் அடி 3ல், சர் 5க்குப் பதில் 7ல் மோனை.
அடி 4ல் 'சர் 12ல் மோனை வர வில்லை.

பாட்டு—2. அடி-2. சர்—7. 'காவலன்'—'மன்னனும்'
அடி-3. 'மீளவர லாகு மேகுமவன்...' 'மீளவிவண்
நின்று ஓசல்லுமவன்'

பாட்டு 5. அடி-4. 'செய்து வாழ்க நீண்டநாள்'—
'நாளுஞ் செய்து வழக்கவே'

எனத் திருத்திப் படித்துப் பாருங்கள், மோனையின்
சிறப்பு விளங்கும். அடியெதுகைவகையினை நோக்கி அறிக.

பதினைந்து சரடி விருத்தம் வழக்கிலில்லை.

15. தாழிசை

பகுத்த ளித்துண் டிலக மக்கள்
பாலு நீரும் போலவே
பகையும் போரு மின்றி நாளும்
பாரி லமைதி யோங்கவே
வகுத்த மைந்த மக்க ளாட்சி
வகைம ணங்க மழவே
மலர்ந்து நாளு மொருங்கு மக்கள்
மகிழ்ந்து வாழ்க வாழ்கவே.

—புகு

இப் பதினான்கு சீர்க் கழிநெடிலடித் தாழிசை, நாலாம் விருத்தம் போன்றது. அது போன்ற தொடையமைதி யுடையதே. மோனைத்தொடை அமையவேண்டியவாறு நன்கு அமைந்திருத்தலை அறிக.

16. பதினாறுசீரடி விருத்தம்

- இலகொளி யுமிழ்தரு சிறையோதி மத்தவள்
எழிலுறு தவளவல் விடையூர்தி றத்தவள்
எறுழ்வலி மயில்கட லினள்வேறி ரிப்பவள்
இருசிறை யொருகலு ழினையேறி நிற்பவள்
உலகதிர் தரவரு மரியே றுகைப்பவள்
உமிழ்கட மழைபொழி யமிரா வத்தவள்
உழிதரு குழிவிழி யுடல்பேய் நடத்துநள்
உவரெழு மகளிர் த மொளிதாள் பழிச்சுதும்,
அலகைக ணடமிடு பழலார் களத்தினில்
அமரர்க டபுமுடல் கழிபா னிறக்கலன்
அவரொடு திணிவரை நிகர்தோ ளிடைப்பொலி
அணியென வணிதரு பெருமா னிடத்தமர்
நிலவிநி நகையவ ளிருழு வகைப்படு
நெறிகளு நிறுங்ங் வொருமா தவக்கொடி
நிலமிசை யுயரிய கமலா கரத்துறை
நிருமலி மலமக டனையே புரக்கவே.

—அமு

- ஓங்குகயி லாயபரம் பரைநந்தி யடிகட்
குறுமரபெட் டாவதுபிற் றேன்றலா யெங்கள்
உயர்திருவா ளுடுதுறைச்சுப் பிரமணிய குரவற்
குற்றபத்தென் பதாவதுமுற் றேன்றலாய்ப் பொலிந்து

தேங்குசிவப் பிரகாச முதலியவாய் மலர்ந்து
திகழுமா பதிசிவனே குன்றையுற மேவித்
திருந்துமேர் வளங்கொண்டு பெருமையின்மே லாகிச்
சிறத்தலாற் செம்மேனிக் குமரவே னொத்தும்,
பாங்குபெறத் துதிக்கையொடொர் கோட்டத்த னாய்
பயிற்சியினக் குமரவேள் திருத்தமைய னெத்தும்
பரவுசேக் கிழாரெனும்பேர் பரித்தலினக் கணேசப்
பண்ணவனை யினிதுயிர்த்த திருத்தாதை யொத்தும்,
வீங்குபுகழ் படைத்தவருள் மொழித்தேவன் புராணம்
விரித்துரைத்தா னவனடிதாழ்ந் தென்னறிவிற் கேற்ப
மேயபிள்ளைத் தமிழெனவொன் றுரைப்பலஃ தறிவான்
மிக்கவர்தந் குழாத்தினுக்கு மிக்கநகை தருமே. —சேக்

3. சீதரன் மலர்த்தவி சிருக்கையி னிவர்க்கரிய
ஒப்பற்ற மெய்ச்சோதி பாதியுரு விற்பொலி
தேவியை யுருக்கிளர் முருக்கித ழிதழ்க்கிளியை
எப்பற்று மற்றுருள் மேவியவ ருக்குறு
காதர மறுத்தவர் பவக்கடல் சுவற்றிமகி
ழப்பெற்றி மிக்கானே மூவிரு முகத்தொரு
கானையை மதக்கவு ளுடைக்கய முகத்தமர
னைப்பெற்ற மற்றுயை மேதகு குணத்தியை
ஓதர தநச்செழு வடத்தொடொளிர் முத்துவட
முற்றச்சி றப்பெறு ஞானவழு தக்கடல்
ஊறுகல சத்துணை நகிற்கொடியிடைத்துடியை
யற்புக்கி னிப்பானே யூரரு னொருத்தியை
ஆதர மிகப்பெரு மணத்துமெ மனத்துமமர்
முத்திக்கு வித்தாய தாளுடையசுத்தியை
ஆதவரு ருத்திரர் மருத்துவர் வசக்களெனும்
முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் புரக்கவே. —திவெபி

இப் பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தங்கள்
மூன்றும் வெவ்வே ரூசையுடையவை.

இரு எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஒரு மோனைத்தொடை
யான் இணைந்து பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலடியாய் வந்துள்
ளமை காண்க.

1, 2 விருத்த அடிகளின், 1, 5, 9, 13 சீர்களில்
மோனை அமைந்துள்ளது.

முதல் விருத்தத்தின் ஒவ்வொரு மோனைத் தொடையெடுப்பின் அரையடியின் ஈற்றுச்சீர்கள் ஒருவகை இயைபுத் தொடையான் இன்பம் பயத்தலை அறிக.

மூன்றாவது விருத்தத்தின் அடிகளின் 1, 9 சீர்களில் மோனை அமைந் துள்ளதோடு, ஒவ்வொரு மோனைத் தொடையெடுப்படியின் 5, 6 சீர்கள் ஒருவகை எதுகையான் அமைந்து ஒசையின்பம் பயக்கின்றன. முதலடியின் அரையடிகளின் 7 வதுசீர், முதற்சீரின் எதுகையுடைய தாய் அமைந்து சுவை பயத்தலைப் படித்துச் சுவைத்தின்புறுக.

இவை யெல்லாம் புலவர் பெருமக்களின் நுண்கவித் திறத்தின் நுண்மாண் நுழைபுல நுட்பத்துக் கெடுத்துக் காட்டாகு மன்றோ? இன்னொரு முறை விருத்தங்களைத் திருப்பிப் படித்து இன்புறுங்கள். நீங்களும் இத்தகு கவிப் புலமையுடைய முயலுங்கள். ஆர்வம் அப்பயன் தரும்.

17. தாழிசை

1. கடல்க னைச்சொரி மலையுள வெனவிரு

கடத டத்திடை பொழிமத முடையன
கனல்வி னைப்பன முகிலுள வெனவிழி
கனல்சி னத்தன கரியொடு பரிகளின்

உடல்பி ளப்பன பிறைசில வுளவென
உயர்ம ரூப்பின உறகுகண் குலைதர
உருமி டிப்பன வடவனல் உளவென
ஒலிமு கிற்கட கரிகளும் மிடையவே.

—கலிங்

2: உலரு முதுமர மிளளமயும் வளமையும்

உயிரு நினைபெற வொளிவிடு மிவருரு
உறுதி யமுதினு மிவரிவர் பிறவியும்
உத்தி யிவர்களி லொருமக டிருமகள்,

அலகில் சுரபதி மதனர்க ளரசிவர்
அவர திகிரியு மனிகமு மகிலமும்
அலதில் புவனமு மிவரிவ ரெனவரும்
அமரர் ஷனிதையர் அணிகடை திறமினோ!

--தக்

இப்பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலடித் தாழிசைகளிரண்டும் வேருசை யுடையவை. இதற்கு மேல் தாழிசைகளில்லை. மோனைத் தொடையால், இருபத்தெட்டு, முப்பத்திரண்டு என, அடுக்கிக் கொண்டே போகினும் போகலாம்.

இவ்விரு தாழிசைகளின் அடிகளிலும் 1, 5, 6, 13
சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது.

18. இருபத்தெண்சீரடி விருத்தம்

வாரிட்டு விம்மிப் புடைத்திறுகி யிளகிமணி
மார்பிடமெ லாங்க வர்ந்து
வட்டமிட் டடியிட்டு நாளுக்கு நாள்மேல்
வளர்ந்துபூ ரித்து முத்து
மாலையிட் டுறுமாந்து பட்டவர்த் தனயானை
மத்தகத் தோடெ திர்த்து
வாதிட்டு மல்லிகைப் பூச்செண்டி னைத்தினம்
வாட்டப்ப டுத்தி வரையைப்

போரிட்டு மைந்தர்கண் மனஞ்ஞறை யிட்டுமேற்
புளகித்து வச்சிர ரத்நப்
புதுச்செப் பினைத்தோழ மைகொண்டு பொன்னினைப்
பொடியாவ ராவி மீதிற்
பொட்டிட்ட தென்னவே தேமற் படர்ந்துசெம்
பொற்சரிகை வேலை யிட்டுப்
புனைதரு ரவிக்கையை யிறுக்கிக் கிழித்துப்
புறப்பட்டு வாச னைப்பூந்

தாரிட்டு வரவரப் பளபளப் பாகியுயர்
தங்கக்கி ணத்தை யொத்துச்
சந்தனம் புனுகுகத் தூரிகற் பூரஞ்
சவாதுகுங் குமம ணிந்து
சந்திரகா விச்சேலை வல்லவாட் டுக்குட்
டதும்பியண் ணாந்தி டையினித்
தாங்கா தெனக்கனந் தோங்கிமன் மதனுஞ்
சலாமிட்டு நிற்க வுந்தன்

சீரிட்டு நின்றதுந் தலைவணங் கரூமற்
றிரண்டபூ ணிணைக ளுன்றன்
திருமார்பி லணையவோ ருசிமே லேதவஞ்
செய்கின்ற தொக்கு மென்னும்
சிறுரோம ரேகையாள் வந்தாள் பராக்கென்று
சேவித்து நிற்கி ருள்பார்
திகழ்வடுக நாததுரை மெச்சும்பிர தானி
சிவசுப்பிர மணய ராசனே.

—தனி

இவ் விருபத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆ சி ரி ய
விருத்தம், எழுசீரடி நான்கு ஒரு மோனைத்தொடையா
வினைந்த அடி நான்கான் ஆனது .இதன் அடியின் 1, 5,
8, 12, 15, 19, 22, 26 சீர்களில் மோனை வரவேண்டும்.
அவ்வாறே வந்திருத்தலையறிக.

19. முப்பத்திருசீரடி விருத்தம்

- ஒருபு றத்துமர கதமி மைப்பவொளிர்
மாமேரு மற்றொரு மேருவைச் சாய்த்தென
உலக ளக்கரிமிர் வடபொ ருப்பையொரு
தோளால்வ னைத்தபி னாகியைத் தீக்கனல்
உமிழு முக்குடுமி யியறி ரித்துவரு
வாய்வான்ம முப்படை வீரனைப் பார்த்தனொ
டுடலு மற்றொழிலி னறவி னைத்துமெதிர்
ஓடாது டற்றுக்கி ராதனைக் கூக்குரல்

விரிக டற்புவி முழுது ணச்சமையும்
ஓர்காளை கட்டுப்பிர தாபனைக் கார்க்கடு
விடமெ டுத்தரிய திருமி டற்றிலிடு
காமாரி யைக்கவு மாரியைப் போற்றிரு
விழிமு னிற்கும்வடி வழகு டைக்கடவுள்
மாமோகி னிக்கும னானைச் சூக்கும
வெளியி னிற்பரம நடந விற்றுதிநல்
வேளூர்வ யித்திய நாதனைப் போற்றுதும்,

குரவு செச்சையொடு நிற்பு யிர்ப்பவிநி
தேனாறு வட்டெழு றார்பனைப் பேய்த்திரள்
குரவை யிட்டவுணர் தடிசு வைத்திடவொர்
கூர்வேல்வி டுத்தகு மாரனைப் பார்ப்பதி
குமர னைச்சமரி லுருமு கக்குளிநு
காலாயு தக்கொடி யாளனைக் கோட்டிய
குறுந கைக்குமன முருக வெற்பவர்த
மாணோடு மற்றொரு தோளனைத் தாக்கிய

திரண்ம ருப்பினமர் பொருத னிக்கடவுள்
மாலயாளை யைப்புணர் கானையைச் சாற்றிய
செழும னறைப்பொருளி னுரைவி ரித்துமெனும்
வேதாழு டுத்தலை மோதுகைக் காய்ப்பொடு
திருவ டுத்துணையென் முடிப தித்தவடு
வாருத மெய்ப்புக ழாளியைப் பூட்டிய
சிறைவி டுத்தமரர் குறைமு டுத்துதவு
சேனாப திப்பெரு மாடனைக் காக்கவே.

சிகர வடவரை குனிய நிமிர்தரு
 செருவி லொருபொரு வில்லெனக் கோட்டினர்
 செடிகொள் பறிதலை யமண ரெதிரெதிர்
 செலவொர் மதலைசொல் வையையிற் கூட்டினர்
 திருவு மிமையவர் தருவு மரவொலி
 செயவ லவர்கொள நல்குகைத் தீட்டினர்
 சிறிய வெனதுபுன் மொழியும் வடிதமிழ்
 தெரியு மவர்மது சொல்லெனச் சூட்டினர்

2: பசுரு மிசைதிசை பரவ விருவர்கள்
 பயிலு மியறெரி வெள்வளைத் தோட்டினர்
 பசிய வறுகொடு வெளிய நிலவிரி
 பவள வனமடர் பல்சடைக் காட்டினர்
 பதும முதல்வனு மெழுத வரியதொர்
 பனுவ லெழுதிய வைதிகப் பாட்டினர்
 பரசு மிரசுத சபையி னடமிடு
 பரத பதயுக முள்ளம்வைத் தேத்துதும்,
 தகர மொழுகிய சூழலு நிலவுமிறு
 தரள நகையுமெ மையனைப் பார்த்தெதிர்
 சருவி யமர்பொரு விழியு மறுகிடை
 தளர வளர்வதொர் செவ்விமுற் ருக்கன
 தனமு மனனுற வெழுதி யெழுதநு
 தமது வடிவையு மெள்ளிமட் றேற்றிய
 தவள மலர்வரு மிளமி னொடுசுத
 தளமின் வழிபடு தையுலைத் தூத்திரை
 மகர மெறிகட லமுதை யமுதுகு
 மழலை பழகிய கிள்ளையைப் பேட்டனம்
 மடவ நடைபயில் பிடியை விரைசெறி
 வரைசெய் புயமிசை வையமீவைத் தாற்றிய
 வழுதி யுடையகண் மணிபொ டுலவுபெண்
 மணியை யணிதிகழ் செல்வியைத் தேக்கமழ்
 மதுர மொழுகிய தமிழி னியல்பயில்
 மதுரை மிகுத வல்லியைக் காக்கவே. —மீபி

3. அளிகு ரந்தீமரர் பசிகெ டும்படியி
 னமிழ்து தந்தகதிர் கொள்சடைக் காட்டிடை
 அழல்வி டஞ்சொரியு மரவி னம்பசிய
 அறுகு வெண்டலைகள் பல்குறச் சூட்டியும்
 அரிய யன்பரச வவரி டும்பைதெறும்
 அலர்செ முங்கமலம் லெல்கரத் தோட்டிடை
 அனைவு றும்பொருள்கள் கருக வெம்புகடீர்
 அவிரு மங்கியினை வெய்தெனக் காட்டியும்

இனிவ ரும்பொன்மலை வகையு முன்பவுணர்
 எயிலொ ருங்கவிய வெள்ளுபொற் றேட்கிடை
 இடுவ னங்களினி லுயிர்ம டிந்தவர்தம்
 இகழு மென்பிணையு மைதெனப் பூட்டியும்
 எழுத ருஞ்சொன்மறை முடிவு மன்பர்தம்
 திதய மும்பரவ நல்குமெய்த் தாட்டுணை
 எமது புன்றலையு முறந யந்துமரு
 னியப ரம்பரனை யுள்ளுறச் சேர்த்துதும்,

தளிர் து வன்றியிருள் படநி முன்றுகுளிர்
 தழுவி வண்டுதுதை செய்துணர்ப் பூத்திரள்
 ததைவு கொண்டுநறு மணம னாந்துமகி
 தலம சும்புபட வெள்ளமட் றேற்றெழு
 தரவ ளார்ந்துமுகி லகடு டைந்தழகு
 தபவு தைந்துகிதை யெல்லையைக் காத்திடு
 தறுக ணெண்கரியை முடுகு றுங்கருவி
 தகுமி தென்றவரும் வெள்ளமொய்த் தார்த்தவிர்

ஒளியு மிழந்துலவு பரிதி மண்டலமு
 முடுப மண்டலமு நில்லெனத் தாழ்த்திவிண்
 ணுலகு சென்றுசுரர் தருவொ டும்பழகி
 யுறவு கொண்டுமகிழ் பல்வளக் காக்களின்
 உறைப சுங்கீளிகள் சுருதி சந்தையுட
 னுரைசெய் கின்றதனை மல்குபுத் தேட்குலம்
 ஒளியி ருந்துகவர் பதிசு ளந்தைவரு
 முரைவி ளங்கமுத வல்லியைக் காக்கவே. —அழு

4. சிறகரளி மொய்த்திதழ் கொழுதிமது வைப்பசி
 சிதைய மடுத்துக்களித்தாநி தேமலர்
 செருகுமள கக்கன மதர்நெடு விழிக்கடல்
 சிறிது குடித்துக் கறுத்தார மேவிய
 திணியினை மலைச்சொரி திதலைநிதி யத்திரள்
 செழுவிய பொற்புக் கடற்பாய வாரெழில்
 செறிதரும டித்திரை யிடையறலொ முக்கிய
 திறமை நிகர்த்தொத் தொழுக்காழு ரோமமுங்

குறைவறவ னித்தருள் குவலயம டக்கொடி
 குளிக்கெட நச்சிக் கறைப்போர்வை யாலுடல்
 கொழுமியதெ னத்திசை முழுவதும் டக்கிய
 குமரியிருட்டைப் படச்சாடு மாதவர்
 குலவுகிர ணச்சுவை யுணவினையு ணத்தனி
 குறுகிய பொற்சக் கரச்சேவல் போலொளிர்
 குருமணிசு யிற்றிய புயமலைகுழைக்கெதிர்
 குயமுடி யைச்சற் றெடுத்தேறு பார்வையும்

வெறிகமழு முற்பல நறுமலர்ம றைப்பினில்
விழைத னலத்தைப் படித்தேக நீள்செவி
வியனிலமி றுத்தமை யெறிமணிமி குத்தவை
வெருவி விழச்செற் றுகைத்தோடி நீடிய
விநிமலர்த மக்கொரு மறைவிட மெனப்படும்
விதியெ னெனப்புக்கு விற்காதி னோடமர்
வினையிலிக ரத்துழை சடைவனமு றற்கெழு
விரைவில் விளைத்துக் குதித்தாடு பார்வையும்

இறைமையும் எப்பறு மழுகொளிர நிற்பவ
ளிமய மலைக் கொடிப்போல மேவிய
இனியமட மைக்குயின் மரகதம யிற்பெடை
யிரையு மிருக்குக் குளத்தூரி னூடியென்
இருமைவினை முற்றற வெனையும்டி மைக்கொளு
மெழிலமிழ் தச்சத்தி வைப்பான காவலர்
எளிகதிரு ருத்திரர் விறல்வசு மருத்துவ
ரெனுமிவர் முப்பத்து முக்கோடி தேவரே. —அமு

இம் முப்பத்திருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்
தங்கள் நான்கும் வெவ்வே ரோசையுடையவை.

எண்சீரடிகள் நான்கு, ஒரு மோனையால் இணைந்
தானது இவ்வடி.

முதல் விருத்தத்தின் அடிகளின் 1, 9, 17, 25 சீர்
களில் மோனை அமைந்துள்ளது.

மோனைத்தொடை யெடுப்பின் ஒவ்வோர் அரை
யடியின் முதல் நான்கு சீரும் ஒழுக்கிய ஓசையும், பின்
நான்கு சீரும் எடுத்த ஓசையும் உடையவை. அதனால்,
5, 13, 21, 29 சீர்களில் மோனை வரவில்லை. 1, 2, 4 அடி
களின் 29 சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது.

2, 3, 4 விருத்தங்களின் அடிகளின் 1, 5, 9, 13, 17,
21, 25, 29 சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது.

2, 3 விருத்தங்களின், 'கோட்டினர், கூட்டினர்' என,
இயைபுத் தொடையமைப்பினை நோக்குக.

ஒவ்வோரடியின் 7 - 8, 15 - 16, 23 - 24, 31 - 32
சீர்கள் எடுப்பான இணைந்த ஓசையுடையவை.

இன்னொரு முறை திருப்பிப் புடித்துப் பாருங்கள்.

'பரசிவஞ் சின்மயம்' என்னும் அருட்பா விருத்தம்
128 சீர் அடியாலானது

பயிற்சி

1. 12, 14, 16, 28, 32 சீரடிகள், இயற்கையடிகளா, செயற்கையடிகளா? விளக்கத் தருக.
2. ஒரேவகை யடியாலான விருத்தங்கள் ஒசை வேறு படுவதன் காரணம் என்ன?
3. வழக்கில் இல்லாத அடிகள் எவை?
4. சித்திரகவிகள் ஏன் பாடிப் பழக வேண்டும்?
5. 'எழுபாகி' என்பது என்ன? 'முப்பாகி, ஒன்பான்பாகி' களும் உண்டு என்பதை யறிக.
6. பழம்புலவர்களின் கவித்திறத்தின் கழிநுட்பம் எதனால் புலப்படுகிறது?
7. 'இலகொளி யுமிழ்தரு, ஒருபுறத்து மரகத, சிகர வட வரை' என்னும் விருத்தங்களின் தொடைமையையப் புலப்படுத்துக.
8. அவ்வச் சீரடி விருத்தங்களோடு, அவ்வச் சீரடித் தாழிசைகளை ஒப்புமைகாண முயலுக.
9. இனமில்லாத விருத்தங்களுக்குத் தாழிசைகள் ஆக்க முயலுக.
10. ஒன்பதின் சீரடி விருத்தத்திலிருந்து இன்னொருமுறை விருத்தங்களையும் தாழிசைகளையும் படித்துப் பாருங்கள்.
11. அவ்வந் நூல்களில் இவ்விருத்தங்கள், தாழிசை களைச் சேர்ந்தவற்றைப் படித்தின்புறுக.
12. இவ்விருத்தங்கள், தாழிசைகள் ஒவ்வொன்று போல வும் ஒவ்வொன்று பாடிப் பாருங்கள். முடிந்த அளவு முயலுங்கள்.

6. பொது

குறளடி நான்கு கொண்டது — வஞ்சித்துறை.
அளவடி நான்கு கொண்டது — கலிவிருத்தம். என்றும்
போல அல்லாமல், பெரும்பாலும் அடிவரையறை யின்றிப்
பலவகை யடிகளும் கலந்து வரும் பாவினங்கள் எடுத்துக்
காட்டப் பெறுவதால், இது பொது எனப்பட்டது. இங்கு,

1. குறட்டாழிசை	5. வெளிவிருத்தம்
2. குறள்வெண்டுறை	6. ஆசிரியத்தாழிசை
3. வெண்டாழிசை	7. ஆசிரியத்துறை
4. வெண்டுறை	8. கலித்தாழிசை

என்னும் பாவினங்களும், 'மேல்வைப்பு' என்னும்
பாடல்வகையும் எடுத்துக் காட்டப் பெறும்.

1. குறட்டாழிசை

1. தண்ணந் தூநீர் தாளுடச் சேந்த
வண்ண வோதி மலர்க்கண். —பழம்
2. பரசு பாணியர் பாடல் வீணையர்
பட்டி னத்துறை பல்லவ னீச்சரத்
தரசு பேணியின் ஞாபிவர் தன்மை அறிவாரார். —சம்
3. வரம தேகொளா வுரம தேசியும்
புரமே ரித்தவன் பிரம நற்புரத்
தரனல் நாமமே பரவு வோர்க்கீர்
* விரவு நீர்புவியே. —சம்

4. அங்கண் ஞாலத்தை யாண்ட முடியர
சுகன்று மேகுடி யாட்சி மலர்ந்தபின்
இங்கண் மேலும் போரும் பகைமையும் எற்றுக்கே. —புகு

அடியிரண்டாயி, ஈற்றடி குறைந்து வருவது — குறட்
டாழிசை. இந்நான்கு பாட்டும் அவ்வாறு வந்திருத்தலை
அறிக.

இந்நான்கு குறட்டாழிசையும் வெவ்வேறு ஓசையுடையவை. ஓசையோடு படித்துப்பாருங்கள்.

முதல்தாழிசை - நாற்சீரடியும் முச்சீரடியும்.

2, 4 தாழிசை — எண்சீரடியும் ஐஞ்சீரடியும்.

மூன்றாவதுதாழிசை — எண்சீரடியும் அறுசீரடியும்.

- பாட்டு 1. இது வெண்டகை தட்டும், ஈற்றுச்சீர் புளிமாச் சீராகவும் வந்திருத்தலான், குறள்வெண்பா வாகாமல், குறட்டாழிசையாயிற்று. இரண்டடியிலும் பொழிப்பு மோனை.
- பாட்டு - 2. முதலடி - 1, 2, 3, 5, 7 சீர்களில் மோனை. இரண்டாஞ்சீரின் மோனை எடுப்பில்லை. 1, 3, 5, 7 சீர்களின் மோனையே அமையும். இரண்டாமடி - 1, 3, 5 சீர்களில் மோனை. (ஈச்சரத்து + அரசு)
- பாட்டு - 3. இது எதுகைத் தொடையான் அமைந்தது. மோனை போலவே, முதலடி - 1, 3, 5 சீர்களிலும் எதுகை அமைந்திருத்தலை அறிக.
- பாட்டு - 4. முதலடி - 1, 3, 5, 7 சீர்களில் மோனை. இரண்டாமடி - 1, 5 சீர்களில் மோனை. எதுகை அமைப்பினை நோக்குக. குறட்டாழிசை மிகச் சிறுவழிக் குடையது.

2. குறள்வெண்டுறை

1. அப்போது நல்லதங்கான் அரிவை யிளங்கொடியும் நாத்தனார் தன்மனையில் நாயகியும் வந்துநின்று, கதவையுந் தட்டியவள் காரிகை நாயகியும் நின்றா ளொருசாமம் நேரிழையா ளப்போது, நான், பேசாத அண்ணியுடன் பேசவே வேண்டுமென்றே அண்ணியரே அண்ணியரே அண்ணனுட தேவியரே ! அண்ண னரண்மனையை ஆளவந்த மன்னியீரே ! அடி, காலுங் கடுக்குதண்ணி கச்சட்டை நோகுதண்ணி கதவைத் திறவாயோ கண்ணாட்டி அண்ணியரே. —நல்ல
2. கண்டாளே அல்லியரும் கண்கள் சிவந்தாளே கழுத்திலே மங்கிலியங் கட்டின தாரடாசொல் ? திருட்டுப் பீயலேயுன் சீவன் பறித்திடுவேன் என்சமத்தும் சேவகமும் இப்போ தெரியுமடா அல்லியென்று பேருசொன்னால் கல்லுத்தெய்வங்கூத்தாடும் கட்டழகி பேருசொன்னால் பட்ட மரந்தழைக்கும் நான், முன்வைத்த காலையினிப் பின்வைக்கப் போவதில்லை என்று, தேரைத் திருப்பினாளே செங்கையிலேவில்லெடுத்தாள் தொட்டாளே வில்லதனைத் தொடுத்தாள் சரபாணம். —அல்லி

3. சேவகராற் பட்ட சிரமமிக வுண்டுகண்டார்
சேவகரில் லாவிடிலோ செய்கை நடக்கவில்லை
இங்கிதனால் யானும் இடர்மிகுந்து வாடுகையில்
எங்கிருந்தோ வந்தான் இடைச்சாதி நானென்றான்
மாடுகன்று மேய்த்திடுவேன் மக்களைநான் காத்திடுவேன்
வீடு பெருக்கி விளக்கேற்றி வைத்திடுவேன்
சொன்ன படி கேட்பேன் துணிமணிகள் காத்திடுவேன்
சின்னக் குழந்தைக்குச் சிங்காரப் பாட்டிசைத்தே
ஆட்டங்கள் காட்டி அழாதபடி பார்த்திடுவேன்
காட்டுவழி போனாலும் கள்ளர்பய மானாலும்
சுற்றுவேன் தங்களுக்கோர் துன்பமுரு மற்காப்பேன்
கற்றறித்தை யேதுமில்லை காட்டு மனிதனையே. —பார
4. தட்டினதட்டில் குதிரைகிளம்பித் தரையில் நில்லாமல்
ஆகாயமார்க்கமா யெழுந்துபாயுதே அந்தமே கக்குதிரை
சூரியன்போலே துலங்குதுபாரு சொன்னமே கக்குதிரை
லகானையிழுத்துச் சிமிட்டாக்கொடுத்தான் ராசா தேசிங்கு
சிமிட்டாக்கொடுத்த வேகத்தினாலே சீறிப் பாய்கிறது
காடுமலைகள் செடிகளெல்லாம் கலங்கி நடுங்கிடவே
மலைகளிடுத்து தவிடுபொடியாய் மணமேல் விழுந்திடவே
குன்றுமலைகள் தாண்டிக்குதிரை குதித்துப் போகுதுபார்
குன்றுகளெல்லாம் பொடிபொடியாகக் குலுங்கி
விழுகுதுபார்
ஆறுகுளங்கள் மடுக்களெல்லாம் அதிர நடுங்குதுபார்
மேகங்கிளம்பி வாயைத்திறந்து மின்னல் கக்குதுபார்
மின்னல்வெளிச்சந் தன்னிற்பாயுது வேக மானகுதிரை.
—தேசிங்
5. வண்மையிற் சிந்தன்று வாய்மை யுடைமை.
கற்ற துடைமை காட்சியி னறிப.
செய்தக்க நற்கீளிர் செய்யாமை பழியார்.
கொண்டுகண் மாறல் கொடுமையிற் றுவ்வாது.
சோராக் கையன் சொன்மலை யல்வன்.
நசையிற் பெரியதோர் நல்குர வில்லை.
கால மறியாதோன் கையு றல்பொய்.
உண்டி வெய்யோர்க் குறுயிணி யெளிது.
சொற்செல் லாவழிச் சொலவுநல் கூர்ந்தன்று.
இன்பம் வேண்டுவோன் துன்பந் தண்டான். —முது

6. கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.
வணிகர்க் கழகு வளர்பொரு ளீட்டல்.
உழவர்க் கழகே ருழுதாண் விரும்பல்.
வறிஞர்க் கழகு வறுமையிற் செம்மை.
அச்சமும் நாணமும் அறிவிலோர்க் கில்லை. —வெற்
7. எண்ணு மெழுத்துங் கண்ணெ னத்தகும்.
ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து.
கேட்டில் உறுதி கூட்டு முடைமை.
சுற்றத்திற் கழகு சூழ விருத்தல்.
சோம்பர் என்பவர் தேம்பித் திரிவர். —கொன்
8. கல்வியும் செல்வமும் கண்போலும்.
ஙப்போ லினந்தழு விப்பேணு.
சக்கையிற் சாறு மிக்கதுவாம்.
ஞருவத னெழில்போல் நயமின்றே.
தனக்குள் ளதுபிறர் தனக்குண்டு.
நன்றி மறப்பது நன்றன்று.
பகையும் போரும் மிகையாமே.
மனம்வாய் மெய்யொரு மைப்படுக.
வறுமையிற் கொடிபுது மடியாகும். —புகு
9. எண்ணெழுத் திகழேல்.
ஒப்புர வொழுகு.
ஒதுவ தொழியேல்.
இணக்கமறிந் திணங்கு.
செய்வன திருந்தச்செய். —ஆத்

இவை ஒன்பதும் வெவ்வேறு வகையான குறள் வெண்டுறைகள். குறள் வெண்டுறையின் இலக்கணத்தை முதலியலில், 'குறள் வெண்டுறை' என்பதிற் கண்க.

1—7 பாட்டுக்கள், அளவடி தனித்திவந்த குறள் வெண் டுறைகள். 8. சிந்தடி தனித்து வந்தது, 9. குறளடி தனித்து வந்தது.

1. பொழிப்பு மோனையுடைய அளவடி தனித்துவந்த குறள் வெண்டுறை. எல்லா அடிகளிலும் பொழிப்பு மோனை நன்கு அமைந்திருத்தலை நோக்குக. 5வது அடியின் முதலில், 'நான்' என்பது — கூன். கூனின் இலக்கணத்தை, 'பரிபாடல்' என்னும் தலைப்பிற் காண்க.

2. இதுவும் மேலது போன்றதே. 5,6,7 அடிகள்—பொழிப் பெதுகை. இவ்வாறு பொழிப்பெதுகை பெற்றும் சிறு பான்மை வரும். மற்ற அடிகள் பொழிப்பு மோனை. 7,8 அடிமுதலில் ‘நான்’, ‘என்று’—கூன்.

3. இஃதும் மேலிரண்டு போன்றதே. ஆனால், இது பொழிப்பு மோனையோடு இவ்விரண்டடி எதுகையுடையதாகவந்துள்ளது. அவ்விரண்டும் தனியடியே. அளவொத்த இரண்டடிகளல்ல. இவ்வாறும் வரும். பொழிப்பு எதுகை நன்கு அமைந்திருத்தலை நோக்குக.

பரதியார் பாடலின் இக் ‘கண்ணன் என் சேவகன்’ முழுதும் குறள் வெண்டுறையே. பாரதியார் ‘குயிற்பாட்டு’ முழுவதும் குறள்வெண்டுறையே. பாஞ்சாவி சபதத்தில் 48 ‘அதர்மக் குழப்பம்’, 67 ‘துரோபதைக்கும் துச்சாதனனுக்கும் சம்வாதம்’ ஆகிய பகுதிகளும் குறள் வெண்டுறையே.

4. இது வேறேசையுடைய அளவடி தனித்து வந்த குறள் வெண்டுறை. முதலிருசீர்கள் பெரும்பாலும் நாலசைச் சீர்கள்.

தட் டின தட் டில்
நேர்நிரைநேர்நேர்
கூவிளந்தண்பூ

மற்ற சீர்களையும் இவ்வாறு அலகிட்டுப் பாருங்கள். எல்லா அடிகளிலும் பொழிப்பு மோனை நன்கு அமைந்துள்ளது.

5. இதுவும் பொழிப்பு மோனை யுடைய அளவடி தனித்து வந்த குறள்வெண்டுறையே. வேறு ஓசையுடையது. ஈற்றடி பொழிப் பெதுகை.

6. இதுவும் மேலது போன்ற ஓசையுடையதே. பொழிப்பு மோனை நன்கமைந்துள்ளது. இவ் வெற்றி வேற்கையில்,

“தேம்படு பனையின் திரள்பழத் தொருவிதை
வானுற ஓங்கி வளம்பெற வளரினும்
ஒருவர்க் கிருக்க நிழலா காதே”.

என்பது, தனித்து வாராது, அகவல் போலப் பொருட் டொடர் புடையதாக வந்துள்ளது. இது, அகவலோசை

யுடைய அடியாகையால், இவ்வாறு தொடர்ந்து வந்தது போலும்! 'தெள்ளிய ஆலின் சிறுபழத் தொருவிதை' போன்றவையும் இன்ன.

7. இது, பொழிப்பெதுகை யுடைய அளவடியா லானது. 4 வதடி — பொழிப்பு மோனை. இது மிகமிகச் சிறு பன்மை.

8. சிந்தடி தனித்து வந்த குறள் வெண்டுறை. 1, 4, 8, 9 அடிகள் பொழிப்பு மோனை, மற்றவை பொழிப்பெதுகை.

9. இது, குறளடி தனித்து வந்த வெண்டுறை. எல்லா அடியிலும் மோனை அமைந்துள்ளது. இவ் வாத்திசூடி அடிகள் பெரும்பாலனவற்றில் மோனை அமைய வில்லை. இருசீரடி யானதால், மோனை அமையா விடினும் இழக்கின்று.

1, 2, 3-ம் ஒருவகையே. 4-வேறு வகை. இந்நான்கும் பொருட்டொர்நிலை பாடுதற்கு ஏற்ற வெண்டுறைகளாகும்.

5, 6, 7— ஒரு வகையே. 8. சிந்தடி. 9. குறளடி. இம் மூன்றும் நீதிநெறி பாடுதற்கு ஏற்ற வெண்டுறைகளாகும்.

குறள் வெண்டுறையாலான அம்மோனை நூல்களை முதவியலில் 'குறள் வெண்டுறை' என்பதில் காண்க.

3. வெண்டாழிசை

1. ஏரினைப் போற்றுதும் ஏரினைப் போற்றுதும்
பாருல கத்தோர் பசீப்பிணிக் கோர்மருந்தாய்
ஆருயி ரோம்புத லான்.
2. கைத்தொழில் போற்றுதும் கைத்தொழில் போற்றுதும்
ஒத்துல கத்தே உயர்வாழ்வுக் கானபொருள்
அத்தனையுந் தான்றருத லான்.
3. வாணிகம் போற்றுதும் வாணிகம் போற்றுதும்
ஏணிபோ ஸெப்பொருளு மெங்குமில் லென்னுமே
ஆணிபோ லேதருத லான்.

—புகு

சிந்தியல் வெண்பா, ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருதல்—வெண்டாழிசை. அவ்வாறு வந்திருத்தலை அறிக. இது சிறு வழக்குண்டயது.

இம் மூன்று வெண்பாக்களும், பொழிப்பு மோனை யுடைய அளவடியும் சிந்தடியும் ஒரெதுகை பெற்று வந்தி ருத்தலை அறிக. 'ஏணிபோல்' என்னும் அடி முற்றுமோனை.

மூன்று வெண்பாக்களினும் முதலடி-பொழிப்புமோனை பொழிப்பெதுகையும், பின்மோனை பின்னெதுகையும் உடையதாய் அமைந்திருத்தலை நோக்குக.

சிந்தியல் வெண்பாக்களால் ஆனதால், இது இவ் வொரே வகையினை யுடையதே யாகும்.

4. வெண்டுறை

1. கூவாய் பூங்குயிலே ! குளிர்மாரி தடுத்துகந்த
மாவாய் கீண்ட மணிவண்ண னைவரக்
கூவாய் பூங்குயிலே !

—நாலா

2. தலையே நீவணங்காய் ! தலைமலை தலைக்கணிந்து
தலையா லேப விதேருந் தலைவனைத்
தலையே நீவணங்காய் !

—அப்

3. குழலிசைய வண்டினங்கள்

கோழிலைய செங்காந்தட் சூலைமேற் பாய
அழலெரியின் முழுகினவால்

அந்தோ வளியவென் றயல்வாழ் மந்தி
கலுழ்வனபோல் செஞ்சசைந்து கல்லருவி தூஉம்
நிழல்வரை நன்னாடன் நீப்பனோ வல்லன்.

—யாக

4. கல்லாதார் நல்லவையுட் கல்லேபோற் சென்றிருந்தால்
கருமம் யாதாம்

இல்லாதார் செல்வரைக்கண் டிணங்கியே யேமுற்றால்
இயைவ தென்னும்

பொல்லாதார் நன்கலங்கள் பூண்டாலும் மெய்புதைப்பப்
பொலிவ தென்னும்

புல்லாதார் பொய்க்கேண்மை புனைந்துரைத்தா

லாவதென்னே

அல்லாதார் பொய்யாவ தறிபவே லமையாதோ ? —யாக

5. முழங்கு கனியானை முரிக் கடற்படை

முறிதார் மன்னர்

வழங்கு மிடமெல்லாந் தன்புகழே போக்கிய
வைவேல் விண்ணன்

செழுந்தண்பூம் பழசையுட் சிறந்தநா ளுஞ்செய
எழுந்தசே தகத்துள் ளிருந்தவண் ணலடி
விழுந்தண்பூ மலர்களால் வியந்துநா ளுந்தொழத்
தொழுந்தவ ருறுவினை துறந்துபோ மாலரோ. —யாகா

6. கூற்றிருக்கு மடலாழிக் குரிசின்முத லோரிறைஞ்சக்
கொழுந்தேன் பல்கி
ஊற்றிருக்குந் தில்லைவனத் தசும்பிருக்கும் பசும்பொன்மன்றத்
தொருதா ளுன்றி

வண்டுபா டச்சுடர் மகுடமா டப்பிறைத்
துண்டா மடப்புலித் தோலுமா டப்பகி
ரண்டமா டக்குலைந் தகிலமா டக்கருங்
கொண்டலோ டுங்குழற் கோதையோ டுங்கறைக்
கண்டலா டுந்திறங் காண்மினோ காண்மினோ! —சிதம்

மூன்றடி முதல் ஏழடிகாறும் வந்து, பின்னர்ச் சில
அடிகள் குறைந்தும், வேற்றொலி யாகவும் வருதல்—
வெண்ணிறை. இவை முறையே அவ்வாறே வந்திருத்தலை
அறிக.

முதல் இரண்டு பாடல்களும் ஒரு வகையே. ஒன்றினு
லொன்றினை அறிவுறுத்தற் பொருட்டு, இரண்டுங் காட்டப்
பட்டன.

அவை இரண்டும், 1, 2 அடிகள் — நாற்சீரடி.
“ அடி 3 — இருசீரடி.

முதலடியின் முதலிருசீர் ஈற்றடியாக அமைந்துள்ளது.
முதற் பாட்டின் 1, 2 அடிகள்-பொழிப்பு மோனை.

இரண்டாம் பாட்டின் முதலடி—மேற்கூறிவாய் மோனையும்
எதுகையும். அடி 2- ஒருஉ மோனையும் எதுகையும்.

பாட்டு-3. முதலடி யிரண்டும் — அறுசீரடி. பின்னிரண்
டடியும்.— நாற்சீரடி.

முதல் இரண்டடிகளின் 1, 3, 5 சீர்களில் மோனை.
பின்னிரண்டடிகள் — பொழிப்பு மோனை. ‘கலுழ்’-
இடையின் உயிரெதுகை; அவ்வளவு சிறப்பின்று.

பாட்டு—4. முதலடி மூன்றும்—அறுசீரடி. பின்னிரண்டும்—நாற்சீரடி. தொடையமைதி மூன்றும் பாட்டிற் போன்றதே. அதனின் வேறுபட வந்துள்ள மோனைகளைக் கண்டறிக.

அடி 2 ல், முதற்சீரினும் பின் நான்கு சீரினும் ஒரே மோனை. ஐந்தடியும் ஒரேதுகை.

முதல் மூன்றடியும் ஒரோசையாகவும், பின்னிரண்டடியும் வேறோரோசையாகவும் இருத்தலான், இது—வேற்றெலிவெண்ணுறை. எனவே, ஒரே ஓசையுடையது—ஒரொலிவெண்ணுறை எனப்படும்.

பாட்டு—5. முதலடி இரண்டும்—அறுசீரடி. பின் நான்கும்—நாற்சீரடி. ஆறடியும் ஒரே எதுகை. முதலடியின் 1, 3, 5 சீர்களில் மோனை. இரண்டாமடியின் 1, 5 சீர்களில் மோனை. பின்னான்கடியும்—பொழிப்பு மோனை. இதுவும் வேற்றெலிவெண்ணுறையே.

பாட்டு—6. இதுவும் வேற்றெலிவெண்ணுறையே. முதலீரடியும்—அறுசீரடி. பின்னைந்தும்—நாற்சீரடி. முதலடியின் 1, 3, 5 சீர்களில் மோனை. இரண்டாமடியின் 1, 5 சீர்களில் மோனை.

3, 4 சீர்கள், 'தசம்பு'—அசம்பு' என, எதுகைநயம்.

3, 4, 6 அடிகள்—பொழிப்பு மோனை. அடி 5—முற்று மோனை. அடி 7—மேற்கதுவாய் மோனை.

3, 4, 5, 6 அடிகளின் பின்மோனை, பின்னெதுகையினைப் படித்தின்புறங்கள்.

முதல் இரண்டடியும் ஒரேதுகை. பின் ஐந்தடியும் வேறோரேதுகை.

தொடை அமைதியையும், ஓசை வேறுபாட்டையும் கவனித்து, இவ்வெண்ணுறைகளை இன்னொருமுறை படித்துப் பாருங்கள்.

5. வெளிவிருத்தம்

1. அங்கட் கமலத் தலர்கமல மேலீரும் — நீரேபோலும் !
 வெங்கட் சுடிகை விட வரவின் மேலீரும் — நீரேபோலும் !
 திங்கட் சடையீரும் தில்லைவனத் துள்ளீரும் — நீரேபோலும் !
 —சிதம்
2. ஒக்க வளைத்து மாக்கிடு வாரும் — ஒருநீரே
 தக்க சிறப்பிற் காத்திடு வாரும் — ஒருநீரே
 புக்கவை முற்றப் போக்கிடு வாரும் — ஒருநீரே
 மிக்க முடிக்கட் கீற்றுடை யாரும் — ஒருநீரே ! —வாட்.
3. வனபவள வாய்திறந்து
 வானவர்க்குந் தானவனே — என்கின்றனளால்
 சினபவளத் திண்டோள்மேல் — என்கின்றனளால்
 சேர்ந்திலங்கு வெண்ணீற்றன் — என்கின்றனளால்
 அனபவள மேகையோ
 டப்பாலைக் கப்பாலான் — என்கின்றனளால்
 கனபவளஞ் சிந்தும்
 கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் — கண்டாள் கொல்லோ! — அம்
4. மன்னர் ஆகிட மக்களை ஆக்கினர் — அவர்போலும்!
 இன்னல் காண்கின் இளநகை செய்தவர் — அவர்போலும் !
 முன்னு மென்னு முகிழரப் புகழவர் — அவர்போலும்!
 கன்ன லன்னவெம் காந்தி யடிகளே — அவர்போலும் !

—புகு

மூன்றடியானும் நான்கடியானும் வந்து, அடிதோறும் அடிமுடிவிடத்து ஒரே தனிச்சொற் பெற்றுவருவது—வெளி விருத்தம். இந்நான்கும் அவ்வாறே வந்திருத்தலை அறிக. நான்கும் வெவ்வே ருசையுடையவை. இது சிறுவழக் குடையது.

தனிச் சீரொழிய, 1, 3 விருத்தம்—கொச்சக வகை.

2, 4 விருத்தம்—கலிவிருத்தம்.

1, 3, 4 பாட்டுக்களின் அடிகள்—பொழிப்பு மோனை. மற்ற தொடை வளையினைக் கண்டறிக.

இரண்டாவது - விருத்தம்—முதற்சீர்—வல்லினக் குற்றொற்றும், மூன்றஞ்சீர்—வல்லின நெட்டொற்றுமாக வந்த ஒருவகை எதுகைத்தொடையாலமைந்தது. மூன்றவத்தி, அத்துடன் பொழிப்புமோனை.

மூன்றாம் விருத்தத்தின் ஈற்றடி, வேறு தனிச்சொற் பெற்றது. 'கழிப்பாலைச் சேர்வானைக் கண்டாள், வான வர்க்குந் தானவனே என்கின்றாளால்' என முடிவு கொள்க.

“வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே சினபவளத் திண்டோள்மேற் சேர்ந்திலங்கு வெண்ணீற்றன் அனபவள மேகலையோ டப்பாலைக் கப்பாலான் கனபவளஞ் சிந்தும் கழிப்பாலைச்சேர்வானே.”

எனத் தனிச்சொல் ஒழிந்த அடிகள், கொச்சகம் ஆதலை அறிக.

6. ஆசிரியத்தாழிசை

1. வையைத் துறைவன் மாமதுரைத் தென்னவன்
மெய்யை யுயிர்கொடுத்துக் காத்ததொடும் மீறிலத்தே
செய்ய தமிழ்வளர்த்துச் செல்லாப் புகழ்பூண்டான்.
2. பொன்னித் துறைவன் பூம்புகார்ச் செம்பியன்
மன்னு மகளைமுறை செய்ததொடும் மாறிலத்தே
கன்னித் தமிழ்வளர்த்துக் கழியாப் புகழ்பூண்டான்.
3. பொருளைத் துறைவன் பூவாவஞ் சிப்பொறையன்
வருபுகார்ச் செல்விசிலை வைத்ததொடும் மண்ணகத்தே
அருமைத் தமிழ்வளர்த்தாங் கழியாப் புகழ்பூண்டான்.
4. முன்னந் தமிழகத்தை மூவா முறைபுரந்த
தன்னந் தனைநேர் தருவண் புகழ்மூவர்
தென்னன் பொறையன் செம்பியன் என்பரால். —புகு

அளவொத்த மூன்றடியாய், ஒரு பொருள்மேல் மூன் றடுக்கியும், தனித்தும் வருதல்-ஆசிரியத்தாழிசை. இவை அவ்வாறே வந்திருத்தலை அறிக. நான்காவது தனித்து வந்தது.

தொடையமைப்பினை நோக்குக.

தாழிசை ௧ அடி தொடடை

1	2	ஒருஉமோனை.
2	2	கீழ்க்கதுவாய் மோனை.
3	2	மேற்கதுவாய் மோனை.
4	1	மேற்கதுவாய் மோனை.
„	2	கூழைமோனை.

மற்ற அடிகள் பொழிப்பு மோனை.

பாட்டு-1. 'வய்யை' என எதுகையமைதி கொள்க.

'கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன்'
என்ற சிலப்பதிகாரத் தாழிசை போன்றது.

7. ஆசிரியத்துறை

1. நாணிக் கவிழ்த்தவள் தன்றலை தொட்டு நவின்றவுன்றன்
ஆணைக் கவள் சிரம் அற்றினி வீழினும் அஞ்சிலம்யாம்;
காணப் பிறர்பொருள் கள்ளலம் ஆதலினால்,
வாணிக் குரித்தெனக் கேட்டபின் வெளவலம் வாரலையோ!
—மனோ
2. வலைவாழ்நர் சேரி வலையுணங்கு முன்றில்
மலர்கை யேந்தி
விலை மீ னுணங்கற் பொருட்டாக வேண்டுருவங்
கொண்டு வேறோர்
கொலைவேல் நெடுங்கட் கொடுங்கூற்றம் வாழ்வ
தலைநீர்த்தண் கான லறியேன் அறிவேனேல்
அடையேன் மன்றோ!
—சில-7
3. வண்டுளர் பூந்தார் வளங்கெழு செம்பூட்சேய்
வடிவே போலத்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி மான்வினவித்
தணந்தோன் யாரே!
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி வந்தும்
பண்டைப் பதிவினவிப் பூங்கு படமொழிந்து
படர்ந்தா னன்றே.
—யாக
4. அமல னாதிபி ரானடி யார்க்கென்னை யாட்படுத்த
விமலன் விண்ணவர் கோன்விரை யார்பொழில் வேங்கட வன்
நிமலன் நிம்மலன் நீதி வானவன்
நீள்மதி ளரங்கத் தம்மான்றிருக்
கமல பாதம்வந் தென்கண்ணி னுள்ளன வொக்கின்றதே.
—நாலா
5. விண்ணார் திங்கள் விளங்கு நுதலினர்
எண்ணார் ஊந்தென் எழில்கொண்டார்.
பண்ணார் வண்டினம் பாடல்செய் பாற்றுறை
உண்ணார் நாளும் உறைவரே.
—சம்
6. இளமதி நுதலியொ டன்னம்பர் மேவிய
வளமதி வளர்சடை யீரே!
வளமதி வளர்சடை யீருமை வாழ்த்துவார்
உளமதி மிகவுடை யோரே.
—சம்

7. வானி ளம்மதி மல்கு வார்சடை
ஆனஞ் சாடல ஸ்டாணை
தேன ணிம்மலர் சேர்த்த முன்செய்த
ஊன முள்ள பொழியுமே. —சம்
8. நீறு சேர்வதொர் மேனியர் நேரிழை
கூறு சேர்வதொர் கோலமாய்ப்
பாறு சேர்தலைக் கையர் பராய்த்துறை
ஆறு சேர்சடை யண்ணலே. —சம்
9. யாதொன்றுங் காணேம் புலத்த லவர்மலை
போதாடி வந்த புதுப்புனல்;
போதாடி வந்த புதுப்புனல் மற்றையார்
மீதாடி னோந்தோழி நெஞ்சன்றே. —சில-24
10. ஆறணி செஞ்சடையான்
அழகார் புரமுன்றும் அன்று வேவ
நீறணி யாகவைத்த நிமிர்புன்சடை யெம்மிறைவன்
பாறணி வெண்டலையிற்
பகலே பலியென்று வந்து நின்ற
வேறணி கோலத்தினுள் விரும்பும் புகலியதே. —சம்
11. தாமரைக் கண்ணனை விண்ணோர் படிந்
தலைமக னைத்துழாய்விரைப்
பூமருவு கண்ணி யெம்பி ராளைப் பொன்மலையை
நாமருவி நின்றேத்தி யுள்ளி வணங்கி
நாமகிழ்ந் தாட நாவலர் *
பாமருவி நிற்கத் தந்த பாண்மையேய் வள்ளலே! —நாலா
12. அந்தமுமாதியு மாகிய வண்ணல்
ஆரழ லங்கை யமர்ந்திலங்க *
மந்த முழவியியம்ப
மலைமகள் காணநின் ருடிச்
சந்த மிலங்கு நுகுதலை கங்கை
தண்மதி யம்பிய லேதிதும்ப
வெந்தவேண் ணீறுமெய் பூசும்
வேட்கள நன்னக ரீரே! —சம்
13. எவ்வ நோய்தவிர்ப் பாணெ மக்கிறை
இன்ன கைத்துவர் வாய்நி லமகள்
செவ்வி தோயவல்லான் திருமா மடக்கினியான்;
மவ்வல் மாலைவண் டாரும் மல்லிகை
*மாலை யோடு மணந்து மாருதம்
தெய்வ நாதவருந் திருக்கோட்டி யூரானே. —நாலா

14. ஆற்றுக் கேபிறைக் கீற்றுக் கேசடை
யாக்கிச் சேவடி தூக்கி யாருயிர்ப்
பேற்றுக் கேநடிப் பாய்மணி மன்றிற் பெருந்தகையே !
சோற்றுக் கேயிதஞ் சொல்லிப் பேதையர்
சூழல் வாய்த்துயர் சூழ்ந்து மேற்றிசைக்
காற்றுக் கேகறங் காய்ச்சுழன் றேனைக் கருதுதியோ!—அரு
15. ஆடி னாய்நறு நெய்யொடு பால்தயிர்
அந்த ணர்பிரி யாதசிற் றம்பலம்
நாடி னுயிட மாநறுங் கொன்றை நயந்தவனே !
பாடி னாய்மறை யோடுபல் கீதழும்
பல்ச டைப்பனி கால்கதிர் வெண்டிங்கள்
சூடி னயரு ளாய்சுருங் கவெம தொல்லினையே. —சம்
16. அஞ்சொன் மடவார் ஆலோல மென்றுசொலும்
செஞ்சொன் மிகவேட்டுச் செல்லாவாய்ப் பைங்கிளிகள்
செறிதண் சாரல்;
வெஞ்சொல் லினையர் வேறின்றி மாவினவி
நெஞ்சம் பறிபோக நீளென்கங் கையேந்தி
நின்றான் போலும்! —புகு

நான்கடியாய், ஈற்றயலடி குறைந்தும், ஈற்றயலடி
குறைந்து இடைமடக்காயும், இடையிடை குறைந்
தும், இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காயும்
வருதல்—ஆசிரியர்த்துறை.

இடையிடை குறைதல்—1. இரண்டாமடியும் நான்கா
மடியும் குறைதல், 2. முதலடியும் மூன்றாமடியும்
குறைதல்.

பாட்டு	அடி	சீர்அளவு	பாட்டு	அடி	சீர்அளவு
1	1, 2, 4	5	11	1, 3	7
"	3	4	"	2, 4	5
2	1, 2, 4	6	12	1, 3	7
"	3	4	"	2, 4	6
3	1, 2, 4	6	13	1, 3	8
"	3	4	"	2, 4	4
4	1, 2, 4	5	14	1, 3	8
"	3	7	"	2, 4	5
5, 6, 7, 8, 9-1, 3	"	4	15	1, 3	8
"	2, 4	3	"	2, 4	5
10	1, 3	6	16	1, 3	4
"	2, 4	4	"	2, 4	6

முதற்பாட்டின் 1, 2, 4 அடிகள்—ஐஞ்சீரடி.

மூன்றாமடி—நாற்சீரடி.

எனவே, இது ஈற்றயலடி குறைந்து வந்தது.

2, 3 பாட்டுக்களும் இது போன்றனவே.

மூன்றாம் பாட்டு — இடைமடக்கி வந்தது.

நாலாம் பாட்டு — ஈற்றயலடி நீண்டு வந்தது. 'குறைந்தும்' என்ற உம்மையால், நீண்டும் வரும் என்பது பெறப்படுதலான், நீண்டு வந்தது.

மற்ற பாடல்கள் — இடையிடை குறைந்து வந்தன.

6, 9, பாடல்கள் — இடைமடக்காய் வந்தன.

5—15 ஆகிய 11 இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் பாடல்களும் குறைந்து வந்தன.

16 ஆம் பாடல் — முதலடியும் மூன்றாமடியும் குறைந்து வந்தது.

இப்பதினாறு அடியளவின் வேறுபாட்டாலும், பாட்டுக்களும் அடிக்குறைவின் வேறுபாட்டாலும், அடிக்குறைவின் இடவேறுபாட்டாலும், இடைமடக்காலும்-வெவ்வேறுபாட்டினால்.

பாடல்கள் 14, 15—அடியளவு ஒன்றே எனினும், ஒசை வேறுபாட்டால் வேறுபாட்டினால்.

இவ்வாறே—5, 7, 8 பாடல்களும்.

இன்னொரு முறை கவனித்துப் படித்துப் பாருங்கள்.

தொடையணிதி,

பாட்டு அடி . மோனை வரவேண்டியசீர்கள்

(1) (2)

1— 1, 2, 4 — 1, 3, 5 — 1, 5

"— 3 — 1, 3

2— 1, 2, 4— 1, 3, 5

"— 3 — 1, 3

3—	1, 2, 4—	1, 3, 5	
„—	3—	1, 3	
4—	1, 2, 4—	1, 5	
„—	3—	1, 3, 5	
5—9—	1, 3—	1, 3—	1, 4
„—	2, 4—	1, 3	
10—	1, 3—	1, 3, 5	
„—	2, 4—	1, 3	
11, 12—	1, 3—	1, 3, 5, 7—	1, 5
„—	2, 4—	1, 4	
13—	1, 3—	1, 5	
„—	2, 4—	1, 3	
14—	1, 3—	1, 5	
„—	2, 4—	1, 5	
15—	1, 3—	1, 5	
„—	2, 4—	1, 5	
16—	1, 3—	1, 3	
„—	2, 4—	1, 3, 5	

(1), (2)— 1ல் வரவேண்டியவாறு வராவிட்டால்,
2ல் வரவேண்டியவாறு வரலாம்.

பாட்டு - 4, 9. நான்காம் அடிகளில் மோனை அமைய
வில்லை.

பாட்டு - 13. அடி—4. 'தெய்வ'—மூன்றாமெழுத் தொன்
றெதுகை. அவ்வளவு சிறப்பின்று.

14ஆம்பாடல்—ஒருவகை எதுகைத்தொடையான் அமைந்
துள்ளதை நோக்குக.

வரவேண்டியதற்கு மேல் வந்துள்ள தொடைவகை
யினைக் கண்டறித.

அடிகள் மிக்கும் குறைந்தும் ஒருவகை ஓசையின்பம்
பயக்கின்ற தல்லவா?

8. கலித்தாழிசை

1. வளைந்தது வில்லு வளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற !
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற ! —திவா
2. செல்லார் பொழிற்றில்லைச்
சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப்
புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள் ! —சிதம்
3. வருவாய் மயில்மீ தினிலே
வடிவே லுடனே வருவாய்;
தருவாய் நலமுந் தகவும் புகழும்
தவமுந் திறமுந் தனமுங் கனமுந். —பாரா
4. பின்னுமுன்னு மெங்கணும் பெயர்ந்துவர் தெழுந்துலாய்
மின்னுமின் னிளங்கொடி வியனிலத் திழிந்தெனத்
தென்னன் வாழ்க வாழ்க வென்று சென்றுபந் தடித்துமே
தேவரார மார்பன் வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே. —சில-29
5. வென்று பனிமலையில் விற்பொறித்த வானவன்
இன்றுநம் பண்ணை வருமே லெழின்றுமார்பில்
அன்றலர் போந்தை காணாமோ தோழி !
அலர்போந்தை கண்டின்பம் பூணாமோ தோழி ! —அர
6. பெரியவனை மாயவனைப் பேருலக மெல்லாம்
விரிகமல வீந்தியுடை விண்ணவனைக் கண்ணும்
திருவடியுங் கையுந் திருவாயுஞ் செய்ய
கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே!
கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தங் கண்ணென்ன கண்ணே !
—சில-17
7. மாதலைவன் கென்னடியை வன்கொலைசெய் புல்லியனை
ஏதுமறி யாதவனென் றியும்பினரே மேதோழி !
ஏதுமறி யாதவனென் றியும்பினரே யாமாயின்
மாதலைவர் கள்வாழ வகையினியின் றேதோழி !
வாழவகை யுற்றவர்க்கு வகையினியின் றேதோழி ! —உகெ
8. மடம்படு சாயலாள் மாதவி தன்னைக்
கடம்படாள் காதற் கணவன் கைப்பற்றிக்
குடம்புகாக் கூவற் கொடுங்குநம் போந்த
தடம்பெருங் கண்ணிக்குத் தாயர்நான் கண்டீர் !
தண்புகார்ப் பாவைக்குத் தாயர்நான் கண்டீர் ! —சில-29

9. தீங்கரும்பு நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்
பூங்காஞ்சி நீழல் அகைப்பார் புகார்மகளிர்
ஆழிக் கொடித்திண்டேர்ச் செம்பியன் வம்பலர்தார்ப்
பாழித் தடவரைத்தோட் பாடலே பாடல் !
பாவைமா ராரிக்கும் பாடலே பாடல் ! —சில-29
10. ஆலத் திலையான் அரவி னனைமேலான்
நீலக் கடலுள் நெடுங்காலங் கண்வளர்ந்தான்
பாலப் பிராயத்தே பார்த்தற் கருள்செய்த
கோலப் பிரானுக்கோர் கோல்கொண்டுவா !
குடந்தைக் கிடந்தற்கோர் கோல்கொண்டுவா ! —நாலா
11. வில்லைக் காட்டி வெருட்டி வேடுவர்
விரவ லாமைசொல்லிக்
கல்லி னுலெறிந் திட்டு மோதியும்
கூறை கொள்ளுமிடம்
முல்லைத் தாது மணங்கமழ்
முருகன் பூண்டிமா நகர்வாய்
எல்லை காப்பதொன் றில்லை யாகில்நீர்
எத்துக் கிங்கிருந்தீர்
எம்பி ரானிரே ! —சுந்
12. காளி யாடக் கனலுமிழ் கண்ணுதல்
மீளி யாடுதல் பாருமே !
மீளி யாடல் வியந்தவள் தோற்றெனக்
கூளி பாடிக் குனிப்பதும் பாருமே பாருமே ! —சிதம்
13. காமர்நறு விறைத்துளபக் கண்ணியனைப் புண்ணியனை
மாமகள்தன் கொழுநனை வழுத்துவீர் மானிடர்காள் !
மாமகள்தன் கொழுநனை வழுத்துவீர் ஆமாகில்,
தாமரைப்பெ ரும்முதலுஞ் சாரற் கரியகதி சாகு வீரே. —குசே

இரண்டடியும் பலவடியும் வந்து, ஈற்றடி மிக்கு, ஏனை
யடிகள் தம்முள் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் வருதல்-கவித்தா
ழிசை. ஒத்தும் ஒவ்வாதும் வருதல், இரண்டடியொழிந்த
வற்றுள் கொள்க. இக்கவித்தாழிசைகள் அவ்வாறு வந்
திருத்தலை அறிக.

முதல் மூன்றும்—2 அடித் தாழிசைகள்.
நாலும் ஐந்தும்—3 அடித் தாழிசைகள்.
மற்ற எட்டும் —4 அடித் தாழிசைகள்.
முதல் தாழிசையின் முதலடி.—நாற்சீரடி.

‘உணர்ந்தன—ஒருங்குடன்’ என, மோனைத்தொடையாலமைந்த இரண்டாவதடி—அறுசீரடி. மற்றவும் இவ்வாறு காண்க.

தாழிசை	அடி	சீர்	தாழிசை	அடி	சீர்
2—	1—	4	10—	1, 2, 3—	4
„—	2—	5	„—	4—	6
3—	1—	6	11—	1, 2, 3—	6
„—	2—	8	„—	4—	8
4, 5—	1, 2—	4	12—	1, 3—	4
„—	3—	8	„—	2—	3
6-9—	1, 2, 3—	4	„—	4—	5
„—	4—	8	13—	1, 2, 3—	4
			„—	4—	6

இதை நன்கு கவனித்துத் தாழிசைகளின் வேறுபாட்டினை உணர்க.

முதல் மூன்று இரண்டடித் தாழிசைகளும் அடியளவான் வேறுபட்டவை.

மூன்றடித் தாழிசைகளிரண்டும் (4, 5) வேறுபட்ட ஓசையுடையவை.

நான்கடித் தாழிசைகள் எட்டில், 6, 7 ஓரோசையுடையவையே. 7 இடைமடக்கி வந்ததால், வேறுபட்டது.

9—6, 7 போன்ற ஓசையுடையதே எனினும், முதலிரண்டடியும் ஒரெதுகையாகவும், பின்னிரண்டடியும் வேறெதுகையாகவும் உள்ளதால், வேறுபட்டது.

10 ன் ஈற்றடி அறுசீரடியானதால், வேறுபட்டது. 13 ன் ஈற்றடியும் அறுசீரடியே யெனினும், வேறோசையோடு இடைமடக்கி வந்ததால், வேறுபட்டது.

11 ன் முதல் மூன்றடியும் அறுசீரடியும், ஈற்றடி எண்சீரடியும் ஆனதால், வேறுபட்டது.

12. இதன் முதல் மூன்றடிகள்—நாற்சீரடியும் முச்சீரடியாகி, ஒவ்வாது வந்ததால், வேறுபட்டது.

இன்னொருமுறை திருப்பிப் படித்துப்பார்த்து, இவ்வேறுபாட்டினை நன்கு தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

தொடைவகை,

பாட்டு	அடி	மோனைச்சீர்	தொடைவகை
1 —	1 —	—	பொழிப்புமோனையும் எதுகையும்.
„ —	2 —	1,3,4,6	—
2 —	1 —	—	பொழிப்புமோனை.
„ —	2 —	1,3,5	—
3 —	—	—	நன்கு அமைந்துள்ளது. படித்துஇன்புறுக.
4 —	1, 2 —	—	பொழிப்புமோனை.
„ —	3 —	1,3,5	‘சென்று-வென்று’ என எதுகைநயம்.
5 —	1 —	—	பொழிப்புமோனை.
„ —	2 —	—	ஒருஉமோனை.
„ —	3 —	1, 5	‘காணுமோ—பூணுமோ’ என எதுகை நயம்.
6 —	1, —	—	பொழிப்பு மோனை.
„ —	3 —	—	மேற்கதுவாய் மோனை.
„ —	4 —	—	முற்றுமோனை. சுவைத் தின்புறுக.
7 —	1 —	—	பொழிப்புமோனை.
„ —	2, 3 —	—	மேற்கதுவாய் மோனை.
„ —	4 —	1,3,5,7	—
8 —	1 —	—	பொழிப்புமோனை.
„ —	2, 3 —	—	கூழைமோனை.
„ —	4, 1, 3, 5, 7	—	—
9 —	1,2 —	—	ஒருஉ மோனை.
„ —	3 —	—	மோனை ‘அமைய வில்லை. ‘செம்பி—வம்ப’ என்னும் எதுகை நயம்.
„ —	4 —	1,3,4,5,7,8	—
10 —	1 —	—	மேற்கதுவாய் மோனை.
„ —	2, 3 —	—	பொழிப்பு மோனை.
„ —	4 —	1,3,4,6	—

11 — 1 — 1,3,4,5 —
 „ — 3 — 1, 4 —
 „ — 4 — —

மோனை நன்கு அமைந்துள்ளது.

„ — 2 — —

மோனை அமையவில்லை.

இதைச் சேர்ந்த மற்ற ஒன்பது பாடலினும் இவ்வாறே.

12 — 1 — — மேற்கதுவாய் மோனை.
 „ — 2 — — மோனை அமையவில்லை.
 „ — 3 — — பொழிப்பு மோனை.
 „ — 4 — 1,3 —
 13 — 1,3 — — பொழிப்பு மோனை.
 „ — 2 — — மேற்கதுவாய் மோனை.
 „ — 4 — 1, 3, 5 —

வரவேண்டிய இடங்களுக்கு மேல் வந்துள்ள மோனைகளை நயமரீகக் கொள்க.

பயிற்சி

- முன்னர் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட கவிவிருத்தம் முதல் ஆசிரியவிருத்தம் ஈராக வுள்ள பாவினங்கட்கும் இப்பாவினங்கட்கும் உள்ள வேறுபா டென்ன?
- குறட்டாழிசை, ஆசிரியத்தாழிசை, வெளிவிருத்தம்—இவற்றின் இலக்கணம் என்ன?
- குறள் வெண்டுறையால் செய்யப்பட்ட நான்கு நூல்களைக் குறிப்பிடுக.
- குறள் வெண்டுறையின் பழைய இலக்கணத்திற்கும் புதிய இலக்கணத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடென்ன? இவ்வாறு புதியது புகுந்ததன் காரணம் என்ன?
- வெண்டாழிசைக்கும் ஆசிரியத் தாழிசைக்கு முள்ள வேறுபா டென்ன?
- வெண்டுறைக்கும் கலித்தாழிசைக்கும் உள்ள வேறுபா டென்ன?
- வெண்டுறை எத்தனை வகைப்படும்?
- ஆசிரியத்துறையின் இலக்கணம் என்ன? ஆசிரியத் துறையை வகைப்படுத்திக் கூறுக.

9. கலித்தாழிசையின் வகையைக் குறிப்பிடுக.
10. ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வரும் பாவினங்கள் எவை?
11. இடையிடை குறைந்து வருதல், ஈற்றில் குறைந்து வருதல், ஈற்றடி குறைந்துவருதல், ஈற்றடிமிக்கு வருதல்—இவை எவ்வெப் பாவினங்களின் இலக்கணம்?
12. இப்பாவினங்களில் அமைந்துள்ள அடியெதுகை வகையினை வகைப்படுத்துக.
13. கீழ்வரும் அடிகளிலுள்ள மோனை எதுகை அமைப்பினை எடுத்துக் காட்டுக.
1. 'தலையே நீவணங்காய் தலைமாலை தலைக்கணிந்து'
 2. 'துண்டமா டப்புலித் தோலுமா டப்பகி'
 3. 'முன்னந் தமிழகத்தை மூவா முறைபுரந்த'
 4. 'ஆற்றுக் கேபிறைக் கீற்றுக் கேசடை'
 5. 'கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே'
14. 1. "இருளில் தனித்துறை ஏழையர் தங்கள்மேல் பொருதலோ னீமென் ரூடாய்கழல், போயெரிந் தான்பண்டென் ரூடாய்கழல்" —மனோ
2. "மும்மதுரைச் சங்கத்து முறையொடு வளர்ந்த அம்மதுரச் சொல்லரூ ளவளே" —புகு
- இவை எப்பாவினம்?
15. 'இளங்கோவடிகள் காலத்திலேயே பர்வினங்கள் தோன்றிவிட்டன' என்பதைப் புலப்படுத்துக.
16. இப்பாவினப் பாடல்களோடு சேர்ந்த பாடல்களை அவ் வந்நூல்களில் படித்து, இவற்றின் அமைப்பு நன்கு மனத்தில் பதியும்படி செய்துகொள்க.
17. இவ்வெடுத்துக் காட்டுச் செய்யுட்களை நன்குபடித்து, அவ்வாறு வகைக்கொண்டு பாடிப்பாருங்கள்.

9. மேல்வைப்பு

1. தக்கன் வேள்வி தகர்த்தவன் பூந்தராய்
மிக்க செம்மை விமலன்-வியன்கழல்
சென்று சிந்தையில் வைக்க மெய்க்கதி
நன்ற தாகிய நம்பன் ருனே.

2. வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்துமுல்
ஆத் மில்லி அமனெடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திரு வுள்ளமே
பாதி மாதட னாய பரமனே!

ஞால நிற்புகழேழிக வேண்டுந்தென்
ஆல வாயி லுறையுமெம் மாதியே!

சம்

3. காதல்செய் தினையவர் கலவிதரும்
வேதனை வினையது வெருவுதலாம்;
ஆதலி லுனதடி அனுகுவன்னான்
பேதலர் நெடுமுடிப் புண்ணியனே!

ஆண்டாயுனைக் காண்பதோர்
அருளெனக் கருனாதியேல்
வேண்டேன்மனை வாழ்க்கையை
விண்ணகர் மேயவனே.

நாலா

4. மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை
மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நிர்சுமந் தேத்திப்
புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்;
யாதும் சுவடுப டாமல்
ஐயா றடைகின்ற போது

காதல் மடப்பிடி யோடும்
களிறு வருவன கண்டேன்.
கண்டேன் அவர்திருப் பாதம்
கண்டறி யாதன கண்டேன்.

அப்

முதற் பாட்டு—ஈரடி மேல்வைப்பு.
மற்ற மூன்றும்—நாலடி மேல்வைப்பு.
நாலடிப் பாடானுக்குமேல் மேல்வைப்பு வருவது

—நாலடி மேல்வைப்பு.

‘மேல்வைப்பு’ என்பது,

“கருப்பமுத்துத் தேவனுக்குக் கண்மணிகள்-மூன்றுபேராம்
அழகிற் சிறந்தவனும் ஆண்மையுள்ள சந்தனமாம்

தண்டை சிலம்பு சலசலென்க

தாராபுரம் தங்க நடந்துவாடி மங்கை”

—சந்தெ

என்னும் தெம்பாங்கில் வரும், ‘தண்டை சிலம்பு சலசலென்க’ என்னும் மேல்வைப்புப் போன்றதாகும்.

இரண்டாம் பாட்டு,

‘வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்’

என்ற கலிவிருத்தம் போன்ற கலிவிருத்தம். அப்பாடலின் மேல்வைப்பாக, ‘ஞால நின்புகழ்’ என்னும் மேல்வைப்பு வருகிறது. இதுவே மற்ற ஒன்பதுபாடலுக்கும் தொடர்ந்து வருகிறது.

மூன்று நாலு பாடல்களின் மேல்வைப்பும் இவ்வாறே தொடர்ந்து வருகிறது. முதற் பாடலின் மேல்வைப்பு மாறி வருகிறது.

மூன்றாம் பாட்டு— வஞ்சிவிருத்தம்.

நான்காம் பாட்டு— அறுசீரடி விருத்தம்.

முதற் பாட்டு— அளவடித் தாழ்சை.

தொடையமைப்பினை நோக்குக:

முதற்பாட்டின்—மேல்வைப்பு முதலடியிலும்,

இரண்டாம்பாட்டின்- 1, 3 அடிகளிலும்

மோனை அமையவில்லை. மற்றவற்றில் நன்கு மோனை அமைந்துள்ளது. கண்டறிக.

‘சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்
சுடர்த்திங்கள் சூளா மணியும்’

என்ற அப்பர் பாடலும் நாலாம் பாடல் போன்றதே. பயிற்சி

1. ‘மேல்வைப்பு’—எடுத்துக் காட்டுத் தந்து விளக்குக.
2. இவ்வாறு வகைக் கொண்டு பாட முயலுக.
3. ‘கல்வி யென்பது கற்றவர் செல்வமாம்
செல்வ மென்பது சேர்ந்தவர் செல்வமாம்’

இதை மேல்வைப்பாகக் கொண்டு ஒரு பாட்டுப் பாடுக.

இறுகாறும் எடுத்துக் காட்டிய, இலக்கணங் கூறிய பாாவும் பாவினவும்

1. பா

1. குறள் வெண்பா
2. நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
3. இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
4. நேரிசை வெண்பா
5. இன்னிசை வெண்பா
6. நேரிசைப் ப. : ரொடை வெண்பா
7. இன்னிசைப் ப. : ரொடை வெண்பா
8. நேரிசைக் கலிவெண்பா
9. இன்னிசைக் கலிவெண்பா
10. நேரிசை ஆசிரியப்பா
11. இணைக்குற ளாசிரியப்பா
12. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா
13. அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா
14. நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா
15. அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா
16. வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா
17. தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
18. தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா
19. சி. : ருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
20. ப. : ருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
21. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா
22. உறழ் கலிப்பா
23. வெண்கலிப்பா
24. நாலடிக் கொச்சகம்
25. ஆறடிக் கொச்சகம்
26. எட்டடிக் கொச்சகம்
27. கட்டளைக் கலிப்பா
28. குறளடி வஞ்சிப்பா
29. சிந்தடி வஞ்சிப்பா
30. பரிபாடல்
31. பூப்பா
32. நூற்பா

2. பாவினம்

1. குறட்டாழிசை
2. குறள்வெண்டுறை
3. வெண்டாழிசை
4. வெண்டுறை
5. வெளிவிருத்தம்
6. ஆசிரியத் தாழிசை
7. ஆசிரியத்துறை
8. அறுசீரடி விருத்தம்
9. எழுசீரடி விருத்தம்
10. எண்சீரடி விருத்தம்
11. ஒன்பதின்சீரடி விருத்தம்
12. பதின்சீரடி விருத்தம்
13. பதினொருசீரடி விருத்தம்
14. பன்னிருசீரடி விருத்தம்
15. பதினான்கு சீரடி விருத்தம்
16. பதினாறுசீரடி விருத்தம்
17. இருபத்தெண்சீரடி விருத்தம்
18. முப்பத்திரு சீரடி விருத்தம்
19. கவித்தாழிசை
20. கவித்துறை
21. நேரசைக் கட்டளைக் கவித்துறை
22. நிரையசைக் கட்டளைக் கவித்துறை
23. கலி விருத்தம்
24. வஞ்சித்தாழிசை
25. வஞ்சித் துறை
26. வஞ்சிவிருத்தம்
27. மேல் வைப்பு

3. தாழிசை

1. இருசீரடித்தாழிசை	7. எண்சீரடித்தாழிசை
2. முச்சீரடித்தாழிசை	8. ஒன்பதின்சீரடித்தாழிசை
3. நாற்சீரடித்தாழிசை	9. பதின் சீரடித் தாழிசை
4. ஐஞ்சீரடித்தாழிசை	10. பன்னிரு சீரடித்தாழிசை
5. அறுசீரடித்தாழிசை	11. பதினான்குசீரடித்தாழிசை
6. எழுசீரடித்தாழிசை	12. பதினாறுசீரடித்தாழிசை

7. சிந்து

சிந்து என்பது, கலிப்பாவின் இனத்தைச் சேர்ந்ததாகும்; பாவினத்தின் இனம் எனினுமாம். சிந்தின் இலக்கணத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

சிந்து—ஓரெதுகை யுடைய இரண்டடியாய் வரும். சிறுபான்மை அவ்வாறு நான்கடி வருதலும் உண்டு. ஓரடியின் மோனைத்தொடையெடுப்பின் முன்னும் பின்னும் உள்ள அரையடி, சிந்தில் அடியெனவே வழங்கப்பெறும்.

அம் முதலரை யடியின் ஈற்றில், பெரும்பாலும் தனிச் சொல் வரும். சிறுபான்மை இரண்டாவ தரையடியின் ஈற்றில் தனிச்சொல் வருதலும் உண்டு. மிகச் சிறுபான்மை தனிச்சொல் இன்றியும் சிந்து வரும்.

தனிச் சொல்லின் இலக்கணத்தை, 'பரிபாடல்' என்னும் பகுதியிற் காண்க.

சிந்து, குறளடி முதல் எல்லா அடியானும் வரும். தனியரையறை யில்லை.

மோனைத்தொடையெடுப்பின் முன்னும் பின்னும் உள்ள அடிகள், அதாவது தனிச்சொல்லுக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள அடிகள் ஒத்து வருதல்—சமனிலைச் சிந்து எனவும், ஒவ்வாது வருதல்—வியனிலைச் சிந்து எனவும் பெயர் பெறும்.

1. சமனிலைச் சிந்து

1. இருசீரிரட்டை

1. வெள்ளை கறுப்பாழோ? — அகப்பேய்
வெள்ளியுஞ் செம்பாழோ?
உள்ளது முண்டோடி? — அகப்பேய்
உன்னுனை கண்டாயே. — அகப்
2. வருபங்குனித் திருநாட்படி
வகைக்காயிரங் கோட்டை — சின்னத்
திருவன்பயி ரிடும்புள்ளியிற்
செந்தாழைநெல் லளந்தேன். — முக்

- 3 முக்கூடற் பள்ளியைப்போல்
சொக்காரி நீயல்லவே
வக்கணை ஏன்மருதூர்
அக்கிர மப்பள்ளி! — முக்
4. தொண்டு செய்யுமடிமை— உனக்குச்
சுதந்தர நினைவோடா!
பண்டு கண்டதுண்டோ—அதற்குப்
பாத்திர மாவாயோ? —பார
5. பச்சைக் குழந்தையடி— கண்ணிற்
பாவையடி சந்திரமதி!
இச்சைக் கினியமது! —என்றன்
இருவிழிக்குத் தேனிலவு! —பார
6. ஒக்குந் தருமனுக்கே—இஃதென்பரோ
ஒவென் றிரைந்திடுவார்;
கக்கக்கென் றுநகைப்பார் — துரியோதன
கட்டிக்கொ ளெம்மையென்பார். — பார
7. தேடியுனைச் சரணடைந்தேன்
தேசமுத்து மாரி!
கேடதனை நீக்கிடுவாய்
கேட்டவரந் தருவாய். — பார
8. யாது மாகிநின்றாய் — காள்!
எங்கு நீநிறைந்தாய்!
தீது நன்மையெல்லாம் — நின்றன்
செயல்க ளன்றியில்லை. — பார
9. தயேநின் மனக்கவலை — ஒழிந்திடத்
தக்கநல் மருந்தளிப்பேன்
சேயினை யெழுப்பிடு வேன் — வினையடித்
திரியவுஞ் செய்திடுவேன். — ஆசி

தனிச் சொல்லுக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள அடி
இருசீரடி ஆனதாலும், அவ்வாறு இரண்டடி உள்ள
தாலும்—இது, இருசீரிரட்டை எனப்பட்டது. இருசீர்—இரு
சீரடி. இது, தனிச் சொற்கு முன்பின் உள்ள சமனிகைபான்
இரண்டடியையும், குறிக்கும். இரட்டை - அவ்வாறு

இரண்டடி. இனிவரும் முச்சீரட்டை முதலியவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.

இச்சிந்துகள் ஒன்பதும் வெவ்வேறேசையுடையவை. முதற் சிந்தும் ஆரூஞ் சிந்தும் ஒரே ஓசையுடையனவே எனினும், தனிச்சீரின் வேறுபாட்டால் ஓசை வேறுபட்டு வெவ்வேறாயின. இண்டாஞ் சிந்தின் இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சீர் வந்துள்ளது.

3, 7 சிந்துகள் தனிச்சீர் பெறவில்லை. இது மிகச் சிறுபான்மை. மூன்றாஞ் சிந்தின் அடிகள் எதுகைத் தொடை பெற்றுள்ளன. இச்சிந்து, வஞ்சித்துறையின் வகைபோன் றுள்ளது.

எல்லாச் சிந்துகளும் மோனையும் எதுகையும் நன்கு அமைந்திருத்தலை அறிக.

சிந்தின் உயிர்நாடி மோனைத்தொடையே. மோனையமைதி யில்லையேல் சிந்துக்கு உயிர்ப்பில்லை.

2. இருசீரட்டிரட்டை

10. பெருமாள் பதிநூற்றெட்டும்

மருவி வலஞ்செய்யாரைப்

பேய்க்காலில் வடம்பூட்டி

ஏர்க்கரல் செய்வேன். •

திருவாய் மொழிகல்லாறை

இருகால் மாடுகளாக்கித்

தீத்தீயென் றுழக்கோலால் •

சாத்துவே னுண்டே.

—முக

11. அடுத்திடும் வீட்டார்—சொல்லிக்

கொடுத்திட மாட்டார்—கிடைதான்

ஆட்டினிற் கிடையோ—இனையாள் •

வீட்டினிற் கிடையோ!

படுத்திடும் பள்ளன்—வேலையைக்

கெடுத்திடங் கள்ளன்—எனைக்கண்ணு

பதறியே எழுந்தான்—கைகால்

உதறியே விழுந்தான்.

—முக

12. பள்ளனுக்குத் தென்மருதூர்ப்
பள்ளி யாசைதான்—இன்னும்
பற்றுவிட்ட தில்லைப்பாடு
பட்டு மறியான்;
பிள்ளையா ரடியுமுறை
நெல்லு மெடுத்தான்—அவள்
பெற்றநெல் லுடன்கலந்து
பெட்டியில் வைத்தான்.

—முக

இம் மூன்றும் வெவ்வே ருசையுடைய சிந்துகள்.
இருசீர் இரட்டி வந்துள்ளதால்—இருசீரீரட்டு எனப்பட்டது.

10ஆம் பாடல் தனிச் சொல் இன்றி வந்துள்ளது. முதல்
இருபாடலும் எதுகைத் தொடையா லானவை. மூன்றாம்
பாடலின் முதலடிகள் எதுகை. இரண்டாவதடிகள் மோனை.
பிள்—நெல்' இடையின் எதுகை. அவ்வளவு சிறப்பின்று.
11ஆம் பாடலின் இயைபுத் தொடையைப் படித்தின்
புக.

3. முச்சிரட்டை

13. அண்ணாவின் மேல்வரும் பால்கற—பே
ரண்டத்தி லூறிடும் பால்கற
விண்ணாட்டி லில்லாத பால்கற—தொல்லை
வேதனை கெடவே பால்கற.

—இடைக்

14. மதயானை கைப்பிடிக்க வல்லாய்!—இந்த மாட்டுக்கு
மாட்டாமற் போனதென்ன சொல்லாய்?
கதையோமுன் மலைகளையும் முறித்தாய்—அந்தப்பலம்
கண்டிலேன் என்றோடி மறித்தாய்.

—முக

15. குழலிற்கி டந்த பள்ளை—முக்கூடற் பள்ளி
கூப்பிட்டே முப்பி முந்தாநான்
விடியப்போ வேலை யிலென்றான்—அவனும் போனான்
வெள்ளமுய் மேல்வ ரத்தாச்சு.

—முக

16. ஓடி விளையாடு பாப்பா!—நீ
ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா!
கூடி விளையாடு பாப்பா!—ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா!

—பார

17. மலரின் மேவுந் திருவே!—உன்மேல்
மையல் பொங்கி நின்றேன் ;
நிலவு செய்யும் முகமும்—காண்பார்
நினைவ ழிக்கும் விழியும். —பார
18. வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை—எங்கள்
வீட்டில் வளருது கண்டீர்.
பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை—அவை
பேருக் கொருநிற மாகும். -- பார
19. பாட்டுக் கொருபுலவன் பாரதியடா!—அவன்
பாட்டைப்பண் ணோடொருவன் பாடினாடா!
கேட்டுக் கிறுகிறுத்துப் போயினேனடா!—அந்தக்
கிறுக்கில் உளறுமொழி பொறுப்பாயடா! —தேசி
20. கனியிடை யேறிய சுனையும்—முற்றற்
கழையிடை யேறிய சாறும்
பனிமலர் ஏறிய தேனும்—காய்ச்சும்
பாகிடை யேறிய சுவையும்
நனிபசு பொழியும் பாலும்—தென்னை
நல்கிய குளிரிள நீரும்
இனியன என்பேன் எனினும்—தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்டீர்! —பாதா
21. இங்ஙனம் கம்பண்ணன் ஏற்பாடு—செய்தே
அங்ஙனம் போகிய பிற்பாடு. —அர
- இச்சிந்துகள் ஒன்பதும் வெவ்வேறேசையுடையவை.

14, 16 பாடல்கள் ஒருபுடை ஒத்த ஓசை யுடையன.
எனினும், தனிச் சொல்லின் வேறுபாட்டால் வேறு
பட்டன.

20 நான்கடியான் அமைந்தது. 21 எதுகைத் தொடை
பெற்று ஓரடியான் அமைந்தது. இதை முச்சீரொற்றை
எனலாம்.

தோனையமைதியை நோக்குக. 19ல் 'பாட்டை' என்
பதில், எதுகையைவிட மோனையேசிறப்பிறும். தனிச்சொல்
லுக்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள அடிகளில் மோனை
அமையவேண்டும். சிறுபான்மை எதுகையாகவரலாம்.
அவ்வாறு வந்திருத்திலை அறிக. 13, 14, 16, 19, 21ல்
இயைபுத்தொடை.

4. முச்சீரிரட்டிரட்டை

22. புகுந்த நெய்தலை மயக்கியே—மலர்
மிகுந்த நெய்தலைக் கயக்கியே
புடையிற் புளிநஞ் சரியவே—அதன்
இடையிற் புளிநம் இரியவே;
புகுந்து நுழையப் பட்டினம்—திரை
முகந்து நுழையப் பட்டினம்
படைத்தி டாமை நிகழவே—நிலை
கிடைத்தி டாமை புகழவே.

—முக

முச்சீர் இரட்டு-முச்சிரடி வெவ்வே றெதுகையாய்
இரட்டித்து வந்துள்ளது. இரட்டை—அவ்வாறு இரண்டு.

இரண்டாவ தடிகளின் முதலடி, முதலடியின் மோனை
யாய் இவ்விரண்டடி ஒவ்வொருதுகையாய் வந்துள்ளது.

இயைபுத்தொடையோடு, மடக்காக வந்து (நெய்தலை
-நெய்தலை) இன்பஞ் செய்தலைச் சுவைத்தின்புறுக.

5 நாற்சீரிரட்டை

23. நாதர்முடி மேலிருக்கும் நாக பாம்பே !
நச்சுப்பல்லை வைந்திருக்கும் நல்ல பாம்பே !
பாதலத்தில் குடிபுகும் பைகொள் பாம்பே !
பாடிப்பாடி நின்றவினை யாடு பாம்பே !

—பாம்பு

24. வானரங்கள் கனிகொடுத்து
மந்தியொடு கொஞ்சம்
மந்திசிந்து கனிகளுக்கு
வான்கவிகள் செஞ்சும்;
கானவர்கள் விழியெறிந்து
வானவரை யழைப்பார்,
கவனசித்தர் வந்துவந்து
காயசித்தி வினைப்பார் !

—குற

25. முருகு சந்தனக் குழம்பு பூசுவார்—வீரகத்தியை
முட்டி முட்டி விசிறி வீசுவார்;
கருகு தேயுடல் உருகு தேயென்பார்—விரிதற்பூவுங்
கரியு தேமுத்தம் பொரியு தேயென்பார்.

—குற

26. ஆற்றுவெள்ளம் நானாவரத்
தோற்று தேகுறி—மலை
யாளமின்னல் ஈழமின்னல்
சூழ மின்னுவதே,

நேற்றுமின்றுங் கொம்புசுற்றிக்
காற்ற டிக்குதே—கேணி
நீர்ப்படு சொறித்தவனை
கூப்பி டுகுதே,
சேற்றுநண்டு சேற்றைக்குழைத்
தேற்ற டைக்குதே—மழை
தேடியொரு கோடிவானம்
பாடி யாடுதே,
போற்றுதிரு மாலழகர்க்
கேற்ற மாம்பண்ணைச்—சேரிப்
புள்ளிப்பள்ளர் ஆடிப்பாடித்
துள்ளிக் கொள்வோமே.

—முக்

இந்நான்கு சிந்தும் வெவ்வேறேசை யுடையவை.
23-ம்26-ம் ஒருபுடை ஒப்புமை உடைய வெனினும், 26வது
எடுப்போசையும் தனிச்சீரும் பெற்று வேருனது. இது நால
டிச்சிந்து. முதல் இரண்டும் தனிச்சொற் பெறவில்லை.

23ன் ஈற்றடி — பொழிப்பெதுகை. 24ன் மூன்றாமடி—
பொழிப்பெதுகை. மற்றவை — பொழிப்பு மோனை.

26ன் ஒவ்வொரு அரையடியும் 1—3 சீர்கள் எதுகை.
மற்ற எதுகை நயத்தையும் படித்து இன்புறுக.

6. ஐஞ்சீரிரட்டை

27. துடிக்குள் அடங்கியொரு பிடிக்குள் அடங்குஞ்சின்ன
இடையினுள்,—காமத்
துட்ட னரண்மனைக்குக் கட்டுங் கதலிவாழைத்
தொடையினுள்;
அடுக்கு வன்னச்சேலை எடுத்து நெறிபிடித்த
உடையினுள்—மட
அன்ன நடையிலொரு சின்ன நடையிலும்
நடையினுள்.

—குற்

28. முத்தமிழ்க் காவல ராய முடியுடை
மூவுரும்—தமிழ்
மூன்றெனச் செங்கோல் முறைதவ ருது
முறைப்படி,
கத்த நிலத்தினைத் தாயென அன்பு
தழைக்கவே—ஒரு
தப்பியில் லாமலே எப்பொழு துங்காத்து
வந்தனர்.

—அர

29. ஆதிக்கு முன்ன

மநாதியு மென்னடி சிங்கி?—அது
அந்தக் கருக்குழி

முந்த விருளறை சிங்கா !

—ஞாகு

30. முப்பொரு ளென்றுநீ

முன்சொன்ன தாரடி சிங்கி?—அது

அப்பனும் ஆயும்

அநாதியு மாமடா சிங்கா !

—ஞாகு

இவை நான்கும் வெவ்வேறு வகையான சிந்துகள்.
முதற்சிந்தின் எதுகைத்தொடை யமைப்பினை நோக்குக.

ஒவ்வோரடியினும் 1—3 சீர்கள்—எதுகை எடுப்பு.

28ன் ஈற்றடி 1—3 சீரில் எதுகை. 29,30 ஐஞ்சீரொற்றை.

29 மோனை எடுப்பு. 30 எதுகையெடுப்பு. மற்ற தொடை

யமைதியினையும் பார்த்தறிக.

7. அறுசீரிரட்டை.

31. ஆசை கொண்டு பாரில் வீழ்ந்தாள்

நேச மாணென்பார்—விளை

யாடாள் பாடாள் வாடா மாலை

குடாள் காணென்பார்,

பேசி டாத மோச மென்ன

மோச மோவென்பார்—காமப்

பேயோ வென்பார் பித்தோ வென்பார்

மாய மோவென்பார்.

—குற்

32. பைங்குழல் வண்டு மதுமல ருண்டு

பறந்து பறந்தாட—வளர்

திங்கள் வதனத் திருவிழி வண்டு

திரண்டு திரண்டாட

கொங்கை மருமல நின்செண் டிரண்டும்

குலுங்கி யசைந்தாட—சுப

மங்கள கல்யாணி வால மோகினி

வண்ணப்பத் தாடினளே.

—சிகு

இச்சிந்துகளின் மோனை எதுகை அமைதிநயத்தினைப்
படித்துச் சுவைத் தின்புறுக.

முதற் பாட்டின் 1—5 சீர்களில் எதுகை எடுப்பு.

இரண்டாவருள் தனிச்சொல்லின் முன் பின் அடிகள்
எதுகைத் தொடை. மற்ற தொடைச் சிறப்பினையும்
கண்டு சுவைக்க.

8. எழுசீரிரட்டை

33. நெட்டை நெடுநெடென மொட்டை மொடுமொடென
நிற்கு மொருமரத்தைப் பாராய் ;—கண்டோர்
நெக்கு மனமுருக விக்கு மொயிலுடனே
நிற்கு மதுவொருபெண் வாராய்.
கட்டை கருவெனப்ப றட்டை மயிரசையக்
காணு மதோவொருபெண் பாராய் !—இலை
கப்பு கவரொடசைந் தப்படி யாநமக்குக்
காணு மதுகுடைவேல் வாராய்.

—கோமா

இதன் மோனை எதுகைத் தொடையமைதியை நோக்
குங்கள். நாட்டுப் புடல் எனக்கூறும் கோமாளிப்பாட்டு,
நல்ல இலக்கியப் பாட்டின் தொடையமைதியை மிஞ்சி
விட்ட தல்லவா? பாட்டுப் படிக்க எவ்வளவு சுவையுடைய
தாக இருக்கிறது? தொடையின் சிறப்பே சிறப்பு!

2. வியனிலைச் சிந்து

1. இருமுச்சீ ரிரட்டை

1. அத்தின புரமுண்டாம்—இவ்
அவனியி லேயதற் கிணையிலையாம் ;
பத்தியில் வீடுகளாம்—வெள்ளைப்
பனிவரை போற்பல மாளிகையாம். 9
2. தமிழ்நல்ல புகழ்மிக்க புலவர்க்குவேல் !
தமிழ்நல்ல உயர்வுக்குவாங் !—இன்பத்
தமிழ்நல்ல அசதிக்குச் சூடர்தந்ததேன் !

—பார

—பாதா

2. இருநாற்சீ ரிரட்டை

3. காணவு நாணியன்று—முதற்
காட்சியில் நின்றவுன் மாட்சியி னாலே
பேண வரும்பொருளே !—தமிழ்ப்
பெண்டிரின் மாண்பினைக் கண்டு களித்தேன்.

—அர

3. ஃஃரிரு நீலிருசீ ரிரட்டை

4. மாரிச் சீவலப்
பேரித் தண்ணீர்பாய்—கண்ணாளு
வாச வன்றெழும் அழகர் பேருள்ள
கேச வன்றிருத்தும்
காரிற் பயிரிட்
டுக்கு கதிகமாய்க்—கதலிவானிழ
காய்த்த வயலுங் கீர்த்தி சேர்நயி
னத்தை யார்திருத்தும்.

—முக

4. அடுக்கிரு நாற்சீரொற்றை

5. குன்றத் தின்மீதே—அந்தக்
குன்றத் தின்மீதே—தனி
நின்றதோ ரால நெடுமரங் கண்டேன்.

—பார

5. நாலிருசீரிரட்டை

6. எங்கள் வேள்விக் கூட மீதில்
ஏறுதே தீதி! —இந்நேரம்
பங்க முற்றே பேய்க ளோடப்
பாயுதே தீதி!
7. வெற்றியெட் டுத்திக்கு முற்றிலு மேசென்று
வேவிட ஆள்பவன்நான்—அட!
இற்றைக்கு நின்றினை அற்றது மற்றென்னை
என்னென்று தானினைத்தாய்?

—பார

—புரட்

8. நாட்டி லெங்குஞ் சுதந்தர வாஞ் சையை
நாட்டினாய்—கனல்—மூட்டினாய்
வாட்டி யுன்னை மடக்கிச் சிறைக்குள்ளே
மாட்டுவேன்—வலி—காட்டுவேன்.

—பார

6. நாமுச்சீ ரிரட்டை

9. பின்னைக் கிளிமென் குதலையி லேமனம்
பின்ன மறச்செல்ல விட்டு—அடி!
தெள்ளிய ஞானப் பெருஞ்செல்வ மேநினைச்
சேர விரும்பினன் கண்டாய்.
10. எழுபதும் ஐந்துங் குழகுழ வயதினில்
என்னே கார்தியின் இளமையடா!
முழுவதும் அதிசயம் பழுதறு வாழ்க்கையின்
முத்த னடாபெருஞ் சித்தனடா!

—பார

—நாம

7. நாமுச்சீ ரிரட்டை

11. சத்தி யாட அன்பர் பதமும்
பத்தி யாட ஒருபதஞ்
சலியு மாடப் புலியு மாடச்
சகல ருந்துதித் தாடவே
வெற்றி யாடகச் சபையி லேபதம்
ஒற்றி யாடும் பாதனார்
விமலர் காழிப் பெரிய நாயகர்
கமலப் பண்ணை வயலுளே.

—சீபு

8. நாலீரடுக்கொற்றை

12. முத்தமிழ் கற்று முழங்குமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
சத்தங்க ளேதுக்கடி!—குதம்பாய்!
சத்தங்க ளேதுக்கடி.

—குதம்

13. ஆட்டுக்கூட்ட டங்களை அண்டும் புலிகளை
ஒட்டியே ஊதுகுழல்—கோனே!
ஒட்டியே ஊதுகுழல்.

—இடைக்

9. இருமுவிருசீரொற்றை

14. நெஞ்சி லுரமு மின்றி
நேர்மைத் திறமு மின்றி
வஞ்சனை செய்வாரட—கிளியே
வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி!

—பார

10. முவிருசீரிரட்டிரட்டை

15. காயிலே புளிப்ப தென்னே
கண்ணபெரு மானே!—நீ
கனியிலே யினிப்ப தென்னே
கண்ணபெரு மானே!
நோயிலே படுப்ப தென்னே
கண்ணபெரு மானே!—நீ
நோன்பிலே யுயிர்ப்ப தென்னே
கண்ணபெரு மானே!

—பார

11. முந்நாலிருசீரொற்றை

16. பைம்பொற் சிலம்பணிந்து பாடகக்கால் மேல்தூக்கி
செம்பொற் கையுடுத்திச் சேல்விழிக்கு மையெழுதி
அம்பொற் பணிபூண் டறுகோண வீதியிலே
கம்பத்தின் மேலிருந்து—என் கண்ணம்மா!
கிண்குளிரப் பாரேனோ!

—அழு

12. ஈரிருநாலிருசீரொற்றை

17. கீச்சென்று கத்தி—அணில்
கிளையொன்றில் ஓடி—பின்
வீச்சென்று பாய்ந்ததன் காதலன் வாலை
வெடுக்கென்று தான்கடிக்கும்.

—பாத

13. நாமும்முச்சிரொற்றை

18. வாதனை சொல்லி வணங்கியின் றுற்றெய்வ
சோதனை யென்றவர் சொல்லுவார்—பணச்
சாதனை யாலுமை வெல்லுவார்—கெட்ட
போதனை யாற்றினங் கொல்லுவார்.

—பாதா

14. நாமுச்சிரொற்றை

- 19, 1. தேடிய திரவியம் வேணதுண் டுபத்தா
திருப்பரங் களுக்கன் னம் நீரிடுங்காண்;
2. பொன்னைத்தான் பொருளைத்தான் தின்னலா மோபத்தா
அன்னங் கொடுங்காணும் அன்பனாரே;
3. காசைத்தான் பணத்தைத்தான் தின்னலா மோபத்தா
கடைத்தெருவி லன்னக்கொடி கட்டுமென்றாள்.
4. வருவார்க்கும் போவார்க்கு மழுது படைப்பேனென்று
வாசலிலே அன்னக்கொடி கட்டுவானாம்.
5. அன்னக்கொ டியின்றங்கே வாவென் றழைக்குமாம்
அழகிய சிறுத்தொண்டர் வாசலிலே. —சிறுத்

இவை பத்தொன்பதும் வெவ்வேறேசையுடையவை.

1. இருமுச்சிர்—இரண்டு சீரும் மூன்று சீரும்.
இருசிர் முச்சிர் எனக் கூட்டுக. அதாவது, தனிச் சொல்
லுக்கு முன்னுள்ளது இருசிரடியும், தனிச் சொல்லுக்குப்
பின்னுள்ளது முச்சிரடியும் என்பதாம். இதனாலேயே
இது வியனிலைச் சிந்தாயிற்று. இரட்டை—அவ்வாறு
இரண்டடி. சிர்—அச்சிருடைய அடியைக் குறிக்கும்.

3. ஈரிரு—இரண்டு இருசிரடி. நால்ருசிர்—நாற்சிரடியும்
இருசிரடியும்.

4. அடுக்கு இரு—இருசிரடி அடுக்கி வருதல். ஓரடியே
இருமுறை வருதல். ஒற்றை—அவ்வாறு ஒன்றுமட்டும்.

6. இரு நாற்சிர்—இருநான்கு-எட்டு, எனப் பெருக்க
லாகக் கொள்ளக் கூடாது. இரண்டும் நான்கும் என
உம்மைத் தொகை. பிறவற்றையும் இவ்வாறே கவனித்து
அறிந்து கொள்க.

7. நாமுச்சிர்—நாலுச்சீரும் மூன்றுச்சீரும். இரட்டு—
அவ்வாறு இருமுறை வருதல். இரட்டை-அத்தகைய
இரண்டடி.

8. முன் 4ல், இருசீரடி முன்னடுக்கியது போல்
இங்கு பின்னடுக்கியது.

பாடல்களைக் கவனித்துப் படித்துப் பார்த்து,
இவ்வியனிலைச் சிந்துகளின் அமைப்பு வேறுபாட்டினை
நன்கு தெரிந்து கொள்க. இவ் விருவகைச் சிந்துகளும்
உள்ள நூல்களில், இச்சிந்துகளோடு சேர்ந்த சிந்துகளை
யெல்லாம் படித்தால் இவற்றின் அமைப்பு நன்கு மனத்
தில் பதிந்துவிடும். அவ்வாறு பயின்று சிந்துச் செல்வர்க
ளாகுக.

தொடையமைப்பினை நோக்குக.
எல்லாப் பாடல்களும் மோனை நன்கு அமைந்துள்ளன.

பாட்டு 2, 18-இயைபுத் தொடை.

- „ 4ன் எதுகை அமைப்பினை நோக்குக.
- „ முதலடியின் மோனை பெற்றது மூன்றாவதடி.
- „ 11-ம் இவ்வாறே.
- „ 9ல் 'விட்டு + அடி' எனக் குற்றுகரம் அறுத்
திசைத்தலான், அடியிறுதியில் உயிர்வரக்
கெடவில்லை.
- „ 19 பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம், அல்லியர
சாணிமாலை முதலிய அம்மோனை நூல்களெல்
லாம் குறள்வெடுண்ணையூர் லானவை. ஆனால்,
அந்நூல் வகையைச் சேர்ந்த சிறுத்தொண்டன்
கதை மட்டும்-தனிச்சொல் பெருத நாமுச்சி
ரொற்றைச் சிந்தினால் செய்யப்பட்டுள்ளது.
2 வது எகைத்தொடையா லானது. மற்ற
•நான்கும் மோனைத் தொடை.

சமனிலைச்சிந்து : 2, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 20,
22, 23, 24, 25, 27, 29, 31-ம்,

வியனிலைச்சிந்து : 2, 3, 4, 10, 15, 18, 19ல் 1, 3, 4-ம்
உயிரெதுகை மற்ற பாடல்களின்
எதுகை வகையினைக் கண்டறி.

பயிற்சி

1. சமனிலை, வியனிலைச் சிந்துகளின் வேறுபாடென்ன?
2. சமனிலைச் சிந்து எதனால் பலவகைப் பட்டது?
3. வியனிலைச் சிந்து பலவகைப்படக் காரணம் என்ன?
4. ஒற்றை, இரட்டை, இரட்டு-விளக்கந்தருக.
5. ஈரிருநாலிருசீரொற்றை-இவ்வியனிலைச் சிந்தின் அடியமைப்பினைக் கூறுக.
6. மூவிருசீர், நாமுச்சீர்-தொகையிலக்கணங்கூறுக.
7. சமனிலைச்சிந்து-10, 26, 27, 33, வியனிலைச் சிந்து - 11, 16 பாடல்களின் தொடைச் சிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுக.
8. சமனிலை, வியனிலை ஆகிய 52 சிந்துகளையும் நன்கு கவனித்துப் படித்து, அவ்வாறு வகைக் கொண்டு பாடிப்பாருங்கள்.

பலவகைச் சிந்து

3. நொண்டிச் சிந்து

(இருமுச்சிரட்டை)

1. யாதவர் குலத்துதித்த—நல்ல
ஆட்டிடையர் ஆய்ச்சிசேதி கேட்டிடுவீரே
ஆதவன் மரபினர்கள்—நன்
கரசு புரியுமுயர் பரிசைகளார்;
2. காவிரிப்பூம் பட்டினமாம்—அதில்
கனத்த வணிகர்செல்வ இனத்துதித்த
மேவியமா சாத்துவானென்பார்—பெற்று
மேவளர்த்த மைந்தனென்பேர் கோவலனென்பார்.—கோநா
3. நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே—இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்,
அஞ்சியஞ் சிஞ்சாவார்—இவர்
அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே.
4. வஞ்சனைப் பேய்களென்பார்—இந்த
மரத்திலென் பாரந்தக் குளத்திலென்பார்
துஞ்சுது முகட்டிலென்பார்—மிகத்
துயர்ப்படு வர்ரெண்ணிப் பயப்படுவார்.

—பார

கோவலநாடக நொண்டிச்சிந்தும், பாரதியார் நொண்டிச்சிந்தும் ஒருவகையே. விளக்கத்திற் காக இரண்டும் காட்டப்பட்டன.

முதல் இரண்டு கண்ணிகளிலும் முச்சீரடி பொழிப் பெதுகை. 3. சிந்தடிகள்—பொழிப்பு மோனை. 4. ஈற்றடி—பொழிப் பெதுகை. அடி 2 ல் தொடை அமையவில்லை.

பொருட்டொடர் நிலை பாடுதற்கு ஏற்ற சிந்தாகும் இது. கொலைச்சிந்து போன்ற சிந்துவகை நூல்களிலும் நாடக நூல்களிலும் இது பெருவழக்கு.

4. வழிநடைச்சிந்து

(முந்நாற்சிரட்டை)

1. பாரம நாமக்கல்லுப் பேட்டை—அங்கு

பாங்காய்த் தெரிகுது

மலைமேலொரு கோட்டை

சேரடி திருச்சிசேலம் ரோட்டை—தாண்டிச்

சென்றூல்நாமக் கல்லதனைச்

சேருமிந்தப் பாட்டை.

—நாவ

2. கோபுர மீதுபுருச் சோடி—நம்மைக்

கூப்பிடுதே வாவெனக்

குமரனைக்கொண் டாடி,

நூபுர வோதையவித் தோடி—கதிர்

நூலென விடந்தொறும்

நூங்கிடைநீ வாடி!

—வெவ

இரண்டும் ஒன்றே. மோனை எதுகை அமைப்பினை நோக்குக. .

முதற்பாட்டின் முதலடியின் * நாற்சிரில் மோனை அமையவில்லை. மற்ற அடிகளின் நாற்சிரினும் பொழிப்பு மோனை நன்கு அமைந்துள்ளது. இரண்டு பாட்டிலும், இயைபுத் தொடை அமைப்பினை நோக்குக.

ஒரு பெண்ணுடன் ஒருரிவிருந்து மற்றோருருக்குச் செல்கையில், வழியிலுள்ள இயற்கைக் காட்சி முதலிய வற்றை அப்பெண்ணுக்குக் கூறிக்கொண்டே செல்வதாகப் பாடுவது இச்சிந்து.

காவியங்களின் முதலிற் பாடும், 'நாட்டுச்சிறப்பு, நகரச் சிறப்புக்கள்' போலப் பொருள்மைத்துப் பாடுதற்கேற்ற பாடலாகும் என்க.

5. ஆனந்தக் களிப்பு

(முந்நாற்சிரட்டை)

1. நீர்மேற் குமிழியிக் காயம்—இது
நில்லாது போய்விடும் நீயறி மாயம்
பார்மீதில் மெத்தவும் நேயம்—சற்றும்
பற்று திருந்திட பண்ணுமு பாயம்.

—கடுவெ

2. தின்னப் பழங்கொண்டு தருவான்—பாதி
தின்கின்ற போதிலே தட்டிப் பறிப்பான்
என்னப்பன் என்னையன் என்றால்—அதனை
எச்சிற் படுத்திக் கடித்துக் கொடுப்பான்.

—பார

இரண்டும் ஒருவகையே. விளக்கத்தின் பொருட்டு
இரண்டுங் காட்டப்பட்டன.

முதற்பாட்டின் இயைபுத் தொடையை நோக்குக.
நாற்சீரடியில் பொழிப்பு மோனை நன்கமைந்துள்ளது.

இரண்டாம் பாட்டில் அவ்வாறு மோனை அமைய
வில்லை. இரண்டாவது முச்சீரிலும் மோனை. ஈற்றடி கடைக்
கூழை எதுகை. நாற்சீரடியில் பொழிப்பு, அல்லது ஒருஉ
மோனை அமைய வேண்டும். எளிதில் பொருளமைதியுடன்
தொடர்நிலையாகப் பாடற்கேற்ற சிந்தாகும் இது.

6. காவடிச் சிந்து

(இருசிரட்டை)

1. நீரையா காவேரி
நித்தமையா சம்புநதீ
தேரையா ஸதப்பூசம்—கந்தையா!
தென்பழனி ஆண்டவனே! (அரகரோ)
2. ஏறுத மலையேறி
எருதிரண்டுந் தத்தளிக்கப்
பாறமற் றைக்கொடுக்கும்—கந்தையா!
பழனிமலை வேலவனே!
3. மங்கைதெய் வாளைவள்ளி
மாதருடன் மாமயிலில்
செங்கைவடி வேலுடனே—கந்தையா!
தெரிசனந் தந்தருள்வாய்.

—பகா

இது, கூட்டமாகக் கூடிக் காவடி எடுத்துக் கொண்டு போகும் போது பாடிக்கொண்டு போவது. ஒருவர் பாட்டைப் பாடி முடிக்க, கூட்டத்தினர், 'அரகரோ' என்று முழங்குவர்.

மூன்று பாடல்களிலும் நன்கு மோனை அமைந்துள்ளது. மோனை எடுப்புப்படியே பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

அண்ணாமலை ரெட்டியார் காவடிச் சிந்து - வெவ்வேறேசையும் வகையு முடைய 22 பாடல்களும் படித்து இன்புறத்தக்க தாகும்.

7. வளையற் சிந்து

(இருசீரடுக்கொற்றை)

1. வாருமையா வளையற்செட்டி

வளையல்விலை	கூறும்—நீர்
மகிழ்ந்துமேகை	பாரும்—பசி
வன்கொடுமை	தீரும்—எந்த
மாநகரம் பேரினங்கள்	
வகைவிபரம்	கூறும்.

2. மங்கையரே நானிருக்கும்

வடபழனி	தேசம்—அதில்
வாழ்பெரியோர்	நேசம்—தொழில்
வளையல்செய்பிர	காசம்—ஏழை
வருத்தத்தினால் காட்டினிடை	
வழியில்வந்தேன்	மோசம்.

3. வளையற்செட்டி யாரேமோசம்

வருவதுமொன்	றில்லை—வேடர்
வாழ்மிந்த	எல்லை—கதிர்
வளருந்தினைக்	கொல்லை—குற
மாதுவள்ளி நானேகாவல்	
வனத்திலென்ன	தொல்லை? —வசி

இது உரையாடலாக அமைந்த சிந்து. உரையாடற் பொருளமைத்துப் பாடுதற்கு ஏற்ற சிந்தாகும்.

மோனை எதுகை, இயைபு - மூன்றும் நன்கமைந்துள்ள மையை நோக்குக. 'வாருமையா—கூறும்' வரை முதலடி. 'மாநகரம்—கூறும்' ஈற்றடி.

8. தங்கச்சிந்து

(இருசீரிரட்டை)

1. மெய்ஞ்ஞானத் தங்கம்
மேலான தங்கம்
அஞ்ஞானத் தங்கமெல்லாம் — தங்கமே !
அனித்தியத் தங்கமடி. —மெத
2. ஆடுவதும் பாடுவதும்
ஆளடிமை செய்கிறதும்
ஓடுவதும் தேடுவதும்—தங்கமே
ஒருசாண் வயிற்றுக்கடி. —மெத
3. செங்கரும்பை வாங்கித்
திருக்கையிலே தாங்கி
அங்கசவே ளோட
அவன்செயலைப் பாட
மங்கையர்கள் கூடி
மணாளருட னுடி
தெங்கிளரி ருண்பாரடி
—என் தங்கமே
தெருவில் திரிவாரடி. —கசி
4. வீட்டுக்குப் பின்புறத்திலி
தங்கமே தங்கம்—நாம்
வினாயாடும் பருவத்திலே
தங்கமே தங்கம்
சாட்டைக்கை யாலடித்த
தங்கமே தங்கம்—அந்தத்
தழும்பு மறையுமோதான்
தங்கமே தங்கம். —சுத

முதல் மூன்று பாடலின் இயைபுத் தொடையை நோக்
கு. நான்கு பாடலும் நன்கு மோனை எதுகை அமைந்
துள்ளன. பின்னிரண்டு பாடலும் இருசீரிரட்டை இரட்டி
வந்துள்ளன.

9. சேவற்பாட்டு (இருசீரிரட்டை)

1. தங்கத்தினால் சலங்கைகட்டித்
தனியேவிட்ட சேவல்
தனியேவிட்ட சேவல்தன்னைத்
தட்டிக்கொண்டவ ளாரோ?
2. பார்ப்பார வீதியெங்கும்
பறந்துவரும் சேவல்
பறந்துவரும் சேவல்தன்னைப்
பதுக்கிக்கொண்டவ ளாரோ!

—சேவ

இது தனிச்சீர் பெறவில்லை. முதலடியின் பின்னிருசீ ரிடை மடக்காக இரண்டாவதடி வந்துள்ளது. அதனால், அடியெதுகை யின்றி அடிமோனை தொடர்ந்து வந்துள்ளது. இ.தொருவகைத் தொடையமைதி. மோனைத்தொடையை அறிக.

10. புறப்பாட்டு (இருசீரிரட்டை)

1. இங்குவந்த என்புருவை
எடுத்திருந்தால் கொடுத்திடம்மா!
அங்குசெல்ல வேணும்வினா
யாடவேணு மேசின்னம்மா!
அன்னையே என்னையே
அனுப்பத்தடை செய்யாதம்மா!
2. உன்புருவிங் கிருக்குதடா
ஓடிவாடா கண்மணியே!
அன்புருது சிற்றன்னையை
அசட்டைசெய் கிருயிமகனே!
கிட்டிநீ எட்டிவா
இட்டப்படிக் கேகொடுப்பேன்.

—புரு

இது தனிச்சீர் பெறவில்லை. அடுத்து வரும் மேல் வைப்புக்குத் தோற்றுவாயாய் அமைந்துள்ளன. 'அன்னையே. . . செய்யாதம்மா' என்பது மேல்வைப்பு. மேல்வைப்பின் இலக்கணத்தை, 'பொது' என்னும் தலைப்பில், 'மேல் வைப்பு' என்பதிற் காண்க.

இது அடியெதுகைத் தொடையால் அமைந்தவை. மோனை அமைப்பினை நோக்குக. மேல்வைப்பு — எதுகைத் தொடை. இருவர் உரையாடலுக் கேற்ற பாடல் இது.

11. குள்ளத்தாராச் சிந்து

(நாற்சீரொற்றை)

1. சந்துமுண்டு பொந்துமுண்டு
குள்ளத்தாரா — நாம்
சாடைசெய்து கூப்பிடவும்
குள்ளத்தாரா.
2. தென்னைமரச் சோகையுண்டு
குள்ளத்தாரா—நீ
சிந்தைகளித் தாடவாடி
குள்ளத்தாரா.
3. பாக்குமரச் சோகையுண்டு
குள்ளத்தாரா—நீ
பந்துவினை யாடவாடி
குள்ளத்தாரா.
4. கட்டிலுண்டு மெத்தையுண்டு
குள்ளத்தாரா—உன்
கால்பிடிக்கத் தோழியுண்டு
குள்ளத்தாரா.

—குள்

இது மோனைத் தொடையால் அமைந்தது. நூலின் பெயரே அடியுறுப்பாக அமைந்தது. இயைபுத் தொடையை நோக்குக.

12. மேல்வைப்பு

1. கலியுக மதிலிந்தக் காட்சிகண் டதேயில்லை
கதைகள் புராணங்கள் எதிலுங்கேட் டதேயில்லை
வலிதிற் கணவனோடு வழிப்பட்ட மாதில்லை
வஞ்சி யிவளுக்கினி மறுபிற வியுமில்லை
மண்ணில்வாழ் வீரே!—உடன்கட்டை யேறிய
வகையைக்கே வீரே!

—உசி

2. காட்டி லனாதையாய்க் கைகால் நசுக்குண்டு
கூட்டோடு கைலாசம் கூடிச்சென் றுருண்டு
கடவுளின் கற்பனையோ! — துடித்துயிர்
விடவிதி சற்பனையோ!

—பசி

1. இது, நாற்சீரிரட்டை. ‘மண்ணில் வாழ்வீரே.....
கேளீரே’ என்பது மேல்வைப்பு. அடுத்து வரும் தெம்பாங்
கிலும் இம் மேல்வைப்பு வருதலை அறிக.

பொழிப்பு மோனையோடு, இயைபுத்தொடை அமைதி
யை நோக்குக.

இரண்டாம் பாட்டு — நாற்சீரொற்றை; அடியெதுகை
யான் அமைந்தது. இதன் மேல்வைப்பும் எதுகைத்
தொடையான் அமைந்து இன்புறுத்துகிறது. இதிலும்
மோனை நன்கமைந்துள்ளது. இது, கொலை முதலிய
நிகழ்ச்சிகளைப் பாடுவதற்கு ஏற்ற சிந்தாகும்.

13. தெம்பாங்கு

(நாற்சீரொற்றை மேல்வைப்பு)

1. கருப்பமுத்துத் தேவனுக்குக் கண்மணிகள் மூன்றுபேராம்
அழகிற் சிறந்தவனும் ஆண்மையுள்ள சந்தனமாம்
தண்ணீர் சிலம்பு சலசலென்க
தாராபுரம் தங்க நடந்துவாடி மங்கை.

2. அல்லாருங் குடிக்கும்பாலு ஆட்டுப்பாலு மாட்டுப்பாலு
சந்தனங் குடிக்கும்பாலு சரியானுபுலிப்பாலு
தண்டை சிலம்பு சலசலென்க
தாராபுரம் தங்க நடந்துவாடி மங்கை.

—சந்தெ

இது, நாற்சீரொற்றை. தனிச் சொல் பெறவில்லை. முதல
டியும் அடுத்த அடியும், மோனைத் தொடர்போ எதுகைத்
தொடர்போஇன்றி வந்துள்ளன. மேல்வைப்பின், முதலடி—
முச்சீர். அடுத்த அடி— நாற்சீர். தெநடை யமைதியை
நோக்குக.

3. அத்தைமகள் முத்துநகை அருக்காணி மருக்கொழுந்து
கத்தைகத்தை யாகப்பாக்கு வெத்திலையைப் போட்டுக்கடி
மாடுமேய்க்கப் போறேன் மலைமேலே
மதுரைக்குப் போற வழிமேலே.

—இன்ப

இது, எதுகைத் தொடையான் அமைந்த இரண்டடி-
முதலடியின் எதுகை யமைப்பினை நோக்குக.மேல்வைப்பு
வேறேசை.

4. கொலைசெய்யப் போறெனென்று கோதையிடம் கூறிடவே
மலைபோல நின்றாள் சிறு மங்கையினம் பாலாம்பாளும்
என்னசெய்தேன் அய்யா!—அதை
எடுத்துரைப்பாய் மெய்யா!

5. காலையஞ் சமணிக்குச் சாலையழி போகையிலே
சோலைக் கிளிமுகத்தில் பாலாக வடிகிறது
பாதகனும் அன்று—மெய்யின்
பாதைவிலகி நின்று.

—சிகொ

இவ்வாறு மேல்வைப்பு, பாட்டின் பொருட்டொடர்
புடையதாய் வருதலும் உண்டு. தொடை யமைதியை
அறிக.

(நாலிருமுச்சீரொற்றை)

6. வாழையடி யுன்கூந்தல் வயிரமடி பற்காவி
ஏழையடி நானுனக்கு மாணே!—இன்னும்
இரங்கலையோ உன்மனது தேனே!

—இன்ப

இஃதொருவகைத் தெம்பாங்கு. முன் எதுகையும்,
பின் மோனையும். 'மாணே—தேனே'—இயைப்பு.

7. மதுரைக்கு நேர்கிழக்கே மாரியம்மன் தெப்பக்குளம்
மஞ்சள்நீ ராடையிலே—தங்கநதில்லாலே—நானும்
குஞ்சரத்தைத் தோற்றனடி—பொன்னுந்தில்லாலே.

8. பொட்டுமேலே பொட்டுவைத்துப் பூமிபார்த்து நடக்கும்
பெண்ணே!

பொட்டலிலே பெய்தமழை—தங்கந் தில்லாலே—உன்
பொட்டுருகப் பெய்யலையே—பொன்னுந்தில்லாலே!—தந்தெ

இஃதொருவகை. 7. முன்மோனையும், பின் எதுகையும்.

8. அடிசெதுகை. தில்லாலே—இயைப்பு.

9. சாரட்டு வண்டிக்காரா
சலங்கைபோட்ட மாட்டுக்காரா
மாட்டை அடிக்காதா
வருகிறேனான் கூண்டுக்குள்ளே
நன்னா நானு நன்னா
தன்னா தானு தன்னதான தானு.

—இன்ப

இது, முதலடியின் சுற்றுச்சீர் மடக்காக இரண்டாவதடி வந்துள்ளது. ஒவ்வோரடியிலும் பொழிப்பு மோனை. தெம் பாங்கின் வகைகளை நன்கு அறிந்து கொள்க.

பயிற்சி

1. நொண்டிச் சிந்து முதல் தெம்பாங்கு ஈராகிய பத்து வகைச் சிந்துகளின் வேறுபாட்டையும் அமைப்பையும் அறிக.
2. இச்சிந்துகளில் எ .: தெது எவ்வெப் பொருள்பற்றிப் பாடற் குரியது?
3. 'மேல்வைப்பு' எவ்வெப் பாடல்களில் வரும்? அதன் வேறுபா டென்ன?
4. இச் சிந்துகளின் மோனை எதுகை அமைப்பினை நன்கு கவனித்து அறிக.
5. ஒவ்வொரு வகையினும் ஒவ்வொன்று பாடிப் பாருங்கள்.

14. கும்மி

கும்மியாவது-வெண்டளை பிழையாத ஒரெதுகையுடைய எழுசீர்க் கழிநெடிலடி இரண்டு வருதல். அடியின் முதற்சீரினும் ஐந்தாஞ்சீரினும் மோனை வரவேண்டும். சுற்றுச்சீர் பெரும்பாலும் விளங்காய்ச் சீராக வரும். இதுவே கும்மியின் பொதுவிலக்கணம்.

இது வெண்பாவின் இனமாகும். சிந்து, கவிப்பாவின் இனத்தைச் சேர்ந்ததன்றோ? ஆம். கவிப்பா வெண்பாவின் வகையே என்பது.

“வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப்”

என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாற் பெறப்படும்.

இயற்கும்மி, ஓயிற்கும்மி, ஓரடிக்கும்மி என, கும்மி மூன்று வகைப்படும். கும்மி பெண்களின் விளையாட்டுக் களில் ஒன்றாகும்.

1. இயற்கும்மி

1. தேவர் சபைதனில் தேவேந்தி ரன்வந்து
தேவரைப் பார்த்தவன் ஏதுசொல்வான்,
பூவுல கையாளும் மன்னர் தனிலொரு
பொய்யுரை யாதரைக் கண்டதுண்டோ? —அரிகு

இது, வெண்டளை பிழையாது வந்திருத்தலை அலகிட்
டறிக. 'ஏதுசொல்வான், கண்டதுண்டோ' என, ஈற்றுச்
சீர்கள் கூவிளங்காயாக வந்திருத்தலை அறிக. முதலடி -
பொழிப்புமோனை.

இயற்கும்மி யீடியின் நாலாஞ்சீரின் முதலசையைப்
பிரித்து, மூன்றாஞ்சீருடன் கூட்டி, அந்நாலாஞ்சீரிலுள்ள
மற்ற அசை, அல்லது அசைகளைத் தனிச் சொல்லாகக்
கொள்வது பெருவழக்கு. அங்ஙனங் கொள்ளுங்கால் மூன்
ரும் சீரினும் ஈற்றுச் சீரினும் இயைபுத்தொடை அமைதல்
சிறப்பு.

காட்டு :

2. மாணப் பழித்த விழியுடை யாளொரு
மாமயில் போலு நடையுடையாள்
தேனைப் பழித்த மொழியுடையாள் பெண்ணின்
தெய்வ மெனத்தகுஞ் சீருடையாள். —ஆசி

இதை,

மாணப் பழித்த விழியுடையாள் — ஒரு
மாமயில் போலு நடையுடையாள்
தேனைப் பழித்த மொழியுடையாள் — பெண்ணின்
தெய்வ மெனத்தகுஞ் சீருடையாள்.

என, அவ்வாறு பிரித்துக் கூட்ட, 'உடையாள்' என,
ஈற்றில் இயைபுத் தொடை அமைந்தவாறு காண்க.
ஒரு - ஓரசை. பெண்ணின் - ஈரசை.

3. எங்கு நிறைந்தவள் வாலைப்பெண் னுமாலின்
தங்கையின் மேற்கும்மி பாடுதற்கு
கங்கை யணிசிவ சம்புவாஞ் சற்குரு
பங்கய பொற்பதங் காப்பாமே. —வாகு

இது, ஐந்தாஞ்சீர் மோனைத்தொடை எடுப்புக்குப்
பதில் எதுகைத் தொடை யெடுப்பாக அமைந்துள்ளது.

4. வெள்ளைக்கா ரன்பணம் சின்னப்பணம்—அது
வேடிக்கை செய்யுதாம் வெள்ளிப்பணம்.
வெள்ளிப் பணத்துக்கிங் காசைப்பட்டே—அதில்
வீசம்போச் சேழுத்து வீராயி. —முத்து

இது, இரண்டாவதடி சீர்மடக்காக வந்துள்ளது.
பொருட்டொடர்நிலை பாடுதற்கு ஏற்ற பாடலாகும் இவ்
வியற்கும்மிப் பாடல்.

2. ஒயிற்கும்மி

5. தென்பரங் குன்றினில் மேவுங் குருபா
தேசிகன் மேற்கும்மிப் பாட்டுரைக்க
சிகரத்திரு மகரக்குழை
திகழுற்றிடு முமைபெற்றிடு
தில்லை விநாயகன் காப்பாமே. —முடி

இயற் கும்மியின் இரண்டாவதடியின் முதல் நான்கு
சீர் முடுகி வருதல்—ஒயிற்கும்மி எனப்படும். அம்முடுகி
யலடி முதலடியின் மோனையுடையதாக வரும். முடுகிய
லின் மோனையாக அடுத்த அரையடியின் முதற்சீர் வரும்.
முடுகு சீர்களில் வெண்டளை வரவேண்டு மென்ப தில்லை.

இப்பாடல் அவ்வாறு அமைந்திருத்தல் கண்க. காப்
பாமே—தேமாங்காய். இது சிறுபன்மை வரும்.

6. சொன்ன படிசெய்ய என்னுலே யாகாது
சுத்த முழுமோசம் சித்தம்தே
சுந்தரமே இந்தவிதம்
எந்தனிடம் வந்துரைக்கச்
சொல்லிக் கொடுத்ததார் இல்லதெல்லாம். --தலை

இது முடுகு சந்தம் வேறுபட்டு வந்தது. அடிகள்
பொழிப்பெதுகை பெற்று வந்துள்ளன. இன்னும் வேறு
பட்ட முடுகு சந்த முடையதாகவும் பாடலாம். இது கும்மி
யடிக்க எடுப்பாக இருக்கும்.

7. மாவும்ப லாவுங்கொய் யாவுமா ரஞ்சியும்
வன்னப் பழம்பழுக்கும்—மகிழ்வாய்த்
தின்னச் சுவையிருக்கும்—மலர்ந்த
பூவுங் கனியும் பொழியுஞ்செந் தேனும்
போவா ரடிவழுக்கும். —வெவ

இ. : தொரு வகை ஓயிற்கும்மி. தனிச்சீரொழிந்த அடிகள் வெண்டகை பிறையாமல் வந்திருத்தலை அறிக.

இங்கு எடுத்துக் காட்டிய பாடல்களெல்லாம் நன்கு தொடையமைதி யுடையதா யிருத்தலை அறிக.

3. ஓரடிக்கும்மி

8. ஆளுடன் ஆரு முகையாம லேநீங்கள்
ஆளுக் கொருமுழந் தள்ளிநிலும். —நாட்

9. வக்காவுங் கொக்கும் வருகுது பார்நல்ல
வங்கார சாமி குளந்தேடி. —நாட்

இவை ஓரடிக் கும்மி. இயற்கும்மி போலவே முதற் சீரினும் ஐந்தாஞ்சீரினும் மோனை அமைந்துள்ளமை யறிக. முதற்பாட்டின் அடியெதுகையினும் அடிமோனையே சிறப்பு. ஓசையுடன்படித்துப் பாருங்கள்.

10. பாட்டுக் குகந்த படியிரு கையையும்
ஆட்டியொய் யாரமாய் ஆடுவோம். —நாட்

இது முதற்சீரினும் ஐந்தாஞ்சீரினும் எதுகைத் தொடை யமைந்த ஓரடிக்கும்மி. சிறுபான்மை இவ்வாறும் வரும். இவை மூன்றும் பழம் பாட்டுக்கள்.

11. 1. குடிசை விட்டு வெளிப்பட்டா னேயடா
கொம்பனை யாள்முத்து நாச்சிதங்கை;

2. என்னுடை யண்ணாநீ ஊமைத் துரைமன்னு
என்னாவெட் டாதேயோர் சேதிகேளும்;

3. புலியதன் கூடப் பிறந்துபோட் டேநானும்
பூனையாய்ப் போவேனோ தங்கையரும்?

4. சிங்கத்தின் கூடப் பிறந்துபோட் டேநானும்
சின்னவன்னாவேனோ உன்மிறப்பு?

5. கொண்டையுடனண்ணா நீமிறந் தாயானால்
கொசுவத் துடனேநா னும்மிறந்தேன். —முசு

இது பாஞ்சாலங் குறிச்சிக் கட்டபொம்மன் தங்கை யின் போர்ச் செய்தியைக் கூறும் ஓரடிக்கும்மி யாகும். இவை அடிமோனைத் தொடையா லானவை.

12. 1. பாலக் காட்டுச் சந்தையிலே
பயிறு விற்பாளாம் வீராயி;
பயிறு விற்ப பணத்துக்கெல்லாம்
பவளம் வாங்குவாள் வீராயி.
2. மூல னூருச் சந்தையிலே
மொளகு விற்பாளாம் வீராயி;
மொளகு விற்ப பணத்துக்கெல்லாம்
முத்து வாங்குவாள் வீராயி.
3. தாரா புரத்துச் சந்தையிலே
தவிடு விற்பாளாம் வீராயி;
தவிடு விற்ப பணத்துக்கெல்லாம்
தங்கம் வாங்குவாள் வீராயி.

—முத்து

இது, இயற் கும்மியின் வேறுபட்டு, அடி மடக்காய் அடிமோனைத் தொடையமைய வந்துள்ளது. சேவற் பாட்டுப் போன்ற தொடையமைதி யுடையது. அதன் குறிப்பைப் பார்க்க. மொளகு-மிளகு.

13. 1. காடுவெட்டிச் சிறையொதுக்கி—நல்ல
கானகங்கள் உண்டுபண்ணி;
2. செடியைவெட்டிச் சிறையொதுக்கி—நல்ல
தினைப்புனங்கள் உண்டுபண்ணி;
3. அள்ளித் தினைவிதைத்தார்—நல்ல
அருங்கிளியைக் காவல்வைத்தார்;
4. முடுக்கித் தினைவிதைத்தார்—நல்ல
மொய்குழலைக் காவல்வைத்தார்;
5. மடித்தால் பரணமைத்தார்—நல்ல
வள்ளிப்பெண்ணைக் காவல்வைத்தார்;
6. கொம்பால் பரணமைத்தார்—நல்ல
குறக்கொடியைக் காவல்வைத்தார்.

—வம்

இது, ஒருவகை ஓரடிக் கும்மி. இது கும்மியோடு, கோலாட்டத்திற்கும் ஏற்ற பாடலாகும். இன்னும் வேறு பட்ட ஓரடிக் கும்மிகளும் உண்டு.

4. இரட்டைக் கும்மி

13. தில்லைச் சிதம்பரந் தன்னி லொருநாள்
 திருநட்ட மாடுஞ் சிவனுடனே
 தேவி சிவகாமி நாயகி யந்தத்
 திருநீல பத்தன் நெறியுரைக்கச்
 சொல்லச் செவிதனிற் கேட்டான் நாளுஞ்
 சோதித் தவன்றனைச் சூதாக்கிச்
 சொன்ன மொழிநிலை யாமலெந் நாளுக்
 சுகத்தினில் வாழ நினைத்திடென்றார்.

—திரீப.

இது இயற்கும்மி போன்று இரட்டித்து வந்துள்ளது. 'கேட்டான் நாளுஞ் சோதித்' என்ற இடத்தில் தகைதட்டு கிறது. 'கேட்டனன் நாளுமே' என்றிருக்கின், தகை தட் டாது சரியான இயற்கும்மி யாகும். இதை இரட்டைக் கும்மி எனலாம். இப்பாடல் நாலடியாக உள்ளது. இரண் டடியாகப் பாடினால் சரியான இரட்டைக் கும்மியாகும். இவ்வாறும் கும்மி பாடலாம்.

1. அரிச்சந்திரக்கும்மி	5. முருகர் ஓயிற் கும்மி
2. வாலக் கும்மி	6. முத்துவீராயி கும்மி
3. ஞானக்கும்மி	7. முத்துநாச்சி சண்டை
4. மறபாலர் கும்மி	8. வள்ளி மணச்சிந்து

முதலிய கும்மிப் பாடல்கள் பலஉண்டு. தேசிக விநாகம் பிள்ளை பாடல்களில் கும்மிப் பாடல்கள் பலவாம். இன்னும் நாட்டுப் பாடற் கும்மி பல உண்டு.

பயிற்சி 1

1. கும்மியின் இலக்கணம் யாது?
2. கும்மி எத்தனை வகைப்படும்? வகைப் பட்ட காரணம் என்ன?
3. இயற்கும்மியின் ஓரடியில் தனிச்சொல் அமைப்ப தெப்படி? அப்போது அவ்வடியின் சிறப்பென்ன?
4. இயற்கும்மியின் ஓரடியில் எந்தெந்தச் சீர்களில் மோனைவரும்?
5. ஓரடிக்கும்மியின் இருவகை யாவை?
6. இரட்டைக் கும்மி என்பதன் இலக்கணமென்ன?
7. வகைக்கொரு கும்மிப் பாடல் பாடுக.

15. இலாவணி

1. செஞ்சடை விரித்துத்தவம்
துஞ்சிடா திருக்குமீசன்
தெரிசனம் தன்னைமதன் கண்டு கண்டு-அப்போ
அஞ்சாமல் முல்லைக் கணையைப்
பஞ்சபாண னும்விடவே
அரனார் அதிககோபங் கொண்டு கொண்டு.

2. மண்டலமெ லாநடுங்கத்
தொண்டைகிழி யக்கத்திடும்
மகாகுர வித்துவானே அய்யா அய்யா !
மங்கல மிகுந்தகுண
சங்கரன் நுதல்விழியால்
மன்மதவேள் மடிந்ததும் பொய்யா பொய்யா !
கண்டனம் புரியவந்தீர்
அண்டசரா சரமெல்லாம்
காமனாலே உற்பத்தியா சொல்லும் சொல்லும்
கற்பனையாய்ப் பேசியிங்கே
அற்பமான மன்மதனைக்
கடவுளென் றுரைக்காதீர் செல்லும் செல்லும். —எரிள

இது அறுசீர்க்கழி நெடிலடி தனித்து வந்த ஒரு வகைச்சிந்து. முதற் சீரினும் நான்காஞ் சீரினும் மோனை வந்துள்ளது. அடியின் ஈற்றில் அடுக்குச்சொற் பெற்றது.

முதற்பாட்டு நாற்சீரிட்டை. இரண்டாம் பாட்டு நாற் சீரிட்டை இரட்டித்து வந்தது. மோனை எதுகைத் தொடையமைப்பினை நோக்குக.

முதலரையடியின் 1, 3, சீர் எதுகைத் தொடையாகவும், இரண்டாவதரையடி, முதலரையடியின் முதற்சீரின் மோனைத் தொடையாகவும் அமைந்துள்ளன. இது, எதிர்த்து உரையாடற்கு ஏற்ற ஓசையுடைய பாடல்.

16. தன்னுனைச்சந்தம்

1. போகாதே போகாதே என்கணவா
பொல்லாத சொப்பனங் கண்டேனையா !
2. இஞ்சிக் கிணறு மிடியக்கூண்டேன்
எலுமிச்சைத் தோப்பும் அழியக்கண்டேன்.

3. மஞ்சட் கிணறும் வறளக்கண்டேன்
மல்லிகைத் தோட்ட மழியக்கண்டேன்.
4. கூகை நின்று குழைறக்கண்டேன்
கோபத்தில் ஆந்தை அலறக்கண்டேன்
5. மேகமில் லாமல் இடிக்கக்கண்டேன்
வீரனே உன்தலை போகக்கண்டேன்.
6. பாஞ்சை நகரம் அழியக்கண்டேன்
பாழு ராகவே போகக்கண்டேன்.

—கட்ட

17. தன்னனச் சந்தம்

1. சொப்பனந் தனிற்கண்ட
சூரன் அழகுதன்னைச்
சொல்ல முடியாதடி — ஒருவராலும்
வெல்ல முடியாதடி.
2. இப்புவி தனிலெங்கும்
இவன்போல் வடிவழகன்
இருக்க முடியாதடி—சித்திரலேகா
உருக்க முடையானடி.
3. ஓடிப்போ னகள்ளனைத் தேடிப் பிடிப்பென்றால்
ஊரையுங் காணேனடி—அவன்போன
தாரையுங் காணேனடி.
4. நாலான விதத்திலும் மேலான விதம்பார்க்க
நமக்கேற்ற கணவனடி—சித்திரலேகா!
நமக்கேற்ற கணவனடி.
5. எந்தன் களவில்வந்த இந்திரசா லக்கள்ளன்
ஏச்சுமே போட்டானடி—என்னுசையை
மாச்சுமேபோட்டானடி

—வாண

இஃதொருவகைச் சிந்து. முதல் இரண்டு பாடலின் முதலடி பொழிப்பு மோனை. மற்றபாடல்களின் முதலடி பொழிப்பெதுகை. பின்னுள்ள குறளடிகளில் எதுகைத் தொடை அமைந்துள்ளன.

18. ஏசல்

1. வீடுவாசல் கிடையாமல் சுடுகாட்டிலே
வீற்றிருந்தார் அல்லரோடி உங்கள் சிவனார்
நாடுதேசம் வீடுவாசல் காடுகள் விட்டே
நடுக்கடலிற் பள்ளிகொண்டார் உங்கள் பெருமாள்.
2. அண்டையிலே மண்ணெடுத்துக் கூலியாளாகி
அமர்ந்தசொக்க நாதரடி உங்கள் சிவனார் !
சண்டையிலே அர்ச்சுனர்க்குக் கூலியாளாகிச்
சாரதியஞ் செய்தாரடி உங்கள் பெருமாள்.
3. வேண்டுமென்றே சோறுகறி மிக்கவிருக்க
விடத்தைக் குடித்தாரோடி உங்கள் சிவனார் !
மாண்டுபோக வெண்ணெய்தயிர் தாழியிருக்க
மண்ணவாரித் தின்றாரோடி உங்கள் பெருமாள்.

—இபாஏ

இது பழிப்பது போல் புகழும் வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி
யின்பாற் பட்டது. தனிச்சீர் இன்றி வந்த மூச்சீரரிட்டை.
மோனை எதுகை அமைப்பினை நோக்கி யறிக.

19. ஏற்றப்பாட்டு

1. பிள்ளையாரே வாரி
பிள்ளையாரு மங்கே,
பெருத்தமூலா தாரம்
சிறுத்தவிதழ் நாலாம்
உரைத்தகம்பி மாகி
ஓங்கியுச்சி தொட்டுத்
தாங்கியதன் கீழாய்த்
தானிரண்ட தாகித்
தங்கியாயு வானா
அங்கிமேல் கடந்து
சங்கிலி பிளந்து
சமத்தவாயு வானால்
இங்கிது வுரைத்தே
இரண்டுனே வாரி.
2. பிள்ளையாரே வாரி
பிழையாமற் காரும்
காரும்பக வானே
வாரும்பெரு மாளே
பெருமாள் தன் கதையைப்
பிசகாமற் பாடச்
சரமாகி நின்றார்
தசரதனார் செல்வம்
செகமெங்குஞ் செல்ல
அகமேறி வாழ்க!
அலையாழி குழந்த
அயோத்திமா நகரை
வன்மையுட னுண்டு
வந்ததசரதனும்
ஒருபதியா லொன்று.

—ஞாஏ

—இராஏ

3. அஞ்சியவர் மேலே
அர்ச்சுனன் தயவாய்
உத்தரனைப் பார்த்தே
ஊர்க்குநீ திரும்பு
செப்பவே திரும்பி
ஒப்பொருவ ரில்லார்
மெய்ப்பொருளைப் போலே
விசயனிருந் தானே.

—பாஏ

இம் மூன்றும் ஒரே ஓசையுடையனவே. இப்பாட்டின் பயிற்சி புலப்பட மூன்றும் எடுத்துக் காட்டப் பட்டன.

நெல் முதலியவற்றை அளப்போர், 'இலாபம் இரண்டு' என்று எண்ணுவர். 'இலாபம்' என்பது ஒன்று என்பதாம். 'பிள்ளையாரே வாரி' என்பது இலாபம் என்பது போன்றதாம். அதாவது, ஒன்று என்றபடி.

ஏறக்குறையப் பத்தடிகட் கொருமுறை, 'ஒன்றுடனே வாரி, இரண்டுடனே வாரி, மூன்றுடனே வாரி' எனவும், 'ஒருபதியாலொன்று, இருபதியாலிரண்டு, மூப்பதியால் மூன்று' எனவும், நூறுவரை பப்பத்தாக எண்ணப்படும். இது ஏற்ற மறைப்போர் பாடும் பாட்டு.

குறளடியா லாகியு-இப்பாட்டு, அடியெதுகை பெறின்,
'செப்பவே திரும்பி
ஒப்பொருவ ரில்லார்'

என இரண்டடி எதுகையாகவும்,
அடி மோனை பெறின்,

'பெருமாள்தன் கதையைப்
பிசகாமல் பாடச்
சரமாகி நின்றார்
தசரதனார் செல்வம்'

என இரு மோனைத் தொடை ஓரெதுகையாகவும் வருதல் சிறப்பு.

20. ஏலப்பாட்டு

1. நாழிகை யொன்றுக்கு நானூறு கப்பல்
நாடோறுந் தப்பாமல் நகர்வந் திறங்கும்
சீருடைய படித்துறைக்குக் கப்பல்வருஞ் சேதி
சென்னைபட் டினக்கோட்டைச் சனங்களெல்லாங் கேட்டுப்
பூரித்தே ஆனந்த சந்தோச மாகப்
புதுமைகள் பார்க்கவந்து கரைதனிஸே நிற்க.

—பலஏ

2. தலத்தினுயர் சீரகம் பெருங்காயஞ் சுக்கு
சதகுப்பை கொத்துமலி குங்கிலிய மேலம்
உலப்பரிய சுடுகுமிள கொடுவங்கப் பட்டை
ஓங்குவால் மிளகுபச்சைக் கருப்பூரம் கோட்டம்
விலக்கரிய அதிமதுரம் விளங்குமலைப் பச்சை
மிக்ககுங்கு மப்பூவோ டரிதாரங் குக்கில்
தலத்தமையுஞ் சாதிக்கா யாதிபல கொண்டு
சஞ்சரித்துத் துறைவந்து சேர்ந்ததுகாண் கப்பல்,
ஏலேலோ—ஏல—ஏலலெலோ.

—கப்

3. தந்தைதாய் சுற்றமுஞ் சகலமு மறந்து
தாரஞ் சகோதரந் தானது மறந்து
பந்தமு நேசமும் பாசமு மறந்து
பதினாறு லோகமு மதனையு மறந்தே
இந்திரிய ரிரட்சித்த கப்பலி லேறி
ஏகாந்த மானதொரு கடலிலே தள்ளி
அந்தர மானவெளி யானவரு ளான
ஆனந்த வெள்ளத்தில் அழுந்துதையா கப்பல்,
ஏலேலோ—ஏல—ஏலலெலோ.

—காக

ஏலப்பாட்டு, அல்லது கப்பற்பாட்டு என்னும் இப்
பாடல், ஒருவகை முடுகு சந்தமுடைய அளவடியாலானது.
பல அடிகள் ஒரே எதுகை யுடையதாக உள்ளது அப்
பாடல். 2, 3 பாடல்களைக் காண்க. வெவ் வேறு எதுகை
யுடையதாகவும் பாடலாம். முதற் பாட்டு அத்தகையதே.

அடிகள் அளவடிக்குரிய தோடையமைதிப் படி, பொ
ழிப்பு மோனை, அல்லது ஒரே மோனையுடையதாக இருத்
தல் நலம். சிறுபான்மை பொழிப்பெதுகையும் வரலாம்.

4. நன்னானே யென்று நாவி லெழுதி
நாகரிகம் பேசவே ரயிலுவண்டி சேர்த்தி
ஆயிரம் வண்டியை அடுக்காகச் சேர்த்தி
அதன்மேலே உட்கார நாண்காலி போட்டு
நாட்டு மனிதருக்கு நாலுசக்கர வண்டி
நல்ல மனிதருக்கு நயமான வண்டி
போகுதாம் போகுதாம் புகைவண்டிப் பேட்டை
புகைப்போ கிறதைப் போயெவரும் பார்க்கக்
காட்டானை மேட்டிலே ரோட்டாகப் போட்டு
மாடுகன்று நுழையாத தண்டவாளம் போட்டு
மைலுக்கு முணுகாசு வரிவைத்து வாங்கி
வெள்ளைக்காரன் பெட்டிவண்டி வேகமாகப் போகுதாம்.—புகை

இதுவும் ஏலப்பாட்டு வகையே. இங்ஙனம் இப்பாடலால் பலவகைப் பொருள்பற்றிப் பாடலாம்.

4, 10 அடிகளில் மோனை அமையவில்லை. அடி 9-முற்று மோனை. மற்ற அடிகள்-பொழிப்பு மோனை.

21. உடுக்கைப்பாட்டு

உடுக்கை யடித்துக் கொண்டு முன்னும் பின்னுமாக இருவர் பாடுதல். பாட்டு — முன்பாட்டு, பின்பாட்டு எனவும், பாடுவோர் — முன்பாட்டுப் பாடுவோன், பின்பாட்டுப் பாடுவோன் எனவும் வழங்கும். அடி, அல்லது பாட்டு முடிந்ததும், பின்பாட்டுக்காரன் முன்பாட்டுக் காரனாக மாறியும், இருவரும் சேர்ந்தும் பாடுவர்.

1. உரைமடை

பெற்றவளே காமாட்சி பேருவைத்த மீனாட்சி
வளர்த்தவளே காமாட்சி வாழவைத்த மீனாட்சி. —காத்

இது — உரைநடை போல இசையாக இழுத்துப் பாடுதல். ஓரடி முடிந்ததும் — ‘டும் டும் டும் டும் டும்’ என்று உடுக்கை யடித்தல்.* உடனே பின்பாட்டுக்காரன் — ‘ஆமையா ஆமாமாம்’ என்பான். உரைமடை — பாட்டை உரைநடைபோல மடுத்தல். மடுத்தல் — உரைநடையில் இசையமையப் பாடுதல்.

1. பாட்டு

தன்னநன்ன நானநன்ன

தானநன்ன நானநன்ன

பெற்றவளே காமாட்சி பேருவைத்த மீனாட்சி

வளர்த்தவளே காமாட்சி வாழவைத்த மீனாட்சி. —காத்

ஒவ்வொரு சீரினும் நிறுத்தி, அடுத்தசீரை எடுத்துப் பாட வேண்டும். இவ்விரு சீராக ஒருவரின் ஒருவர் பாடுதல்.

1. பாட்டு — வேறு இசை

மேற்படி பாட்டை, ஒவ்வொரு சீரினும் நிறுத்தாமல் இரு சீர்களை ஒரே இசைத் தொடர்பாகப் பாடி, மூன்றாவது சீரில் எடுத்து, முன்போலவே இசைத்தொடர்புறப் பாடுதல். ஒவ்வோர்டியாக ஒருவரின் ஒருவர் பாடுதல்.

2. பாட்டு

பன்றிமேலே சண்டைக்குத்தான்
பாரச்சண்டை போகவேணும்
கொம்பன்மேலே சண்டைக்குத்தான்
குத்துச்சண்டை போகவேணும்.

—குன்

முன்பாட்டைப் போல அவ்விருவகை இசையினும்
இதைப் பாடலாம். 'போகவேணும்' என்பதைப் பின்பாட்டுக்காரன் சொல்லி, பாட்டு முடிந்ததும் இருவரும் சேர்ந்து பாடுவதும் உண்டு.

பாட்டு—வேறு இசை

தன்னநன்ன தன்னநன்ன தானநன்ன

பன்றிமேலே பன்றிமேலே சண்டைக்குத்தான்—சண்டைக்
பாரச்சண்டை பாரச்சண்டை போகவேணும்
கொம்பன்மேலே கொம்பன்மேலே சண்டைக்குத்தான்—
குத்துச்சண்டை குத்துச்சண்டை போகவேணும். —குன்

3. பாட்டு

சுட்ட கருவாடு தொட்டிநம்பச் சாராயம்
வறுத்த கருவாடு வட்டிநம்பச் சாராயம்.

வேறு இசை

தன்னநன்ன நான தானநன்ன—தானநன்ன
தன்னநன்ன தன்னநன்ன தானநன்ன

சுட்டநல்ல சுட்ட கருவாடு—கருவாடு
தொட்டிநம்ப தொட்டிநம்பச் சாராயம்
வறுத்தநல்ல வருத்த கருவாடு—கருவாடு
வட்டிநம்ப வட்டிநம்பச் சாராயம்.

—பேபா

'நல்ல' என்ற சொல் பெய்து பாடப்பட்டது. தனிச்
சீருக்குப்பின், ஒருசொல் (உனக்கு) சேர்த்து, முன்பாட்டுக்
காரன் பாடுவதும், உண்டு.

4. பாட்டு

நன்னநன்ன-நன்ன-நானநன்ன
பாலொருவாய்-கிளியே-பழமொருவாய்-பழமொருவாய்
பாங்காகக்-கிளியே-பருகொருவாய்
தேனொருவாய்-கிளியே-தினையொருவாய்-தினையொருவாய்
சீராகக்-கிளியே- தின்னொருவாய்.

—காத்

5. பாட்டு

தன்னநன்ன நானநன்ன தானநன்ன நானநன்ன

கண்ணகியா மடிந்திட்டான்னு கையோலை வந்ததடி.
கொம்பனையா மடிந்திட்டான்னு கொத்தோலை வந்ததடி.
மாலையிட்ட தோசமல்லால் மற்றசுகங் கண்டதில்லை
கூறையிட்ட தோசமல்லால் கொண்டசுகம் ஒன்றுமில்லை
மாலையிட்ட தோசத்துக்கு மண்ணுத்தள்ளப் போகவேணும்
கூறையிட்ட தோசத்துக்குக் கொள்ளிவைக்கப் போகவேணும்
வழியைமறிக்காதடி மதிமோசம் செய்யாதடி.
தடத்தைமறிக்காதடி சதிமோசம் செய்யாதடி.

—கோக

ஒவ்வோரடியாக ஒருவர்பின் ஒருவராகப் பாடுதல்.

முன்பாட்டுக்காரன் — கண்ணகியா
பின்பாட்டுக்காரன் — மடிந்திட்டான்னு
முன்பாட்டுக்காரன் — கையோலை
பின்பாட்டுக்காரன் — வந்ததடி.

இவ்வாறு இருவரும் சீர்சீராகவும் பாடலாம்.

இவ்வுடுக்கைப் பாடல்கள், சீர்மோனை பெற்ற தனித் தனி அடியாக வந்துள்ளன. எல்லா அடிகளிலும் பொழிப்புமோனை அமைந்து அளவடிக்குரிய இலக்கணப் படி வந்துள்ளன. நாலாவது பாடலின் அடியின் இடை தனிச்சொல் வந்துளது. உடுக்கைப் பாட்டுக்காரரை நேரில் பாடச் சொல்லி இசைவேறுபாடறிந்து இன்புறுக.

22. ஒப்பாரி

1. காலைச் சிவந்திப்பூ

கசங்காத மல்லிகைப்பூ—நான்
கலந்து முடிக்குமுன்னே—என்
கருணரைக் கொள்ளையிட்டேன்.

மாலைச் சிவந்திப்பூ

வாடாத மல்லிகைப்பூ—நான்
வாரி முடிக்குமுன்னே—என்
மன்னவரைக் கொள்ளையிட்டேன்.

—சாரடி

2. பொன்னுத் தழுக்கடிக்கும்
 போலீசு வந்திறங்கும்—இப்போ
 போலீசைக் கையமர்த்தும்
 பொறுப்புடையோ ரில்லையேதான் !

தங்கத் தழுக்கடிக்கும்
 தாசீலு வந்திறங்கும்—இப்போ
 தாசீலைக் கையமர்த்தும்
 தகவுடையோ ரில்லையேதான் !

—பரிசி

3. சாதிமல்லிப் பூப்பூக்கும்
 சந்தனக்கல் மேடையிலே—நான்
 சாயந்தே அழுதேனென்னு,
 சாலை மடங்கேட்கும்
 சாமிமலை ஓசையிடும்—அந்தச்
 சாமிமலைத் தேவடியாள்
 சதுரை நிறுத்திடுவாள்—என்
 தனியேநகை கேட்டழுவாள்.

கொடிமுல்லைப் பூப்பூக்கும்
 கொத்தளத்து மேடையிலே—நான்
 கூவி அழுதேனென்னு,
 கோயில் குளங்கேட்கும்
 கொல்லிமலை ஓசையிடும்—அந்தக்
 கொல்லிமலைத் தேவடியாள்
 கொலுவை நிறுத்திடுவாள்—என்
 ஞாலோசை கேட்டழுவாள்.

—பஞ்சு

4. பச்சைக் கடுதாசி
 பட்டணத்து மைக்கூடு—நீங்க
 பரலோகம் போரேமென்னு
 பாங்கா யெழுதிவிட்டா—என்
 பாண்டி யருநானும்
 பறவாப் பறந்துவந்து
 பவளத்தோர் சோடித்துப்
 பதறி யழுதுவிட்டா—அந்தப்
 பரலோகங் கேட்டிடுமே !

சிவப்புக் கடுதாசி
 சேலத்து மைக்கூடு—நீங்க
 சிவலோகம் போரேமென்னு
 சீரா யெழுதிவிட்டா—என்
 செல்வருட் னேநானும்

சிட்டாய்ப் பறந்துவந்து
சித்திரத்தோர் சோடித்துத்
தேம்பி அழுதுவிட்டா—அந்தச்
சிவலோகங் கேட்டடிமே.

—கோமடி

இந்நான்கு பாடலும் ஒரே வகையான ஓசையுடைய வையே. ஒப்பாரிப் பாடல்க ளெல்லாம் ஒரே வகையான ஓசையுடையவையேயாம். அடியின் சுருக்கம் பெருக்கத் திறுன் வேறுபாடு.

முதல் மூன்றும் கணவனை யிழந்த மனைவி பாடிக்கொண்டமும் பாடல்கள். பொருள் வேறுபாட்டுக்காக மூன்றுங் காட்டப் பட்டன. முதல் இருபாடலும் ஒரே அளவான அடிகளை யுடையவை. மூன்றும் பாட்டு அடிமிகுதியுடையது. நான்காம் பாடல் தந்தையை இழந்த மகள் பாடிக்கொண்டு அழும் பாடல்.

மோனைத்தொடை அமைப்பினைக் கவனியுங்கள். எவ்வளவு ஒழுங்காக அமைந்து ஓசையின்பம் பயக்கின்றது! அடிப் பெருக்கம் மோனைத் தொடையால் அடுக்கிக்கொண்டே போவதே யாகும்.

காட்டு:

சிவப்புக் கடுதாசி
சேலத்து மைக்கூடு—என்
செல்வக் கணக்கருதா
செந்தமிழில் வல்லவகா—நீங்க
சிவலோகம் போறமென்னு
சீரா யெழுதிவிட்டா
சேதிகொண்டு வந்துவிட்டா—அந்தச்
சேதி யதுகேட்டா
செந்தமிழைக் கண்டுவிட்டா
செவியில் நுழையுமுன்னே—என்
செல்வருட னேநானும்
சிட்டாய்ப் பறந்துவந்து
சீக்கிரமா யோடிவந்து
சித்திரத்தோர் சோடித்து—அந்தச்
சித்திரத்தோர்க் குள்ளாகச்
சீராய்ப் படுக்கவைத்துச்
செல்வத் தமிழ்பாடி—நான்

தேம்பி அழுதுவிட்டா—அந்தத்
தெருவே திரண்டுவந்து
சேர அழுதிடுமே—அந்தச்
சிவலோகங் கேட்டிடுமே.

இவ்வாறு மோனைத் தொடைப்பட அடிகளை வளர்த்துக் கொண்டே போகலாம். இழவு வீட்டில் அழுகிற பெண்கள், இவ்வாறே அடிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டு பாடி அழுதலை நேரில் அறியலாம்.

இவ் வொப்பாரிப் பாடல் மோனைத் தொடையால் தொடரும் குறள்வெண்டுறையே. * குறள்வெண்டுறையின் இலக்கணத்தை ஒருமுறை பாருங்கள்.

ஒப்பு நோக்குக:

“சேலத்து மைக்கூடு சிவலோகம் போரோமென்னு.
சித்திரத்தேர் சோடித்துத் தேம்பி யழுதுவிட்டா.
சாதிமல்லிப் பூப்பூக்கும் சந்தனக்கல் மேடையிலே.
கோயில் குளங்கேட்கும் கொல்லிமலை ஓசையிடும்.
பொன்னுத் தழுக்கடிக்கும் போலிசு வந்திறங்கும்.”

—ஒப்பாரி

“பாஞ்சாலன் பெற்றெடுத்த பைங்கிளியே துரோபதையே
நெருப்பிற் பிறந்தவளே நீலவண்ணன் தங்கையரே
அனலிற் பிறந்தவளே அபிசேக பத்தினியே
ஐவரையுமாயிவிட்ட ஆதிபரஞ்சுடரே
தோரா வடிவழகி துரோபதையே நீர்க்கேளும்”

—பஞ்சவ

மேலுள்ள ஒப்பாரி யடிகளும், கீழுள்ள பஞ்சபாண்டவர் வனவாச * அடிகளும் ஒரே ஓசையுடைவைதாமே? ஓசையோடு படித்துப் பாருங்கள்.

குறள் வெண்டுறை எதைதற் கெல்லாம் பயன்படுகிறது! பாஸுவயர் இதைப் பார்த்துப் பிடித்தார்களே தங்கள் அன்பின் பண்பைக் காட்ட! சிந்துபோல் ஒப்பாரியில் தனிச்சீர்வரும்.

தாய் தந்தை, மகன் மகள், அண்ணன் தம்பி, அக்கை தங்கை, பாட்டன் பாட்டி, மாமன் மாமி, தூரத்துச் சுற்றம் முதலிய ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி ஒப்பாரிப் பாடல்கள் உண்டு.

நாட்டுப்புற மூதாட்டியரிடம் கேட்டால் பொருள் வேறுபாடுடைய, வகை வகையான பன்னூற்றுக் கணக்கான ஒப்பாரிப் பாடல்கள் திரட்டலாம்.

“மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம்
ஆய்ந்த பூசல் மயக்கத் தானும்,
தாமே ஏங்கிய தாங்கரும் பையனும்,
கணவனெடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்வோர் செப்பிய மூதா னந்தமும்,
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து
தனிமகள் புலப்பிய முதுபா லையும்,
கழிந்தோர் தேஎத் தமிழ்படர் உறீஇ
ஒழிந்தோர் புலப்பிய கையறு நிலையும்” —புறத்—24

என்னும் தொல்காப்பியப் புறத்தினையியற் சூத்திரத்தால், தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்னிருந்தே, மகளிர் ஒப்பாரி பாடி அடும் வழக்கம் இருந்ததென்பது புலப்படுதலால், ஒப்பாரிப் பாடலின் தொன்மையும் சிறப்பும் பயிற்சியும் விளங்கும்.

3. தாலாட்டு

1. ஆராரோ ஆரிராரோ
ஆராரோ ஆரிராரே!
சீராரு மெங்கள்குலச்
சிகாமணியே கண்வளராய்!
2. கண்ணையென் கண்மணியே
கற்கண்டே முக்கணியே!
எண்ணே எழுத்தேயென்
இன்னமுதே கண்வளராய்!
3. ஆரடித்து நியமுதாய்
அடித்தாடையா ரெனச்சொல்
சீரெடுத்த எங்கள்குலச்
செல்வத் திருமகனே!
4. அக்கா அடித்தாளோ
அயலார்முத் தாடினாரோ
விக்கியழ வேண்டாங்காண்
விண்மணியே கண்வளராய்!

—குழதா

ஒப்பாரி போல, இதுவும் பெண்களுக்குரிய பாடலாகும். 'ஆராரோ' என்பது தாலாட்டுச் சந்தம்.

‘தூரிதூரி தூராரோ
தூரிதூரி தூராரோ’

என்பதும் உண்டு.

இத்தாலாட்டுப் பாடல் - இரண்டடித் தாழிசையே யாகும். தாழிசை-குறளடி முதல் எல்லா அடியானும் வரும். இது ஒரெதுகை யுடைய அளவடி இரண்டானேதான் வரும். பொருள்பற்றி இங்கு வேறுகக் காட்டப்பட்டது. தாழிசை பலவகை ஓசை வேறுபாடுடையது. அவற்றுள் இஃதோ ரோசையுடைய தாழிசையாகும்.

“பேராழி யுலகனைத்தும்
பிறங்கவளர் இருள்நீங்க
ஒராழி தனைநடத்தும்
ஒண்குடரைப் பரவுதுமே”

—கலிங்-7

என்னும் கலிங்கத்துப் பரணித் தாழிசையை இப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் ஒத்திருத்தலை ஓசையோடு படித்தறிக.

இப்பாடல் ஒவ்வொன்றும் கீண்ணி எனப்படும். அடுத்து வரும் கண்ணிக்கும் இதுவே இலக்கணமாகும்.

இக்கண்ணிகளின் அளவடிகளில் பொழிப்புமோனை உள்ளபடி அமைந்திருத்தலை அறிக.

‘தாலாட்டு’ என்பது ஒருவகை நூலாகும். தமிழில் பல தாலாட்டு நூல்கள் உண்டு. அவற்றுள், கடவுளைக் குழந்தையாகக் கொண்டு தாலாட்டும் பாடல்களும் நூல்களும் மிகுதியாகும்.

பயிற்சி

1. - ஒப்பாரி, தாலாட்டு—இவற்றின் செய்யுள் வகை என்ன?
2. அம்மானையிலும் ஒப்பாரியிலும் ஒரேவகைச் செய்யுள் எவ்வாறு வருகிறது?
3. ஒப்பாரியின் பழமையும் சிறப்பும் எதனால் விளங்குகின்றது?

4. ஒப்பாரிப் பாடலுக்கும் தாலாட்டுப் பாடலுக்கு முள்ள சுவை வேறுபா டென்ன ?
5. ஒப்பாரிப் பாடல் சிந்தின் எந்த உறுப்பைப் பெற்றுவரும் ?
6. ஒப்பாரியும் தாலாட்டும் யாருக்கு உரிமையுடைய பாடல்கள் ?

24. கண்ணி

1. எல்லாரும் இன்புற்
றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறென்
றறியேன் பராபரமே. —தாயு
2. சிந்தை மருவித்
தெளிவித் தெனையாள்
வந்தகுரு நாதனருள்
வாய்க்குமோ பைங்கிளியே! —தாயு
3. வானிற் கதிர்மதியாய்
வளர்ந்துபின் ருளதுபோய்
ஊனுடலுக் குள்ளிருந்த
உயிர்ப்பறியேன் பூரணமே. —பபா
4. ஆங்கார முள்ளடக்கி
ஐம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற் றூங்கிச்
சுகம்பெறுவ தெக்காலம். —பத்தி
5. பண்டு பறையனென்று
பாராமற் கூடவைத்தே
உண்டு மிக்ககளித்த
உத்தமக்கா மிண்டனெங்கோ. —நல்கா

இக் கண்ணியும் தாலாட்டுப் பாடல் போன்றதே. அடிகளில் பொழிப்பு மோனை உள்ளவா றமைந்திருத்தலை நோக்குக.

ஐந்தாவது கண்ணி, ‘நல்லதம்பிச் சர்க்கரை மன்றாடி யார் காதல்’ என்னும் காதல் நூலின் கண்ணியாகும். காதல் நூல் பாடுதற்குரிய இக்கண்ணி, தனிப்பொருள் பாடுதற்குரியதே யன்றித் திதாடர் பொருள் பற்றிப் பாடு தற்கும் உரியதாதலை அறிக.

பட்டினத்தார், பத்திரகிரியார், தாயுமானவர் முதலியோரின் பூரணக்கண்ணி, எக்காலக்கண்ணி, பராபரக்கண்ணி, பைங்கிளிக் கண்ணி முதலியவற்றிலும் காதல் நூல்களிலும் கண்ணிகளின் சிறப்பை யுணர்க.

ஒருவகைச் சிந்து

பஞ்சவ டிதனிலே—மூவர்முன்
தஞ்சமாய் வாழ்கையிலே—அந்தப்

பாவியி ராவணன்

ஏவமா ரீசனும்

பன்னக சாலைமுன்

வன்னமான் ரூபமாய்

வந்துவி னையாடவே—சீதையும்

அந்தமா னைநாடவே—அதைப்

பற்றி யீயென

உத்தமர் முன்பாகப்

பண்பா யுரைசெயத்

தம்பிலட் சுண்ணும்

இந்தமான் பொய்ம்மானண்ணை—யாகத்தில்

வந்தமா ரீசனண்ணை.

—இனி

பெரும்பாலும் எல்லா அடிகளும் எதுகைத் தொடையுடன் வந்துள்ளன. 'பற்றி—உத்த'—வல்லின எதுகையில் அமையும். 'பண்பாய்—தம்பி—மெல்லின எதுகையில் அமையும்.

25. இசைப்பாடல்

பல்லவி

1. இந்த விரந்தாரும்—சுவாமி
இந்த விரந்தாரும்.

பல்லவி எடுப்பு

பந்த வினைமெல்லாம் அறவேண்டும்—உன்

பாத தரிசனம் பெறவேண்டும்—இந்த.

கண்ணிகள்

தினமுமுன் பதமலர் தொழவேண்டும்—நான்

தேக பரவசமாய் எழவேண்டும்

அணைமெழ காயுருகி யழவேண்டும்—இனி

ஆனந்தக் கடலில்நான் விழவேண்டும்—இந்

தேக வியாதிகள் கெடவேண்டும்—ஞான
தீபத்தை என்னுளத்தில் இடவேண்டும்
பாக அறப்பயிரை நடவேண்டும்—அந்தப்
பயிர்க்குள் அருட்புனலை விடவேண்டும்—இந்

—சர்வ

பல்லவி

2. கனக சபாபதி தரிசனம் ஒருநாள்
கண்டாற் கலிதீரும்.

பல்லவி எடுப்பு

சனகம் காமுனி கைதொழு தேத்திய
தினகர கோடி தேசோன்மய மாகிய—கன

கண்ணிகள்

மனதி லொடுங்கிய கன்மிசம் போக்கும்
மாயப் பிணியதனை மறுவடி வாக்கும்
செனன மரணசமு சாரத்தை நீக்கும்
திருவடி நிழலிலே கூடிய யார்க்கும்—கன

சுருதி முடிவிலும் சொல்லிக்கொண் டாடும்
தூய வெளியை யெழாளியாகவே கூடும்
தரும நெறியுந் தவீருதுள நாடும்
ததிங்கணத் தோமெனத் தாண்டவ மாடும்—கன—நந்த

பல்லவி

3. நிருத்தம் செய்தாரே—ஐயர்ச தானந்த
நிருத்தம் செய்தாரே

பல்லவி எடுப்பு

திருத்த மானமன்றுள் சிவசிதம் பரநாதர்
தித்திமி திமிதிமி திக்கிடதிக் கிடதிரு
தத்தித் திமிர்தக ததிங்கணத் தோமென

—நிரு

கண்ணி

அருமறை யோர்க்கிக்க

அரகர அரகர

அரகர எனவே

அடியவர் குழாந்துதிக்க,

திருநுத லுமைமீதிக்க

சிவசிவ சிவசிவ
சிவசிவ எனவே
சேர்ந்திரு முனிகுதிக்க,
திதண திதண திரு திரிகிட கிடகிட
ததண ததணசெகு ததிங்கணத் தோமென —நிரு—முத்துத்.

கண்ணிகள்

4. மார்கழி மாதம் திருவா திரைநாள்
வரப்போ குதையே
மனதைப்புண் ணாகப்பண் ணும லொருதரம்போய்
வாவென்று சொல்லுமையே.

கட்டை யிருக்கையில் சிதம்பரம் போய்நான்
காணவே வேணுமையே
கசடனா னாகிலும் ஆசை விளையுதுன்
காலுக்குக் கும்பிடையே.

அல்லும் பசுலுமுங்க ளாதர வாலே
ஆளாகி னேனையே
அன்புட னேநல்ல கதிபெறு வாமென
றனுப்ப வேணுமையே.

—நந்தி

5. பத்தினிக் கண்ணகியே —நல்ல
பழுதுபடா ரத்தினமே!
பத்தினி நீயுமானால்—உன்
பத்தாவைப் போலொரு
பதுமையுண் டாகவேணும்.

உத்தமி யானவளே—அடி
ஒருசொல்லு வாசகமே!
உத்தமி நீயுமானால்—என்
உருவத்தைப் போலவோர்
உருவமுதடாக வேணும்.

நல்ல குடிப்பிறப்பே—மா
நாய்கன்செட் டுகளே!
நல்லவள் நீயுமானால்—உன்
நாய்கன் எண்ணம்போல்
நடந்திட வேணுமடி.

—கோநா

இவ்வைந்தும் இசைப் பாடல்கள். இசைப்பாடலின் இலக்கணத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

பல்லவி, பல்லவிஎடுப்பு, கண்ணிகள் என்பன இசைப் பாடலின் உறுப்புக்களாகும். இவ்வுறுப்புக்களின் பெயர் விளக்கத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க. கண்ணி, ஒன்றெனில் கண்ணி எனவும், ஒன்றுக்கு மேற்படின் கண்ணிகள் எனவும் பெயர் பெறும்.

இசைப் பாடல்களில், மோனை எதுகையோடு இயைபுத் தொடையும் அமைதல் சிறப்பு.

முதற் பாடலின் பல்லவியின் முதலடியே மடக்கி அடுத்த அடியாக வந்துள்ளது. அதனால், இயல்பாக அடியெதுகை அமைந்துள்ளது.

பல்லவி எடுப்பின் முதலடி, பல்லவியின் எதுகையுடையதாக வரவேண்டும். இப்பாடலில் அவ்வாறே (இந்த-பந்த) வந்துள்ளமை காண்க.

பல்லவி, பல்லவிஎடுப்பு, கண்ணிகள் மூன்றினும் இயைபுத்தொடை அமைந்துள்ளமையை நோக்குக. இது, வரவேண்டியவாறு தொடையமைதி வந்துள்ள பாடலாகும்.

இரண்டாம் பாடலின் பல்லவி எடுப்பின் முதலடி, பல்லவியின் எதுகையுடையதாக வந்துள்ளதோடு, அதன் அடியிரண்டும் எதுக்கத்தொடையுடையதாக அமைந்துள்ளன. இதன் கண்ணிகளும் இயைபுத் தொடை பெற்றுள்ளமை அறிக. பல்லவி எடுப்பினும் எதுகையமையும் என்பதற்கே இப்பாடல் காட்டப்பட்டது.

பல்லவி இரண்டடியானால் அடிமோனை, அல்லது அடியெதுகை அமைதல், பல்லவி எடுப்பின் முதலடி பல்லவியின் எதுகையுடையதாக வருதல், அப்பல்லவி எடுப்பு—மோனை, அல்லது எதுகை அமைய வருதல், கண்ணிகளில் மோனை, எதுகையோடு இயைபுத் தொடையும் அமைதல்—ஆகிய இவ்வாறு வருதலே இசைப்பாடலின் பொதுவிலக்கமாகும்.

இரண்டாவது பாடலின் முதற்கண்ணி, பல்லவி, பல்லவி எடுப்பின் எதுகையுடையதாக வந்திருத்தலை அறிக.

மூன்றாம் பாடல், அவ்விலக்கணப்படி அமைந்துள்ளதோடு, பல்லவி எடுப்பு, கண்ணி இரண்டிலும் முடுகு வந்துள்ளது.

கண்ணியின் ஒவ்வோர் அரை அடியிலும் நாலுசீர் முடுகியலாகவும், ஈற்றில் தாளவகை முடுகும் வந்துள்ளன. இதுபற்றியே இது காட்டப்பட்டது.

4, 5 பாடல்கள், பல்லவி, பல்லவி எடுப்புக்களின்றி, கண்ணிகள் மட்டும் வந்துள்ளன. இவ்வாறும் இசைப் பாடல் வரும்.

4 ஆம் பாடலின் கண்ணிகள் அடிமோனைத்தொடையாகவும், 5 ஆம் பாடலின் கண்ணிகள் அடியெதுகைத் தொடையாகவும் அமைந்துள்ளன.

5 ஆம் பாடலின் கண்ணிகளின் இரண்டாவதடி, முதலடியின் முதற்சீரின் மடக்காக வந்துள்ளது.

இவ்விசைப் பாடல்களின் அமைப்பு முறையை நன்கு அறிந்து கொள்க.

இசைப்பாடல் நூல்கள் :

1. நந்தன் சரித்திரக் கீர்த்தனை
2. முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனை
3. சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனை
4. இராமலிங்கர் கீர்த்தனை
5. இராமாயணக் கீர்த்தனை
6. பக்திரசக் கீர்த்தனை
7. இன்பரசக் கீர்த்தனை
8. பாஸ்கரதாசன் கீர்த்தனை
9. செந்தமிழ்த் திலகம்
10. முத்துச்சாமிக் கவிராயர் கீர்த்தனை
11. மீனாட்சி கீர்த்தனை

12. நடராசக் கீர்த்தனை
13. சேசாசல நாயுடு கீர்த்தனை
14. பாலதண்டபாணி பசனாமிர்தம்
15. மாம்பழக்கவிராயர் கீர்த்தனை
16. பரமன் திருமால் மருகன் பக்திரசக் கீர்த்தனை
17. கானரசக் கீர்த்தனம்
18. மதுரகானம்
19. இராமநாம பசனைக் கீர்த்தனை
20. சமரச கீதம்
21. அம்மை நாதன் கீர்த்தனை
22. பழனியாண்டவர் கீர்த்தனை
23. தாசரதி கீர்த்தனை
24. இசையமுதம்
25. நாமக்கமல்கவிஞர் கீர்த்தனம்
26. இலக்குணப் பிள்ளை இசைப்பாடல்
27. குறவஞ்சி நூல்கள்
28. பள்ள நூல்கள்
29. இன்னிசையின் பம்
30. பதங்கள்

முதலிய இசைப்பாடல் நூல்கள் தமிழில் உள்ளன.

பயிற்சி

1. இசைப்பாடலின் இலக்கணம் என்ன ?
2. பல்லவியும் பல்லவி எடுப்பும் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் ?
3. கண்ணி ஈன்வதன் சிறப்பென்ன ?
4. இசைப்பாடலைச் சிறப்பிக்கும் தொடை எது ?
5. முதல்மூன்று பாடல்களின் பல்லவி எடுப்பின் வேறுபாடென்ன ?
6. தமிழ் இசைப் பாடல் நூல்களைச் சேர்க்க முயலுங்கள்.

26. வண்ணப்பாடல்

1. சுத்தச் சித்தத்
தொற்பத் தர்க்குச்
சுத்தப் பட்டிடம்—டமுருதே
தொக்கப் பொக்கச்
சிற்கச் சிக்குட்
சொற்குற் றத்துத்—துறைநாடி. —அருண
2. சங்கந் தங்குஞ்
செஞ்சொன் மிஞ்சுஞ்
சந்தங் கொந்துந்—தமிழாலே
தந்தந் தம்பண்
பன்றின் றென்றுந்
தன் டொண் டுண்டங்—கமைவோமே. —புகு
3. முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொடு வித்துக் குருபர—வெனவோதும்
முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு
முப்பத்துமு வார்க்கத் தமரரு—மடிபேண. —அருண
4. நெஞ்சம்புரி வஞ்சங் களவுபொ
யெஞ்சம்பிற வந்தஞ் செயலுற
நின்றங்கவை யொன்றுந் தவறுத—லிலவாக
நிந்தம்புரி புந்தந் தொழிலின
வந்தஞ்சுந டிங்குங் கொடுமையை
நெம்பும்பொரு ளன்பென் றிதுவரை—யறியாது. —புகு
5. நகைத்து வருக்கி
விழித்து மிரட்டி
நடித்து விதத்தி—லதிமோகம்
நடத்து சமத்தி
முகத்தை மிஸுக்கி
நலத்தி லனைத்து—மொழியாலும். —அருண
6. பசைந்து மிசைந்து
கதந்து மிதந்து
படர்ந்து தொடர்ந்து—நெடுவானம்
பணிந்து கனிந்து
கிளர்ந்து விளர்ந்து
பரிந்து சொரிந்து—நிலனோம்பும். —புகு

7. துப்பா ரப்பா
டற்றீ மெய்க்கால்
சொற்பா வெளிமுகு—குணமோகம்
துற்ற யப்பீ
றற்றே விட்டே
சுற்ற மதனப்—பிணிதோயும். —அருண
8. செம்பா கம்பா
டுத்தா லுந்தா
சிங்கா தமையுந்—திறலலே
செந்தே னும்பா
லுந்தோ லும்பா
செஞ்சே யுலகஞ்—செயுவோமே. —புகு
9. கரிக் கொம்பந் தனித்தங்கங்
குடத்தின்பந் தனத்தின்கண்
கறுப்புந்தன் சிவப்புஞ் செம்—பொறிதோள்சேர்
கணைக்கும்பண் டுழைக்கும்பங்
களிக்கும்பண் பொழிக்குங்கண்
கழுத் துஞ்சங் கொளிக்கும்பொன்—குழையாட.-அருண
10. பொன்ற லைப்பொய்க் கும்பி றப்பைத்
துன்பு றுத்திடி டின்று நிற்கப்
புந்தி யிற்சற் றுங்கு றிக்கைக்—கறியாமே
பொங்கி முக்கிச் சங்கை பற்றிச்
சிங்கி யொத்தச் சங்க டத்துப்
புண்ப டைத்துக் கஞ்சு மைக்கட்—கொடியார்மேல். —அருண
11. தொய்யில் செய்யில்
நொய்யர் கய்யர்
தொய்யு மய்ய—இடையாலும்
துள்ளி வள்ளை
தள்ளி யுள்ளல்
சொல்லு தள்ள—விழியாலும். —அருண
12. வெல்லிக்கு வீக்கு
முல்லைக்கு வீக்கு
வில்லிக்க தூக்க—ருதும்வேளால்
வில்லற்ற தாக்கொள்
சொல்லிற்று காப்பொ
யில்லத்த் ருக்க—வலைமேவு. —அருண

13. அல்லசல டைந்த
வில்லடல நங்கள்
அல்லிமல ரம்பு—தனையேவ
அள்ளியெரி சிந்த
பிள்ளைமதி தென்ற
லய்யமுது கிண்ட—வணையுடே. —அருண
14. கட்ட மன்னு மள்ளல்
கொட்டி பண்ணு மய்வர்
கட்கு மன்னு மில்ல—மிதுபேணி
கற்ற விஞ்ஞை சொல்லி
யுற்ற வெண்மை யுள்ள
கக்க வெண்ணி முல்லை—நகைமாதர். —அருண
15. முருகுசெறி குழலவிழ
முகைபுளக மெழநிலவு
முறுவற விரகமெழ—அநுராகம்
முதிரவச மறவிதரி
யெழுகைவனாகலகலென
முகநிலவு குறுவெயர்வு—துளிவீச. —அருண
16. கூசா தேபா
ரேசா தேமால்
கூரு நூல்கற்—றுளம்வேறு
கோடா தேவேல்
பாடா தேமால்
கூர்கூ தாளத்—தொடைதாளில். —அருண
17. நாமேவு குயிலாலு
மசமார னயிலாலு
நாடேறு மதிகாயும்—வெயிலாலும்
நாமாதர் வசையாலும்
வேயுறு மிசையாலும்
நாடாசை தருமோக—வலையுடே. —அருண
18. மருவே செறித்த
குழலார் மயக்கி
மதனா கமத்தின்—விரகாலே
மயலே யெழுப்பி
யிதழே யருத்த
மலைபோ லிணைக்கு—ஞறவாகி. —அருண

19. விதிபோ லுமுந்த
விழியா லுமிந்து
நுதலா லுமொன்றி—யினைஞோர்தம்
விரிவா னசிந்தை
புருவா கிநொந்து
விறல்வே றுசிந்தை—வினையாலே. —அருண்
20. பொருவன கள்ள
இருகயல் வள்ளை
புரிசுழை தள்ளி—வினையாடும்
புளகித வல்லி
யிளகித வல்லி
புரியிள முல்லை—நகைத்தே. —அருண்
21. கறுக்கு மஞ்சன விழியினை யயில்கொடு
நெருக்கி நெஞ்சற வெறிதரு பொழுதொரு
கனிக்கு ளிஞ்சுவை யமுதுகு மொருசிறு—நகையாலே
களக்கொ முங்கலி வகைகொடு விசிறியெ
மனைக்கெ முந்திரு மெனமன முருகவொர்
கவர்ச்சி கொண்டிட மனைதனை லழகொடு—
கொடுபோகி. —அருண்
22. அந்தோமன மேநம தாக்கையை
நம்பாதெயி தாகிய ஞத்திர
மம்போருக ஞைய பூட்டிது—வினிமேல்நாம்
அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவ னார்க்கிய
லங்காகுவம் வாவினி தாக்கையை—ஒழியாமல்.
—அருண்
23. ஓய்யா ரச்சிலை யாமென வாசனை
மெய்யா ரப்பணி பூடண மாலைக
ஞய்யா நற்கலை யேகொடு மாமத—விதமாகி
ஒவ்வா ரிப்படி யோரென வேயிரு
கய்யா ரக்கனை மோதிர மேய்பல்
வுள்ளார் செப்பிட ஏமுற நாடின—முடல்பேணி.
—அருண்
24. நேசா சாரத டம்பர மட்டைகள்
பேசா தேபே சுங்கள் மட்டைகள்
நீசா னோடே யும்பழ சிக்கவர்—பொருளாலே
நீயே நானே யென்றொரு சத்தியம்
வாய்கூ சாதோ துங்கப டத்திகள்
நேரா லேதா னின்று பிலுக்கிகள்—எவர்மேலும்.
—அருண்

25. பஃறிணை வெஃக மாந்தர்
 அஃறிணை தொஃகு மேம்பல்
 பஃறியொ டஃக மோங்க — முவேந்தர்
 பஃறலை யெஃக மேந்தி
 அஃகுத லஃக வாய்ந்து
 பஃறுளி மிஃக வாங்கு — நாடாண்ட. —புகு

26. பாஅ வேந்தர்
 நாஅ வாய்ந்த
 பாஅ வெய்ந்து — முறையாக
 பாஅ கார்ந்த
 முஉ வேந்தர்
 பாஅ ராண்ட — பரிசேபோல். —புகு

இவை இருபத்தாறும் வண்ணப் பாடல்கள்.
 வண்ணத்தின் இலக்கணத்தை யாப்பதிகாரத்திற் காண்க.

ஓரடியின் ஓரசீரின் ஓரசை என்ன எழுத்தாக வருகிறதோ, அவ்வாறே அடுத்த அடியின் அதே சீரின் அவ்வசை அவ்வெழுத்தாகவே வருவது - வண்ணம் எனப்படும். ஓரடியின் ஒரு சீர் போலவே, அடுத்த அடியின் அச்சீர் வருதலாம். வண்ணம் - சந்தம். அதாவது - ஓசை வேறுபாட் டினிமை.

அதாவது, ஓரடியின் முதற் சீரின் முதலசை - குறில், நெடில், வலி, மெலி, இடை, ஆய்தம் என்னும் இவ்வெழுத்துக்களில் ஒன்றாகவரின், அடுத்த அடியின் முதற் சீரின் முதலசையும் அவ்வெழுத்தாகவே வருதல். இவ்வாறே அவ்வடிகளின் மற்றச்சீர்களின் அசைகளும் வருதல். அசைகளின் மாற்றமே வண்ண வேறுபாடாகும்.

காட்டு :

‘மயலே எழுப்பி
 யிதழே யருத்த’

முதலடியின் முதற்சீரின் முதலசை - மய - குறிலிணை
 இரண்டாவதசை - லே - நெடில்.

அடுத்த அடியின் முதற்சீரின் முதலசை - யித - குறிலிணை.
 இரண்டாவதசை - றே - நெடில்.

இரண்டாஞ்சீர்களையும் இவ்வாறு காண்க.

வலி மெலி இடை என்பது அவ்வவ் வொற்றெழுத்தையே குறிக்கும். வல்லின உயிர்மெய், மெல்லின உயிர்மெய், இடையின உயிர்மெய் மூன்றும், குறிலாக இருந்தால் - குறில் எனவும், நெடிலாக இருந்தால் - நெடில் எனவும்படும். அதாவது, குறில் நெடில் என்பது, தனியுயிர்க் குறில் நெடில், உயிர்மெய்க் குறில் நெடில் இரண்டையும் குறிக்கும்.

இங்கு அடி என்றது - அரையடியில் மடக்கிப் பதிப்பித்திருக்கும் மூன்றடிகளில் ஒன்றைக் குறிக்கும். அதாவது, அரையடியின் மூன்றி லொன்றாக மடக்கிப் பதிப்பித்திருக்கும் அடி ஒவ்வொன்றும் இங்கு அடி என வழங்கப்படும். அம்மூன்றடி கொண்ட அரையடி இரண்டு, ஒரு மோனைத் தொடையால் இணைந்து வருவது பாட்டின் ஓரடியாகும். அவ்வடி நான்கு கொண்டது ஒரு பாட்டாகும்.

சிறுபான்மை,

“இன்பமுந் துன்பமுஞ்
சந்ததங் கொண்டுசென்
றிங்குமங் குஞ்சுமுன் — றிடுமாயத்
துன்பவெண் கும்பியங்
கந்தவிர்ந் துன்பெருந்
தொண்டனென் றுயர்ந்துங் -- கனியேனே” — அருண்

இவ்வாறு அரையடிகள் நான்கு எதுகைத் தொடை பெற்று ஒரு பாட்டாகி வருதலும் உண்டு.

ஒவ்வொர் அரையடியின் முடிவிலும் தனிச்சொல் வரும். எனவே, ஓரடியில் இரண்டு தனிச்சொல் வரும்.

தனிச் சொல், அடியின் புறம்புனது. எனவே, இதில் அடியின் வண்ணச் சீர்வரையறை கொள்ளப்படுவ தில்லை. எனினும், தனிச்சீர்கள் எட்டும் ஒரேவகையாக ஒத்து வருதல் வேண்டும்.

அரையடியின் மூன்றி லொன்றான அவ்வடி மூன்றில் முதலடியும் மூன்றாமடியும் ஒரு மோனையுடையதாக வர வேண்டும். இடையிலுள்ள இரண்டாவதடி, முன் பின் அடிகளின் மோனை பெறுது தனித்து வரும். இதுவே வண்ணத்தின் பொதுவிலக்கணம்.

காட்டாக,

இரண்டாம் பாடலின் முதலரையடியின் மூன்றடியை யுங் கவனியுங்கள்:

முதலடியின் முதற்சீர்—‘சங்க’ என்பது.

மூன்றாமடியின் முதற்சீர்—‘சந்த’ என்பது.

இவ்விரண்டடியும் ஒரே மோனையுடையதாக வந்திருத்தலை அறிக.

இரண்டாமடியின் முதற்சீர்—‘செஞ்சொன்’ என, வேறாக வந்திருத்தல் காண்க.

‘தமிழாலே’ என்பது—தனிச்சொல்.

‘தந்தந்’ என்பது, அடுத்த அரையடி. இவ்விரண்டரையடிகளும் சேர்ந்தது—ஒரடி. அவ்விரண்டரையடியும் ‘ச—த’ என, ஒரு மோனையாக வந்திருத்தலை அறி.

ஒவ்வொரு பாடலின் முதலடி மட்டும் இங்கு எடுத்துக் காட்டப் பட்டுள்ளது. முழுப்பாடலையும் நூலிற் படித்தறிக.

2, 4, 6, 8, 25, 26 எண்ணுள்ள பாடல்கள் தவிர, மற்ற 20 பாடல்களும் அருணகிரி நாதர் திருப்புகழ்ப் பாடல்களாகும். அருணகிரி நாதர் திருப்புகழ்ப் பாடல்களெல்லாம் வண்ணப் பாடல்களாகும்.

தொல்காப்பியத்தில்.

“அவைதாம்,

பாஅ வண்ணம் தாஅ வண்ணம்
வல்லிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்
இயைபு வண்ணம் அன்புபடை வண்ணம்
நெடுஞ்சீர் வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்ணம்
சித்திர வண்ணம் நவிபு வண்ணம்
அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்
ஒழுகு வண்ணம் ஒருஉ வண்ணம்
எண்ணு வண்ணம் அகைப்பு வண்ணம்
தூங்கல் வண்ணம் ஏந்தல் வண்ணம்
உயிட்டுவண்ணம் முடுகு வண்ணம்”

செய்-214

என, இருபதுவகை வண்ணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

அவற்றுள், தனித்துப் பாடலில் பயின்று வரும் சிறப்புடைய வண்ணங்கள் அமைந்துள்ள பாடல்களே இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

விளக்கம் :

முதற் பாடல்: தனிச் சொல்லைத் தவிர, இது முழுதும் வல்லினக் குற்றெற்றுக்களாலான பாடல். வல்லொற்றுப் பயின்று வருவது—வல்லிசை வண்ணம் என்பதும். எனவே, இது வல்லிசை வண்ணப் பாடலாகும்.

2. இதில் தனிச்சீரைத் தவிர, 'அவ்வாறே மெல்லினக் குற்றெற்றுக்கள் வந்துள்ளன. எனவே, இது மெல்லிசைவண்ணம் ஆகும்.

3. இப்பாடலும் அவ்வாறே வல்லினக் குற்றெற்றுக்களாலானதே. ஆனால், இதன் அடியின் முதற்சீரின் ஈற்றில் குறிவினையும்(தரு), ஈற்றுச்சீர் நான்கு குறில்களாகவும்(திருநகை),வந்துள்ளன. திருநகை-கருவிளம். இது குறித்தே இப்பாடல் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. இதுவும் வல்லிசை வண்ணப் பாடலே.

குறிப்பு: 'திருநகை' என்பதன் ஈற்றிலுள்ள ஐகாரம் (கை) ஐகாரக் குறுக்கம். விண்ணத்தில் ஐகாரம் குறிலாகவே கொள்ளப்படும்.

4. இது, அவ்வாறே மெல்லினக் குற்றெற்றாலான அது போன்ற அமைப்புடைய பாடலே. இதுவும் மெல்லிசை வண்ணப் பாடலே.

5. இது, வல்லினக் குறிவினை யொற்றும், குறிலும் உள்ள சீர்களாலான பாடல். இதுவும் வல்லிசைவண்ணமே. இவ் வசைவேறுபாடு குறித்தே இது எடுத்துக் காட்டப் பட்டது.

6. இது, ஐந்தாம் பீடல் போன்றதே; மெல்லொற்றுப் பயின்றுள்ளது. இதுவும் மெல்லிசை வண்ணமே.

7. இதன் ஒவ்வொரு சீரும் வல்லினக் குற்றெற்றும் தனி நெடிலும் உடையது. இதுவும் வல்லிசை வண்ணம்.

‘மெய்க்கால்’ ய்—ஆசு. ல்—எண்ணப்படாது.
சுற்றுச்சீர்—வேறு; புளிமா.

8. இதுவும் மேலது போன்றதே; மெல்லொற்றாலானது.
மெல்லிசை வண்ணம்.

குறிப்பு: இவ்வெட்டுப் பாடல்களில்,

1, 3, 5, 7—நான்கும்—வல்லிசை வண்ணம்.

2, 4, 6, 8—நான்கும்—மெல்லிசை வண்ணம்.

அசை, சீர், குறில், நெடில் — இவற்றின் மாற்றங்
குறித்து இங்கு காட்டப்பட்டன.

9. இதன் சீர்கள், முதலசை — வல்லினக் குறிலிணை
யொற்றுகவும் (கரிக்க), பின்னிரண்டசை - மெல்லி
னக் குற்றெற்றுக்களாகவும் வந்துள்ளன. எனவே,
இது, வல்லிசை வண்ணமும் மெல்லிசை வண்ணமும்
கலந்து வந்த கலப்பு வண்ணப் பாடலாகும். இதுபற்
றியே இது காட்டப்பட்டது.

10. இது, மெல்லினக் குற்றெற்றும் குறிலுமுடைய சீரும்,
இரு வல்லினக் குற்றெற்றுக்களாலாகிய சீரும்
தொடர்ந்து வந்த பாடலாகும். எனவே, இதுவும்
மெல்லிசை வல்லிசைக் கலப்பு வண்ணப் பாடலேயாகும்.
இவ்வேறுபாடு குறித்தே இது காட்டப் பட்டது.

11. இது, முழுதும் இடையினக் குற்றெற்றும் குறிலு
முடைய சீர்களாலான பாடல். சீரின் சுற்றிலுள்ள
‘ல், ற்’ — ழதிப்புப் பெறு. இடையொற்றுப் பயின்று
வருவது — இயைபு வண்ணம் எனப்படும். எனவே,
இது இயைபு வண்ணப் பாடல்.

12. இதன் முதற்சீர் — இடையினக் குற்றெற்றும் வல்லி
னக் குற்றெற்றும் குறிலும் உடையது. இரண்டாஞ்
சீர்—வல்லின நெட்டொற்றும் குறிலு முடையது.
எனவே, இது இயைபு வண்ணமும் வல்லிசை வண்ண
மும் கலந்து வந்த இயைபு வல்லிசைக் கலப்பு வண்ணப்
பாடலாகும்.

13- இதன் முதற்சீர்—இடையினக் குற்றெற்றும் மூன்று
குறிலும் உடையது. இரண்டாஞ்சீர்—மெல்லினக்
குற்றெற்றும் குறிலு முடையது. ‘டை’—டை—

குறிலோசை. எனவே, இது, இயைபு வண்ணமும் மெல்லிசை வண்ணமும் கலந்து வந்த, இயைபு மெல்லிசைக் கலப்பு வண்ணப் பாடலாகும்.

14. இது முறையே, வல்லினக் குற்றெற்றுங் குறிலும், மெல்லினக் குற்றெற்றுங் குறிலும், இடையினக் குற்றெற்றுங் குறிலும் உடைய சீர்க்கையுடைய பாடல். எனவே, இது, வல்லிசை மெல்லிசை இயைபுக் கலப்பு வண்ணப் பாடல்.
15. இதன் எல்லாச் சீர்களும், தனிக்குறிலா லானவை. முருகுசெறி—கருவிளங்காய். இவ்வாறு தனிக்குறில் பயின்று வருவது—குறுஞ்சீர் வண்ணம் எனப்படும். எனவே, இது, குறுஞ்சீர் வண்ணப் பாடலாகும்.
16. இதன் எல்லாச்சீர்களும் இரு நெட்டெழுத்தா லானவை. இவ்வாறு தனிநெடில் பயின்று வருவது—நெடுஞ்சீர் வண்ணம் எனப்படும். எனவே, இது, நெடுஞ்சீர் வண்ணப் பாடலாகும்.
17. இதன் முதற்சீர்—இரு நெடிலும் ஒரு குறிலும் உடையது. இரண்டாஞ்சீர் — இரு குறிலும் ஒரு நெடிலும் ஒரு குறிலும் உடையது. நாமேவு—தேமாங்காய். குயிலாலு—புளிமாங்காய். இவ்வாறு நெடிலுங்குறிலும் அல்லது, குறிலும் நெடிலும் கலந்துவருவது—சித்திர வண்ணம் எனப்படும்.
18. இதன் முதற்சீர்—குறிலிணையும் நெடிலும் உடையது. இரண்டாஞ்சீர் —வல்லினக்குறிலிணையொற்றும் குறிலும் உடையது. எனவே, இது, சித்திர வண்ணமும் வல்லிசை வண்ணமும் கலந்து வந்த, சித்திர வல்லிசைக் கலப்பு வண்ணப் பாடலாகும்.
19. இதன் முதற்சீர்—மேலதன் முதற்சீர் போன்றதே. இரண்டாஞ்சீரில்—வல்லொற்றுக்குப் பதில் மெல்லொற்று வந்துள்ளது. எனவே, இது, சித்திர மெல்லிசைக் கலப்பு வண்ணப் பாடலாகும்.
20. இதன் முதற்சீர்—நான்கு குறிலிணைந்தானது. இரண்டாஞ்சீர் — இடையினக் குற்றெற்றுங் குறிலும் உடையது. எனவே, இது, குறுஞ்சீர் வண்ணமும் இயைபு

வண்ணமும் கலந்து வந்த, குறுஞ்சீர் இயைபு வண்ணப்
பாடலாகும்.

21. இதன் முதற்சீர் —வல்லினக் குறிலிணை யொற்றும் குறிலும் உடையது. இரண்டாஞ்சீர்-மெல்லினக் குற்றொற்றும் குறிலிணையும் உடையது. பின்னிரு சீர்களும் இரு குறிலிணைகளால் (கருவிளம்) ஆனவை. எனவே, இது, வல்லிசை மெல்லிசை குறுஞ்சீர்க் கலப்பு வண்ணம்.
22. இதன் முதற்சீர்— மெல்லினக் குற்றொற்றும் நெடிலும் குறிலிணையும் உடையது. இரண்டாஞ்சீர்-நெடிலும் குறிலிணையும் உடையது. மூன்றாஞ்சீர் - வல்லின நெட்டொற்றும் குறிலிணையும் உடையது. எனவே, இது, மெல்லிசை சித்திர வல்லிசைக் கலப்பு வண்ணம்.
23. இதன் முதற்சீர்—இடையினக் குற்றொற்றும் நெடிலும் உடையது. இரண்டாஞ்சீர் - வல்லினக்குற்றொற்றும் குறிலிணையு முடையது. பின்னிருசீர்கள்-நெடிலும் குறுலிணையும் உடையவை. எனவே, இது, இயைபு வல்லிசை சித்திரக் கலப்பு வண்ணம்.
24. இதன்முதற்சீர்கள் இரண்டு—இருநெடிலா லானவை. மூன்றாஞ்சீர் - மெல்லினக் குற்றொற்றும் குறிலிணையும் உடையவை. ஈற்றுச்சீர்-வல்லினக் குற்றொற்றும் குறிலிணையும் உடையவை. குறிலிணை யொற்றெனவுங் கொள்ளலாம். எனவே, இது, நெடுஞ்சீர் மெல்லிசை வல்லிசைக் கலப்பு வண்ணம்.
25. இதன் முதற்சீர்-ஆய்தக் குற்றொற்றும் குறிலிணையும் உடையது. இரண்டாஞ்சீர்-ஆய்தக் குற்றொற்றும் குறிலும் உடையது. ஈற்றுச்சீர் - மெல்லின நெட்டொற்றும் குறிலும் உடையது. ஆய்தம் பயின்று வருவது - நலிபு வண்ணம் ணப்படும. ஈற்றுச்சீர்-மெல்லிசை வண்ணம். எனவே, இது, நலிபு மெல்லிசைக் கலப்பு வண்ணப் பாடலாகும்.

ஓரடி முழுதும் ஆய்தம் பயின்று சீர்வருத லருமை.
ப. —குற்றொற்றி. ப. —றிணை—கவிளம்.

26. இதன் முதற்சீர் - நெட்டளபெடை. இரண்டாஞ்சீர் மெல்லினக் குற்றெற்றும் குறிலும் உடையது. அளபெடை பயின்று வருவது-அளபெடை வண்ணம் எனப்படும். ஈற்றுச்சீர் - மெல்லிசை வண்ணம். எனவே, இது, அளபெடை மெல்லிசைக் கலப்பு வண்ணப் பாடலாகும். பாஅ-தேமா. ஓரடி முழுதும் அளபெடை பயின்ற சீர்வருத வருமை.

முடுகுவண்ணம்:

15ஆம் பாடல் தனிக் குற்றெழுத்துக்களா லானது. அக்குற்றெழுத்துக்கள் - (அவ்வடி)முடுகியலாக வந்துள்ளன. இவ்வாறு குறில் முடுகி வருவது - முடுகுவண்ணம் எனப்படும். நாற்சிரின் மிக்க அடியே முடுகும். இப்பாடலின் அரையடி—அறுசீரடி. இப்பாடலில் குறுஞ்சீர் வண்ணத்தினும் முடுகு வண்ணமே சிறப்புறும்.

உருட்டுவண்ணம்:

நாற்சீரடியும், நாற்சீரடியிற் குறைந்தும் முடுகி வருவது - உருட்டுவண்ணம் எனப்படும். 21ஆம் பாடலின் பின்னிசுரீர் முடுகி வந்திருத்தல்-உருட்டு வண்ணம் ஆகும். இங்கு, குறுஞ்சீர் வண்ணம் உருட்டுவண்ணம் இரண்டும் சிறப்புறும். தனிக்குறில்களா லானது-குறுஞ்சீர் வண்ணம்; குறிலாலான சீர்கள் முடுகுவது—உருட்டு வண்ணம் எனக் கொள்ளப்படும். 15 ஆம் பாடலுக்கும் இஃதொக்கும்.

அறுகுறுனி பனியனைய சிறியதுளி பெரியதொரு, - திருப்-862 என, நாற்சீரடியில் உருட்டு வண்ணம் வந்துளது.

அகைப்பு வண்ணம்:

அறுத்திசைப்பது - அகைப்பு வண்ணம் எனப்படும். 18, 19 பாடல்கள் அறுத்திசைப்பதனால் அகைப்புவண்ணப் பாடல்களாகும்.

எண்ணுவண்ணம்;

எண்ணுப் பயின்று வருவது—எண்ணுவண்ணம் எனப்படும். 'வஞ்சங் களவு பொய்' 4-எனவும், 'குயில் அயில் வெயில்' 17—எனவும், 4, 17 பாடல்களில் - எண்ணுப் பயில்வதால், அவை எண்ணுவண்ணப் பாடல்களாகும்.

வண்ணங்கள் வந்துள்ள பாடல்கள்:

1. தனிவண்ணம்	பாடல்
1. வல்லிசை வண்ணம்	1, 3, 5, 7
2. மெல்லிசை வண்ணம்	2, 4, 6, 8
3. இயைபு வண்ணம்	11
4. குறுஞ்சீர் வண்ணம்	15
5. நெடுஞ்சீர் வண்ணம்	16
9. சித்திர வண்ணம்	17
7. நலிபு வண்ணம்	25
8. அளபெடை வண்ணம்	26
9. முடுகு வண்ணம்	15
10. உருட்டு வண்ணம்	21
11. அகைப்பு வண்ணம்	18, 19
12. எண்ணு வண்ணம்	4, 17

2. கலப்பு வண்ணம்

1. வல்லிசை மெல்லிசைக் கலப்பு வண்ணம்	9
2. மெல்லிசை வல்லிசைக் கலப்பு வண்ணம்	10
3. இயைபு வல்லிசைக் கலப்பு வண்ணம்	12
4. இயைபு மெல்லிசைக் கலப்பு வண்ணம்	13
5. வல்லிசை மெல்லிசை இயைபுக் கலப்பு வண்ணம்	14
6. சித்திர வல்லிசை அகைப்புக் கலப்பு வண்ணம்	18
7. சித்திர மெல்லிசை அகைப்புக் கலப்பு வண்ணம்	19
8. குறுஞ்சீர் இயைபுக் கலப்பு வண்ணம்	20
9. வல்லிசை மெல்லிசை குறுஞ்சீர் உருட்டுக் கலப்பு வண்ணம்	21
10. மெல்லிசை சித்திர வல்லிசை கலப்பு வண்ணம்	22
11. இயைபு வல்லிசை சித்திரக் கலப்பு வண்ணம்	23
12. நெடுஞ்சீர் மெல்லிசை வல்லிசைக் கலப்பு வண்ணம்	24
13. நலிபு மெல்லிசைக் கலப்பு வண்ணம்	25
14. அளபெடை மெல்லிசைக் கலப்பு வண்ணம்	26

15. குறுஞ்சீர் முடுகுக் கலப்பு வண்ணம் 15
16. வல்லிசை எண்ணுக் கலப்பு வண்ணம் 4
17. சித்திர எண்ணுக் கலப்பு வண்ணம் 17
- மற்ற எட்டு வண்ணங்களையும் எடுத்துக் காட்டுடன் தொல்காப்பியத்தில் காண்க.

தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இத்தகைய வண்ணங்கள் பாடலிற் பயின்று வந்தன வென்றால், பழந்தமிழ்ச் செய்யுள் மரபின் சிறப்பினை என்னென்பது! அவிநயனார் நூறு வண்ணங் கூறுகிறார்.

ஒருசீரின் அசைமாற்றத்தாலும், ஓரடியின் சீர்மாற்றத்தாலும் வண்ண வேறுபாடுகள் உண்டாகின்றன.

12 ஆம் பாடலின் இரண்டாவது அரையடியினும், 19ஆம் பாடலின் முதல் அரையடியினும் மோனை அமைய வில்லை. அதாவது முதலடியும் முன்றாமடியும் ஒரு மோனைத் தொடைபட வரவில்லை. மற்ற பாடல்களிலெல்லாம் உள்ளபடியே மோனை அமைந்துள்ளது. பார்த்தறிக.

பயிற்சி

1. வண்ணத்தின் பொதுவிலக்கணம் என்ன?
2. வண்ணத்தில் அடி என்பது எவ்வடியைக் குறிக்கும்?
3. பாடலின் அடி என்பது யாது?
4. அரை அடி என்பது எது?
5. ஒரு பாட்டில் எத்தனை தனிச்சொல் வரும்?
6. தனிச்சொல்லின் இலக்கணம் என்ன?
7. 4 தனிச்சொல் வரும் பாடலின் இலக்கணம் என்ன?
8. வண்ணங்களின் இலக்கணம் எந்நூலிற் கூறப்படுகிறது? அதனால் நாம் அறிவதென்ன?
9. தனிவண்ணம், கலப்புவண்ணம் - வேறுபாடு என்ன?
10. சித்திரவண்ணம் இயைபுவண்ணம் - இலக்கணம் என்ன?
11. முடுகு வண்ணத்திற்கும், உருட்டுவண்ணத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன? குறுஞ்சீர் வண்ணத்

திற்கும் முடுகு, உருட்டு வண்ணப் பாடல்கட்கும் உள்ள தொடர் பெண்ண ?

12. தனி வண்ணப்பாடல் நூல் எது ?

13. எங்கே, எடுத்துக் காட்டியுள்ள வண்ணங்களின் வகைக் கொண்டு பாடிப்பாருங்கள் !

27. நாடகம்

நாடகம் என்பது—முத்தமிழில் ஒன்றாகும். இயல், இசை, நாடகம் என்பன முத்தமிழ்.

பாட்டும் உரையும் - இயற்றமிழ். கேட்போர்க்கு இன்பத் தரும்படி அப்பாட்டுக்களை இசையுடன் பாடுவது - இசைத்தமிழ். ஒருவர் ஒரு பாட்டை இசையுடன் பாட, கேட்போர்க்கு அப்பாட்டின் பொருள் எளிதில் விளங்கும்படி, அப்பாட்டின் கருத்தை விளக்கும் மெய்ப்பாடு தோன்ற ஒருவர் ஆடுவது - நாடகத்தமிழ். அம்முத்தமிழிலும் இலக்கியமும் இலக்கணமும் செய்து பாடியும் ஆடியும் அவற்றை முறையாக வளர்த்து வந்தனர் பழந்தமிழ்ப் புலவர்கள்.

நாளடைவில் நாடகம் கதை தழுவி வளரலானது. பாடியும்ஆடியும் வந்த நடிகர்கள், நாடக உறுப்பினர்போல் கோலம் பூண்டு, பாடியும் ஆடியும் நடித்து வந்தனர்.

விருத்தம், உரைநடை, இளைப்பாடல் என்பன, நாடகத்தில் நடிகர் பேச்சின் உறுப்புக்களாகும். நடிகர்கள் நாடக நிகழ்ச்சியை - தத்தம் கூற்றை - முறையே விருத்தமாகவும், உரைநடையாகவும், இளைப்பாடலாகவும் கூறுவர். இவ்வாறு நாடக நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நடந்து செல்லும். அரிச்சந்திர நாடகம், இராமநாடகம் முதலிய பழைய நாடக நூல்கள் இம்முறையிலேயே அமைந்துள்ளன.

விருத்தம், பெரும்பாலும் ஆசிரிய விருத்தமாக, தோடி விருத்தம், பைரவி விருத்தம் என, இளைக்கேற்ற அடிகளை யுடையதாயிருக்கும். உரைநடை, விருத்தத்தின் பொழப்புரையாக இருக்கும். இளைப்பாடல், விருத்தத்தின் பொருட்டொடர்புடையதாக இருக்கும். இளைப்பாடலின் பின்னும் உரைநடை வரும்.

அவ்விசைப் பாடல் இருவகைப்படும். ஒன்று—நடிகர் தம் கருத்தைக் கூறுவது. மற்றொன்று—இருநடிகர்கள் உரையாடுவது(தர்க்கம்).

இதுவே, பேசும் படக்காட்சி தோன்று முன், புதுமை நாடகத் தோன்று முன், நடிகர்களே பாடி நடத்துவந்த நாடகத்தின் பொதுவிலக்கணமாகும். அன்று இசைவல் லுநர்களே நடிகர்களாக அமைந்து நாடகம் நடத்தி வந்தனர். அதனால், நாடகத் துமிழோடு இசைத்தமிழும் வளர்ந்து வந்தது.

காட்டு :

1. விருத்தம்

அற்புதஞ்சேர் காசிரகர் தன்னை யானும்
அதிவீர தீரெரந்தன் மன்ன ரானால்
விற்பனராம் ராமலிங்கர் தந்தை யானால்
விளங்குமுயர் நல்லண்ணன் தமைய னானால்
சொற்பிசகா அடியவளின் உயிரைக் காக்கும்
சோதிமணி முடிச்சொக்கார் நீயே யானால்
கற்பழியா நல்லதங்கை யானே யானால்
கதவுதிறந் திடக்கருணை புரிசு வாயே.

—நல்நா

இது நல்லதங்கை நாடக விருத்தம். அண்ணியால் தாழிடப்பட்ட கதவு திறக்கும்படி, நல்லதங்கைக் கடவுளை வேண்டுவது.

2. உரையாடல்

ஏ சொக்கேசா! நான் காசிராசனின் உண்மையான மனைவியானால், இராமலிங்கரின் உண்மையான மகளானால், நல்லண்ணனின் உண்மைத் தங்கையானால், நின் அடிய வளாகிய நான் உண்மையாகவே கற்புடையவளானால் இக்கதவு திறக்கும்படி கருணை புரிந்தருள்வாய்.

3. இசைப்பாடல்

பல்லவி

கதவு திறந்திடக்
கருணை புரிவாய் - முக்
கண்ணா—அந்தி
வண்ணா—இக்கதவு

பல்லவி எடுப்பு

மதியொடு கொன்றை நதிமுடி மீதா!
மதுரையம் பதியில் வாழ்சொக்க நாதா!—கத

கண்ணிகள்

அண்ணலில் லாதபோ தரிவை யிங்குவந்தேன்
அண்ணியின் கொடுமையால் ஆந்தோ வுளநொந்தேன்
கண்ணுத லேயுந்தன் கழலினை பணிந்தேன்
கதிநீயன் றியில்லைக் காத்தருள் வாய்வந்தே—கத

காலனை யுதைத்துமார்க் கண்டனைக் காத்தவா
கதியென முடிமிசை மதியினை ஆர்த்தவா
ஆலம துண்டம ரரிடர் தீர்த்தவா
ஆதியந் தங்கடந் தனாதியாய் முத்தவா—கத

—நல்நா

இவ்விசைப் பாடலின் தொடையமைப்பினை நோக்குங்
கள். பல்லவி எடுப்பு. பல்லவியின் எதுகையுடையதாக
அமைந்துள்ளது. பல்லவி எடுப்பின் முதலடி—பொழிப்
பெதுகை; இரண்டாவதடி - பொழிப்புமோனை. இரண்
டாவது கண்ணியின் முதலடி - பொழிப்பெதுகை. மற்ற
அடிகள் - பொழிப்புமோனை. பல்லவி எடுப்பினும் கண்ணி
களினும் இயைபுத்தொடை நன்குமைந்து இன்பஞ்செய்
தலை அறிக.

இத்தகைய சிறந்த பாடல்களால் அன்று அவைக்
குழாத்தினை மகிழ்வித்து நாடக நிகழ்ச்சியில் ஈடுபடச்
செய்தனர் இவ்விசை நடிக்கர்கள். இன்றைய பேசும்
படங்களில் இத்தகைய பாடல்கள் அமைதல் நல்லதாகும்.

4. இசைப் பாடல்

பல்லவி

இந்த மட்டும் போதும்—ஐயா!
இந்த மட்டும் போதும்—என்னைத்

பல்லவி எடுப்பு

தெழுதேர டுசெய்தால்
வந்திடு மோபணம்—இந்த

கண்ணிகள்

செந்தா மரைக்கையில் கிட்டியைக் கட்டுறீர்
 செக்கச் சிவக்க இறுக்கி யடிக்கிறீர்
 வெந்தழல் போலும் வெயிலிற் கிடத்துறீர்
 வெட்டெனப் பேசி விரட்டி யடிக்கிறீர்—இந்த
 நெற்றியில் கல்லை நிறுத்தி யடிக்கிறீர்
 நெறிதவ றும்படி நிர்ப்பந்தப் படுத்துறீர்
 சற்று மிரக்கமில் லாமற் சடுத்துறீர்
 தஞ்சமென் றுலுந் தவறா யெடுக்கிறீர்—இந்த

— அரிநா

5. உரைநடை

ஐயா ! சும்மா கொடுமைப்படுத்தாதீர் ! காசிக்குப்
 போனதும் பணத்தைக் கொடுத்துவிடுகிறேன்.

இவை, அரிச்சந்திர நாடகப் பாடலும் உரைநடையும்.
 தரகனாக வந்த நட்சத்திரனிடம் அரிச்சந்திரன் கூறுதல்.
 இது, ஒரு நடிகன் மற்றொரு நடிகனிடம் தன் கருத்தைக்
 கூறுவதாக அமைந்த பாடல். இசைப் பாடலின் பின்னும்
 உரைநடை வந்துள்ளது.

பல்லவி, பல்லவி எடுப்பு, கண்ணி மூன்றும் ஒரே
 எதுகை. தொடையமைப்பினைக் கண்டறிக.

6. உரையாடற் பாடல்

பல்லவி

1. ஆரடி—உன்

பேரூர் சொல்லடி—இந்தக்
 அர்த்தராத் திரியினிற்ற
 னித்துமே யிங்குவந்தவன்—ஆர

பல்லவி எடுப்பு

பாரடி எனைத்திரும்பிக்
 கூறடி பதிலுத்தம்
 பாவினெயந்தன் தாவலுக்குள்
 மேவியொண்டி யாவந்தவன்—ஆர

பல்லவி

2. நீதி தவறிநீ பேசாதே—அடா!
நீசனாக் குகந்தபடி
பேசலாமோ னையிப்படி—நீதி
பல்லவி எடுப்பு

மாதியா நெருவருமே
ஆதரவி லாதவொர்பெண்
பேதையென்ப தையறிந்தும்
வாதனை யடையும்படி—நீதி

—மயான

இது, அரிச்சந்திரனும் சந்திரமதியும் உரையாடும்
அரிச்சந்திர நாடகப் பாடல்; கண்ணிகளும் உண்டு. இரு
வர் பாடலும் வெவ்வே றிசையுடையவை.

தொடையமைப் பினை நோக்குக.

1. 'ஆர - பேரு' - எதுகை. 'அர்த்த' மோனை எடுப்பு.
'அர்த்த - னித்து' - எதுகை. ர்-ஆசு. 'பாரடி-கூறடி'-
ஒருவகை எதுகை. அடுத்தது - மோனை.
2. பல்லவி எடுப்பு : நாலடியும் ஒரீதுகை.

இசையோடு படித்துப்பாருங்கள். எவ்வளவு இனிமை
யான பாடல் !

1. சிறப்படி
கண்ணிகள்

- 1 இந்த வனந்தனில்
மைந்த ரேழ்வரோடு
நொந்தழு கின்றவ ளாரு ?
2. எந்த னதுசீமை
வடம தூராபுரி
இயம்புவேன் கேளுமென் னையா!
3. வடமது ரையென்று
வழுத்துகின் ருயுந்தன்
திடமுள்ள கணவன்பேர் என்ன ?
4. ஒருகுடை யின்கீழ்
அரசு புரிந்திடும்
உத்தமன் காசிப னையா !

5. காசிப னென்று
கழறு கிருயிந்தக்
கண்மணி யேழ்வரும் யாரு?
6. கண்மணி யேழ்வரும்
யாரென்று கேட்கிறீர்
கன்னிகை யான்பெற்ற தங்கம்.
7. தங்கமென்று சொல்லித்
தவிக்கின்றய் மாதேயுன்
தாய்தந்தை பேரென்ன சொல்வாய்?
8. தாய்பே ரிந்திராணி
தந்தை ராமலிங்கம்
தங்கையென் பேர்நல்ல தங்காள்.

—நல்நா

இவை நல்லதங்கை நாடகத்தில், நல்லண்ணனும்
நல்லதங்கையும் உரையாடும் கண்ணிகளாகும். இக்
கண்ணிகள் வண்ணப்பாடல் போல் அமைந்திருக்கின்றன.

முதற் கண்ணி மூன்றடியும் ஒரெதுகை. 2, 4, 6
கண்ணிகளின் 1 - 3 அடி மோனை. கண்ணி 3. 1-3
எதுகை. - 5, 7, 8 கண்ணிகள்—அடிமோனை.

எவ்வளவு இனிய எளிய அழகான பாடல்கள்! இவ்
வகை அமைப்புடையதே பழைய நாடகம்.

தமிழ் நாடக நூல்கள்

1. சிவசாமி அரிச்சந்திர நாடகம்
2. நீதிநெறி அரிச்சந்திர நாடகம்
3. மூக்குவேளார் அரிச்சந்திரநாடகம்
4. அரிச்சந்திரலிலாசம்
5. பூந்திர சபா
6. மயான காண்டம்
7. இராம நாடகம்
8. இலங்காதகனம்
9. குதுகுதுநிதல்
10. வாணார நாடகம்
11. இரணிய நாடகம்
12. மார்க்கண்ட நாடகம்
13. கண்டிராச நாடகம்
14. வீரக்குமார நாடகம்
15. ஒட்டநாடகம்

16. மதுரைவீர நாடகம்	23. அல்லி சரித்திரம்
17. உருக்குமாங்கத நாடகம்	24. பவளக்கொடி சரித்திரம்
18. குசேல நாடகம்	25. சுந்தரி நாடகம்
19. நல்லதங்காள் நாடகம்	26. தவசு நாடகம்
20. சிறுத்தொண்ட நாடகம்	27. வள்ளிதிருமணம்
21. குறவஞ்சி நாடகம்	28. ஞானசவுந்தரி சரித்திரம்
22. கோவல நாடகம்	

முதலியன தமிழிலுள்ள பழைய - கதை தழுவிய - நாடக நூல்களாகும்.

குறளடி வஞ்சிப்பா முதல், நாடகம் ஈராகத் தமிழ்ச் செய்யுள் வகைகள் எல்லாம் ஒருவாறு எடுத்துக் காட்டி விளக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக் காட்டப் பெருதவை இருக்கின், அவையும் ஏற்றப்பெற்றி இவற்றுள் ஏதாவதொரு வகையுள் அடங்கும். அடங்காதவை இருக்கின் அமைக்க.

பயிற்சி

1. நாடகத்தின் பொதுவிலக்கணம் என்ன?
2. விருத்தம், உரைநடை, இசைப்பாடல் - இவை நாடகத்தில் எவ்வாறு வரும்?
3. இசைப் பாடலின் இருவகை எவை?
4. இன்றையப் படக்கூட்சி எவ்வாறு அமைய வேண்டும்?
5. எதனால் இசைத்தமிழ் வளரும்?
6. நாடகத்தமிழை வளர்க்க முயல்க.

இதுகாறும் எடுத்துக்காட்டிய, இலக்கணங் கூறிய சிந்து வகைகள்

1. சமணிலைச் சிந்து	6. காவடிச் சிந்து
2. வியனிலைச் சிந்து	7. வினையற் சிந்து
3. நொண்டிச் சிந்து	8. தங்கச் சிந்து
4. வழிநடைச் சிந்து	9. சேவற் பாட்டு
5. ஆனந்தக் களிப்பு	

10. புறப்பாட்டு	19. ஏற்றப்பாட்டு
11. குள்ளத்தாராச்சிந்து	20. ஏலப்பாட்டு
12. மேல்வைப்புச்சிந்து	21. உடுக்கைப்பாட்டு
13. தெம்பாங்கு	22. ஒப்பாரி
14. கும்மி	23. தாலாட்டு
15. இலாவணி	24. கண்ணி
16. தானானச்சந்தம்	25. இசைப்பாடல்
17. தன்னனச்சந்தம்	26. வண்ணப்பாடல்
18. ஏசல்	27. நாடகம்

1. சமனினைச் சிந்து

1. இருசீரிரட்டை	5. நாற்சீரிரட்டை
2. இருசீரிரட்டிரட்டை	6. ஐஞ்சீரிரட்டை
3. முச்சீரிரட்டை	7. அறுசீரிரட்டை
4. முச்சீரிரட்டிரட்டை	8. எழுசீரிரட்டை

2. வியனினைச் சிந்து

1. இருமூச்சீரிரட்டை
2. இருநாற்சீரிரட்டை
3. ஈரிருநாலிருசீரிரட்டை
4. அடுக்கிரு நாற்சீரொற்றை
5. நாலிருசீ ரிரட்டை
6. நாமூச்சீ ரிரட்டை
7. நாமூச்சீ ரிரட்டிரட்டை
8. நாலீ ரடுக்கொற்றை
9. இருமூ விருசீ ரொற்றை
10. மூவிருசீ ரிரட்டிரட்டை
11. முந்நாலிருசீ ரொற்றை
12. ஈரிரு நாலிருசீ ரொற்றை
13. நாமும்மூச்சீ ரொற்றை
14. நாமூச்சீ ரொற்றை

3 ஒழிபியல்

முன்னிரண்டு இயல்களினும் கூறப்படாத—ஒழிந்து நின்ற—சிலவற்றின் இலக்கணங் கூறுவதால், இவ்வியல் இப் பெயர்த் தாயிற்று. இயல்—இலக்கணம்.

1. எழுத்து

1. குற்றியலிகரம்

‘நாடு’ என்பது—நெடிற்றெடர்க் குற்றியலிகரம். ‘நாடு + யாது—நாடியாது’ எனக் குற்றியலிகரத்தின் முன்யகரம் வரின், அவ்வுகரம் இகரமாகத் திரியும். இவ்விகரம்—குற்றியலிகரம் எனப்படும் என்பது உங்கட்குத் தெரியும்.

செய்யுளில் சீரும் தளையும் சிதைய வரின், குற்றியலிகரம் அலகு பெறுது; அதாவது ஒற்றுப்போற் கொள்ளப்படும். யாப்பிலக்கணத்தில் ஒற்றுக்கள் அலகு பெருமை அறிக.

காட்டு :

1. ‘சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாம் செய்தக்கால் நாளைப் பெருநன்றி பின்னும் பெரிது’

இவ்வெண்பா வடியில்,

‘இன்றிவர்க் கியாம்’—நேர் நிரை நிரை—கூவிளங்கனி.

வெண்பாவில் கனிச்சீர் வரக்கூடாது. இவர்க்கு + யாம்—‘இவர்க்கியாம்’ என்பது—குற்றியலிகரம். எனவே, குற்றியலிகரத்தைக் கெடுத்து அலகின்,

இன்றிவர்க்கியாம் — நேர் நிரைநேர் — கூவிங்காய் ஆகும்.

2. “வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் ய்தொன்றும் தீமை யிலாத சொல்ல” —குறள்

‘படுவதியாது’— குற்றியலிகரம். ‘எனப்படுவ + தியாதெனின்,’ எனக் காய்முன் நிரை வந்து—கலித்தளை யாகிறது. வெண்பாவில் கலித்தளை வரக்கூடாது. இதை,

‘எனப்படுவதி + யாது’—என எழுதின், ‘எனப்படுவதி’ என்பது—‘கருவிளங்கனி’ ஆகிறது. வெண்பாவில் கனிச்சீர் வரக் கூடாது. எனவே,

‘எனப்படுவத் + யாதெனின்’ எனக் குற்றியலிகரத்தை ஒற்றுப் போலக் கொள்ளின், காய் முன் நேர்வந்து—வெண்சீர் வெண்டளை யாகிறது. இப்போது சீரும் தளையும் சிதையவில்லை.

இனிச் சீரும் தளையும் சிதையாத விடத்துக் குற்றியலிகரம் அலகு பெறும். அதாவது, குறிலாகவே கொள்ளப்படும்.

காட்டு :

1. “குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழைச்சொற் கேளா தவர்” —குறள்

‘இனிது + யாழ்—இனிதியாழ்’—குற்றியலிகரம்.

‘குழலினி + தியாழினிது’ என, விளமுன் நிரைவந்து—நிரையொன் றுசிரியத்தளை ஆகிறது. வெண்பாவில் ஆசிரியத்தளை வரக் கூடாது.

‘குழலினிதி + யாழினிது’ என அலகிடின், காய் முன் நேர் வந்து—வெண்சீர் வெண்டளை யாவதால், குற்றியலிகரம் கெடாமல், குறில் பேரூல நேரசையாதல் காண்க.

குறிப்பு : இத்தகைய இடங்களில் இவ்வாறு சீர்பிரிப்பதே ஏற்றதாகும்.

2. “அறநாடி நன்காய்ந் தியாதொன்றுஞ் செய்யார்
திறநாடிக் கொள்ளல் சிறப்பு”

‘நன்காய்ந்தியாது’—குற்றியலிகரம்.

‘நன்காய்ந்தியாது’—என, மாமுன் நிரை வந்து—இயற்சீர் வெண்டளையாகிச் சீருந் தளையும் சிதையாமை யால், இங்கு குற்றியலிகரம் நின்றவாறே நின்று அலகு பெறுகிறது. பெரும்பாலும் இது வெண்பாவின் கண்ணதாகும்.

2. ஐகாரக் குறுக்கம்

‘ஐ, கை’—எனத் தன் பெயர் கூறின் ஐகாரம் குறுகாது; சொல்லின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் குறுகி, குறில் போல் நின்று அலகு பெறும். இது ஐகாரக் குறுக்கம் எனப்படும்.

“ஐயுணர் மெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு”

—குறள்

“கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொஸ்”

—குறள்

“கைவேல் களிற்றொடுபோக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்”

—குறள்

“மைய லொருவன் களித்தற்றுற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்”

—குறள்

இக் குறள் வெண்பாக்களின் முதலில்,

அய்—மெய் கய்வேல்—மெய்வேல்
கய்—மெய் மய்யல் —கய்யொன்

கய்—மெய் மய்யல் —கய்யொன்

எனக் குற்றொற்றுப் போல எதுகை நயம்பட ஒலித்த
லான், ஐகாரக் குறுக்கமேயாம்.

‘யாமை யுடைத்தே
‘யாமை கொளல்’

‘யாமை கொளல்’

என்றவிடத்து, மை குறுகி யொலித்தலை ஓசையோடு
படித்தறிக.

‘உடைத்து’

‘பேதை’

‘உடைமை’

என்னும் 'ஐகாரங்கூறும் அங்ஙனமே, குறுகி ஒலித்
தலை யறிக.

“முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண”

“முருகுசெறி குழலவிழ
முடைபுளக மெழுகிலவு”

—திருப்புகழ்

இங்கும் மற்றச் சர்க்காரீயொத்து ஐகாரம் குறுகியே
ஒளித்தலை ஓசையுடன் படித்தறிக.

2. சீரும் தனையும்

1. வெண்பா : வெண்பாவில் கனிச்சீர்கள் வருதலே கூடா. இயற்சீர் வெண்டனையும் வெண்சீர் வெண்டனையும் அன்றி, வேறு தனையும் வருதல் கூடா.
2. ஆசிரியப்பா : ஆசிரியப்பாவில், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி இரண்டும் வரப்பெறு. வரின் அகவலோசை குன்றும். மற்ற இரண்டு கனிச் சீர்களும் வருதலான், அகவலில் ஏழுதனையும் வரும்.
3. கலிப்பா : யாப்பருங்கலக் காரிகை உரையாசிரியர், 'மாஞ்சீர் கலியுட்புகா' என்னும் 40 வது காரிகையுரையில், 'தேமா, புளிமா என்னும் மாச்சீர் இரண்டும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி என்னும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சிச்சீர் இரண்டும் ஆகிய இந்நான்கு சீர்களும் ஒத்தாழிசைக் கலியில் வாரா. கொச்சகக் கலியினும் வெண்கலியினும் இந்நான்கு சீர்களும் வரப் பெறும். கருவிளங்கனியும் கூவிளங்கனியும் கொச்சகத்துள் அருகி வரும்' என்கின்றார். ஆனால்,

“வீங்குநீர் அவிழ்நீலம் பகர்வவர் வயற்கொண்ட
ஞாங்கர் மலர்குழந்தை தூர்புகுந்த வரிவண்
டோங்குய ரெழிலயானைக் கனைகடாங் கமழ்நாற்றம்” — கலி—66

என்னும் இவ்வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் ஓரடியில், முதலினும் ஈற்றினும், ‘ஞாங்கர்—வரிவண்’ என முறையே தேமாவும் புளிமாவும் வந்துள்ளன. எனவே, நிரைநடுவாகிய கனிச்சீர் இரண்டும் ஒத்தாழிசைக் கலியில் வரின், கலியோசை கெடும் ஆகையால், அவை இரண்டொழித்து மற்றைப் பத்துச் சீரும் வரும் என்பது பெற்றும்.

நேர்நடுவாகிய கனிச்சீர் இரண்டும் வருவதால், கலிப்பாவில் ஏழுதனையும் வரும்.

4. வஞ்சிப்பா

“நெடுமதில் நிரைஞாயில்
அம்புமி ழயிலருப்பம்
தண்டாது தலைச்சென்று
தென்குமரி வடபெருங்கல்”

“மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளிநிலைய தீயும்”

—புறம்

இவ்வஞ்சி யடிகளில்,

தீயும்	—தேமா	தண்டாது	—தேமாங்காய்
நிலனும்	—புளிமா	துலைச்சென்று	—புளிமாங்காய்
நெடுமதில்	—கருவிளம்	வடபெருங்கல்	—கருவிளங்காய்
அம்புமீழ்	—கூவிளம்	தென்குமரி	—கூவிளங்காய்

என, மாச்சீர் விளச்சீர் ஆகிய ஈரசைச்சீர் நான்கும்,
காய்ச்சீர் நான்கு வருதலான், தன்சீர் நான்கனோடு, வஞ்சிப்
பாவில் எல்லாச் சீரும் வருமென்ப தாயிற்று. எனவே,
வஞ்சிப்பாவில் ஏழுதனையும் வரப்பெறும்.

“அள்ளற்பள்ளத் தகன்கோண்டு
வேங்கைவாயில் வியன்குன்றாரன்”

என, நாலசைச் சீர்களும் வந்தன.

பரிபாடல் நாற்பாவுங் கலந்த பொதுப்பா வாகையால்,
நாற்பாவின் சீர்தனை வரையறை கலந்த பொதுவரையறை
அதன் வரையறையாகும்.

மருட்பாவின் வெள்ளடி, வெண்பா வரையறையும்,
ஆசிரியவடி ஆசிரியப்பா வரையறையும் உடையதாகும்.

பாவினங்கட்கு இவ்வரையறை யில்லை. கட்டளைக்
கலித்துறை மட்டும் முதற்சீர் நான்கும் வெண்டனையும்,
ஐந்தாஞ்சீர் வெண்டனை கலித்தனை இரண்டும் பெறும்.

சிந்துகட்கும் சீர்தனை வரையறையுமில்லை. கும்மி அடி
மட்டும் வெண்டனையான் வரும்.

பாட்டுக்களைப் படிக்கும் போது, சீர்தனைகளைக் கவ
னித்துக் கொண்டே படித்தல் வேண்டும்.

3. அடி

எல்லாப் பாக்கட்கும் பாவினங்கட்கும் சிந்துகட்கும் அங்கங்கே அடிவரையறை கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு முறை பார்த்தறிக. அடிகள் நீண்டும் குறுகியும் வரும் செய்யுட்களின் அடிவரையறை வருமாறு:

செய்யுள்	அடிவகை	அடியின்சீரளவு
1. குறட்டாழிசை:	முதலடி .	— 4, 8
	இரண்டாமடி	— 3, 5, 6
2. வெண்டுறை:	முன்னடி .	— 4, 6
	பின்னடி	— 2, 4
3. ஆசிரியத்துறை:	குறுகிய அடி	— 3, 4, 5
	நீண்டஅடி	— 4, 5, 6, 7, 8
4. கலித்தாழிசை:	முன்னடி	— 3, 4, 6
	பின்னடி	— 5, 6, 8

இந் நால்வகைச் செய்யுட்களையும் ஒருமுறை திருப் பிப் படித்து இவ்வடி வரையறையைக் கவனியுங்கள்.

குறிப்பு: யாப்பருங்கலக் காரிகையுடையார், கலிப்பாவின் கண்ணும் ஆசிரியப்பாவின் கண்ணும் ஐஞ்சீரடி—நெடிலடி அருகி வரும் (யாகா-42) என்கின்றார்.

காட்டு :

1. “அணிகிளர் சிறுபொறி யவிர்துத்தி மாநாகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமுந்தீர் தொட்டுமுந்து மலைத்தனையே”
—கலிப்பா
2. “உமணர்ச் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றிலை
ஊர்பாழ்த் தன்ன வோமையம் பெருங்காட்
டினா வென்றி ராயின்
இனியவோ பெரும தமிழேற்கு மனையே”
—குறுங்
மற்ற அடிகள் போல, அவ வைஞ்சீரடிகள்
கலியோசையும் அகவலோசையும் பெருமையை ஓசை
யோடு படித்தறிக.

இனி அப்பாக்களில் ஐஞ்சீரடி வரப் பாடவேண்டு மென்பதில்லை.

4. புணர்ச்சி

1. பொது

தமிழ் மொழியின் இனிமைக்குத் தமிழ்ச் சொற்களின் புணர்ச்சியே சிறந்த காரணமாகும். பொன்னும் மணியும் அழகுறப் பொருந்தினாற் போலத் தமிழ்ச் சொற்கள் ஒன்றோ டொன்று ஓசையின்பமும் பொருட்பொலிவும் பொருந்தப் புணர்ந்துள்ளன. பொன் கம்பிகளையும் தகடுகளையும் ஒன்றாக இணைத்து அழகிய நகையாக்கும் பொற் பொடி போன்றது இச்சொற் புணர்ச்சி! தேனும் பாலுங் கலந்தாற் போன்றது தமிழ்ச் சொற்களின் புணர்ச்சியின்பம். காதலர்களின் உள்ளப் புணர்ச்சி போன்றது கன்னித் தமிழ்ச் சொற்புணர்ச்சி!

செய்யுள் நடைக்கு இச் சொற்புணர்ச்சி மிகமிக இன்றியமையாத தொன்றாகும். தமிழ்ச் செய்யுட்களில் அடைந்துள்ள இச் சொற்புணர்ச்சி, படிப்போர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து, ஒரே செய்யுளைப் பன்முறை திருப்பிப் திருப்பிப் படிக்கவும், செய்யுட் கருத்தினும் நயத்தினும் கருத்தைச் செலுத்தவும் செய்வதோடு, கேட்போர் உள்ளத்தையுங் கவர்ந்து மேன்மேலும் விரும்பிக் கேட்கும்படியுஞ் செய்ய வல்ல அத்தகு சிறப்புடைய தொன்றாகும்.

அந்த பையன்—அந்தப் பையன்—தோன்றல்

கோல் தொடி—கோற்றொடி—திரிதல்

நிலம் வரி—நிலவரி—கெடுதல்

அந்த பையன் என்பதைவிட, அந்தப் பையன் என்பது, ஓசையின்பமும் பொருள் விளக்கமும் உடையதன்றோ?

கோல்தொடி என்பதைவிட, கோற்றொடி என்பது, இன்சுவையும் எடுப்போசையும் உடையதோடு, துணி பொருளுந் தருவ தொன்றன்றோ?

நிலம்வரி என்பதைவிட, நிலவரி என்பது, இனிய ஓசையும் தெளிபொருளும் உடைய தல்லவா?

ஆனவே, தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் என்னும் மூவகைப் புணர்ச்சியும் தமிழ்மொழியின் இனிமைக்கும்

பொருட் பொலிவுக்கும் முதற்காரணமாய் அமைந்துள்ளன வென்பது தெளிவு.

பெயர்சொல்—உன்பெயர் என்ன சொல்.

பெயர்ச்சொல்—பொருளைக் குறிக்கும் சொல்.

பொருள்பெயர்—பொருளும் பெயரும்; உம்மைத்தொகை.

பொருட்பெயர்—பொருளைக் குறிக்கும் பெயர்; இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன்றெக்க தொகை.

நாட்டுபுகழ்—புகழை நிலைநாட்டு; வினைத்தொகை.

நாட்டுப்புகழ்—ஒரு நாட்டின் புகழ்; ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.

மரம் வேர்—மரமும் வேரும்; உம்மைத்தொகை.

மரவேர்—மரத்தினது வேர்; ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை.

பல் குச்சி—பலகுச்சி; பண்புத்தொகை.

பற்குச்சி } பல்விளக்குங்குச்சி; இரண்டன் உருபும்
பல்லுக்குச்சி } பயனும் உடன்றெக்க தொகை.

கோயில் குளம்—கோயிலும் குளமும்; உம்மைத்தொகை.

கோயிற்குளம்—கோயிலுக்குச் சொந்தமான குளம்; நான்கன் உருபும் பயனும் உடன்றெக்க தொகை. அல்லது, கோயிலைச் சேர்ந்த குளம்; இரண்டன்உருபும் பயனும் உடன்றெக்க தொகை. அல்லது, கோயிலின் கண் உள்ள குளம்; ஏழன் உருபும் பயனும் உடன்றெக்கதொகை.

ஓடா குதிரைகள்—குதிரைகள்ஓடா-எதிர்மறைப் பலவின் பால் வினைமுற்று.

ஓடாக் குதிரைகள்—ஓடா-ஓடாத ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயர் ரெச்சம்.

இவ்வாறு புணர்ச்சியால் பொருளும் இலக்கணமும் மாறுபடுதலான், தயழ்ச் சொற்புணர்ச்சியின் இன்றியமையாமை பெறப்படும்.

வாழை கன்று—வாழைக் கன்று

பெட்டி பலகை—பெட்டிப் பலகை

பட்டு சட்டை—பட்டுச் சட்டை

சட்டை துணி—சட்டைத் துணி

காவி கல் — காவிக்கல்
 கல் கண்டு — கற்கண்டு
 கொம்பு தேன் — கொம்புத்தேன்
 முள் புதர் — முட்புதர்

இவ் விருவகையுள் எது இன்சுவையோடு உண்மைப் பொருளுணர்த்துகின்றது என்பதைக் கவனியுங்கள்.

“ஆம்தமிழர் நல்வாழ்வு அரகம் வளம்பலவும்
 நாம்தமிழை நன்றாக நவிலுங்கால்—போம்பிறவும்”

‘ஆம்தமிழர்—நாம்தமிழை’ எனப் புணர்த்தெழுதினால் ‘போம்பிறவும்’ என்னும் தனிச்சீரோடு எதுகை பொருந்தாமை அறிக.

ஆம்தமிழர்
 நாம்தமிழை

எனப் புணர்ச்சி நீக்கி ஓசையுடன் படிக்க முடியாமையை ஓசையுடன் படித்தறிக. தனையுந் தட்டுகிறது.

1. “கன்னெடு மாரி பெய்யக் கடையுக் தெழுந்த மேகம்
 மின்னெடு மசனி யோடும் வீழ்வதே போல வீழ்ந்தான்”
 கம். தாடகை—74
2. “மற்றவ னீறந்தமை ழைத்தீர் தம்மொடும்
 பொற்றொடி கேட்டுவெங் கனலிற் பொங்குரு
 முற்றுற முடிக்குவென் முனியை யென்றழா
 நற்றவ னுறைவிட மதனை நண்ணுள்” —கம்
3. “பொற்பாவை கேள்வன் மொழிகேட்டலும் பொன்ற நாணிச்
 சொற்பாவ வல்லாப் புறிகூருரை சொல்வ தென்னே!
 வெற்பார் நதிகள் சிறுபுன்குழி மேவி னன்றோ
 இற்பா லவர்க்குப் பிறர்மேன்மன மேற்பு தென்னுள்” —வில்
4. “வெண்ணிற நீறநிறை வெள்ள மெண்ணவும்
 பண்ணிறஞ் செறிந்திடை பரந்த தென்னவும்
 உண்ணிறை காமமிக் கொழுகிற் நென்னவும்
 தண்ணிறை நெடுநிலாத் தழைத்த தெங்குமே.”—கம்

இச் செய்யுட்களை ஓசையுடன் ஒருமுறை படியுங்கள்.
 வேண்டுமானால் இன்னொருமுறை படித்துப் பாருங்கள்.

1. கல் நெடு
மின்னெடு	3. பொன்பாவை
சொல்பால்
வெற்றார்
இல்பால்
2. மற்றவ
பொன்தொடி
முற்றுற
நல்தவன்	4. வெள்ளிற
பண்ணிற
உள்ளிற
தண்ணிற

இவ்வாறு அம்முதற்சீர்களைக் கொண்டு, அப்பாடல்
களை இன்னொரு முறை படித்துப்பாருங்கள்; சொற்புணர்ச்
சியின் சிறப்பு விளங்கும். இவ்வாறு புணர்ச்சி நீக்கி எழு
தினால் எதுகை அமையாமையையும் அறிக.

“சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
சொற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே,”

—அப்

இப்பாடலின் முதற்சீர்களை,

சொல்துணை

கல்துணை

நல்துணை

என எழுதின், எதுகை அமையின்றது எனினும்,
‘சொற்றுணை, பொற்றுணை, என்பது போல் ஓசையினிமை
யும் எடுப்பும் பொருட்பொலிவும் இன்மையை’ அறிக.
பொன்துணை—எனப் பிரித்தெழுதின், எதுகை அமையா
மையையும் அறிக.

“அரியாளை யந்தணர்தஞ் சிந்தை யாளை
அருமறையி னகத்தாளை யனுவை யார்க்கும்”

—அப்

என்னும் அடிஸூய்,

‘அரியாளை அந்தணர்தஞ் சிந்தை யாளை
அருமறையின் அகத்தாளை அனுவை யார்க்கும்’

என, உடம்படுமெய்யும், இனமெல்லினத் திரிபும்,
உடன்மேலுயி ரொன்றுதலும் இன்றி இவ்வாறெழுதின்,
அவ்வடிக்குரிய ஓசையின்பம் இன்மையை அறிக.

இனி,

“முற்றுற முடிக்குவென் முனியை யென்றெழா
நற்றவ னுறைவிட மதனை நண்ணினான்”

—கம்

என்பதை,

“முற்றுற முடிக்குவென் முனியை யென்றெழா
நல்த்தவ னுறைவிட மதனை நண்ணினான்”

எனவும்,

“சூட்டு டைத்துணைத் தூநிற வாரணம்
தாட்டு ணைக்குடை யுந்தகை சான்மணி”

—கம்

என்பதை,

“சூட்டு டைத்துணைத் தூநிற வாரணம்
தாள்த்து ணைக்குடை யுந்தகை சான்மணி”

எனவும்,

லகர ளகர ஒற்றுக்களுடன் தகர வல்லொற்று மயங்கு
மாறு எழுதுதலும் எதுகைக்குப் பொருந்தாமையோடு,
அது தமிழ்ச்சொற்புணர்ச்சி மரபன்றெனவும் விடுக்க.
மற்ற வல்லொற்று மயக்க மின்மையுங் கொள்க.

2. குற்றுகரப் புணர்ச்சி.

எழுத்து + ஆணி—எழுத்தாணி.

எழுத்த் + ஆணி—எழுத்த் + ஆணி—எழுத்தாணி
எழுத்து—குற்றியலுகரம். ஆ—உயிர்.

குற்றியலுகரத்தின் முன் உயிர்வரின், அவ்வுகரம்
கெட, கெடநின்ற மெய்யின்மேல் அவ் வருமொழி முதல்
உயிர் ஏறி முடிவதே, குற்றுகரத்தோடு உயிர் புணரும்
புணர்ச்சி விதியாகும். “குற்றியலுகரம் உயிர்வரிற் கெடும்”
என்பது, தமிழ்ப் புணரியற் சட்டம்.

குற்றுகரம், உயிர்வரக் கெடாமலிருக்கச் செய்யுள்
செய்வது, தமிழ்ச் செய்யுள் மரபே அன்று.

காட்டு:

“அருளொன்று உண்டென்றெண்ணி அமுது அமுது
பெரும்பேறு பெறக்கூறும் பெரியோர் யாரும்”

அருளொன்று + உண்டென்றெண்ணி

அமுது + அமுது

எனக் குற்றுகரங்கள் உயிர்வரக் கெடாமல் இச்செய்யுள் செய்யப்பட்டுள்ளது. குற்றியலுகரத்தைக் கெடுத்துப் புணர்த்து,

‘அருளொன்றுண் டென்றெண்ணி யமுதமுது பெரும்பேறு பெறக்கூறும் பெரியோர் யாரும்’

என எழுதின், முதலடி முச்சீரடி யாகிறது. இது தமிழ்ச் செய்யுள் மரபன்று. பாவும் பாவினமுமாகிய செய்யுளி லெங்கும் குற்றுகரம் உயிர்வரக் கெடாமலிருத்தல் தமிழ்ச் செய்யுளிலக்கண முறையே யன்று.

மேலும், ‘உண்டென் றெண்ணி’ என்பதை, ‘உண்டு என்று எண்ணி’ எனப் பிரித்தெழுதி அவ்வடியைப் புடித்துப் பாருங்கள். அது, செய்யுளடி போல் இருக்கிறதா என்பது விளங்கும்.

இனி,

1. “நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்று”. —குறள்
2. “ஆழியுள் நஞ்சுமு தார வுண்டன் றமரர்க் கமுதுண்ண னுழிதொ றும்முள ராகவ ளித்தா னுலகத் துயர்கின்ற காழியுள் ஞானசம் பந்தன் டிரான்ன தமிழாற் கலிக்காமார் வாழியெம் மாணை வணங்கி யேத்த மருவா பிணிதானே.” —சம்

இப்பாடல்களில் குற்றுகரம் உயிர்வரக் கெட்டுப் புணர்ந்துள்ளதைப் பிரித்து,

1. நன்றி மறப்பது நன்(று) அன்று(நன்(று) அல்ல(து) அன்றே மறப்பது நன்று.
2. ஆழியுள் நஞ்சுமு தார வுண்(டு) அன்(று) அமரர்க்(கு) அமு(து) உண்ண னுழிதொ றும்முள ராகவ ளித்தா னுலகத்(து) உயர்கின்ற. எனப் பதித்தல், ஓசைபுடன் படிக்க முடியாததோடு, தமிழ்ச் செய்யுள் மரபு அன்றாதலு மறிக.

பல்லவி

1. ஏது பராமுகம் ஏழையின் மீது
ஏகனே யோகனே
மாகனே தியாகனே—ஏது

பல்லவி

2. மைத்துனரே இன்றுமுதல்
மகராசர் நீரோ !

பல்லவி எடுப்பு

கொத்தார் குழலெங்கள்
குயிலைக்கொண் டரே—மைத்

கண்ணி

ஏதும்வஸ் திரங்கட்ட அறியா திடுப்பு
இனியும்க் குப்பல வகையுண் டுடுப்பு
ஓதும்பு கைந்ததுண் டோவும் தடுப்பு
உள்ளத்தை நான்சொன்னால் உனக்கென்ன கடுப்பு. —சர்வ

3. கண்ணி

இந்நிலத் துயரெல்லாந் தன்னலந் தீருவது
இல்லாமை என்பதெல்லாம் ஈயாமல் வருவது
மன்னுயிர் வாழ்ந்திடத் தன்னுயிர் கொடுப்பது
மனிதர் குலத்துக்கெல்லாம் புனிதர்க்கே அடுப்பது. —நாம

இவ் விசைப் பாடல்களில், முதற் பல்லவியின் முதலடியின் இறுதியிலும் (மீது), இரண்டாம் பாடலின் கண்ணியடிகளின் ஈற்றிலும் (இடுப்பு, உடுப்பு, அடுப்பு), மூன்றாம் கண்ணியின் முதலடியின் முடிவிலும் (தருவது) உள்ள குற்றுகரங்கள் உயிர்வரக் கெடாமல் உள்ளன.

இசைப் பாடல்களின் ஓசை அறுத்திசைப்பதனால், அவற்றின் அடியிறுதியில் குற்றுகரம் உயிர்வரக் கெடுவதில்லை. அடியின் இடையில் உயிர்வரக் குற்றுகரம் கெட்டே புணரும்.

சிந்துகளும் இசைப்பாடல்களால்தான், சிந்துப்பாடலின் அடியிறுதியில் வரும் குற்றுகரமும் உயிர்வரக்கெடாது நிற்கும். இது மிகச் சிறுபான்மை.

காட்டு:

“பிள்ளைக் கிளிமென் குதலையி லேமனம்
பின்ன மறச்செல்ல விட்டு—அடி
தெள்ளிய ஞானப் பெருஞ்செல்வ மேரினைச்
சேர விரும்பினேன் கண்டாய்.

—பார

இச் சிந்தில், ‘விட்டு’ என அடியிறுதியில் குற்றுகரம் உயிர்வரக் கெடாதிருத்தல் காண்க.

இவ்விதி விலக்குகளை உறுதியாகக் கடைப்பிடித்துச் செய்யுள்மரபு சிதையாமல் காப்பது இளந்தமிழ்க் கவிஞர்களின் கடப்பாடாகும். வாழ்க செய்யுள் மரபு!

பயிற்சி

1. குற்றியலிகரம் எப்போது அலகுபெறுது? எப்போது அலகு பெறும்? காட்டுத் தருக.
2. குற்றியலிகரம் அலகு பெறுத விடத்து எவ்வாறு இயலும்?
3. ஐகாரம் செய்யுளில் எவ்வாறு பயிலும்? காட்டுத் தந்து விளக்குக.
4. வெண்பாவுக் குறிய சீரும் தகையும் எவை? வெண்பாவில் வாராச் சீரும் தகையும் எவை?
5. நிறைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் எந்தெந்தப் பாக்களில் வாரா?
6. சிலசீர்கள் வரப்பெறும்னும், ஏழு தகையும் பெறும் பாக்கள் எவை? விளக்கத் தருக.
7. வஞ்சிப்பாவின் சீர் தகை வரையறை என்ன?
8. வெவ்வேறு சீரளவுடைய அடிகள் பெற்று வரும் பாவினங்கள் எவை?
9. ஐஞ்சீரடி எப்பாக்களில் அருகிவரும்? இது யார் கொள்கை? அதுபற்றிய இந்நூல் கொள்கை யாது?
10. தமிழ்ச் சொற்புணர்த்தியின் சிறப்பென்ன? எடுத்துக் காட்டுடன் கூறுக.
11. செய்யுளைப் புணர்ச்சி தீக்கிப் பதித்தல் ஏன் கூடாது?
12. வல்லொற்றோடு மயங்காத இடையொற்றுக்கொவை?

13. குற்றுகரப் புணரிலக்கணம் என்ன? அதை எவ்வாறு கொள்ளக் கூடாது? அவ்வாறு கொள்வதனால் ஏற்படும் தவறு என்ன?
14. உயிர்வரக் கெடும் குற்றுகரத்தைப் பிறைக்கோட்டுக்குள் இட்டுக் காட்டி வருமொழி முதலுயிரைத் தனியாகப் பதித்தலின் தவறு என்ன?
15. குற்றியலுகரம் எங்கெங்கு உயிர்வரக்கெடாது நிற்கும்?
16. ஒழிபியலில் கூறப்படும் செய்திகளைத் தொகுத்தறிக.

5. பிற்சேர்க்கை

கலிவிருத்தம்

1. பித்தாபிறை சூடபெரு மானேயரு ளாள்
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட் டிறையுள்
அத்தாவுனக் காளாயினி அல்லேனென லாமே. —சுந்

இது, சுந்தரர்தேவாரம். 'வாழ்வாவதுமாயமிது' என்னும் 20 வது கலிவிருத்தம் பேசுந் து. அதுவும் சுந்தரர் தேவாரந்தான். இதன் தொடையமைதியை நோக்குங்கள்.

முதல் மூன்றடியினும் மோனை அமையவில்லை. இப்பதிகப் பாடல்கள் பத்தினுமே மூன்றாவதடியில் மோனை அமையவில்லை. முதலிரகசு பொழியப் பத்துப் பாடலினும் இவ்வடி ஒன்றே தொடர்ந்து வருகிறது. முதல் ஒன்பது பாடல்களின் ஈற்றடியும் முற்று மோனை.

அளவடியில் பொழிப்புமோனை வரவேண்டும். அடுத்தது ஒரு மோனை வரலாம். அல்லது பொழிப் பெதுகை வரலாம்.

பத்தாவது பாட்டின் முதல் இரண்டடியும் பொழிப்பு மோனை. பாட்டு 6இன் 2வதடி—பொழிப் பெதுகை.

பாட்டு— அடி

1 —	1,2	} இவ்வடிகளில் தொடை அமையவில்லை. மூலநூலிற் பார்க்க.
2 —	1	
3 —	1,2	
6 —	1	
8 —	1,2	
9 —	1	

மற்ற அடிகளின் தொடையமைதியைக் கண்டறியுங்கள்.

• கொச்சகம்

பித்தா பிறைசூடி பெருமானே யருளாளா
எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண் ணைத்தென்பால் வெண்ணெய்நல்லா
ரருட்டுறையுள்

• அத்தா வுனக்காளா யினியல்லே னெனலாமே.

இது, 'பொன்னார் மேனியனே' என்னும் 9வது கொச்சகம் போன்றது. அஃதும் சுந்தரர் தேவாரப் பாடல்தான்.

இவ்வாறு கொச்சகமாக அலகின் 1, 6, 7, 8, 9, 10 பாடல்களின் முதலடிகளில் பொழிப்புமோனை அமைகிறது.

முதல் ஒன்பது பாடல்களின் சுற்றடியினும், 2ஆம்பாடலின் முதலடியினும், 1,9 பாடல்களின் இரண்டாவதடிகளினும் கடையினை யெதுகை அமைகிறது. 3வது பாடலின் முதலடி — இணைமோனையும், கடையினை யெதுகையும். 3, 4, 7 பாடல்களின், 2ஆம் அடியில் ஒருமோனை. 1, 3 பாடலின் மூன்றாவதடியில் பொழிப்பு மோனையும், 6வது பாடலின் மூன்றாவதடியில் பொழிப்பெதுகையும் அமைகின்றன. 4,5 பாடல்களின் முதலடிகளில் மோனை அமையவில்லை. மூலநூலிற் பார்த்தற்கு.

இப் பாடல்கள், பாடுதற்கு நிகழ்ந்ததெனக் கூறும் நிகழ்ச்சிப்படி, முதலில், 'பித்தா' என விளித்து, அதன் பின்னர், 'பிறைசூடி, பெருமானே, அருளாளா' என விளித்திருப்பா ராகையால், கொச்சகமாகக் கொள்ளுதலே பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது.

‘பொன்னூர்மேனியனே’ என்னும் பதிகப்பாடல்களின் ஈற்றடிகளும் கடையிணையெதுகை யாகத்தான் உள்ளது.

இவ்வாறு தொடை யமைதி யில்லாது பாடியதன் காரணம் விளங்கவில்லை.

இனி, மூன்றாவதடியை அறுசீரடியாகக் கொண்டு, ஈற்றயலடி மிக்கு வந்த ஆசிரியத்துறையாகவும் கொள்ளுதற்கு இப்பாடல்கள் இடந்தருகின்றன.

எழுசீரடிவிருத்தம்

2. மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்றிருப்

பாத மேமனம் பாவித்தேன்

பெற்ற லும்பிறந் தேனி னிப்பிற

வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்

கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை

யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி

நற்ற வாவுனை நான்ம றக்கினுஞ்

சொல்லு நாநமச்சி வாயவே.

—சுந்

இதுவும் சுந்தரர் தேவாரமே. இது ‘சேற்றில் நின்று’ என்னும் 23வது எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம் போன்றது.

இப் பதிகத்தின் 6வது பாடலின் முதலடியான,

‘ஏடு வானிளந் திங்கள் குபுனை

என்பின் கொல்புலித் தோலின்மேல்’

என்பதுபோல, 1-5 சீர்களில் மோனை வரவேண்டும். இவ் வடிகளில் சிறுபான்மை 1-6, அல்லது 1-7 சீர்களிலும் மோனை வரலாம்.

இப் பாட்டின் ஈற்றடியில் 1—3—6 சீர்களில் மோனை வந்துள்ளது. இப்பதிகத்தின் 6, 7, 9 பாடல்களின் ஈற்றடியில் அவ்வாறும் மோனை வரவில்லை.

பாட்டு —அடி —முதற்சீர்

2 3 — வட்ட

4 — 3 — நல்ல

6 — 4 — சேட

7 — 4 — விரும்ப

8 — 2 — வம்பு

9	— 3	— நார
„	— 4	— கார
10	— 4	— நாண

இம் முதற் சீர்களின் முதலெழுத்துக் கேற்ற மோனை எழுத்துடைய சொல் அவ் வடிகளிலேயே இல்லை. பாடல் 2 ன் அடி 2-ம் அத்தகையதே.

1	— 1, 2, 3	இவ்வடிகளில் மோனை
3	— 1	அமையவில்லை.

இனி,

கலித்துறை

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றிநின்

றிருப்பாதமே மனம்பாவித்தேன் ,

பெற்ற லும்பிறந் தேனினிப்

பிறவாததன் மைவந்தெய்தினேன்

கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்

கறையூரிற்பாண் டிக்கொடுமுடி

நற்ற வாவுனை நான்மறக்

கினுஞ்சொல்லுநா நமச்சிவாயவே.

இவ்வாறு கலித்துறையாக அலகிடின, மோனைச் சொல்லே இல்லாத ஒன்பதடிகளே யன்றி,

பாட்டு	அடி	
4 —	2, 4	இவ்வடிகளிலும் மோனை அமையவில்லை.
5 —	3	
7 —	1, 2	
8 —	3	
9 —	1, 2	
10 —	1	

இவ்வடிகளில் 1—4 சீர்களில் மோனை வரவேண்டும். அல்லது, 1—5 சீர்களில் வரலாம். இஃதும் ஆய்வுக் குரியதே.

ஊன்வாட வுண்ணு துயிர்காவ விட்டு
 உடலிற் பிரியாப் புலனைந்து நொந்து
 தாம்வாட வாடத் தவஞ்செய்ய வேண்டா
 தமதா விமையோ ருலகாள கிற்பீர்
 காளுட மஞ்ஞைக் கணமாட மாடே
 கயலாடு கானீர்ப் பழனம் புடைபோய்த்
 தேனாட மாடக் கொடியாடு தில்லைத்
 திருச்சித்திர கூடஞ் சென்றுசேர் மின்களே. —நாலா

இது நாலாயிரத்தின் — பெரியதிருமொழித் திருமொழிப் பாடல் 2. இதில் அடியெதுகை அமையவில்லை. முதலடியில், 'இட்டு' + உடலில், எனக்குற்றுகரம் உயிர்வரக் கெடாமல் உள்ளது. 'இட் டுடலில்' எனப் புணர்த்தால், இட் - நேர் ஆகிறது. இது எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம். இவ்விருத்தத்தில் அடியின் இடையில் அசை சீராக வருதல் யாப்பிலக்கண மரபன்று. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டு டோடுதலே செய்யுள் மரபு. இ. : தும் ஆய்வுக் குறிப்பதே.

இனி யாரும் செய்யுள் மரபுக்கு மாருகவும், மோனை எதுகை முதலிய தொடைகள் நன்கு அமையாமலும் பாடல்கள் பாடாதிருப்பதே தமிழ்த் தொண்டாகும் என்பதை உணர்வார்களாக. வாழ்க தொடைமரபு!

செய்யுள் முதற்குறிப் பகரவரிசை

அகத்தடிமை	171	அழல்பொ	132	ஆலத்திலை	248
அகவனச	129	அழந்தகு	80	ஆலியுங்	167
அகனிலம்	157	அளிக்கா	159	ஆளுடன்	282
அங்கட்க	240	அளிகரந்	227	ஆளுமன்	137
அங்கண்ணா	137	அளியினுக்	157	ஆறணிசெ	243
அங்கண்ணால்	231	அள்ளற்ப	59	ஆற்றுக்கே	244
அஞ்சியவர்	288	அறநோக்கி	73	ஆற்றுவெ	262
அஞ்சியே	200	அறனறிந்து	72	ஆனகம	188
அஞ்சுகின்ற	130	அறுசீர்மு	106	ஆனகாலை	120
அஞ்சொன்ம	244	அற்புதஞ்	320	ஆனந்தக்	191
அடல்கொண்	190	அன்றுமுத	172	இங்குளந்த	275
அடிக்கவடி	202	அன்றெரு	183	இங்ஙனம்	261
அடுத்திடும்	259	அன்னகா	189	இஞ்சியின்	130
அடையாள	129	அன்னதொரு	109	இடியது	208
அண்ணாவி	260	அன்னந்து	117	இடுக்கட்	191
அதிரலங்	101	அன்னப்பெ	132	இடைபல	106
அத்தினபு	265	அன்னையெ	190	இடையிடை	166
அத்தைமக	277	ஆங்கார	298	இந்தமட்டும்	321
அந்தமுமா	243	ஆசைகொ	264	இந்தவர	299
அந்தோமன	308	ஆடர்ம்பை	61	இந்தவன	323
அப்பனி	152	ஆடினாய்ந	244	இந்தவோ	155
அப்போதுந	232	ஆடினாள்	120	இந்திரன்	219
அமலனாதி	242	ஆடும்பர்	121	இப்படை	181
அரம்பை	172	ஆடுவதும்	121	இப்பேருல	175
அரவணையா	153	ஆடுவதும்பா	274	இருங்கடல்	78
அரவணை-ஆ	185	ஆடுவன	130	இலகொளி	222
அரவணையான்	153	ஆட்டுக்கூட்	267	இழிந்துக	119
அரவினி	136	ஆதரஞ்	189	இளமதி	242
அரவுயர்	186	ஆதிக்குமு	264	இறையவ	108
அரவுயிர்த்	158	ஆதியந்த	191	இன்பமெ	158
அருக்ககன	130	ஆயிரம்வி	53	இன்னாமை	79
அருணாவெ	156	ஆய்ந்தகே	172	ஈடுமெடுப்	67
அருவியா	69	ஆய்ந்ததறி	82	ஈற்றுப்	121
அருளுற	188	ஆரடியுள்	322	உங்கைக	119
அலமன்னு	154	ஆரமிவை	218	உடம்புணர்	100
அலைகொன்று	202	ஆராரோ	296	உடம்புநன்	76
அல்லசல	307	ஆருரத்தா	153	உபயத	108
அவற்றுள்	106	ஆர்த்தார	137	உயர்வற	119

உரகது	188	ஒருபுறத்	226	கல்வியும்	234
உருமுவன்	157	ஒழுக்கிய	210	கவனநெ	167
உரைப்பாரு	136	ஒற்றிபூ	61	கவனமா	201
உலகினிற்	215	ஒங்குகயி	222	கழுவார்து	118
உலகுடன்	118	ஒடிவினை	260	கழுவைப்பு	129
உலகுமு	130	ஒதோரிந்	220	கறுக்குமஞ்	308
உலருமுது	224	ஒருயிர்ப்	80	கற்பனைக்	203
உலரெலு	130	ஒலக்கட	129	கற்பினை	100
உலனல	133	கங்கைக்கு	75	கற்றோர்க	64
உழவர்தம்	60	கங்கைம	173	கனகசபா	300
எங்கள்வே	266	கடலில்வி	200	கனவட்ட	174
எங்குநி	280	கடல்களைச்	224	கனியிடை	261
எங்குமுல	202	கடாமுமிழ்	193	கனிவுரு	192
எங்குமுள	180	கடிப்புடை	87	காடுவெட்	283
எடுமெடு	167	கடுஞ்சூர்	101	காட்டில	277
எண்ணுமெ	234	கட்டமன்னு	307	காணவுநா	265
எண்ணெழுத்	234	கண்களி	213	காதல்செய்	253
எரிமலர்சி	100	கண்டாளே	232	காதற்கருங்	85
எல்லாரு	298	கண்டேன்	155	காமர்நறு	248
எவ்வதோய்	243	கண்ணகியா	292	காமநெடு	77
எழுந்தது	166	கண்ணுத	134	காமனைய	136
எழுபதும்	266	கண்பொலி	135	காயிலேபு	267
எளியவர்க்	60	கதவுதிறந்	320	காரிருளு	130
எறிபடை	201	கதிர்பர	204	கார்நடக்கு	101
எனக்கூதல்	137	கதுப்பிறக்	130	கார்முற்றி	99
எனக்கு	70	கதைவெரு	156	காலைச்சி	292
எனவுரை	129	கதையொடு	186	காவிரிப்பூ	270
என்றவோ	148	கயக்காவி	190	காவின்மே	120
என்றவளு	87	கயமொடு	87	காளியாட	248
என்னநா	151	கயலெழுதி	108	கானமுழு	157
ஏரினைப்	236	கரிக்கொம்	306	கானேகா	154
ஏழையென்	168	கருப்பமுத்	127	கிச்சென்று	267
ஏருதம	272	கருரயே	027	குடிசைவிட்	282
ஏறியிட்ட	186	கருங்கர்	167	குடிசெற்கி	260
ஏற்றகல	113	கடுமிகு	191	குடிவளங்	130
ஐயநின்	213	கலயுக	276	குயில்பாடிச்	84
ஒக்கவ	240	தல்லாதா	237	குலநினையல்	118
ஒக்குந்த	258	கல்லாலய	213	குழலிசைய	237
ஒத்தாழிசை	106	கல்லென்	138	குறமகள	117
ஒய்யார	308	கல்லைத்தான்	139	குறுமோடி	180
ஒருகலிங்	129	கலவிக்கழ	234	குன்றக்குற	87

குன்றத்தின்	266	செத்தபாம்	120	தாவண்ணம்	106
கூசாதே	307	செத்தபிற	203	திக்கமர்	134
கூடலம்ப	67	செந்தாம	202	திங்கணம்பி	184
கூவாய்பு	237	செந்தெரு	201	திங்களைப்	75
கூறுகொண்	118	செம்பாகம்	306	திங்களோ	152
கூற்றிருக்	238	செல்லார்பொ	247	திண்படைக்	171
கைத்தொழி	236	செந்தீநெ	101	திமிரம	214
கைத்தோடு	67	செற்றிட்டே	181	திருமடந்	185
கையோசெ	174	சென்றனை	190	திருவாடி	185
கொடிஞ்சி	17	சேவகராற்	233	திரைத்தசா	61
கொடிவால	65	சேவுயருந்	133	திரையைத்	218
கொண்டதி	181	சேற்றில்நி	175	தில்லைச்சி	284
கொலைசெய்ய	278	சொப்பனந்	286	தில்லையம்	153
கொலையினுட்	129	சொற்றுணை	119	தின்னப்ப	272
கொன்றைகொ	99	சொன்மாலை	109	தீருங்கரும்பு	248
கோகனக	149	சொன்னபடி	281	தீப்பால	73
கோதைகள்	120	தக்கன்வே	252	துடிக்குள்	263
கோட்டி	271	தங்கத்தினு	275	துப்பாரப்	306
சங்கந்தங்	305	தட்டினதட்	233	துப்புடையா	185
சங்கமு	108	தண்டரள	173	துன்பமி	193
சத்தியாட	266	தண்ணந்தூ	231	தென்பரங்	281
சந்திரனெ	203	தண்பாய்	158	தென்னவர்	166
சந்துமுண்டு	276	தந்தைதா	202	தேடியதி	268
சாதகப்	220	தந்தைதாய்	289	தேடியனை	258
சாதிமல்லி	293	தந்தைதிரு	77	தேருளைப்	219
சாரட்டு	278	தந்தையன்	152	தேவருக்	202
சிகரக்	149	தமிழெனன்ற	220	தேவர்சபை	280
சிகரவட்	227	தமிழன்	168	தேவர்தந்	173
சிந்தைம	298	தமிழா	181	தேவுகாதல்	61
சிரமுஞ்	70	தமிழெங்கள்	265	தேனிருக்கு	154
சிறகரளி	228	தர்ணிதா	156	தொகுபுனல்	99
சிறந்தமெ	175	தருமன்மை	187	தொக்கமே	202
சின்னஞ்சி	168	தலத்தினுய	289	தொக்கரக்	121
சீதரன்	223	தலைக்கழகு	204	தொண்டுசெ	258
சீர்ப்படவு	89	தலைமதி	111	தொய்யில்	306
சுட்டகரு	291	தலையேந்	237	தோடுடைய	151
சுத்தச்சித்	305	தழைத்திடு	61	தோடுடையா	119
செங்கண்நெ	113	தலையளி	185	நகுமலரன	118
செங்கரும்	274	தனித்தனி	192	நகைத்து	305
செஞ்சடை	285	தாமரைக்	243	நச்சரவு	135
செண்டுகொ	211	தாயேநின்	258		

நடையொ	187	தோற்றுமா	138	பாலாறு	166
நதிகளே	201	பாற்றினை	309	பாலுக்குப்	153
நந்தாய்த	58	பஞ்சத்தளித்	222	பாலொரு	291
நலமேநா	61	பஞ்சந்து	305	பாணிற்	61
நறவமார்	61	பச்சைக்கடு	293	பித்தாபி	341
நறைமணக்	109	பச்சைக்கு	258	பிரமற்கு	201
நன்றுடை	133	பஞ்சவடி	299	பிள்ளைக்கி	266
நன்னானே	289	படியிடை	219	பிள்ளையா	287
நன்னித்தி	118	படைவ	148	பிறைப்பெ	180
நாட்டிலெங்	266	பணைத்திரு	186	பின்னுமுன்	247
நாட்டின்ந	64	பண்கொண்ட	173	பின்னையும்	130
நாணிக்க	242	பண்டுகா	153	புகுத்தநெய்	262
நாதர்முடி	262	பண்டுபிறை	298	புதையிரு	214
நாமேவு	307	பண்டைத்	212	புயல்வண்	166
நாழிகை	288	பண்ணமரு	135	புயல்வா	148
நாற்றமுந்	106	பண்ணினூர்	67	புரங்கடந்	145
நிருத்தஞ்	300	பத்தினிக்	301	புள்ளூர்க	80
நிரைமணி	166	பத்துக்கொ	190	பூசுரர்	89
நிரையாகா	272	பந்தனைமெ	156	பூணுணுவு	171
நிலத்தின்	115	பந்தார்வி	134	பூந்தாமரை	57
நிழலார்	118	பரசுபா	231	பூமேவுஞ்	84
நிழலில	166	பரந்தர	210	பூவலர்ந்	134
நினைவுற்ற	155	பரந்தரவெ	210	பூவிரிம	166
நின்றுதொ	137	பரவிவா	172	பெய்யார்மு	132
நின்வெம்	102	பள்ளனுக்	250	பெரியவனை	247
நீர்பாய்	158	பள்ளிகுஞ்ச	149	பெருமாள்ப	259
நீர்மேற்	272	பறித்தம்	167	பெற்றசெல்	64
நீறணிமே	67	பணியார்ம	67	பெற்றவனே	290
நீறுசேர்	243	பன்றிமே	291	பேசுவந்த	192
நும்மைத்	154	பாஅவேந்	309	பேராழி	128
நுகையர்	108	பாகனாக	148	பைங்குரல்	264
நெஞ்சம்புரி	305	பாஞ்சூலன்	295	பைம்பொற்	267
நெஞ்சிலு	267	பாடிப்பாடி	116	பொடியிலங்	119
நெஞ்சுகொ	270	பாடுகின்ற	61	பொட்டுமே	278
நெட்டைநெ	266	பாடுவார்சி	120	மொய்வாரி	71
நெருங்கா	167	பாட்டாளர்	60	பொரித்தது	180
நெளியுமக	201	பாட்டுக்கக	282	பொருகை	167
நெறிதவந்	130	பாட்டுக்கொ	261	பொருதர	202
நெற்படி	136	பாரபநா	271	பொருதை	241
நேசாகுறி	308	பாரப்பனை	202	பொருவன	308
நேர்முனை	167	பாலக்காட்	283	பொன் பூக்கு	65

பொன்றலை	306	மன்னுபெ	172	மெய்ஞ்ஞான	274
பொன்னூர்	109	மாதர்தம்	203	மெய்யார்	61
பொன்னிமய	108	மாதர்நகை	157	மேவிக்கலை	145
பொன்னித்	241	மாதர் பிறை	253	மைந்துகூர்	181
பொன்னுத்	293	மாதர்மட	207	மைத்துன	339
போகாதே	285	மாதலைவன்	247	மைந்நீர்	171
போழுமதி	135	மாரிச்சீவ	265	மையாரொண்	108
போற்றியென்	184	மார்கழிமா	301	மோதுமுது	150
மகபதி	187	மவுகைத்	201	யாதவர்கு	270
மங்கைத்தெய்	272	மாவும்பலா	281	யாதுமாகி	258
மடம்படு	247	மாவுறங்	120	யாதொன்றுங்	243
மடிந்தன	71	மாணப்பழி	280	யாழுமிமை	180
மணமேத	89	மான்றமாகு	87	வக்காவும்	282
மணிநிற	29	மிசைபெரு	181	வசையில்	58
மண்டல	285	மின்னின்	61	வஞ்சனைப்	270
மண்டுயி	154	முக்கூடற்	258	வஞ்சிமது	187
மண்ணிற்	149	முச்சிரமு	120	வடவரை	108
மதம்னை	260	முடுகிய	201	வடிகொள்	134
மதிநுதல்	171	முதலெழுத்	106	வண்டுளர்	242
மதுரமான	180	முத்தமிழக	267	வண்ணவெ	136
மதுரவா	180	முத்தமிழ்க்	263	வண்மையிற்	233
மதுரைக்கு	278	முத்தமிழின்	64	வயிரஞ்	188
மந்திரமா	152	முத்தைத்த	305	வரமதே	231
மரகத	130	முத்துவடி	61	வருபங்கு	257
மரவம்பா	117	முப்பொரு	264	வருவாய்	247
மருப்பொடு	180	முரசமார்	151	வலிமிகு	168
மருவினிட	118	முரசுகர	187	வலியோர்சி	203
மருவேடு	307	முரசுசல்	106	வலைவாழ்த	242
மலரின்மே	261	முருகனெ	203	வல்லேவ	186
மலிதேரான்	79	முருகுசந்	262	வளங்குலா	208
மலிவாச	138	முருகுசெறி	307	வளைத்தட	174
மலைநிகர்	182	முழங்குகளி	237	வளைத்தது	247
மல்லாடுதோ	104	முனிபவர்	200	வனபவள	240
மழலைத்திரு	129	முனிபொரு	101	வாடியவெ	119
மறைமுதற்	153	முனிபுகண்	203	வாணிகம்	236
மற்றுப்பந்	343	முன்னத்த	242	வாதனைசொ	268
மற்றத்தி	189	முன்னர்நா	168	வாரிட்டுவி	225
மனம்போன	192	முன்னிய	121	வாருமையா	273
மனைமாட்சி	73	முன்னைந்	109	வாழியநின்	203
மன்றின்முது	79	முனவேந்தர்	203	வாழியமண்	168
மன்னரா	240	மெய்ச்சோதி	174	வாழையடி	273

வாழ்வாவது	119	விரிவாழ	67	வெள்ளை நிற	261
வானரங்க	262	விருமபும்	174	வெறியெனு	116
வானவனெங்	80	விஞ்ரயாலு	119	வெற்பனே	129
வானூர்க	183	விஞ்லைக்கா	248	வெற்றியெட்	266
வானூர்தி	152	விழிவழிக	149	வென்றபி	61
வானிருந்த	175	வினா த்தனர்	155	வென்றுப	247
வானிளம்	243	விடுவாசல்	287	வேதவேள்வி	253
வானிற்கதி	298	விட்டுக்குப்	274	வேரிக்கம	132
வானிற்ப	168	வீரனுஞ்	120	வேலைநின்	167
விக்காவுக்	191	வெஞ்சிலை	188	வேனல்விம்	118
விடுபடை	201	வெண்ணெய்	171	வையகமெல்	82
விண்ணூர்	242	வெம்புய	155	வையந்தக	77
விண்ணினை	67	வெய்யன்	138	வையமுழு	181
விதிநன்	181	வெல்லிக்கு	306	வையைத்	241
விதிபோலு	308	வெள்ளைக	257		
விரிகதிர்	184	வெள்ளைக்கா	281		

மேற்கோட் செய்யுள்

அஅவனும்	24	குழலினிதி	28	பிள்ளைக்கிளி	340
அஃகியசெ	20	குள்ளக்கு	50	பூந்தண்வார்	22
அகரமோ	13	கூலிமிடக்	51	பொருளோட	97
அணிகிளர்	331	கூடியறியா	329	பொறிவாயி	17
அரியானை	336	கைவேல்க	329	பொற்பாவை	335
அருளொன்	337	கொச்சக	97	மண்டிணிந்	331
அவைதாம்	311	கொலைமேற்	30	மண்வளர்	19
அவ்வயின	19	கொன்றை	48	மன்னவன்ற	18
அறஞ்செய	52	கோதியிக்	17	மற்றவனி	335
அறம்பொரு	52	சாந்தினான்	22	மற்றறிவா	38
அறனாடிந	328	சாரட்டு	12	மற்றுப்பந்	343
அன்றொரு	51	சிறுநன்றி	327	மன்குலத்து	19
அன்னையும்	52	சில்வகையெ	107	மன்னர்வி	29
ஆத்திசூடி	50	சினத்தைப்	38	மாச்சீர்	115
ஆம்தமிழர்	335	சூட்டுடை	337	மாமனையி	37
ஆட்டையி	17	சேமக்குரு	50	மாய்ந்தம	296
ஆயிரக	50	சொற்சீர	97	மாவும்புள்	33
ஆர்கலி	49	சொற்றுணை	336	மச்சீரமு	19
ஆலேறுரு	23	தக்கார்த	17	முந்திரியி	70
ஆழியுந்	338	திசையுந்	36	முற்றாமு	335
இசைவிளங்	20	திணைவிளி	122	மெய்பெறும	36
இருள்படப்	3	தூயநற்பு	18	மெய்மைவாழ்	20
இவ்வகைய	18	தெற்கேவெ	51	மைத்துனரே	339
இன்பமுந்	310	நஞ்சுதுழி	19	மையலோ	329
உண்புவிட்	18	நல்வழிநா	20	வஞ்சனைமா	22
உமணர்ச	332	நன்றிமறப்	338	வாய்கையெ	327
ஊன்வாட	345	நூன்றியாங்	48	வடிவ்கின்றே	23
எக்காளத்	24	நெடுமதில	330	வாழ்த்தவல்	22
எய்துகாலை	20	நெய்யிலையு	12	ஹிப்பகலி	19
எழுத்தறிவி	52	நேர்நிரைமு	146	வீங்குநீ	330
ஏதுபராமு	339	நென்மலை	19	வெங்கண்மு	35
ஐயுணர்வெ	329	பரிபாடல்லை	7	வெண்ணிற	335
ஒத்துயர்கா	22	பாஞ்சாலன்	25	வெற்றவேற்	50
ஒதலிற்	52	பித்தாபிறை	31		
கண்ணவே	19	பிரணவப்	50		
காய்ச்சப	22	பிணைசோர	18		